RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

కళలు, సాహిత్య సాంస్కృతిక భాషాధ్యయన పత్రిక

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये
UGC
University Grants Commission
UGC Care List Group - 1
Journal Sl. No 34 under
Arts and Humanities
Category

BHAVA VEENA

Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

Vol : 19 Issue No. 7(2) Monthly July 2022 ISSN No. : 2456-4702 Rs. : 15/-

తాడి నాగమ్మ

మాతెలుగు తల్లికి మల్లెపూదండ - మాకన్న తల్లికి మంగళారతులు

BHAVA VEENA (భావ వీణ)

Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

(కళలు - సాహిత్య-సాంస్కృతిక భాషాధ్యయన పత్రిక)

Editor : Kolla Sri Krishnarao
E-mail : parisodhanatelugu@gmail.com

7989781963,
9490847482.
Rohini Towers,
2/11 Brodipet,
GUNTUR-2.

Vol. 19 - Issue. 7 (2) - July 2022 - ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253 - Rs. : 15/-

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

Dr. PITTA SANTHI

M.A.(Tel), M.Sc(Psy).,M.Ed.,M.Phil(Edu), Ph.D.,

C/o. Dr. Busi Venkataswamy

Holy Homes Apartment, Postal colony ,
4 Th Line,- 522 002, Guntur Dist., A.P. Cell no : 7386529274, 7989781963.

ADVISORY COMMITTEE

1. **Prof. G. Yohan Babu,** M.A., PhD.
Dept. of Telugu,
Andhra University, Visakhapatnam.
2. **Prof. K. Madhu Jyothi,** M.A., PhD.
Dept. of Telugu,
Sri Padmavathi Mahila University,
Tirupathi.
3. **Prof. C. Srirama Chandra Murthy,** M.A., PhD.
Dept. of Telugu, Faculty of Arts,
Benaras Hindu University, Varanasi, Utter Pradesh.
4. **Dr. Busi Venkataswamy,** M.A. (Tel)., M.A (San)., M.A (Ling)., PhD.
Associate Professor, Dept. of Telugu,
Andhra University, Visakhapatnam.
5. **Thottempudi Sree Ganesh,** M.A., M.Phil (Computational Linguistics) (Ph.D)
Research Scientist, Centre for Applied Linguistics and Transalation Studies, Universityof Heidelberg, Germany.
6. **Prof. Darla Venkateswara Rao,** M.A., M.Phil., Ph.D.
HOD, Dept. of Telugu,
Hyderabad Central University, Hyderabad, Telangana.

ASSOCIATE EDITORS

1. **Dr. N. R. SADASIVA REDDY**, M.A.,M.Phil,PhD.
Associate Professor,
Dept. of Telugu & Comparative Literature,
Sri Krishna Deva Raya University,
Ananthapuram, Andhra Pradesh.
2. **Prof. V.SANKARA RAO**, M.A.,M.A.,M.Phil,PhD.
HOD, Dept. of Telugu,
Madras University,
CHENNAI, Tamilnadu.
3. **Dr. D. SESHUBABU**, M.A.,M.Phil,PhD.
Associate Professor, Dept.of Hindi,
Moulana Azad National Urdu University,
HYDERABAD, Telangana.
4. **Dr. K. Lavanya,** M.A., M.Phil., PhD.
HOD, Dept. of Telugu
Telangana University, Dichpally,
Nizamabad, Telangana.
5. Prof. **N.V. KRISHNA RAO,** M.A.,M.Phil,PhD.
Dept. of Telugu & O.L.,
Acharya Nagarjuna University,
Nagarjuna Nagar, Guntur District.
6. **Prof. A. JYOTHI,** M.A.,M.Phil,PhD.
Dept. of Telugu,
Kakatiya University, Warangal District.
Telangana.

7. **Dr. J. VENKATA RAMANA,** M.A.,M.Phil,PhD.
Associate Professor, Dept.of Modern Indian Languages,
Madhurai Kamaraj University, Madhurai,
Tamilnadu.

8. **Dr. N. Eswar Reddy,** M.A., PhD.
Associate Professor, Dept. of Telugu,
Yogi Vemana University, Kadapa.

9. **Prof. P.R. Harinadh,** M.A., M.Ed., M.Phil,PhD.
Dept. of Telugu,
Regional Institute of Education (NCRT)
Manasa Gangothri, Mysore, Karnataka.

10. **Dr. B. Tirupathi,** M.A., PhD.
Associate Professor, Dept. of Telugu,
Dravidian University, Kuppam, Chittor Dist.

11. **Dr. T.SATYANARAYANA,** M.A.,M.Phil,PhD.
Asst.Professor, Dept. of Telugu,
Adikavi Nannaya University,
RAJAMUNDRY, East Godavari, A.P.

12. **Mr. D.ESWARA RAO,** M.A.,
Principal,
P.A.S.College, PEDANANDIPADU-522 235,
Guntur, A.P.

13. **Dr. P. VIJAYA KUMAR**, M.A.,M.Phil,PhD.
Vice Principal,
Govt. Degree College, Yemmiganuru.

14. **Dr. K. RAVI**, M.A., M.Phil,PhD.
HOD, Dept. of Telugu,
Govt. Degree College, Narayanapuram.

15. **Dr. Kakani Sudhakar,** M.A., M.Phil., PhD.
Dept. of Telugu,
Govt. Arts College, Rajahmundry.

16. **Dr. P. Srinivasa Rao,** M.A., M.Phil., PhD.
Guest Faculty, Dept. of Telugu,
Potti Sriramulu University, Bommuru.

17. **Dr. Ch. Praveen Kumar,** M.A., M.Phil., PhD.
PDF Scholar, Dept. of Telugu,
Kakatiya University, Warangal.

18. **Dr. N. Rambabu,** M.A., M.Phil., PhD.
Project Senior Fellow, Dept. of Classical
Literature, Nellore.

19. **Dr. G. Sailamma,** M.A., M.Phil., PhD.
Editorial Assistat,
Centre for Publications Dravidian University,
Kuppam, Chittor Dist.

20. **Dr. M. Sangeetha Rao,** M.A., M.Phil., PhD.
Guest Faculty, Dept. of Telugu,
Central University of Andhra Pradesh,
Ananthapuram District. A.P.

21. **Dr. M. Prasad,** M.A., M.A. (San)., PhD. Diploma in Maliyalam.
School Assistant (Telugu)
Govt. High School,
Rapuru, SPSR Nellore.

22. **Dr. Mark Poloneyes,** M.A., M.Phil., PhD.
Principal & HOD,
P.G. Centre, Gadwal,
Palamuru University, Mahabobnagar, Telangana.

LEGALADVISER

Dr. A. GURAVAIAH, ***M.A., L.L.M., PhD.,***
Principal & Research Guide, Dept., of Law, A. C. Law College, GUNTUR - 522 002, A.P.

DTP & PRINTING

TENALI PRAKASH, G.L.S. GRAPHICS, LEMALLE, Guntur. 94 94 660 509.

గమనిక : రచయితల అభిప్రాయములతో సంపాదక వర్గమునకు సంబంధం లేదు - **ఎడిటర్.**

Edited, Printed, Published and owned by Kolla Srikrishna Rao, Rohini Towers, 2/11 Brodipet,
GUNTUR - 522 002. Andhra Pradesh. Cell : 7386529274, 7989781963.
E-mail : parisodhanatelugu@gmail.com.Printed at : GLS Enterprises, Kavitha Nagar, Guntur - 522 002. Ph. 94 94 660 509.

తాడి నాగమ్మ

తొలి దళిత తెలుగు కథా రచయిత్రి తాడి నాగమ్మ. నాటి సమాజంలో స్త్రీలు చదువుకోవడాన్ని పెద్ద తప్పుగా భావించేవారు. ఆనాటి క్లిష్ట పరిస్థితులను సవాలు చేస్తూ విద్యను పట్టుదలతో అభ్యసించి ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపట్టిన నిమ్న జాతీయురాలు. ఆధునిక భావాలతో కథలు, వ్యాసాలు రాశారు. దళిత, స్త్రీ వాద సాహిత్యానికి తొలిమెట్టు వేసిన ఘనత నాగమ్మకే దక్కుతుంది.

తాడి నాగమ్మ 1908 సంవత్సరంలో జులై 6న తూర్పుగోదావరి జిల్లా మామిడికుదురు మండలం, మొరివారిపాలెంలో బల్లా పుల్లయ్య, మహాలక్ష్మమ్మ దంపతులకు జన్మించారు. అయితే అది చాలా పరిమితంగానే ఉండేది. తల్లిదండ్రులను ఒప్పించి నాగమ్మ బడిలో చేరింది. బడిలో చేరింది మొదలు పంతుళ్ల నుండి అవమానాలు ఎదుర్కొంటూనే ఉంది. ఎన్ని రకాలుగా అవమానాల పాలు చేసిన ఏమాత్రం నిరుత్సాహ పడకుండా దొడ్డవరం గ్రామానికి చెందిన తాడి వెంకన్నను వివాహం చేసుకున్నారు. పెళ్ళి అయిన తరువాత కూడా విద్యను అభ్యసించారు. భర్త పూర్తి సహకారంతో ఉపాధ్యాయ విద్యను చేపట్టారు. చాలీచాలని జీతంతో భర్త వెంకన్న కుటుంబాన్ని నెట్టుకురాలేకపోయారు. బతుకు తెరువుకై రంగూన్ వెళ్లాడు. ఆమె ఒంటరిగా ఒకవైపు ఉపాధ్యాయ విద్యను అభ్యసిస్తూ మరోవైపు పిల్లల్ని చూసుకునే వాళ్ళు. ఉపాధ్యాయ విద్య శిక్షణలో ఉంటూ కూడా సవర్ణుల అవమానాలను ఎదుర్కొనేవాళ్ళు.

1930 సంవత్సరంలో రంగూన్ వెళ్ళిన భర్త మరణించాడు. ఆర్థిక పరిస్థితులు ఇబ్బందులపాలు చేశాయి. పిల్లల్ని మచిలీపట్నంలోని వేమూరి రాంజీరావు దళితుల హాస్టల్‌లో చేర్పించారు. నాటినుండి ఒంటరిపోరాటం చేస్తూ ఉపాధ్యాయ విద్యను పూర్తిచేసి మోరివారిపాలెంలోని లేబర్ స్కూల్‌లో ఉపాధ్యాయురాలిగా జీవనయానం ప్రారంభించారు. బడిలో పిల్లలకు మాత్రమే కాకుండా ఊరివారందరికి పాఠాలు నేర్పించారు. నాగమ్మ సేవలకు గాను అప్పటి ప్రభుత్వం ఉత్తమ ఉపాధ్యాయ అవార్డుతో సత్కరించింది.

నాటి స్వాతంత్ర్యపోరాట ఉద్యమంలో భాగంగా గాంధీజీ కోస్తా జిల్లాల్లో పర్యటించి ఉపన్యాసలిచ్చారు. గాంధీ గారి ఉపన్యాసాలకు నాగమ్మ గాంధీవాదిగా మారిపోయింది. సమకాలీన సామాజిక, రాజకయీ ఉద్యమాల నేపథ్యంలో రచనా రంగంలోకి అడుగుపెట్టి నాగమ్మ రాసిన రచనల్లో 'ఇంకెక్కడి జయము', ఒక ముద్దు, సందిగ్ధం, ప్రేమ సమస్య సమాధులపై సౌధమును నిర్మించవద్దు (నాటిక), మూడు వ్యాసాలు, స్త్రీ కన్నీరు, మానవ సంబంధము, ప్రపంచ ఘోష - మానవ విప్లవము మొదలగు వీరి ప్రసిద్ధ రచనలు.

నాగమ్మ చిన్ననాటి నుండి కూడా స్వేచ్ఛా, స్వతంత్ర భావాలు కలిగిన స్త్రీగా పెరిగారు. ఎక్కడా కూడా చదువుకు ఆటంకం కలిగించకుండా కేవలం విద్యపైనే దృష్టి పెట్టింది. భర్త చనిపోయిన ఆ బాధ నెక్కడా కనిపించనీయకుండా పిల్లల్ని హాస్టల్‌లో ఉంచి చదివించింది. కష్టాలు అనుభవిస్తూ ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపట్టారు. ఉపాధ్యాయినిగా ఉద్యోగ బాధ్యతలు నిర్వర్తిస్తూ ఊరిని, ఊరి జనాన్ని మార్చివేసి ప్రగతి రథం వైపు నడిపించారు. భారత స్వతంత్ర పోరాటంలో తనవంతు పాత్రను పోషించారు నిమ్నయాజుతల ఉద్ధరణకు పూనుకుని ఉద్యమించారు. నాటి సమాజంలోని కులాధిపత్యాన్ని, పురుషాధిపత్యాన్ని ధిక్కరించిన మహాజ్ఞాని. నేటి కాలంలో కూడా సాధ్యంకాని అభ్యుదయాన్ని అప్పటికాలంలోనే సాధించిన వీరనారిమణి, స్త్రీ జాతికి మణిహారమైన తాడి నాగమ్మ బడుగు బలహీన వర్గాల వారికి సేవచేస్తూ 1990 సెప్టెంబర్ 13న పరమపదించారు.

- సంపాదకవర్గం

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Contents (విషయ సూచిక)

1.	సంగీత సాహిత్య విద్వచ్చిరోమణి బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ	- డా॥. జి.పార్వతి	6
2.	సంఘ సంస్కర్తగా తిరుమల రామచంద్ర	- డా॥. సత్యగాయత్రి జనమంచి	8
3.	రాయలసీమ రైతు కథలు (1991 - 2020)	- డా॥. పి. సి. వెంకటేశ్వర్లు	10
4.	దాశరధి కృష్ణమాచార్యులు	- హనుమన్నగారి వేమారెడ్డి	17
5.	దక్షిణ భారతీయ భాషలలో తొలి సాంఘిక నవల - శ్రీరంగరాజు చరిత్ర	- ఎం. శంకర్	20
6.	అనువాద విద్య : పరిభాష పరిచయం	- డా॥. ప్రత్తిపాటి మాథ్యు	24
7.	భాషాశాస్త్రంలోని మౌలిక సిద్ధాంతాలు - వాక్యవిజ్ఞానం...	- డా॥. యం. ప్రసాద్ నాయక్	33
8.	జానపద విజ్ఞానధ్యయన ఆవశ్యకత-జాతీయ విద్యా విధానం 2020	- డా॥. సకినాల పౌలు	40
9.	తొలి దళిత తెలుగు కథా రచయిత్రి తాడి నాగమ్మ	- డా॥. పెండ్యాల లావణ్య & - డా॥. బూసి వెంకటస్వామి	46
10.	పరిశోధన మౌలిక విలువలు	- మండలోజు నర్సింహస్వామి	50
11.	ఆంధ్ర దార్శనీకులు	- డా॥. వానపల్లి వెంకటరావు	53
12.	అస్పృశ్యకోయిల నవల - రచనా శిల్ప సౌందర్యం	- గడ్డం లింగరాజు	59
13.	గుండెడప్పు కనకయ్య కథలు - స్త్రీ పాత్ర చిత్రణ	- కోష్ట గోవిందరావు	63
14.	తెలుగులో బ్లాగులు - వాటి ప్రాముఖ్యత	- సుధామల్ల ప్రవంతి	67
15.	శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్య పరిశోధన సంస్థ ప్రచురిత 'హితోపదేశ' గ్రంథ విశిష్టత	- వడ్లమూడి యోగీశ్వరరావు	72
16.	Translating Metaphors from Literature to Film	- Aswin Kumar DBVN & - Naresh Annem	77
17.	The Adoption of Yakshagana to Modern Times	- Mr. Pawanraj & - Dr. Chandana Kumar Vemana	83
18.	Customs and Practices Ensvisaged in Vamana Purana	- Dr. Asa Devi G	96
19.	Meaning of Yoga in 'Arjunavicâdayogah' of Bhagavadgîtâ	- Dr. Mai Ram	101
20.	A Study of Bathukamma (Costumes and Making ....)	- Dr. Nagajanu Surepally	104
21.	Rasani 'MUDRA' Novel - The life of a woman as "BASIVINI"	- Dr. G. Sailamma	114
22.	Mentoring Pre-service Teachers in Pursuit of Learning ..	- Dr. Ravindra Kumar & - Pratima Gurung	118

23. Combined and Individual Effects of Intelligence, ...	- Dr. Anis Jahan & - Dr. Firoz Ahmad	131
24. Sociao Linguistics Perspective of Lambada Language	- Dr. Korra Balu Naik	141
25. Anthropocentrism and Econarratology in Flight Behaviour	- Haritha Fernandez, - Harinandana R.& - Shibani Chakraverty Aich	147
26. Reddy Associations AStudy of Caste Associations	- V. Selvaraju	150
27. History of Uppliappan Temple in Kumbakonam Region	- P. Ranjani & - Dr. A. Karkuzhali	155
28. A Recollection in Tranquility	- Sai Sushma Sake	164
29. Blogoshhere - A Social Outlet for Therapeutic Mind	- Steffy Antony, - Anamika P Dev & - Dr. Shibani Chakraverty Aich	166
30. Basaveshwara : A Social Reformist Thought	- Dr. Jadi Musalaiah	169
31. Caste Gender and Media	- Sujatha Devarapalli	182
32. Authoritative Approach and Faithfulness in ...	- Swetha. S & - Dr. Naresh Annem	189
33. Egocentric coordinates of Koya language	- Suryanarayana Kalthi	196

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

సంగీత సాహిత్య విద్వచ్చిరోమణి బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ

– డా॥. జి.పార్వతి, సహ ఆచార్యులు, తెలుగుశాఖ, యోగివేమన విశ్వవిద్యాలయం, కడప.

తెలుగు సాహిత్యానికి రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితమే మౌఖిక సాహిత్యం ఉన్నా వెయ్యి సంవత్సరాల నుండి లిఖిత సాహిత్యం లభిస్తుంది. ఇంతటి సుదీర్ఘ చరిత్ర కలిగిన తెలుగుసాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన తెలుగు కవులందరు ఆరాధనీయులే. తెలుగు భాషా సాహిత్యానికి తెలుగుగడ్డ మీదే కాకుండా ఇతర భాషా ప్రాంతాల్లో కూడా సేవలందించి ఆంధ్రభాషకు అవధులు లేవని తెలుగు సాహిత్య గొప్పతనాన్ని గుభాళింప చేసిన మహామహులేందరో ఉన్నారు. శరత్కాలపు పండు వెన్నెల వంటి అఖండకీర్తిని తెలుగుసాహిత్యానికి అందించిన ఆ మహాకవి యశోవితతులను స్మరించడం మన కర్తవ్యం. అలాంటివారిలో కన్నడ దేశంలో పుట్టిన విద్వన్మణి నాగరత్నమ్మ ఒకరు.ఈమె గురించి తెలిసినంతవరకు పరిచయం చేయడమే వ్యాస ఉద్దేశ్యం.

నాగరత్నమ్మ కర్ణాటక రాష్ట్రంలోని సంగీత సాహిత్యాలకు నెలవై విలసిల్లిన మైసూరు పట్టణంలో ఒక దేవదాసికి జన్మించింది. ఈ దేవదాసి ఒక గొప్ప సంస్కృతపండితుని ఆశ్రమంలో ఉండడం వల్ల దేవదాసి కూతురైన నాగరత్నమ్మకు సంస్కృత భాషపై పట్టు చిన్నతనంలోనే లభించింది. ఈ నాగరత్నమ్మ వేలు చూపితే హస్తాన్నే మింగే రకమని ఆమె ప్రతిభాపాటవాలకు ఈర్ష్యపడిన ఆ పండితుడు ఆమెను ఆమె తల్లిని ఇంటి నుండి వెళ్లగొట్టాడు. వాళ్ళిద్దరూ మైసూరు నుండి బెంగుళూరు కొచ్చి స్థిరపడ్డారు. బెంగుళూరు వచ్చిన నాగరత్నమ్మ పట్టుదలతో సంస్కృతంతోపాటు సంగీతాన్ని కూడా అభ్యసించి ఆ రెండింటిలోను ప్రావీణ్యమును సంపాదించింది. అప్పట్నుంచి ఈమె బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మగా పిలవబడింది.

మద్రాసు సనాతన ధర్మ సభవారి ఆహ్వానం మేరకు 1929లో మద్రాసు వెళ్ళి అక్కడ జరిగిన సభలో సంస్కృతంలో ప్రసంగించి సభలోని వారినే గాకుండా పండితులను సైతం ఆశ్చర్యచకితులును చేసింది. తర్వాత కారణాంతరాల చేత ఈమె తన నివాసాన్ని మద్రాసుకు మార్చుకోవాల్సి వచ్చింది. మద్రాసులో నివాసముంటున్న నాగరత్నమ్మ ఆకాంలో తమిళాంధ్ర ప్రాంతాలు కలిసి ఉండడం వల్ల తెలుగు సాహిత్యంపైన మక్కువ పెంచుకుంది. కన్నడ తెలుగు భాషల సామ్యం వల్ల తెలుగును సునాయాసంగా నేర్చుకొని అనేక కావ్యాలను చదివింది.

దక్షిణాంధ్ర సాహిత్యంలో ప్రసిద్ధ కవయిత్రి అయిన ముద్దుపళణి రచించిన 'రాధికా సాంత్వనము' ఈమెను బాగా ఆకర్షించింది. ఆ కావ్యంలో అసభ్యశృంగార వర్ణనలున్నాయని కొందరు సాహిత్య చరిత్రకారులు, పరిశోధకులు భావించి ఒక మహిళ ఇలాంటి అసభ్య శృంగార వర్ణనలు చేయుట సిగ్గుచేటని విమర్శించి దానిపై నిషేధాన్ని విధించిన సందర్భంలో, ఆ విమర్శకులు అభిప్రాయాలను పటాపంచలు చేసి తిప్పికొట్టాలని బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ భావించింది. 'రాధికా సాంత్వనము' ప్రతిని ప్రచురించడమే గాకుండా, ప్రామాణిక పరిశోధనతో కూడిన పీఠికను గూడా అందించింది. ఆ పీఠికలో అతివేల శృంగార వర్ణనలు చేసిన ప్రబంధకవులను సోదాహరణంగా నిరూపించి ముద్దుపళని రాతల్లో విడ్డూరమేమిటని ప్రశ్నించి విమర్శలోకాన్ని నివ్వెరపరిచింది. సాహిత్య సృజనలో స్త్రీపురుష భేదాలెందుకని ప్రశ్నించింది.

సంగీతశాస్త్రంపై బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మకు మంచి ప్రవేశం ఉంది. ఈమె చిన్నతనం నుండి సంగీతంపై మక్కువ పెంచుకోవడమే గాకుండా ప్రావీణ్యం గలిగిన సంగీత చూడామణి. సంగీత విద్యలో సార్వభౌముడైన త్యాగరాజస్వామి అంటే ఈమెకు మహాప్రీతి. అంతే

గాకుండా, అనన్యమైన భక్తి. త్యాగరాజ సమాధి ఉన్న తిరువయ్యూరు వెళ్ళి అక్కడ తన స్వంత ధనంతో త్యాగరాజు కొక ఆలయాన్ని నిర్మించి, ఆ ఆలయంలో త్యాగరాజ విగ్రహాన్ని కూడా ప్రతిష్ఠింపజేసిందంటే ఆమెకు సంగీతమంటే ఎంత ప్రాణమో! త్యాగరాజంటే ఎంత అభిమానమో మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆ త్యాగరాజాలయంలో ప్రతి సంవత్సరమూ కూడా సంగీతోత్సవాలను జరిపించడానికి తగిన ఏర్పాట్లు కూడా చేసింది. అక్కడ గాననభను నిర్వహించడానికి ప్రయత్నించిన నాగరత్నమ్మకు కొందరు ఈర్ష్యాపరుల వల్ల అడ్డంకి ఎదురైంది. స్త్రీలు సమాధి వద్ద గానం చేకూడదని అక్కడి అసూయాగ్రస్థులు అడ్డుపడ్డారు. వారికి భయపడిన ప్రక్క వాద్యముల వారు కూడా నాగరత్నమ్మకు సహకరించలేక పోయారు. పట్టువదలని నాగరత్నమ్మ అంతటితో ఆగకుండా కొందరు స్త్రీలను పోగేసుకొని త్యాగరాజు సమాధి వెనుక వైపున కూర్చొని, త్యాగరాజ కీర్తనలు ఆలపించి తన నిరసనను వ్యక్తం చేసింది.

చివరి రోజుల్లో ఈ నాగరత్నమ్మ తన నివాసాన్ని తిరువయ్యూరుకి మార్చుకొని, తన ఆస్థినంతటిని త్యాగరాజాలయానికి అర్పించింది. దానితో ప్రతియేటా త్యాగరాజు ఆరాధన సంగీతోత్సవాల్ని జరిపించాలని శాసనం చేసింది. స్త్రీలు ఈ ఉత్సవాల్లో పాల్గొనేటట్లు కట్టుదిట్టం చేసింది. సంగీతాన్ని ఆలపించుటకు స్త్రీ పురుష భేదాలు లేవని నిరూపించింది.

"సంగీత మపి సాహిత్యం సరస్వతి స్తనద్వయం
ఏక మాపాత మధుర మస్య దాలోచనామృతం"

అన్న రామరాజభూషణుని వాక్యాలను నిజం చేసి, సంగీత సాహిత్యాల్లో ఎన్ని అవరోధాలొచ్చినా సవ్యసాచిగా ఎదుర్కొని నిలబడిన ఈ సంగీత సాహిత్య విద్యన్మణి బెంగుళూరు నాగరత్నమ్మ 1952లో మరణించినట్లు తెలుస్తోంది. మరణించిన తర్వాత త్యాగరాజాలయానికి ముందు ఈమె సమాధి ఒక చిన్న ఆలయం కూడా స్థానికులు నిర్మించారు. సంగీతోత్సవాలు జరిగే సమయంలో ఈ సమాధికి కూడా పూజాదికములు నిర్వహిస్తున్నారు. ఈమెను రచయిత్రిగా గుర్తించడానికి ఆమె రాసిన "రాధికా స్వాంతనమునకు పీఠిక" ఒక్కటే చాలు కనుక ఈమెను కూడా తెలుగు కవయిత్రిగా గుర్తించాల్సిన అవసరం ఉంది. అంతే గాకుండా ఆమెపై పరిశోధన పూర్తిస్థాయిలో చేయాల్సిన అవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

సంఘ సంస్కర్తగా తిరుమల రామచంద్ర

– డా॥. సత్యగాయత్రి జనమంచి, తెలుగు లెక్చరర్, ఎమ్.ఎన్.ఆర్. డిగ్రీ కళాశాల, హైదరాబాదు.

తిరుమల రామచంద్ర గారు మన లిపి పుట్టు పూర్వోత్తరాలు, నుడి నానుడి, తెలుగు పత్రికల సాహిత్య సేవ, అవధాన కల్పలత, కన్నడ వ్యాస సంకలనం మొదలైన గ్రంథాలు, 30 పైగా ఆంగ్ల పుస్తకాలకు అనువాదాలు రాశారు. వీరు సాహిత్యాలకు ఎనలేని సేవ చెయ్యడమే కాదు గొప్ప సంఘసంస్కరణ భావాలు కలిగిన వ్యక్తి కూడా. కారణం వీరు తమ స్వీయ చరిత్రలో బసవిని నాగమ్మ గురించి పేర్కొనడం, ''నానుకొండ హుడిగి'' అనే కన్నడ కథను ''నేను చంపిన యువతి'' కథగా అనువదించడం. ఈ కథను కన్నడంలో అజంపూర్ సీతారామ్ (ఆనంద) రాశారు. ఎమ్.ఎన్. సేతు దర్శకత్వంలో కన్నడంలో 2010 సంవత్సరం ఇజ్జోడు సినిమాగా కూడా వచ్చింది.

ఈ కథలో ఇతివృత్తం స్థూలంగా చెన్నమ్మ నాగవల్లి గ్రామానికి పెద్ద దిక్కు అయిన కరియప్పగారి కుమార్తె. చిన్నతనంలో జబ్బుచేసి ప్రాణం మీదకి వస్తే దక్కితే దేవుడి పేర విడిచిపెడతామని తల్లిదండ్రులు మొక్కుకున్నారు. మొక్కు తీర్చడానికి చెన్నమ్మ బసవినిగా మారి జీవనం సాగిస్తూ ఉంటుంది.

మైసూరు, వేలూరు, సోమనాథపురం తదితర ప్రాంతాలు దర్శించి ప్రయాణ బడలికవల్ల కరియప్ప గారింటికి బస చెయ్యడానికి వచ్చిన రచయితను చెన్నమ్మ దేవుడిగా భావించి ఆయనకి అతిథి సత్కారాలు చేసి తనని తాను సమర్పించు కోవడానికి సిద్ధపడి ఆయన దగ్గరికి వెళ్లింది. చెన్నమ్మ కులస్త్రీలా ప్రవర్తించకుండా జార కాంతలా మెలిగేసరికి రచయిత ఆశ్చర్యపడతారు. చెన్నమ్మ తనని బసవినిగా పరిచయం చేసుకొని మీ సేవ చేసు కుందామని వచ్చానని రచయితతో చెబుతుంది. చెన్నమ్మ మాటలకి రచయిత నిర్ఘాంతపోయి ఆడదానికి మానమే ప్రాణం. మానం పోగొట్టుకున్న ఆడది కుక్క కంటే హీనం. మానాన్ని వదిలిన ఆడదానికి నరకంలో కూడా స్థానం లేదు. దేవుడికి మొక్కుబడి చెల్లించడం కోసం ఎందుకు యిలాంటి హేయమైన పని చేస్తున్నావు. నీ తల్లిదండ్రులు చేతులార తమ ఒక్కగానొక్క కూతురి జీవితాన్ని నాశనం చేస్తున్నారు. తమ మొక్కుబడి వల్ల కూతురు బతికిందని అనుకుంటున్నారే కానీ నిజానికి నువ్వు ఆనాడే మరణిం చావు. నువ్వు చేస్తున్న ఈ పని వల్ల రోజు రోజూ క్షణ క్షణమూ మరణిస్తున్నావని తెలియజెప్పి ఇక నుంచి చెన్నమ్మ ఏ పురుషుడిని ఆశ్రయించకూడదని రచయిత చెన్నమ్మ దగ్గర మాట తీసుకుంటాడు. మాట నిలుపు కోవడం కోసం చెన్నమ్మ యిన్నాళ్లు చేసిన పనికి పశ్చాత్తాపంతో బావిలోకి దూకి ఆత్మహత్య చేసు కుంటుంది.

తిరుమల రామచంద్ర గారు ఈ కథను అనువదించ డానికి మూల కారణం వారి జీవిత నేపథ్యం. రామచంద్ర గారు తమ స్వీయ చరిత్రలో - చిన్నతనంలో బసివి నాగమ్మ వారి ఎదురింటిలోనే ఉండేదని పేర్కొన్నారు. నాగమ్మ గురించి రామచంద్రగారు వారి అమ్మగారిని ప్రశ్నించగా వారి అమ్మగారు నాగమ్మ బసివి, కానీ ఉత్తముురాలు అని చెప్పడం వల్ల ఆమెపై రామచంద్రగారికి సదభిప్రాయం ఏర్పడింది. రామచంద్ర గారి చిన్నప్పుడు ఒకసారి నాగమ్మతో నాగపంచమికి పుట్టలో పాలు పొయ్యడానికి వెళ్లినపుడు రామచంద్రగారు ఆమె గురించి తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చేశారు. కానీ నాగమ్మ మౌనంగా ఉండి తన గురించి ఏమీ చెప్పదు.

పెరిగి పెద్దవారయ్యాక రామచంద్రగారు బసివి వ్యవస్థ గురించి తెలుసుకుంటారు. కొంత కాలానికి నాగమ్మ

ఆశ్రయించిన గ్రామ మునసబు మరణించడం వల్ల నాగమ్మ ఒంటరిది అయిందని తెలుసుకొని ఆమెను పలకరించడానికి వెళ్ళారు. నాగమ్మ కుల స్త్రీలా నుదుట కుంకుమ తీసేసి మరొక వివాహం చేసుకోకుండా పవిత్రంగా ఆదర్శంగా మనుగడ సాగించి వెళ్లిపోయింది.

మన ఆచారాలు అన్నీ మంచి ఉద్దేశంతో ప్రారంభమై చెడ్డ పరిణామంతో ముగుస్తాయి. బసివి వ్యవస్థ మనదేశంలో వేల సంవత్సరాల నుంచి ఉంది. ఈ సంసార బంధంలో చిక్కుపడక భగవంతుని సేవ కొరకు జీవితాన్ని అంకితం చేయడం దీని ఉద్దేశ్యం. దీనికి ఉదాహరణ గోదాదేవి తనకు వివాహం భగవంతునితోనేనని రంగనాథునికి జీవితం అర్పించి ఆయనలో ఐక్యమయింది. మహత్తర ఉద్దేశ్యంతో ఆరంభమైన దేవదాసీ వ్యవస్థ సంఘంలోని కొందరు స్వార్థపరులవల్ల భ్రష్టుపట్టింది. దేవర దున్నపోతులాగే గ్రామానికి ఉమ్మడి ఆస్తి అయింది. క్రమంగా మోతుబరుల మనిషి అయింది. వ్యభిచారంతో జీవించే వ్యక్తి అయిందని వ్యవస్థను రామచంద్రగారు తమ జీవిత చరిత్రలో తీవ్రంగా ఖండించారు.

కథలో చెన్నమ్మ తన మొక్కుబడి చెల్లిస్తున్నాను అనుకుంటుందే కానీ తను సంఘంలో వెలయాలుగా పరిగణింపబడుతోందని తెలుసుకోలేదు. రచయిత విడమర్చి తెలియజేస్తే తాను చేస్తున్నది పాపమని గ్రహించి దేహాన్ని త్యాగం చేసింది. నాగమ్మ కూడా తను ఎవర్ని అయితే ఆశ్రయించిందో వారినే చివరి వరకు నమ్ముకొని ఉంది. మునసబు మరణిస్తే మారు వివాహం చేసుకోకుండా పాతివ్రత్య ధర్మాన్ని అవలంభించింది.

చాలామంది ఆడపిల్లలు తమకు తెలియకుండానే ఈ వ్యవస్థలో చిక్కుకుంటున్నారు. దీనికి కారణం మూఢనమ్మకాలు, పేదరికం, నిరక్షరాస్యత, కులం కట్టుబాట్లు మొదలైనవి. ప్రభుత్వం దేవదాసీ వ్యవస్థను నిర్మూలించడానికి అనేక చట్టాలు చేసింది. ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ 1998వ సంవత్సరంలో దేవదాసి వ్యవస్థను అరికట్టడానికి చట్టాలు చేసింది. కానీ ఇప్పటికే జోగిని వ్యవస్థ కొనసాగుతోంది. తెలంగాణాలో బోనాల జాతరలో ప్రథమ బోనాన్ని జోగినులు అమ్మవారికి సమర్పిస్తారు. ఆ సందర్భంలో జోగినులు రంగం అనే ఘట్టంలో భవిష్యవాణి చెబుతారని ప్రజల నమ్మకం.

ఎన్ని చట్టాలు చేసినా అవి కార్యరూపం దాల్చనప్పుడు, ప్రజలలో మార్పు లేనప్పుడు జోగిని వ్యవస్థ సమసిపోదు. రామచంద్రగారి ఆశయం సిద్ధించదు. స్త్రీని భోగ వస్తువుగా చూడకుండా ఆమె కూడ దేశాభివృద్ధిలో భాగమేనని భావించిన రోజు సమాజంలో మార్పు వస్తుంది. ప్రభుత్వం కూడా ఈ వ్యవస్థను రూపుమాపడానికి క్షేత్రస్థాయిలో కృషి చెయ్యాలి. ఇప్పటికీ ఈ వ్యవస్థలో ఉన్న వారికి ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించాలి. తిరుమల రామచంద్రగారు 'నేను చంపిన యువతి' కథను అనువదించడం ద్వారా తమ స్వీయ చరిత్రలో బసివి నాగమ్మను గురించి పేర్కొని బసివిని వ్యవస్థను తీవ్రంగా ఖండించడం ద్వారా బసివిని వ్యవస్థ నశించాలని కోరుకున్నారు.

ఆధార గ్రంథాలు :

1. రామచంద్ర, తిరుమల, హంపీ నుంచి హరప్పా దాకా ''అజో-విభో'' కందాళం ప్రచురణ, హైద్రాబాద్ - 4.
2. శార్వాణి (అను) కథా భారతి కన్నడ కథానికలు, నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్, ఇండియా.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

రాయలసీమ రైతు కథలు (1991 – 2020)

– డా॥. పి. సి. వెంకటేశ్వర్లు, సహాయ ఆచార్యులు, ప్రాచ్య పరిశోధన సంస్థ, శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం, తిరుపతి.

భూస్వామ్యవ్యవస్థ మనుషుల్ని గుంపులు గుంపులుగా విభజించి పాలించింది. పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థ వ్యక్తుల్ని విభజించి పాలించింది. ప్రపంచీకరణ వ్యవస్థలోని మనిషిని వస్తువుగా మార్చి పాలిస్తుంది. ఈ విషయాల్ని అర్థం చేసుకుంటే 1990 తర్వాత వచ్చిన కథల్లోని తత్వం బోధపడుతుంది. కొత్తచట్టం రూపంకోసం పాలకుల మెదళ్ళను తొలుస్తుందనే విషయాన్ని ముందుగా పసిగట్టేవాడే నిజమైన రచయిత. అలాంటి ముందు చూపుతోనే మన తెలుగు రచయితలు 1991 లో రూపు దాల్చిన సరళీకరణ, ప్రవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ విధానాల చెడుప్రభావాల్ని గ్రహించారు. ప్రజల్ని హెచ్చరించడం, చైతన్యపరచడం మొదలుపెట్టారు. అందులో భాగంగా తెలుగు సాహిత్యంలో ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేక గొంతుకను రచయితలు వివిధ ప్రక్రియల్లో వినిపించారు. ఆ వ్యతిరేకతా సందేశాల్ని స్పష్టంగా తెలుగుకథల్లో ప్రదర్శించారు రచయితలు. అయితే రాయలసీమలో కథారచనను గురించి వల్లంపాటి వెంకటసుబ్బయ్యగారు "ఎంతోమంది కథారచయితలు సమకాలీన జీవితాన్ని గురించి విభిన్న దృక్పథాలతో కోస్తాలో రాస్తున్న కాలంలో రాయలసీమలో సమకాలీన జీవితాన్ని గురించి సాహిత్య స్పృహే కనిపించదు." (రాయలసీమలో ఆధునిక సాహిత్యం - సామాజిక సాంస్కృతిక విశ్లేషణ) అనడం వెనుక ఆవేదనను అర్థం చేసుకోవాలి. తొలిదశలో ఆధునికతను నింపుకున్న కథలు రాయలసీమలో రాకపోవచ్చుగాని, 1990 తర్వాత సమకాలీనతను గుర్తించి, ఆధునిక దృక్పథంతో వచ్చిన కథలు మాత్రం కోకొల్లలు. అందుకు ఉదాహరణగా రాయలసీమ రైతుకథల్లోని వస్తువైవిధ్యాన్ని మనం చూపించవచ్చు.

నూతన ఆర్థిక విధానాలను అర్థంచేసుకోకుంటే 90వ దశకం తర్వాత వచ్చిన రాయలసీమ రైతుకథల తత్వం బోధపడదు. ఎందుకంటే 1991 - 2020 మధ్యకాలంలో రాయలసీమ నుండి వచ్చిన రైతుకథల్ని కుప్పగా పోసినపుడు నాకు ఒక విషయం అర్థమైంది. కరువు, ఫ్యాక్షన్, నీటివసతి, రైతుపట్ల ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం వంటి అంశాలకంటే భిన్నంగా 1990 తర్వాత వచ్చిన కథలు కనిపిస్తాయి. గడిచిన మూడు దశాబ్దాల్లో రాయలసీమ రైతుకథల్లో మూడు కోణాలు కన్పిస్తున్నాయి. అవి: 1. వృత్తికారులు సన్నకారు వ్యవసాయదారులుగా ఎదగాలని ప్రయత్నించడం - వ్యవస్థలో కొన్ని వర్గాలు వారిని వెనక్కినెట్టడం. 2. వ్యవసాయదారుని భూమిపై రియల్ ఎస్టేట్, సెజ్‌లు, గునులు వంటి వాటి పెత్తనం. 3. సన్నకారు వ్యవసాయదారుడు కూలీగా మారడం, పెద్ద వ్యవసాయదారుడు వ్యాపారస్థులు, దళారుల గుప్పెట్లోకి వెళ్ళడం. అయితే ఈ కోణాలతోపాటు ప్రభుత్వవిధానాలు రైతులను సర్కస్‌లో జంతువుల్లా ఆడించడం జరిగింది. పంటమార్పిడులు, ఇజ్రాయిల్ సేద్యాలు, వాణిజ్య పంటలు, డ్రిప్ ఇరిగేషన్లు, రెయిన్ గన్లు వంటివాటితో నాయకులు ఊదరగొట్టి రాయలసీమ రైతుజీవితాల్ని కుక్కలు చింపిన విస్తరి చేసినతీరు కథల్లో కన్పిస్తుంది. భారత్ వెలిగిపోతుందంటూ రైతుజీవితాన్ని ఎలా కాల్చి బూడిద చేశారో కథల్లో చూపారు రచయితలు. నకలీ విత్తనాలు, రైతుల్ని మాత్రం చంపే పురుగుమందులు, పంటధర నిర్ధారించే దళారీలు వంటివి ఈ మూడు దశల్లో ఎలా విస్తరించాయో రాయలసీమ రైతుకథల ఆధారంగా తెలుస్తున్న సత్యాలు. ఈ విషయాలన్నిటినీ వివరించడం ఈ వ్యాసోద్దేశం. రాయలసీమ నాలుగు జిల్లాల కథా రచయితలు, మూడు దశాబ్దాల కాలంలో ఈ ప్రాంత రైతుల జీవితాన్ని గ్రంథస్థం చేసిన తీరును వివరించాడానికి ఒక పిహెచ్.డి సిద్ధాంతగ్రంథం అవసరం.

అయితే వ్యాసం నిడివిని దృష్టిలో ఉంచుకొని కొన్ని పరిమితులతో ఒక్కొక్క రచయిత రాసిన ఒక్కొక్క రైతు కథను మాత్రమే తీసుకోవడం జరిగింది.

1991 సంవత్సరం నుండి 2020 దాకా వచ్చిన రాయలసీమ రైతుకథల్ని మూడుదశాబ్దాలుగా విభజించడం జరిగింది.

మొదటి దశకం రైతుకథలు - రచయిత దృష్టి (1991 - 2020) :

ఈ దశాబ్ధిలో వచ్చిన రాయలసీమ రైతుకథలు తెలుగు సాహిత్యంలోనే పెద్ద చర్చను లేవదీశాయి. 1. మన్నుదిన్న మనిషి (చిలుకూరి దేవపుత్ర), 2. అడుసు (సింగమనేని నారాయణ), 3. కల్లమయిపాయె (శాంతి నారాయణ), 4. రంకె (బండి నారాయణస్వామి), 5. అన్నేకారిజల (రాసాని) కథలు ముఖ్యమైనవి. ఈ కథల్లో రచయితలు రాయలసీమ రైతు రోజురోజుకు కష్టాల ఊబిలో కూరుకు పోవడానికి కారణాల్ని ప్రతిపాదించారు. ప్రకృతి చేసే ద్రోహం, దళారీవ్యవస్థ చేస్తున్న మోసాలు, ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యవైఖరి వంటి కారణాలే రాయలసీమరైతు పతనానికి కారణాలుగా తెలిపారు. ఒక్కొక్క కథలో వస్తువును పరిశీలిస్తేగాని రాయలసీమ రైతు రూపం, స్థితి, జీవనం సంపూర్ణంగా మనకు అర్థంకావు.

'మన్నుదిన్నమనిషి' బళ్ళారి కేంద్రంగా సాగే చెన్నప్ప రైతు కథ. చెన్నప్ప పదిఎకరాల్లో కరువువల్ల పంటలు పండవు. దానివల్ల కొడుకు(రామచంద్రుడు), కోడలు (ఓబులమ్మ) పట్టణానికి బేలుదారి కూలీలుగా వెళ్ళారని బాధపడుతుంటాడు. పంట పండని భూమిని అమ్మేసి పట్టణంలో ఇల్లుకట్టుకుంటే వందరూపాయల బాడుగ మిగులుతుందనే భావనలో కొడుకు, కోడలు వుంటారు. భూమిపైన మమకారం వదులుకోలేని రైతు. జీవితంపై ఆశ పెంచుకొనే రైతుకొడుకు మధ్య పెనుగులాటతో కథ సాగుతుంది. చివరకు భూమిని పంచమన్న కొడుకు మాటలకి తట్టుకోలేక, భూమిని వదులుకోలేక, నేలపై మమకారం చంపుకోలేక, అ భూమిపైనే పసిబిడ్డలా పడి చెన్నప్ప మరణించడంతో కథ ముగుస్తుంది. నష్టపోయినా, కరువొచ్చినా, ప్రాణంమీదికి వచ్చినా రైతు బూమిని నమ్ముకొనే జీవిస్తాడుగానీ, అమ్ముకొని పట్టణానికి వలస వెళ్ళడానికి ఇష్టపడడని తెల్పుతుందీ కథ. అయితే ప్రపంచీకరణ తొలిదశ రైతుకుటుంబాల్లో ఎలా ప్రవేశించిందో నర్మగర్భంగా చెప్పుందీ కథ. అయితే ఆ దశలో రైతు భూమిని కాపాడుకొని, ప్రాణాల్ని లెక్కచేయడంలేదని నిరూపించాడాని చిలుకూరి దేవపుత్ర ఈ కథ రాసినట్లు అన్పిస్తుంది. ప్రపంచీకరణ ప్రభావంతో అన్నం తిన్నమనిషి ప్రవర్తించాల్సిన దానికంటే భిన్నంగా వ్యక్తి ప్రవర్తిస్తుండని చెప్పడం రచయిత ఉద్దేశం కావచ్చు.

ప్రపంచీకరణ చెడు ఫలితాలకు నిలువెత్తు దర్పణంగా నిలిచినదే సింగమనేని వారి 'అడుసు' కథ. నారాయణప్ప ఏడేళ్ళు కష్టపడి చీనీచెట్లు పెంచడంకోసం, కూతురు పెళ్ళికోసం అప్పుచేయడం కథ ప్రారంభంలో కన్పిస్తుంది. అప్పు ఇచ్చే తిరిపాలయ్య రైతును గురించి వ్యంగ్యంగా మాట్లాడినప్పుడు ఆత్మాభిమానంతో ''అడ్డమొచ్చే ప్రతివాడూ రైతును మీకేమప్పా అనేవాడే'' అని కోపాన్ని ప్రదర్శిస్తాడు. వ్యవసాయం అంటే గారడి చేయడం కాదని, రేయింబవళ్ళు కాయకష్టం చేయాలని, పంటకోసం నిరంతరం చంటిబిడ్డాల్లా నీళ్ళు పట్టించి పాలాన్ని సాగు చేయాలనే వాస్తవాన్ని రచయిత వివరిస్తాడు. అంత కష్టపడి చీనికాయలు పండిస్తే కోత కూలీలు, లారీ బాడుగా, డ్రైవర్ క్లీనర్ తిండి, నాగపూర్ మార్కెట్ రైతును ఎలా దివాలా తీసున్నాయో తెలిపాడు కథకుడు. పెట్టిన పెట్టుబడికి, వచ్చిన రాబడికీ పొంతన లేకపోవడంతో నారాయణప్పకు ఆ చీనీచెట్లు దెయ్యాల్లా కనిపించాయి. అందుకే కొడుకుతో కలిసి చెట్లను నరికేశాడు. ప్రపంచీకరణ మార్కెట్ రైతుజీవితాల్ని ఎలా నాశనం చేస్తుందో తెలిపిన మొదటికథ ఇది. 'వస్తువును తయారుచేసే వ్యాపారి వాటి ధరను తానే నిర్ణయిస్తాడు గానీ, రైతు కష్టపడి పండించే పంటకు మాత్రం ధరను వేరేవాళ్ళు నిర్ణయిస్తారు' అనే

వాస్తవాన్ని కథకుడు కళ్ళముందుచాడు. రాయలసీమ రైతును కరువుతోపాటు కొత్తగా ప్రపంచీకరణ రాబందు ఆవహించిందనేది రచయిత కథ ద్వారా చూపించాడు.

రాయకీయ వ్యవస్థలో స్వార్థపరులు రాయలసీమ రైతుకు నీళ్ళు రాకుండా చేస్తున్న దుర్మార్గాన్ని నిలదీస్తూ బండి నారాయణస్వామి రాసిందే 'రంకె' కథ. ఇది వివినమూర్తి 'కృష్ణస్వప్నం' లాగా సోషియో ఫాంటసీ ధోరణిలో సాగినా, రైతు సమస్యలకు ఆత్మహత్యలు పరిష్కారం కాదని చెప్పడం లక్ష్యం. వరదప్ప వ్యవసాయాన్ని నమ్ముకొని అప్పులపాలై ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు. మరణించిన వరదప్పను స్వర్గలోకానికి వెళ్ళకుండా అడ్డుకుంటారు దేవదూతలు. భార్యాబిడ్డలకు అన్యాయంచేసి ఆత్మహత్య చేసుకోవడం స్వర్గానికి అడ్డంకి అయ్యిందని గ్రహిస్తాడు. పిల్లవాడి చదువు ఆగిపోవడం, ఒక ఎద్దును అప్పులు తీర్చడంకోసం అమ్మేసి, భార్య కాడికి ఎద్దుగా మారడం, కూతురు విత్తనాలు వేయడం వంటివి ఆ రైతు పైనుండి చూస్తాడు. కుటుంబంపడే కష్టాలను చూసి తట్టుకోలేక వరదప్ప స్వర్గలోక నాయకుని సాయంతో ఆ ఇంట్లో కొడెదూడగా పుడతాడు. రాయలసీమ ప్రజలు మబ్బుకు, వ్యాపారస్థులకు ఓట్లేయలేదని, నాయకులకు ఓట్లేశారని, ఎన్నేళ్ళయినా హంద్రీ - నీవా నీళ్ళు రాలేదని ఆవేదనతో అంటాడు రచయిత. రాయలసీమ నాయకులను నమ్ముకోవడం కంటే పశువులను పనిముట్లుగా వాడుకోవడం ఉత్తమమనే సందేశాన్ని ఇచ్చాడు కథకుడు.

రైతు పండించిన పంట అన్నిరకాల పంపకాలకు పోను, వడ్డీకి పోను ఏమీ మిగలడంలేదనే వస్తువుతో శాంతి నారాయణ రాసిందే 'కల్లమయిపాయె' కథ. అనంతపురం గ్రామీణ మాండలికంతో సాగిన ఈ కథలో మల్లప్ప రైతుగా కష్టాలతో ఊర్లో కుళ్ళిపోవడం కంటే, నలభై ఏళ్ళ బ్రతుకును గ్రామంలోనే వదిలేసి కుటుంబంతో సహా ఎద్దులబండిలో పట్టణానికి బయలదేరుతాడు. అలా వెళ్ళడానికి రైతుకు జరిగే దోపిడీని కారణంగా చెప్తాడు. ఒకవైపు కరువు, మరోవైపు ఐదుమంది సంతానం. పిల్లలకు కడుపునిండా తిండి పెట్టలేని పరిస్థితి. అనుకోకుండా వాన రావడంతో వేరుశనగ, వరి వేస్తాడు. తీరా పంట కల్లంలో వుండగానే దేవుని ఈనాం, ఆయిగాళ్ళు ఈనాం వృత్తికారులమేర పోను మిగిలింది ఎరువులమ్మే శేషయ్యకి, చిల్లరకొట్టు రామయ్యకు సరిపోతుంది. ఇలాంటి రైతుజీవితం రాయలసీమలో చాలగ్రామాల్లో దర్శనమిస్తుందని చెప్పడం రచయిత ఉద్దేశం.

వి.ఆర్.రాసాని రాసిన అన్నేకారిజల, తాలుగింజలు, వీరజాటీ వంటి కథలు రాయలసీమ రైతుజీవితం ఈ దశాబ్దంలో ఎలా మారిందో వివరిస్తాయి. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి దశాబ్దాలు దాటినా, రాయలసీమ రైతుల్ని ఆత్మహత్యల బారినుండి కాపాడలేని ప్రభుత్వాల్ని ప్రశ్నించడం 'అన్నేకారిజల' కథలో వస్తువు. మునెప్ప తోటదగ్గర మూడుబోర్లు వేసి నీళ్ళు రాక అప్పుల్లో కూరుకుపోతాడు. కొద్దిపాటి నీళ్ళతో ఐదు ఎకరాల్లో టమోటా సాగుచేస్తాడు. పంట చేతికొచ్చేసరికి టమోటా రేటు పడిపోవడంతో దిబ్బలో పోస్తాడు. బాధతో చెట్లను పెరికేసి పురుగుల మందు తాగి చచ్చేందుకు ప్రయత్నం చేస్తాడు. కాని బ్రతుకుతాడు. స్వతంత్రంగా చావడానికి కూడా అదృష్టం లేదని వాపోతాడు.

ఈ విధంగా 1991 - 2020 మధ్య వచ్చిన రాయలసీమ రైతుకథల్లో రైతు భూమిపై మమకారాన్ని వదులుకోలేక ప్రాణాలు వదలడం, దళారుల చేతిలో మోసపోవడం, పశువుల్ని నమ్ముకొని జీవనం సాగించడం, పట్టణాలకు వలసవెళ్ళడం, నష్టాల్ని తట్టుకోలేక ప్రాణాలు తీసుకునేందుకు ప్రయత్నించడం వంటి సన్నివేశాలు కన్పిస్తాయి.

రెండో దశకం రైతుకథలు (2001 -2010) :

ఈ దశాబ్దంలో వచ్చిన రైతుకథల్లో సన్నకారు రైతు జీవితాన్ని చాలామంది రచయితలు రికార్డు చేశారు. సున్నితమైన అంశాలు రైతు జీవితాల్ని ఎలా కలవర

పెడుతున్నాయో కథనం చేశారు. 1.కొత్తదుప్పటి (సన్నపురెడ్డి వెంకటరామిరెడ్డి), 2.గొంగళి పురుగు (సంకోజీ దేవేంద్రాచారి), 3.రేగడిమిట్ట (తుమ్మల రామకృష్ణ), 4.గరుడ స్తంభం (జి.వెంకటకృష్ణ), 5.జీవనపోరాటం (సడ్లపల్లి చిదంబరరెడ్డి), 6.దేవరెద్దు (గోపిని కరుణాకర్) కథలు రాయలసీమ రైతుజీవితంలోని సంఘటనల్ని వివరిస్తాయి. ప్రపంచీకరణ ప్రారంభమైన దశాబ్ధకాలం తర్వాత రైతు జీవితాల్లో ఎలా ప్రత్యక్ష ప్రభావాన్ని చూపుతున్నాయో రాయలసీమ కథకులు గుర్తించారు. అందుకే జీవితం, మార్కెట్లు, కౌలువిధానం వంటి విషయాల్లో వచ్చిన గణనీయమైన మార్పుల్ని కథల్లో వివరించే ప్రయత్నం చేశారు.

రాయలసీమలో ఒక సన్నకారురైతు ఒక దుప్పటికోసం ఎంత అవస్థలు పడుతున్నాడో వివరించే కథే సన్నపురెడ్డి 'కొత్తదుప్పటి'. రామయ్యతాత పాడుకునే వీరబ్రహ్మం తత్వాలు రాయలసీమను దృశ్యమానం చేస్తాయి. పండిన గింజల్ని, గడ్డిని దొంగలనుండి, దొంగగొడ్ల నుండి కాపాడు కొనేందుకు సన్నకారురైతులు కల్లాల దగ్గర కాపలాకాసే ఘట్టాల్ని కథ వివరిస్తుంది. ఆ కాపలాలో భాగంగా చలిరోజుల్లో పాలంలో కప్పుకునేందుకు సరైన దుప్పటిలేక మామా అల్లుళ్ళ మధ్య సాగిన మనస్తత్వసంబంధమైన దోబూచులాటను వర్ణించాడు రచయిత. చినిగిన పేలికల దుప్పటి చలిని ఆపలేకపోవడంతో, మిలటరీలో వుండే మనమడు పంపుతానన్న కొత్తదుప్పటి కోసం ఎదురుచూసే రామయ్యతాత. కొత్తదుప్పటి వచ్చినా దాన్ని వాడుకుంటూ ముసలాయనకు ఇచ్చేందుకు మనసురాక దాన్ని దాచిపెట్టి తానే కప్పుకొనే అల్లుడు. చలిని తట్టుకొనేందుకు పుల్లలతో మంట వేసుకోవచ్చుగాని, పుల్లలు అయిపోతాయని దూరాలోచన చేసే పాతతరం రాయలసీమ సన్నకారురైతు జీవితం వ్యక్తం చేశాడు రచయిత. 'అగ్గిపుల్ల వెలుగులో తొలగిన ముసుగులు' అంటూ కథను ముగిస్తాడు కథకుడు.

'అడుసు' కథలో 1992 నాటికి నాగపూర్‌లో రైతుపైన ప్రారంభమైన దళారుల దోపిడీ దశాబ్దం తర్వాత రాయలసీమలోని గ్రామాల్లోకి వచ్చేసిందని తెలిపేకథే 'గొంగళిపురుగు'. వేరుశనగ రైతును ఊర్లో వ్యాపారులు బొచ్చుపురుగుల్లా ఎలా తినేస్తున్నారో వివరించాడు దేవేంద్రాచారి. నారాయణ ప్రతి సంవత్సరం వ్యాపారుల చేతిలో, దళారుల చేతిలో మోసపోయే రాయలసీమ రైతుకు ప్రతీక. వేరుశనగ విత్తనాలను ఎక్కువధరకు, తక్కువ తూకానికి, మూడురూపాయల వడ్డీకి నాయుడు దగ్గర తీసుకుంటాడు నారాయణ. మళ్ళీ తన పంటను అతనికే అమ్మాలి. అలా అమ్మేటప్పుడు తక్కువ ధరకు, ఎక్కువ తూకానికి అమ్మాలి. తన పంటకు గొంగళి పురుగు పట్టిందన్నా, తెగులు వచ్చిందన్నా కొనేవ్యక్తి రేటు పెంచడు. మళ్ళీ అదే వ్యాపాస్థుని దగ్గర నెల తర్వాత విత్తనాలు కొనాలంటే, తాను అమ్మిన వాటినే ఎక్కువ ధరతో అప్పుగా కొనాలి. పంటకు పట్టిన పురుగు కంటే రాయలసీమరైతుకు వ్యాపారుల రూపంలో పట్టిన పురుగే ఎక్కువ దెబ్బ తీస్తుందని, అది కొత్తగా వచ్చిన ప్రపంచీకరణ పుణ్యమేనని చెప్పడం రచయిత ఉద్దేశం.

'రైతు అంటే తినడానికి గింజలు పండించుకునేందుకు తపన పడేవాడు' అనే దృక్పథంతో తుమ్మల రామకృష్ణ రాసిందే 'రేగడి మిట్ట' కథ. నికార్సయిన రైతు అయిన నారప్పకు తనపొలంలో వాణిజ్యపంటలు వేయడం, వాటిని అమ్మడం, తిండిగింజల కోసం సంచిపట్టుకొని నిల్చోవడం తలకొట్టేసినంత పని. అందుకే పొలంలో వరివేసి తిండికి ఇబ్బంది లేకుండా బ్రతకాలనుకుంటాడు. అయితే రాయలసీమలో రేగడిసేద్యం వచ్చి, మడి సేద్యాన్ని మింగేసిందనే విషయాన్ని గ్రహించలేని అమాయకుడు నారప్ప. మెట్టపంటలు వేసే కౌలుదారుల ముందు మడులు వేసే సన్నకారురైతులు తలవంచాల్సిన పరిస్థితి వచ్చిందని చెప్తాడు కథకుడు. కూలీలను తమవైపు తిప్పుకోవడంలో, రేట్లు పెంచడంలో, వాణిజ్య పంటలు వేసే కౌలురైతుల దెబ్బకు సామాన్యరైతు కుదేలైన తీరు

ఈ కథలో కన్పిస్తుంది. ప్రైవేటు, ప్రభుత్వరంగాలకు పోటీ పెట్టినట్లుగా, సంవత్సరం కష్టపడి వడ్లు పండించే రైతు, మూడు నెలల్లోనే టమోటా పండించే వ్యక్తి ముందు పోటీలో నిలువలేకపోతున్నాడు. అందుకే ఈ కథలో ఊర్లోకి కొత్తగా వచ్చి రేగడిని పండించే కౌలుదారుతో సన్నరైతు నారప్ప పోటీ పడలేక వరి వేయడం మానేస్తాడు. ఇది రాయలసీమ మడిసేద్యం ఎదుర్కొనే సంక్షోభం.

రాయలసీమ ప్రాంతంలోని వృత్తికారులకు వ్యవసాయం చేయాలనే ఆశ కలగడం, తద్వారా తమకు గౌరవం కలుగుతుందని భావించడం, తర్వాత రైతుగా విఫలమై వృత్తికారుడిగా మిగిలిపోవడం జరుగుతుందని చెప్పే కథ 'గరుడస్తంభం'. శాంతప్ప గరుడ స్తంభం ఎత్తుకొని భిక్షాటన వృత్తిచేసి నాలుగు ఎకరాల పొలం సంపాదిస్తాడు. కొడుకు నారాయణ తండ్రి వృత్తిని అసహ్యించుకొని, సేద్యంలోకి దిగుతాడు. తండ్రి ''జాగ్రత్త నాయనా కరువు సేద్యం గండం'' అని చెప్తాడు. నారాయణకు గ్రామపెద్దల రూపంలో ఉన్న రాబందుల గురించి సరిగ్గా తెలియదు. బోర్లు వేస్తానని చెప్పిన గ్రామపెద్ద మాటవిని సంతకం పెడ్తాడు. ఆ పెద్దమనిషి లోను తీసుకొని వాడుకున్న డబ్బును కట్టకుండా పారిపోతాడు. చివరకు ఆ డబ్బు తనను కట్టమని బ్యాంకు వాళ్ళు నిలదీసినప్పుడు నివ్వెరపోతాడు. తన పంట, ఆస్థి అప్పుల్లోకి జమ కావడంతో చివరకు తండ్రి నుండి వచ్చిన వృత్తి సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించడానికి గరుడస్తంభం ఎత్తి యాచన మొదలుపెడతాడు.

రాయలసీమ రైతును పశువులు కాపాడుతున్నాయనే వాస్తవాన్ని చెప్తూ నడ్లపల్లి చిదంబరరెడ్డి రాసిందే 'జీవనపోరాటం' కథ. దుక్కిదున్నేది, కరువులో పాలిచ్చి రైతును బ్రతికించేది, అవసరమైతే కబేళాలకు వెళ్ళేది పశువులే. అయితే రైతును ఆపద నుండి కాపాడేది కూడా పశువులేనని చెప్పే సంఘటనతో సాగిందీ కథ. బ్రతుకు కోసం రాయలసీమలో అనేక ప్రాంతాలు తిరిగి చివరకు హిందూపురం దగ్గర ఒక పల్లెకు చేరుతుంది ఓ కుటుంబం. అక్కడ కొన్నేళ్ళపాటు కరువు కాటకాల్లేకుండా బ్రతుకుతుంది. అక్కడ అనుకోని విధంగా వర్షాలు ఎక్కువగా పడడంవల్ల పైన చెరువులు తెగి ఊరంతా నీళ్ళు వచ్చేస్తాయి. బైటపడే పరిస్థితి లేదు. ఆ రైతుకి ఇల్లుకూడా మునిగిపోయే పరిస్థితి వస్తుంది. చివరకు ఎటువెళ్ళాలో దిక్కుతోచక ఇంట్లో సామానంతా బండ్లో వేసి, ఎద్దులను బండికి కట్టి, ప్రాణాలు మూగజీవాలపై వేసి బయలుదేరుతాడు. ''మూగజీవాలే కావచ్చు. రెండేళ్ళుగా అన్నిదారుల్లో బండిని లాగిన అనుభవమున్న ఎద్దులపై భారం వేద్దాం. ప్రాణాలపై మనకెంత తీపివుందో వాటికి అంతే వుంటుంది.'' అని రైతు అనడం వెనుక రాయలసీమరైతు జీవనంపై పశువుల పాత్ర ఎలా వుంటుందో అర్థమవుతుంది.

గోపిని కరుణాకర్ 'దేవరెద్దు' కథాశీర్షిక వ్యాంగ్యాత్మకంగా పెట్టింది. రాయలసీమరైతు జీవితానికి సంబంధించిన చర్చను లేవదీసిన కథ ఇది. ప్రపంచీకరణ, ఆర్థికకోణం వంటి ఆలోచనలు రైతుకుంటుంబాల్లోకి ప్రవేశించిన తీరును వివరించిన కథ ఇది. వెంకటరమణ పీలేరు ప్రాంతపు యువరైతు. చిన్నప్పుడే తండ్రి అప్పులు తీర్చలేక మరణిస్తే, మేనమామ కిష్టడి ఇంట్లో పెరిగి పెద్దయ్యాడు. సేద్యం పనుల్లో ఆరితేరి మామచేత 'నీకు నాకూతురినిస్తా' అనిపించుకున్నాడు. అయితే మాట ఇచ్చిన కిష్టడు మాట తప్పుతాడు. కొండపైన పనిచేసే ఉద్యోగికి తన కూతురిని ఇవ్వడానికి నిర్ణయిస్తాడు. కారణం ఏమిటని నిలదీసినవారికి సేద్యం జూదమై పోయిందని, రాయలసీమరైతు సేద్యమనే జూదంలో చిక్కుకున్నాడని, అలాంటి రైతుకిచ్చి తనబిడ్డ గొంతుకోయలేనని స్పష్టంగా చెప్తాడు. రైతుజీవితాన్ని మరోరైతు నమ్మలేని పరిస్థితి రాయలసీమలో కన్పిస్తుందని చెప్పడం ఈ కథలో కన్పిస్తుంది. కష్టంచేసే ఎద్దును పూజించకుండా, కష్టం తెలియని సోమరి జీవితానికి అలవాటుపడ్డ దేవునిఎద్దును పూజించే వ్యవస్థలో ఇలాంటి సంఘటనలు సర్వసాధారణమై పోయాయంటూ విమర్శనుచేయడం ఈ కథలో కన్పిస్తుంది.

మూడవ దశకం రైతుకథలు (2010 - 2020):

ఈ దశాబ్దిలో వచ్చిన కథల్లో రాయలసీమ రైతు ఎదుర్కొంటున్న కరువేతర అంశాలపై దృష్టి పెట్టారు రచయితలు. బోర్లు ఎండిపోవడం, పట్టణాలకు రైతు వలసలు, దుబాయ్ వంటి విదేశాలకు కూలీలుగా వలస వెళ్ళడం, నకిలీవిత్తనాలు, మార్కెట్ శక్తుల మోసాలు, గిట్టుబాటు ధర లేకపోవడం వంటి విషయాలపై గత రెండు దశాబ్దాలు కథలు రాసిన రచయితలు ఆలోచించారు. అయితే ఈ దశాబ్ది కథల్లో రాయలసీమరైతు ఎదుర్కొనే విద్యుత్ సమస్యలు, జంతువులు పంటపై దాడులు, పట్టదారు పాసుపుస్తకాల కోసం పడుతున్న కష్టాలు, ప్రాజెక్టు నిర్మాల్లో జరిగే రాజకీయ ఎత్తుగడలు వంటి వాటిపై దృష్టిపెట్టారు రచయితలు. 1.పాసుబుక్కు (హుస్సేన్ సత్యాగ్ని), 2.మట్టిపెళ్ళ వాసన (విజయ్), 3.అడవి పంది (ఆర్.సి.కృష్ణస్వామిరాజు), 4.పచ్చనాకు సాక్షిగా (నామిని), 5.బోడెద్దు (పులికంటి) మొదలైన కథల్లో సమకాలీన రాయలసీమ రైతుజీవితం కన్పిస్తుంది.

ప్రభుత్వవ్యవస్థలో లంచగొండితనం రైతుజీవితాలలో చెలగాటం ఆడుతుందని తెలిపేకథే 'పాసుబుక్కు'. జీవితకాలం భూమిని నమ్ముకొనే ఏకైకవ్యక్తిరైతు. అలాంటి భూమి తనది అని రైతు నిరూపించుకోవడానికి ప్రభుత్వం రకరకాల మార్గదర్శకాలు ఇస్తూవుంది. మన రెవిన్యూ వయ్యవస్థలోని లోపాలు పేద, బడుగు రైతుల పాలిట శాపాలైనాయి. ప్రభుత్వం బాధ్యతగా ఇవ్వాల్సిన పట్టాదారు పాసుపుస్తకం కోసం సాంబయ్య రైతు పడిన అవస్థల్ని తెల్పిన కథ ఇది. రెవిన్యూ అధికారులు పాలం ధరను బట్టి పాసుపుస్తకానికి లంచం తీసుకునే పరిస్థితి ప్రతి ప్రాంతంలోను వుంది. అలా అధికారులు అడిగినంత ఇవ్వలేక, నెలల తరబడి తిరిగిన సాంబయ్య చివరకు సెల్ టవర్ ఎక్కి బలవన్మరణానికి సిద్ధమవుతాడు. చివరకు అధికారులు వచ్చి అతణ్ణి సముదాయించి, పాసుబుక్కు ఇప్పిస్తామని హామి ఇస్తారు. టవర్ దిగిన తర్వాత అతనిపై కేసు నమోదు చేసి జైలుకు పంపుతారు. భూమి విలువ కాస్త పెరగడంతో రాయలసీమ సన్నకారు రైతుజీవితాలపై రియల్ ఎస్టేట్ పంజా, భూఆక్రమాలు వంటివి వారి జీవితాలపై చూపే ప్రభావాన్ని ఇలాంటి కథలు వివరిస్తాయి.

వేమన కటారుపల్లె కేంద్రంగా సాగిన కథ 'మట్టివాసన'. ''భూమిలోనబుట్టు భూసారమెల్ల తనువులోనబుట్టు తత్వమెల్ల'' అని చెప్పిన వేమన వాక్యాలకు అనుగుణంగా రాయలసీమ రైతు జీవనం సాగుతుంది. భూమిలోని సారాన్ని నమ్ముకున్న రాయలసీమరైతు ఫలితాన్ని పొందడంలో విఫలమై, తన మనసులో వైరాగ్యం పుట్టిన పల్లెల్ని వదిలి వేరే ప్రాంతాలకు వెళ్ళిపోతున్నాడు. ఏళ్ళు గడిచినా హంద్రీనీవా నీళ్ళు, సైన్స్‌సిటీ ఉద్యోగాలు అన్నీ బ్రమలుగానే మిగిలిన సందర్భం. నీళ్ళకోసం రైతు, ఉద్యోగం కోసం యువత కళ్ళు కాయలు కాసేలాగా ఎదురు చూస్తున్నాడంటాడు రచయిత. కొండారెడ్డి అనే రైతు వేరుశనగ వేసి, ఖర్చులకు కూడా పంట రాక పోవడంతో కుమిలిపోతాడు. పొలాన్నిఅమ్మి పట్టణం పోవాలనుకుంటాడు. కాని అంతలో భార్య అనారోగ్య పాలు కావడంతో అప్పులుచేసి, ఆపరేషన్ చేయిస్తాడు. కార్పొరేట్ వైద్యం రైతుకు అప్పును మిగిల్చి, భార్య ప్రాణాలు మింగేస్తుంది. ఆ దిగులుతో రైతు చని పోవడంతో ఆ కుటుంబం అన్నీ కోల్పోతుంది. ఇలాంటి రైతు కుటుంబాలు రాయలసీమ ప్రతి పల్లెలోను కన్పిస్తున్నాయని చెప్పడం రచయిత ఉద్దేశం.

రాయలసీమలో కడప, చిత్తూరు ప్రాంతాల్లో కొండ లెక్కువ. ఈ ప్రాంతపు రైతుల్ని కరువు, నాయకులే కాదు, అప్పుడప్పుడు జంతువులు కూడా దెబ్బతీస్తుంటాయని చెప్పడానికే కృష్ణస్వామిరాజు 'అడవిపంది' కథ రాశాడు. అడవిపందులు, జింకలు, ఏనుగులు, ఎలుకలు, పాములు వంటివి రాయలసీమ ప్రాంతపు పంట పొలాల్ని నాశనం చేస్తుంటాయి. ప్రభుత్వాలకు, మేధావులకు వన్యప్రాణి చట్టం గురించి తెలుసు గాని, ఇక్కడి రైతుపడే ఇక్కట్లు గురించి తెలియదు. ఈ ప్రాంతపు రైతులు

పంటను జంతువులు, పక్షులు, కీటకాల బారినుండి కాపాడుకునేందుకు కరెంట్ తీగలు, నాటుబాంబులు, విషాలు పెట్టి కొన్నిసార్లు తామే బలవుతుంతారు. అయితే అలాంటివి పెట్టి రైతులు తమప్రాణాలు, జంతువుల ప్రాణాలు తీయకుండా కొత్తమార్గాన్ని చూపించే కథ. అడవిపందుల్ని రాకుండా చేయడానికి ఆ గ్రామస్థులు గట్లపై వెంట్రుకలు, పందిపెంటా, గోదుమ పిండిముద్దలు వంటివి చేసి కూడా సఫలమౌతారు.

అదేవిధంగా నామిని రాసిన అనేక కథల నిండా చిత్తూరు జిల్లా సన్నకారు రైతు కన్పిస్తాడు. పులికంటి కృష్ణారెడ్డి రాసిన 'బంగారు సంకెళ్ళు' కథలో రైతు ఒక్కరోజు తీరుబాటు లేకుండా పనిచేయవలసిన అవసరాన్ని చెప్తుంది. చాలారోజుల తర్వాత కన్పించిన స్నేహితునితో (ఒక పది నిముషాలు) మాట్లాడేలోపు రైతుకు ఎంత ప్రమాదం కలిగిందో ఈ కథ వివరిస్తుంది. అలాగే మధురాంతకం నరేంద్ర 'అత్యాచారం' కథ మామిడితోట రైతుల జీవితాన్ని వివరిస్తుంది.

ఈ విధంగా 1990 తర్వాత వచ్చిన రాయలసీమ రైతు కథలు వ్యవసాయరంగం ఎదుర్కొంటున్న నూతన సవాళ్ళను వివరించాయి. ప్రతి వ్యవసాయదారుని వెనుక ప్రపంచీకరణ ప్రాధాన్యత వహించి రైతును తోలు బొమ్మలా ఆడిస్తుందని కథకులు చెప్పారు. ప్రకృతిని, కరువును నిందించినా ప్రయోజనం లేదని నిలదీయాల్సిన వారిని నేరుగా ప్రశ్నించి, వారి హక్కుకోసం రైతుపక్షాన పోరాటం చేయాల్సిన అవసరం వుందని ఈ కథకులు సూచించారు. రాయలసీమ ప్రాంతం నుండి ఆధునికకథ ఆలస్యంగా ప్రారంభమైనా, తర్వాత వేగాన్ని పుంజుకొని సమకాలీన సమస్యలపై ముందుగా స్పందిస్తుందని ఈ మూడు దశాబ్దాల్లో వచ్చిన కథల్ని చూసిన తర్వాత అర్థమవుతుంది.

ఆధార రచనలు :

1. వెంకట సుబ్బయ్య వల్లంపాటి : రాయలసీమలో ఆధునిక సాహిత్యం - సామాజిక సాంస్కృతిక విశ్లేషణ
2. చిలుకూరి దేవపుత్ర (కథ) : మన్నుదిన్నమనిషి
3. సింగమనేని నారాయణ (కథ) : అడుసు
4. శాంతి నారాయణ (కథ) : కల్లమయిపాయె
5. బండి నారాయణస్వామి (కథ) : రంకె
6. వి.ఆర్.రాసాని (కథ) : అన్నేకారిజల
7. సన్నపురెడ్డి వెంకటరామిరెడ్డి (కథ) : కొత్తదుప్పటి
8. సంకోజీ దేవేంద్రాచారి (కథ) : గొంగళిపురుగు
9. తుమ్మల రామకృష్ణ (కథ) : రేగడిమిట్ట
10. జి. వెంకటకృష్ణ (కథ) : గరుడస్తంభం
11. సడ్లపల్లి చిదంబరరెడ్డి (కథ) : జీవనపోరాటం
12. గోపిని కరుణాకర్ (కథ) :దేవరెద్దు
13. హుస్సేన్ సత్యాగ్ని (కథ) : పాసుబుక్కు
14. విజయ్ (కథ) : మట్టిపెళ్ళ వాసన
15. ఆర్.సి.కృష్ణస్వామిరాజు (కథ) : అడవిపంది
16. నామిని (కథల సంపుటి) : పచ్చనాకుసాక్షిగా

★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

దాశరధి కృష్ణమాచార్యులు

- తీనుమన్నగారి వేమారెడ్డి , పి.జి.టి తెలుగు, పెబ్బేరు, వనపర్తి జిల్లా, తెలంగాణ.

తెలంగాణ ఉద్యమ సాహిత్య శకటాన్ని నడిపిన వారిలో ప్రముఖులు దాశరధి కృష్ణమాచార్యులు. తన సాహిత్యంతో తెలంగాణ ప్రజలను మేల్కొల్పిన మహనీయులు. 'నిజాం నిరంకుశ ప్రభుత్వంలో ప్రజల బాధలను చూసి, అనుభవించి ఆ ప్రభుత్వం పెట్టే అష్టకష్టాల శరధిని తాను దాటడమే కాక,తన ప్రజలను దాటించడానికి కలం నౌకనెక్కి, తన మాటలనె తెరచాప నెత్తి ఒక ప్రభంజనంలా విరుచుకుపడ్డ దాశరధి గూర్చి ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే నిజాం గుండెల్లో నిద్రపోయిన వీరాధివీరుడు. అంతేకాదు నిజామనే బూజును దులపడానికి కాలాన్నే శరంగా చేసుకుని శరధిని తన వీపున పెట్టుకొని మాటలనే బాణాలను సంధిస్తూ, మరోపక్క మాటనే తూటాగా చేసి ఫిరంగిని ఎక్కుపెట్టిన ధీశాలి మహోన్నత పురుషాగ్రేసరుడు దాశరధి' అని డా.కందికొండ అన్నారు.

దాశరధి కృష్ణమాచార్యులు ఖమ్మం జిల్లా మానుకోట తాలూకాలోని చినగూడూరు గ్రామంలో పండిత వంశంలో జన్మించారు. మెట్రిక్యులేషన్ దాకా ఖమ్మంలోని చదివారు. అనంతరం ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్ల సాహిత్యం ప్రధాన విషయంగా పట్టభద్రులయ్యారు.ఆగ్రా విశ్వవిద్యాలయం నుండి డాక్టరేట్ పొందారు.తెలంగాణ రచయితల సంఘానికి, తెలుగు భాషా వ్యాప్తికి అంకితమై పనిచేశారు. 1977లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆస్థానకవిగా నియమించబడ్డారు. అభ్యుదయ కవిత్వోద్యమం నాయకుడైన దాశరథి 1987 నవంబర్ 5 వ తేదీన పరమపదించారు.

దాశరధి కృష్ణమాచార్యులు సాహిత్యాన్ని పరిశీలించినట్లయితే మనకు ఒక సాహిత్య సముద్రమే కనిపిస్తుంది.అగ్నిధార,రుద్రవీణ, మహాంధ్రోదయం, పునర్నవం, ఆలోచనాలోచనలు, తిమిరంతో సమరం, కవితాపుష్పకం, అమృతాభిషేకం, ధ్వజమెత్తిన ప్రజా, నేత్రపర్వం, పునర్నవం వంటి కవితా సంపుటాలు ఆయన కలం నుండి జాలువారాయి.నవమి నాటికలు, యాత్రాస్మృతి అనే స్వీయచరిత్రను,గాలిబ్ గీతాలు, ప్రణయ సౌదం అనేటటువంటి అనువాద కావ్యాలను, ఇంకా అనేక సినీగేయాలను రచించారు.1967లో కవితా పుష్పకంకు ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు, 1974లో తిమిరంతో సమరంకు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డ్, ఆయన అనువాదం చేసిన గాలిబ్ గీతాలకి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ఉత్తమ అనువాద అవార్డులు లభించాయి.

'నా తెలంగాణ కోటి రతనాల వీణ' అని సగర్వంగా చెప్పిన కవి దాశరధి. తిమిరంతో సమరంలో దాశరథి చిన్న చిన్న సమస్యల పరిష్కారం కోసం ఈ లోకంలో యుద్ధం చేసేవాళ్ళు ఉన్నారని,అలాంటి వాళ్ళు ఉన్నంత కాలం ఈ భూలోకంలో శాంతిని ఆశించొద్దు అని పేర్కొన్నారు. తాను ఆకాంక్షిస్తున్న అభ్యుదయం ఈ మానవ సమాజంలో తప్పకుండా వస్తుందని ప్రగాఢంగా విశ్వసించిన ఆశావాది దాశరధి.నిజాం పాలనలో తెలంగాణ ప్రజలు అనుభవిస్తున్న బాధలను చూసి చలించిపోయారు. పీడిత ప్రజల గొంతుగా మారి,' రైతుదే తెలంగాణ రైతుదే ముసలి నక్కకు రాచరికంబు దక్కునే' అని గర్జించారు. ఆంధ్రమహాసభలో చైతన్యవంతమైన పాత్ర నిర్వహించి, నిజాం ప్రభుత్వం చేత జైలు శిక్షకు గురయ్యారు.

ఓ నిజాము పిశాచమా కానరాడు!
నిన్ను బోలిన రాజు మాకెన్నడేను
తీగలను తెంపి అగ్నిలో దింపినావు
నా తెలంగాణ కోటి రతనాల వీణ

అని బొగ్గుతో జైలు గోడల మీద నిజాం ప్రభుత్వంపై వ్యతిరేకతను తెలియజేశారు.

తెలుగు సాహిత్యంలో దాశరథి కృష్ణమాచార్యులు రాసిన సినిమా పాటలను చూసినట్లయితే మనకు ఒక విజ్ఞాన గని కనిపిస్తుంది.ఆయన పాటలను 'దాశరథి సినిమా పాటలు' అనే పుస్తకంగా ప్రభాకర్ ముద్రించారు. ఈ పుస్తకంలో మొత్తం 124 పాటలు ప్రచురించబడ్డాయి. ఇందులో ఉన్నటువంటి అన్ని పాటలు సాహిత్యపు సువాసనలు వెదజల్లుతున్నాయి.దాశరధి రాసిన తొలి సినీ గీతం ఇద్దరు మిత్రులు సినిమాలోనిది.

ఖుషి ఖుషిగా నవ్వుతూ
చలాకి మాటలు రువ్వుతూ
నిషా కనులదానా.....

అంటూ దాశరధి ప్రణయ గీతాన్ని రాశారు.ఈ పాట ఇప్పటికీ ఆబాలగోపాలాన్ని అలరిస్తూనే ఉంది.

1961 వ సంవత్సరంలో వచ్చినటువంటి వాగ్దానం సినిమాలో కూడా ఓ పాట రాశారు...

నా కంటి పాపలో నిలిచిపోరా
నీ వెంట లోకాల గెలవని రా...

అంటూ తన ప్రతిభాపాటవాలను,మేధాసంపత్తిని లోకానికి చాటారు.

ఏ దీవిలో విరిసిన పారిజాతమో
ఏ కవిలో మెరిసిన ప్రేమ గీతమో
నా మదిలో నీవై నిండిపోయేనే

అనే పాటను కన్నె వయసు అనే సినిమా కోసం రాశారు.ఈ పాటను వింటున్నంత సేపు ప్రేక్షకులు మైమరచిపోయి ఆస్వాదిస్తున్నారంటే,ఆ పాట గొప్పతనం ఏందో మనకు అర్థమవుతుంది.

మూగమనసులు సినిమాలోనూ అద్భుతమైనటువంటి పాటను మనకు అందించారు...

గోదారి గట్టుంది గట్టుమీద సెట్టుంది
సెట్టుకొమ్మన పిట్టుంది పిట్టమనసులో ఏముంది
ఒగరు ఒగరుగగా పొగరు ఉంది
పొగరు కి తగ్గ బిగ్ ఉంది
తీయ్య తీయ్యగా సాగసుంది

అని ప్రియురాలి మనసు లో ఉన్నటువంటి భావాన్ని పిట్టతో పోలుస్తూ అద్భుతంగా రాశారు.

నన్ను వదలి నీవు పోలేవులే
అది నిజములే
నీవు లేక తావు లేదు లే...
అది నిజములే..

అని మంచి మనసులు సినిమా కోసం రాయబడిన పాట ఇది.ఒకరిని విడిచి ఒకరు ఉండలేనటువంటి పరిస్థితిని, ప్రణయ సందర్భాన్ని ఈ పాటలో చాలా చక్కగా చిత్రించారు కవి దాశరధి.

నిషా లేని నాడు హుషార్ ఏమి లేదు
ఖుషి లేని వాడు మజా లేని లేదు.

అంటూ నవరాత్రి సినిమాలో జీవిత సత్యాన్ని బోధించారు. రక్తసంబంధం సినిమాలోనూ మమతల కోవెలను తలపిస్తూ ఓ పాట రాశారు.

ఇది రక్త సంబంధం
హృదయాలను కలిపేది కలకాలం నిలిచేది
నిజమైన జన్మ బంధం ఇదే రక్త సంబంధం

అంటూ సమాజంలో పాతుకుపోయినటువంటి రక్త సంబంధాల గురించి, ప్రేక్షకుల గుండెల్లో గుడి కట్టుకునేలా రాశారు.

అమరశిల్పి జక్కన్న సినిమాలో అందాల బొమ్మతో ఆటాడవా,మంచి మనిషి సినిమాలో ఓ హై గులాబీ బాలా అందాల ప్రేమమాల, దాగుడు మూతలు సినిమాలో గోరింక గూటికే చేరావు చిలక,ఆత్మ గౌరవం సినిమాలో ఒక పూలబాణం తగిలింది మదిలో తొలిప్రేమ దీపం వెలిగింది లే, పూలరంగడు సినిమాలో నీవు రావు నిదుర రాదు, రాము సినిమాలో రారా కృష్ణయ్య రారా కృష్ణయ్య, మాతృదేవోభవ సినిమాలో మనసే కోవెలగా మమతల

మల్లెలుగా, ఇద్దరమ్మాయిలు సినిమాలో పువ్వులో గువ్వలో వాగులో తీగలో, మనసు మాంగళ్యం సినిమాలో ఆవేశం రావాలి ఆవేదన కావాలి, దత్త పుత్రుడు సినిమాలో అందానికి అందానివై ఏనాటికి నా దానవై, గూడుపుఠాని సినిమాలో తనివి తీరలేదే నా మనసు నిండలేదే, తోటరాముడు సినిమాలో ఓ బంగరు రంగుల చిలుక పలకవే,పునర్జన్మ సినిమాలో దీపాలు వెలిగె పరదాలు తొలిగె,అమాయకురాలు సినిమాలో పాడెద నే నీ నామమే గోపాల మొదలైన సూపర్ హిట్ గేయాలు అయన కలం నుండి జాలువారి, తెలుగునాట అందరి నోళ్లలో నానుతున్నాయి.

ఇలా దాశరధి అందించిన అనేక పాటలు సినీ రంగంలో అజరామరమైన నిలిచాయి.ఆయన రాసిన ప్రతి పాటలోనూ తనదైన ముద్రను,తెలంగాణ భాష తత్వాన్ని చూపించారు.అలాంటి సినీ గేయ రచయితకు మనందరం మనస్ఫూర్తిగా నివాళులర్పిద్దాం.

ఉపకరించిన పుస్తకాలు :

1. తెలుగు సాహిత్య చరిత్ర-డా.ద్వానాశాస్రి
2. తెలంగాణ సిపి గేయ వైభవం-డా.కందికొండ
3. దాశరధి సినిమా పాటలు-సంపా.ప్రభాకర్

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

దక్షిణ భారతీయ భాషలలో తొలి సాంఘిక నవల - శ్రీరంగరాజు చరిత్ర

- ఎం. శంకర్, పి.జి.టి తెలుగు, తెలంగాణ సాంఘిక సంక్షేమ గురుకుల విద్యాలయం, ఎల్లారెడ్డి, కామారెడ్డి జిల్లా.

భారతీయ సాహిత్యంలో నవల ప్రక్రియకిప్రత్యేకమైన స్థానం ఉంది. ప్రాచీన పద్య సాహిత్యం ఆధునికత సంతరించుకున్న సందర్భంలోవెలువడిన తొలి ప్రక్రియ నవల.పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రభావంతోభారతీయ సాహిత్యంలో నవల ఆవిర్భవించింది. నవల నిర్మాణం పాశ్చాత్యం కానీనవలలో ఉండే కథ, కథా వస్తువు భారతీయులకు కొత్త కాదు. ప్రక్రియపరంగా నవల భారతీయ సాహిత్యంలో ఎలా ప్రవేశించింది?ఏసామాజిక పరిస్థితుల మధ్య భారతీయ సాహిత్యంలో నవల ఆవిర్భవించింది? భారతీయ భాషలలో తొలి నవల ఏది?వంటి అంశాలు భారతీయ నవల భూమికను పట్టిస్తాయి. భారతీయ భాషల మధ్య విస్తృత స్థాయి తులనాత్మక పరిశోధన జరిగిన సందర్భంలో మాత్రమే ఈ ప్రశ్నలకి సమాధానం లభించడానికి అస్కారం ఉంటుంది. భారతీయ భాషల సాహిత్య రచనల మధ్య తులనాత్మకపరిశోధన విస్తృతస్థాయి పరిశోధనాంశం.దక్షిణ భారతీయ భాషలకు పరిమితమైతొలి సాంఘిక నవలతెలుగు ప్రాంతం నుంచి వచ్చినదని నిరూపించడం ఈ వ్యాసం ప్రధాన ఉద్దేశం.

మలయాళ-తొలి సాంఘిక నవల :

మలయాళ సాహిత్యంలో నవల 19వ శతాబ్దంలో ఆవిర్భవించింది. మలయాళ తొలి సాంఘిక నవల ఇందులేఖ. ఇందులేఖ నవల 1889లో వెలువడింది. ఓ.చందుమీన్గారు ఇందులేఖ నవలని రచించారు. 19 వ శతాబ్దంనాటి మలయాళ ప్రాంత సామాజిక పరిస్థితుల భూమికగా ఇందులేఖ నవల వెలువడింది. మలయాళ ప్రాంతంలో 19వ శతాబ్దం నాటి నంబూద్రి, నాయర్కు లాల మధ్య ఉన్న గొడవ ఇందులేఖ నవలలోని ప్రధాన ఇతివృత్తం. ఇందులేఖ నవల ఆవిర్భావానికి విస్తృతస్థాయి సాహిత్య నేపధ్యం ఉంది.

1880 తరువత ఐదు దశాబ్దాల కాలాన్ని మలయాళ సాహిత్యంలో పునరుజ్జీవన కాలంగా అభివర్ణిస్తారు.ఈ కాలంలో మలయాళ సాహిత్యంలో ప్రముఖగద్య రచనలు వెలువడ్డాయి. ''బ్రాహ్మపురాణం, దూతవాక్యం, అంబరీషోపాఖ్యానం, దేవీ మహాత్మ్యం, భాగవత గద్యం వంటి పురాణ కథలు, క్రియదీపిక, యంత్రాంగం శూర్పణగం వంటిరచనలు.'' (వెంకటేశ్వర శాస్త్రి, జొన్నలగడ్డ. 1968: 55).1880లోవచ్చిన గద్య రచనలకి కొన్ని ఉదాహరణలు.

పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రభావం వలన 19వ శతాబ్దంలో నవల, కథానిక, జీవిత చరిత్ర, వ్యాసం, ఎలిజీ, వంటి ప్రక్రియలు మలయాళ సాహిత్యానికి పరిచయం అయ్యాయి. నూతన సాహిత్య విప్లవాలు కూడా ఈ కాలంలో విలసిల్లాయి. ఆంగ్ల సాహిత్యం మలయాళ రచయితలకుచేరువైంది.వృత్తి రీత్యా న్యాయవాది ఆయన చందు మీనన్ గారిని ఆంగ్ల సాహిత్యంవిశేషంగా ఆకర్షించింది. చందుమీనన్ గారికి ఇంగ్లీషు నవలలపై అభిమానం ఏర్పడింది. అతని భార్యకి ఆ నవలలలోని కథలంటే ఇష్టం. ఆమెకి ఇంగ్లీషు రాదు. తన భాషలో ఆ కథలని చెప్పించుకోవడానికి పట్టుపట్టేది. చందుమీనన్ గారు మలయాళంలో దాదాపుగా అర్థం పోసిగే విధంగా చెప్పడానికి ప్రయత్నించేవారు. ఈ ప్రక్రియ మలయాళంలో ఇందులేఖ నవల ఆవిర్భావానికి కారణం అయ్యింది. ఇందులేఖ నవల మలయాళ సాహిత్యంలో నూతన శకాన్ని ప్రారంభించింది. చందుమీనన్ గారు ఆంగ్ల నవల నిర్మాణాన్ని అనుసరించి స్థానిక వస్తువును ఎన్ను

కున్నప్పుడు స్థానికులు నవలకి దగ్గరవుతారని అభి ప్రాయపడ్డారు. తన చుట్టూ ఉన్న సమాజంలోని సాంఘిక, సాంస్కృతిక పరిస్థితుల్ని గమనించారు. బాధాకరమైన అధోగతి నంబూద్రి, నాయర్ కులాలలో కనిపించింది. నాయర్ మహిళను నంబుద్రివారు ఆట వస్తువుగా చూసేవారు. అంతేకాక సంప్రదాయ నాయర్ కుటుంబా లలో తల్లిదండ్రులు కూడా తమ కుమార్తెలను అలాగే చూసేవారు. నంబూద్రిలు, నాయర్ మహిళను వివాహ మాడిన తరువాత భర్తలుగా బాధ్యతలు నిర్వహించే వారు కాదు. పితృస్వామ్య విధానం వారి బాధ్యతా రాహిత్యానికి అండగా నిలిచింది. చందుమీనన్ ఈ వ్యత్యాసాన్ని ఎత్తి చూపాలనుకున్నారు. నాయర్ కులానికి కూడా సమాన స్థాయి కావాలని ఆకాంక్షించారు. స్త్రీకి పురుషులతో సమానమైన విద్య, ఉద్యోగ అవకాశాలు ఉండాలని ఆకాంక్షించారు. ఆంగ్ల విద్య వల్ల నూతన తరం శక్తి వంతంగా తయారవుతుందని గట్టిగా నమ్మారు.సాంఘిక వాస్తవ పరిస్థితిని కథావస్తువుగా గ్రహించి మలయాళ తొలి సాంఘిక నవల ఇందులేఖని(1899)రచించారు.

తమిళ - తొలి సాంఘిక నవల :

తమిళంలో నవల పంతొమ్మిదవ శతాబ్దంలో ఆవిర్భ వించింది. పంతొమ్మిదవ శతాబ్దానికి పూర్వం తమిళంలో గద్య రచనలు ఉన్నా 'నవల' లక్షణాలతో కూడిన రచనలు మాత్రం పంతొమ్మిదవ శతాబ్దంలో వచ్చాయి. "పంతొమ్మిదో శతాబ్దంలో తమిళంలో వచన రచనలని ప్రోత్సహించే ఉద్దేశంతో దినవర్తమాని (1856), జనవినోదిని (1870), వివేక చింతామణి, స్వదేశీ మిత్ర (1882), మధురైలో 'శెందమిళ్' వంటి పత్రికలు ఆవిర్భ వించాయి. ఈ కాలంలోనే తీరుచ్చిటం బలదేశకర్, కంబ రామాయణంను, రామాయణ ఉత్తరకాండను వచనంలో రచించారు. వీరస్వామి చిట్టియర్ వినోద రసమంజరి అనే వచన రచనని రచించడంతో పాటుగా కంబర్, కాళిదాసర్, పుగళేంది, ఒట్టక్కూత్తర్ మొదలైన కవీశ్వరుల రచనలను వచనంలో అనువదించారు". (వరదరాజన్, ము.1982: 269). ఈ అంశాలు తమిళసాహిత్యంలో నవల ఆవిర్భావానికి సాహిత్య భూమికని ఏర్పరచాయి.'పాదర్ బెస్చి' 1822లో 'పరమార్థ గురు కథై' అనే గద్య రచన రచించారు. తండవరణ్య ముదలియార్‌గారు 'పంచతంత్ర కథై' (1826), 'యుసుఫ్ కట్టుకథైకల్' (1813), 'మదన్ కామరాజ కథై' (1855), వంటి గద్య రచనలు రచించారు. ఈ రచనలు ప్రతాప ముదలియార్ చరిత్ర కన్నా పూర్వం గద్యరూపంలో తమిళంలో వెలువడ్డాయి. ఈ రచనలు తమిళంలో 'నవల' ఆవిర్భావానికి నాంది వాక్యంగా పనిచేశాయి. ఆ తరువాత తమిళ తొలి సాంఘిక నవల ప్రతాప ముదలియార్ చరిత్ర(1879) వెలువడింది. వేదనాయగం పిళ్ళై రచించిన 'ప్రతాపముదలియార్ చరిత్ర' నవల ద్వారా తమిళ నవలా ప్రస్థానం మొదలైంది. ఇది తమిళ తొలి సాంఘిక నవల.

కన్నడ - తొలిసాంఘిక నవల :

కన్నడ భాషలో నవలని కాదంబరి అనడం పరిపాటి. కాదంబరి కన్నడ సాహిత్యానికి ఆంగ్ల సాహిత్యం వల్ల పరిచయం అయ్యింది.వచన రూపంలో నవల కన్నడలో 19వ శతాబ్దంలో ఆవిర్భవించింది. నవల ఆవిర్భావానికి పూర్వం గద్య రచనలు కన్నడలో వెలువడ్డాయి.హల్మడి శాసనంలోని గద్యం ప్రాచీన కన్నడ గద్యానికి ఒక ఉదాహరణ. "వడ్డారాధన (920) కన్నడలో ప్రచురితమైన తొలి గద్యకృతి. శివకోటాచార్య రచించిన ఈ గద్య కృతిలో పంతొమ్మిది కథలు కలవు. ఆ తరువాత చావుండరాయ (970) రచించిన 'తిషష్టి లక్షణ' కన్నడలో లభించిన రెండవ గద్య గ్రంథం. ఇందులో గద్యం వడ్డారాధన కన్నా ప్రౌఢంగా ఉండి అరవై మూడు మంది జైన కవుల చరిత్ర వివరించబడింది. తరువాత పంప, జన్న, షడాక్షరి, రుద్రభట్ట, దుర్గసింహ రచనలలో గద్యం కనిపిస్తుంది." (శివరాయ, తు.సు. 2014: 203-205). ఈ గద్య రచనల భూమికగా నవల అని చెప్పుకోదగ్గ మూడు రచనలు కన్నడ సాహిత్యంలో వచ్చాయి అవి యాదవ కవి రచించిన కళావతి పరిణయ (1815), ముమ్మడి కృష్ణరాజ

ఒడయారచించిన సొగంధికా ప్రణయ(1821), కెంపు నారాయణ రచించిన ముద్రా మంజూష (1823). ఈ మూడు రచనలను ఆధునిక నవలకి దగ్గరగా వెలువడిన వచన రచనలుగా కన్నడ విమర్శకులు గుర్తిస్తున్నారు. ఈ రచనల భూమికగా 19వ శతాబ్దం నాటి సామాజిక అంశాల నేపథ్యంగా 1899లో గల్వాడి వెంకట్రావు గారు కన్నడలో 'ఇందిరాబాయి'నవలను రచించారు. ఈ నవలకి ముందు అనువాదాలు, పౌరాణిక ఇతివృత్తాలు కల నవలలు వచ్చాయి. ఇందిరాబాయి తొలి కన్నడ సామాజిక కాదంబరి అని కన్నడ విమర్శకులు గుర్తిస్తున్నారు.

తెలుగు తొలి - సాంఘిక నవల :

తెలుగులో నవల సాహిత్యం 19వ శతాబ్దంలో వెలువడింది. 'కంబుకంధరచరిత్ర' (1866), 'కామరూపకథ' (1866) నవలల తరువాత 1867లో కొక్కొండ వెంకటరత్నం పంతులు రచించిన 'మహాశ్వేత' నవల వెలువడింది. మహాశ్వేత నవల తరువాత 1872లో శ్రీ నరహరి గోపాలకృష్ణమ సెట్టి గారు రచించిన 'శ్రీరంగరాజు చరిత్ర', 1878లో కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు గారు రచించిన'రాజశేఖరచరిత్ర' నవలలు వెలువడ్డాయి.ఈ నవలల్లో తొలి తెలుగు నవల ఏది అన్న విషయంలో వాదవివాదాలు జరిగాయి.కంబుకంధరచరిత్ర, కామరూప కథ, మహాశ్వేత నవలలు నేటికీ అలభ్య రచనలు. శ్రీరంగరాజు చరిత్ర, రాజశేఖర చరిత్ర నవలల్లో తొలి తెలుగు సాంఘిక నవల ఏది అన్న విషయం వివాదం ఉంది. శ్రీరంగరాజుచరిత్ర(1872) నవల వెలువడిన తరువాత ఆరు సంవత్సరాలకు కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు గారి రాజశేఖరచరిత్ర(1878) నవల వెలువడింది. ఈ రెండు నవలల్లో సాంఘిక అంశాల ప్రస్తావన ఉంది. కాల ప్రాతిపదికగా చూసినపుడు శ్రీరంగరాజు చరిత్ర తొలి సాంఘిక నవల అవుతుంది. కాని ఇందులో చర్చకి వచ్చిన సాంఘిక అంశాలు రాజశేఖర చరిత్రతో పోల్చుకుంటే తక్కువ. సాంఘిక అంశాల ప్రస్తావన తక్కువగా ఉన్నంత మాత్రాన శ్రీరంగరాజుచరిత్ర నవలను సాంఘిక నవల కాదు అనలేం. ఆరు సంవత్సరాల తేడాతో ఈ రెండు నవలలు వచ్చాయి. కర్నూలు ప్రాంతానికి చెందిన నరహరి గోపాలకృష్ణమ సెట్టి శ్రీరంగరాజుచరిత్ర రాయగా, రాజమండ్రి ప్రాంతానికి చెందిన కందుకూరి వారు రాజశేఖరచరిత్ర రచించారు. ఈ రెండింటిలో 'వర్ణ వ్యవస్థ - వ్యధ' కనిపిస్తుంది. శ్రీరంగరాజుచరిత్రలో లంబాడి ప్రజల ఆచార వ్యవహారాలు కనిపిస్తాయి. రాజశేఖర చరిత్రలో సమాజంలోని మూఢ నమ్మకాల చిత్రణ కనిపిస్తుంది. కాల ప్రాతిపదికగా చూసినపుడు రంగరాజు చరిత్ర తొలి సాంఘిక నవల అవుతుంది.

ముగింపు :

తెలుగులో కాల ప్రాతిపదికగానరహరి గోపాలకృష్ణమ సెట్టిగారు రాసిన శ్రీరంగరాజు చరిత్ర (1872) తొలి సాంఘిక నవల అవుతుంది.గుల్వాడి వెంకట్రావుగారి ఇందిరాబాయి (1899) కన్నడలో నేడు తొలి సాంఘిక నవలగా గుర్తించ బడుతున్నది. గుల్వాడి వెంకట్రావుగారి ఇందిరాబాయి (1899) నవలకి పూర్వం కన్నడలో యాదవకవి 'కళావతిపరిణయ' (1815), ముమ్మడి కృష్ణరాజరు 'సౌఘందికాపరిణయ' (1829), కేంపు నారాయణ 'ముద్రామంజూశ' (1823) వంటి నవలలు వచ్చాయి. వీటిలో ముమ్మడి కృష్ణరాజరు రాసిన 'సౌఘందికా పరిణయ' గద్యకృతి కావడం, యాదవకవి రాసిన 'కళావతిపరిణయ' దండక ప్రక్రియలో గద్య లక్షణాలని కలిగి ఉండటం, కేంపునారాయణ రాసిన 'ముద్రామంజూశ' పురాణాన్ని పోలి ఉండటం వల్ల కన్నడ విమర్శకులు గుల్వాడి వెంకట్రావుగారు రాసిన ఇందిరా బాయి నవలని తొలి కన్నడ సామాజిక కాదాంబరిగా గుర్తిస్తున్నారు. తమిళంలో వేదనాయాగం పిళ్ళైగారు రచించిన 'ప్రతాప ముదిలియార్ చరిత్ర'(1879) నవలని తమిళ విమర్శకులు తొలి సాంఘిక నవలగా గుర్తిస్తున్నారు. ''1887లో అప్పునెడుంగడి రచించిన కుందలతతో మలయాళంలో నవలారచన ప్రారంభమైంది. ఈ ప్రథమ ప్రయోగం అంత విజయవంతం కాలేదు. ఇందులో

సంస్కృత పదాలతో కూడిన అలంకార యుక్త భాష వాడబడింది. ఇందులో సరైనా జీవితాదర్శం లేదు'' (పరమేశ్వారన్, నాయర్ పి. కె.1978: 129). 1889వ సంవత్సరంలో ఒ.చందుమినాన్ గారు సమగ్ర నవలా లక్షణాలతో బాసిల్లె తొలి సాంఘిక నవల 'ఇందులేఖ'ని రచించారు. మొత్తం మీద దక్షిణ భారతదేశంలో మొదట తెలుగు (శ్రీరంగరాజుచరిత్ర-1872), తరువాత తమిళం (ప్రతాపముదిలియార్ చరిత్ర-1879), తరువాత మలయాళం (ఇందులేఖ-1889), ఆతరువాత కన్నడ (ఇందిరాబాయి-1899) భాషలలో తొలి సాంఘిక నవలలు వచ్చాయి. కాల ప్రాతిపదికగా దక్షిణ భారతీయ భాషలలో వచ్చిన తొలి సాంఘిక నవలశ్రీరంగరాజుచరిత్ర(1872).

ఉపయుక్త గ్రంథ సూచి :

1. కుటుంబరావు, బి.వి. 1971. ఆంధ్రనవలా పరిణామము. హైదరాబాదు: గాయిత్రి ప్రచురణలు.
2. చెన్నకేశవ రెడ్డి, జి. (సం). 1999. విజ్ఞాన సర్వస్వం సంపుటం %--% 6. హైదరాబాదు: తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం.
3. జయప్రకాశ్, ఎన్ (అ). 2008. ప్రతాపముదలియార్ చరిత్ర (వేదనాయగం పిళ్ళై), కుప్పం: ద్రావిడవిశ్వవిద్యాలయం.
4. జయప్రకాశ్, ఎస్ (అ). 2016. ఇందులేఖ (ఒ. చందుమీనన్), న్యూఢిల్లీ: నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్.
5. పరమేశ్వరన్ నాయర్, పి.కె. 1978. మలయాళ వ్మాయ చరిత్రము. న్యూఢిల్లీ: సాహిత్య అకాడమి.
6. ప్రతాపరెడ్డి, కాసుల. 2017. తెలంగాణ నవలా వికాసం. హైదరాబాదు: తెలంగాణ సాహిత్య అకాడమి.
7. ముగళి, శ్రీ.రం. 1978. కన్నడ సాహిత్య చరిత్ర. న్యూఢిల్లీ: సాహిత్య అకాడమి.
8. వరదరాజన్, ము. 1982. తమిళ వ్మాయ చరిత్రము. న్యూఢిల్లీ: కేంద్ర సాహిత్య అకాడమి.
9. వెంకటేశ్వర్లు, పంతంగి. 2014. తెలంగాణ తెలుగు నవల. వరంగల్: కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం.
10. వెంకటేశ్వర శాస్త్రి, జొన్నలగడ్డ. 1968. మలయాళ భాషా. హైదరాబాదు: ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్.
11. శివరాయ, తు.సు. 1887. కన్నడ సాహిత్య చరిత్ర. మైసూర్: ఉదయరవి ప్రింటర్స్.
12. శేషగిరిరావ్, ఎల్.ఎన్. 2013. హొసగన్నడ సాహిత్య చరిత్రే. బెంగళూరు: స్వప్నా బుక్ హౌస్.
13. George, K.M. 1984. Comparative Indian Literature. Kerala: Sahitya Academy, Trichur.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

అనువాద విద్య : పరిభాష పరిచయం

– డా॥. ప్రత్తిపాటి మాధ్యు, జాతీయ అనువాద సమితి, భారతీయ భాషల కేంద్రీయ సంస్థ, మానవ వనరుల అభివృద్ధి శాఖ, ఉన్నత విద్యా విభాగం, భారత ప్రభుత్వం, మానస గంగోత్రి, మైసూరు.

కీలక పదాలు : పరిభాష, పరిభాష అధీకృత సంస్థ, ఆయా శాస్త్రాల పరిభాష పరిచయం, అనువాదం, అనువాదశాస్త్ర అధ్యయనాల పరిభాష.

ఇటీవలి సంవత్సరాలలో ఆధునిక శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాల ఉపకరణాల అవసరం, వాడుక అధికంగా పెరగటం వలన దానితోపాటుగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అనువాద ప్రాముఖ్యత కూడా పెరిగింది. కొన్ని రంగాలలో క్రమం తప్పకుండా వ్యవహరించే క్రియాశీలక కార్య క్రమంగానూ మరికొన్ని రంగాలలో ఇది నిత్య వ్యాపకంగా మారింది. అయితే దీని అవశ్యకత కళాశాలలకు ఎక్కువగా ఉన్నట్లు క్షేత్రపరిశీలన ద్వారా తెలిసింది. కళాశాలలో పనిచేసే అధ్యాపకులు తెలుగు, ఇంగ్లీషు ఈ రెండు మాధ్యమ విద్యార్థులతో వ్యవహరించటంలో అనేక ఇబ్బందులు గురవుతున్నవాస్తవం మరింత బలంగా నిరూపించబడింది. ఈ నేపథ్యంలో ఆయా పాఠ్య విషయాలలోని గుండె వంటి పరిభాషను అనువాదం చేసుకొని దానిని ప్రస్తుత, భావి అధ్యాపకులకూ విద్యార్థు లకు పరిభాష చాలా సహాయపడుతుంది. శాస్త్ర సాంకేతిక పరిభాష అధ్యాపకులకు తమ పనిలో సామర్థ్యాన్ని పెంచి, సహాయ పడుతుంది. సాహిత్య, సాహిత్యేతర శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాల పరిభాషను అందుబాటులో ఉంచి, దాటితో పాటుగా తాజాగా విఫణిలోకి వస్తున్న సరికొత్త అనువాద సాధనాలను ఉపయోగించే కౌశలాలను, సామర్థ్యాన్నీ విద్యార్థులకు పెంచటం చాలా అవసరం.దీని విషయంలోనూ పరిభాష తనదైన పాత్రను నిర్వహిస్తుంది. విద్యార్థులను అభ్యాసంలో నిమగ్నం చేయడానికి వినూత్న పద్ధతులలో భావన ఆధారిత విద్య వైపు నూతన విద్యావిధానం మొగ్గు చూపుతున్న పరిణామాలలో ద్విభాషలలో పరిభాష పదకోశాలు ఒక తప్పనిసరి విద్యయిక అంశం, వీటి ద్వారా విద్యార్థులు వారు నేర్చుకుంటున్న విషయం(సబ్జెక్టు)లో ఆసక్తిని పెంపొం దించుకొని, నైపుణ్యాన్ని సాధించి, ఆయారంగాలలో అభివృద్ధి చెందటానికి మార్గం సుగమంచేసుకుంటారు. బోధన, అధ్యయన రంగాలలోనూ అభ్యసిస్తున్న విషయా(సబ్జెక్టు)లలో పరిభాష కీలకం.

జర్నలిజం, ప్రసారమాధ్యమాలు, సమాచార సాంకేతిక రంగాల వంటి వాటిలో కూడా అనువాదానికి ఈ పరిభాష ఎంతో ఉపయోగపడటం మాత్రమే కాకుండా, వారి వృత్తిపరమైన ఉపాధికి కూడా ఇది అతి ముఖ్యమైన సాధనం.

పరిభాష తయారీకి భారతదేశంలో అధీకృత సంస్థ ఏది? ఎక్కడ ఉంది?

ఈ సంస్థ పేరు "కమీషన్ ఫర్ సైంటిఫిక్ అండ్ టెక్నికల్ టెర్మినాలజీ"(సి.ఎస్.టి. టి.), దీని ప్రధాన కార్యాలయం న్యూఢిల్లీలో ఉంది. దీనిని అన్ని భారతీయ భాషలలో సాంకేతిక పరిభాషను రూపొందించే లక్ష్యంతో ఏప్రిల్ 27, 1960 నాటి రాష్ట్రపతి ఉత్తర్వును అనుసరించి అక్టోబర్ 01, 1961న కమీషన్ ఫర్ సైంటిఫిక్ అండ్ టెక్నికల్ టెర్మినాలజీ స్థాపించబడింది. ఈ విషయంలో ఒక కమిటీ చేసిన సిఫార్సులను అనుసరించి భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 344లోని క్లాజ్ (4) ప్రకారం కమీషన్ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ కమీషన్ ప్రధాన విధి ప్రామాణిక పరిభాషను లేదా పారిభాషిక పదజాలాన్ని రూపొందిం చడం, దాని వినియోగాన్ని విస్తృతంగా ప్రచారం చేయడం, దానిని పంపిణీ చేయడం.. హిందీలోపాటుగా భారతీయ భాషలలో శాస్త్రీయ, సాంకేతిక పరిభాష తయారీకి ఈ

కమీషన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, విశ్వవిద్యాలయాలు, ప్రాంతీయ పాఠ్య పుస్తక ప్రచురణ బోర్డులు ఇంకా ఆయా రాష్ట్రాల అకాడమీల సహకారాన్ని తీసుకుంటుంది

సి.ఎస్. టి.. టి. నేతృత్వంలో భారతీయ భాషలలో పరిభాషను సృష్టించి దానిని అందుబాటులోనికి తీసుకొని రావడానికి కొన్ని సంస్థలు సహాయకంగా పనిచేస్తున్నాయి.: అవి - తెలుగుభాషకు తెలుగు అకాడమీ, హైదరాబాద్, కన్నడభాషకు - బెంగళూరు యూనివర్సిటీ, మైసూరు యూనివర్సిటీ, వ్యవసాయ యూనివర్సిటీ. తమిళభాషకు - తమిళనాడు స్టేట్ కౌన్సిల్ ఫర్ హయ్యర్ ఎడ్యుకేషన్, చెన్నై, మలయాళ భాషకు - కేరళ స్టేట్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ లాంగ్వేజెస్, తిరువనంతపురం, ఒడియా భాషకు- ఒడిషా స్టేట్ బ్యూరో ఫర్ టెక్ట్ బుక్ ప్రిపరేషన్ అండ్ ప్రొడక్షన్, భువనేశ్వర్., బెంగాలీ భాషకు -వెస్ట్ బెంగాల్ స్టేట్ టెక్ట్ బుక్ బోర్డ్, కోల్‌కతా., అస్సామీ భాషకు - గౌహతి యూనివర్సిటీ, తేజ్‌పూర్ యూనివర్సిటీ, గుజరాతీ - యూనివర్సిటీ టెక్ట్‌బుక్ ప్రొడక్షన్ బోర్డ్, అహ్మదాబాద్, పంజాబీ భాషకు - పంజాబ్ స్టేట్ యూనివర్శిటీ టెక్ట్ బుక్ బోర్డ్, చండీగఢ్, ఉర్దూభాషకు - నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ప్రమోషన్ ఆఫ్ ఉర్దూ లాంగ్వేజ్, న్యూఢిల్లీ వంటివి.

ఈ సి.ఎస్.టి. టి. కార్యశాలలు, సదస్సులు, గోష్ఠులు, సమ్మేళనాలు, చర్చావేదికలు, వివిధ శిక్షణా శిబిరాలు క్రమం తప్పకుండా నిర్వహిస్తుంది. హిందీతో పాటుగా ఇతర భారతీయ భాషల ప్రామాణిక పరిభాష (పారిభాషిక పదజాలం) ప్రజలలో వినియోగాన్ని పెంచడానికి కృషిచేస్తుంది. ఈ పరిభాష తయారీకి కొన్ని నిబంధనలు పెట్టుకొని తద్వారా వాటి ఉత్పాదనను కొనసాగిస్తున్నారు.. వీటిలో అధిక శాతం అనువాదకులు చేయవలసినవీ చేయకూడని నియమాలు ఉన్నాయి.

పరిభాష అనేది ప్రత్యేక అర్థంలో ఉపయోగించే పదజాలం. ప్రతి సబ్జెక్టులోనూ తనదైన పరిభాష ఉంటుంది. ఈ పరిభాష ఒక పదమైనా కావచ్చు లేదా పద బంధమైనా కావచ్చు. ఒక ప్రయోజనాన్ని ఆశించి ఆయా పదాలనుగానీ పదబంధాలనుగాని ప్రత్యేక అర్థంలో ప్రయోగించటం జరుగుతుంది. ఈ పరిభాషను గుర్తించటానికి మచ్చుకి కొన్ని సబ్జెక్టుల పరిభాషతోపాటుగా దాని అనువాదాన్నికూడా ఈ కింద ఇవ్వటం జరిగింది.

Terms in various Discipline

బైబిలు పరిభాష :

Alpha = ఆల్ఫా (ఆరంభం)
Amen = ఆమేన్ (ఆ విధంగానే కలుగును గాక)
Angel = దేవదూత
Apostle = అపొస్తలుడు
Baptizm = బాప్టిజం, జ్ఞానస్నానం
Cherub = కెరూబు (దేవదూత)
Crucify = సిలువ వేయు
El-Elohe-Israel = ఎల్-ఎలోహె-ఇజ్రాయేల్ (ఇశ్రాయేలు దేవుడేదేవుడు)
Gospel = సువార్త
Jehovah = యెహోవా (దేవుడు, ప్రభువు, రక్షకుడు)
Jesus = యేసు (రక్షకుడు)
Manna = మన్నా (అద్భుత ఆహారం)
Omega = ఒమేగా (అంతం)
Rabboni = రబ్బోని (బోధకుడు)
Sabbath day= సబ్బాత్ (విశ్రాంతి దినం)
Yah = యాహ్ (యెహోవా)

విద్య పరిభాష :

Ability test = సామర్థ్య పరీక్ష
Academic efficiency= విద్యా సామర్థ్యం
Academic year = విద్యా సంవత్సరం
Acquisition of knowledge = జ్ఞాన సముపార్జన
Active learning = క్రియాశీల అభ్యాసం

Actual class limit = వాస్తవ తరగతి పరిమితి
Adjusted behaviour = సర్దుబాటు ప్రవర్తన
Adolescent behaviour = కౌమార ప్రవర్తన
Adult education council = వయోజన విద్యామండలి
Adult literacy =వయోజన అక్షరాస్యత
Advanced course = అధునాతన కోర్సు
Aims of primary education = ప్రాథమిక విద్య లక్ష్యాలు

రాజనీతి శాస్త్ర పరిభాష :

Abolition of Zamindari System = జమీందారీ వ్యవస్థ నిర్మూలన
Absolute majority = పూర్తి ఆధిక్యత
Absolute power = పూర్తి అధికారం
Abuse of power = అధికార దుర్వినియోగం
Act of Settlement = ఒప్పంద చర్య
Active politics = క్రియాశీల రాజకీయాలు
Actual sovereignty= అసలు సార్వభౌమాధికారం
Air operations = వైమానిక చర్యలు
Allied nations = మిత్ర దేశాలు
Allotment of seats= సీట్ల కేటాయింపు
Amendment act = సవరణ చట్టం
Assigned forces = లక్ష్యసాధన దళాలు

భౌతికశాస్త్ర పరిభాష :

Acceleratio = త్వరణం
Amplitude = ధ్వనితరంగ విస్తృతి
Force = శక్తి
Friction = రాపిడి
Galaxy = నక్షత్రవీధి
Gravity = గురుత్వాకర్షణ
Nuclear fission = పరమాణు విచ్ఛిత్తి
Pressure = పీడనం
Rays = కిరణాలు
Velocity = వేగం
Weight = భారం
Work = పని

న్యాయ పరిభాష :

Abortive trial = తీర్పు ఇవ్వకముందే వదలిన కేసు
Administration of Justice = న్యాయ పరిపాలన
Advocate = న్యాయవాది
After Sight = దాఖలైన తర్వాత
Aid and Advise = సలహా, సహాయాలు
Alienation of Land = స్థిరాస్తిని మరొకరి పేర బదిలీ చేయడం
Alimony suit = మనోవర్తి దావా
Case = వ్యాజ్యం
Claint = కక్షిదారు
Judge = న్యాయాధిపతి, జడ్జి
Judgement = తీర్పు
Petitioner = ఫిర్యాది

భాషాశాస్త్ర పరిభాష :

Comparative = తులనాత్మక భాషాశాస్త్రం
Language = భాష
Linguistics = భాషాశాస్త్రం
Morphology = పదనిర్మాణ శాస్త్రం
Multilingualism = బహుభాషావాదం
Phonetics = ధ్వనిశాస్త్రం
Phonology = వర్ణనిర్మాణ శాస్త్రం
Semantics = శబ్దార్థ శాస్త్రం
Syntax = వాక్యనిర్మాణం
Transformational Grammar = పరివర్తన వ్యాకరణం
Word Order = పదక్రమం

Word Phrase = పదబంధం
Zero morpheme = శూన్య పదాంశం

పైన ఉన్న పరిభాష బైబిల్, విద్య, రాజనీతి శాస్త్రం భౌతిక శాస్త్రం, న్యాయ శాస్త్రం, భాషాశాస్త్రాలకు సంబంధించినదని గ్రహించాం. అనువాద పరిభాషను సుస్పష్టం చేయడం అధ్యాపకులకు, విద్యార్థులకు ఖచ్చితంగా సహాయం పడుతుంది. ఈ పరిభాష విభిన్న శాస్త్రాలలో భాగంగా ఉండటం ఇక్కడ గమనించవచ్చు ఉదాహరణకు ఏజెంట్ (Agent), మేటర్(Matter), కేస్ (Case), ఇష్యూ (Issue) వంటివి. ఈ పరిభాషకు ఉదాహరణతో కూడిన విశ్లేషణ ఇవ్వవలసిన అవసరం కూడా ఉంది. అనువాదకులకూ అనువాద విద్యార్థులకు ఉపయోగకరంగా ఉండే అనువాదం, అనువాద అధ్యయన శాస్త్రాలకు చెందిన కొంత పరిభాషను కింద ఇవ్వటం జరిగింది.

అనువాదం, అనువాదశాస్త్ర అధ్యనాలు - పరిభాష:

Abridged Translation = సంక్షిప్త అనువాదం
Absolute Translation = సంపూర్ణ అనువాదం
Abstract Translation = సంక్షేప అనువాదం
Abusive Translation = దుర్వినియోగ అనువాదం
Adaptation = అనుసరణ
Adequacy = సరిపోవటం
Adjustment = సర్దుబాటు
Administrative Translation = పరిపాలన అనువాదం
Audio Translation = శ్రవణ అనువాదం, ఆడియో అనువాదం
Audiovisual translation = దృశ్య శ్రవణ అనువాదం ఆడియోవిజువల్ అనువాదం
Authoritative translation = అధీకృత అనువాదం
Auto-translation = స్వీయ అనువాదం
Back-translation = పునరనువాదం, పునఃఅనువాదం
Bible translation = బైబిల్ అనువాదం
Biblical translation= బైబిల్ అనువాదం
Bitext = ద్విపాఠ్యం లేదా ద్వివాచకం. మూల, లక్ష్య భాషా పాఠ్యాలు రెండింటితో కూడినది. దీనిని విలీన పాఠ్యం అని కూడా అనవచ్చు.
Borrowing = ఆదానం
Business Translation = వ్యాపార అనువాదం
Certified Translation = ధ్రువీకృత అనువాదం
Christian scriptures = క్రైస్తవ గ్రంథాలు
Chunk = ముక్క. భాగం. ఇది ఉపశీర్షికలకు చెందినది.
Classical texts = ప్రాచీనశాస్త్రీయ గ్రంథాలు, శ్రేష్ఠమైన గ్రంథాలు, ప్రామాణిక గ్రంథాలు
Collaborative translation = సహకార అనువాదం
Commercial Translation = వాణిజ్య అనువాదం
Communicative Translation = వర్తమాన అనువాదం, భావప్రసార అనువాదం
Community interpretation = సంఘ వ్యాఖ్యానం, సంఘ వివరణ
Comparative Literature = తులనాత్మక సాహిత్యం

Compensation = పరిహారం. ఇది ముఖ్యంగా సంస్కృతికి చెందినది.
Computer-aided translation = కంప్యూటర్ సహాయంతో అనువాదం
Computer-Assisted Translation = కంప్యూటర్ సహాయక అనువాదం
Concept = భావన
Conference interpreting = సమావేశ వ్యాఖ్యానం
Connotation = సూచ్యం
Consecutive interpretation = క్రమానుగత వ్యాఖ్యానం
Contextual knowledge = సందర్భోచిత జ్ఞానం
Court interpretation = న్యాయస్థాన వ్యాఖ్యానం, న్యాయస్థానవివరణ
Creative translation = సృజనాత్మక అనువాదం
Cultural equivalent = సాంస్కృతిక సమానార్థకం
Cultural theory = సాంస్కృతిక సిద్ధాంతం
Cultural Turn = సాంస్కృతిక మలుపు
Decision-making = నిర్ణయం తీసుకోవడం. ఇది సమానార్థక పద ఎంపిక విషయంలో నిర్ణయం తీసుకోవడం
Descriptive equivalent = వివరణాత్మక సమానార్థకం
Descriptive Translation Studies = వివరణాత్మక అనువాద శాస్త్ర అధ్యయనాలు
Documentary translation = డాక్యుమెంటరీ అనువాదం
Domesticating = దేశీయీకరించడం
Drama translation = నాటక అనువాదం
Dubbing = అనుకరణ
Dynamic Equivalence = గతిశీల సమానార్థం
Economic Translation = ఆర్థిక అనువాదం
Empirical studies = అనుభవాత్మక అధ్యయనాలు
Equivalent effect = సమాన ప్రభావం
Evaluation of translation = అనువాద మూల్యాంకనం
Eye-tracking = కళ్ళ కదలికల అనుసరణ, దృశ్యమాన ప్రదర్శన అనుసరణ
Faithful Translation = విశ్వాసనీయ అనువాదం
Faithfulness = విశ్వాస్యత, విశ్వాసనీయత
Feminist translation = స్త్రీవాద అనువాదం
Financial Translation = విత్త అనువాదం
Foreignization = విదేశీయీకరణ
Formal equivalence = శాబ్దిక సమానార్థకం, వాచ్య సమానార్థకం, రూపసమానార్థకం
Free translation = స్వేచ్ఛానువాదం
Gender translation = లింగ అనువాదం
Gist translation = సారాంశ అనువాదం
Gloss translation = భాషాంశ అనువాదం. లక్ష్య భాషలో వాచ్య, అర్థ పునరుత్పత్తి చేయడం దీని ప్రాథమిక ఉద్దేశ్యం.

Grammar - translation method = వ్యాకరణం-అనువాద పద్ధతి

Human Translation = మానవ అనువాదం

Idiomatic Translation = నుడికార అనువాదం

Indirect Translation = పరోక్ష అనువాదం

Inter language Translation = అంతర్ భాష అనువాదం

Inter Semiotic Translation = అంతర్ సంజ్ఞానువాదం

Interdisciplinary = అంతర్ శాస్త్ర

Interpretation = వ్యాఖ్యానం

Interpretive approach = వివరణాత్మక విధానం

Intertextuality = పాఠ్యాంతరత

Intralanguage translation = భాషాంతర అనువాదం(ఒకే భాషలోని వివిధ మాండలికాల మధ్య అనువాదం)

Juridical Translation = న్యాయ సంబంధ అనువాదం

Laws of Translation = అనువాద సూత్రాలు

Legal translation = చట్టపరమైన అనువాదం

Literal translation = పదానికి పదానువాదం

Literary theory = సాహిత్య సిద్ధాంతం

Literary translation = సాహిత్య అనువాదం

Loan Translation = ఆదాన అనువాదం

Localization = స్థానికీకరణ

Machine translation = యంత్ర అనువాదం

Manipulation of text = మూలగ్రంథానికి చేసిన మార్పులు, చేర్పులు

Marketing Translation = విపణి అనువాదం

Medical Translation = వైద్య అనువాదం

Modulation = దృక్పథ మార్పుతో అనువాదం, స్వరభేద అనువాదం

National identity = జాతీయ గుర్తింపు

Native language = మాతృభాష

Natural translation = సహజ అనువాదం

Norms of translation = అనువాద నియమాలు

Oblique translation = పరోక్ష అనువాదం

Official Translation = అధికారిక అనువాదం

Omission = వదిలివేయడం

Over translation = అధికఅనువాదం, మిగులు అనువాదం, అదనపు అనువాదం

Pedagogical translation = బోధనా శాస్త్ర అనువాదం

Political translation = రాజకీయ అనువాదం. ఇది అనువాద ప్రక్రియ సంబంధించినది

Polysystem Theory = బహుళ ప్రవర్తక సిద్ధాంతం ఇది ఒక సాహిత్య వ్యవస్థ ప్రవర్తనను దాని పరిణామాన్ని వివరించే సిద్ధాంతం

Pseudo-translations = నకిలీ అనువాదాలు
Reformation = సంస్కరణ
Relay interpreting = ప్రసారణ వ్యాఖ్యానం
Religious translation = మతపరమైన అనువాదం
Scientific translation = శాస్త్రీయ అనువాదం
Screen translation = స్క్రీన్ అనువాదం
Script Translation = లిపి అనువాదం, రాతప్రతి అనువాదం
Self-translation = స్వీయ అనువాదం
Semantic Translation = అర్థసంబంధ అనువాదం
Semiotics = సంకేతశాస్త్రం
Sight translation = దృశ్య అనువాదం
Simultaneous interpretation = ఏకకాలిక వ్యాఖ్యానం
Skopos theory = స్కోపోస్ సిద్ధాంతం, ప్రయోజన (అనువాద) సిద్ధాంతం, ప్రయోజనాను గుణంగా అనువాదంలో మార్పుచేయడం.
Social norms = సామాజిక నిబంధనలు
Sociology of translation = అనువాద సామాజిక శాస్త్రం
Source Language(SL) = మూల భాష
Source Text (ST) = మూల పాఠం
Standardization = ప్రమాణీకరణ
Style = శైలి
Subtitle Translation = ఉపశీర్షిక అనువాదం
Syntactic ambiguity = వాక్యనిర్మాణ సందిగ్ధత
Target audience = లక్ష్యభాష ప్రేక్షకులు
Target Language (TL) లక్ష్య భాష
Target Text (TT) లక్ష్య పాఠం
Technical translation = సాంకేతిక అనువాదం
Terminology = పరిభాష, ప్రత్యేక పదజాలం, పారిభాషిక పదజాలం.
Terminology management = పరిభాష నిర్వహణ
Terminology management = పరిభాష నిర్వహణ
Terminology management system = పరిభాష నిర్వహణ వ్యవస్థ
Terminology management system = పరిభాష నిర్వహణ వ్యవస్థ
Text types = మూలగ్రంథ రకాలు, మూల గ్రంథ వర్గాలు
Text typology = మూలగ్రంథ వర్గీకరణ
Textual Interpretation = మూలగ్రంథ వ్యాఖ్యానం, మూలగ్రంథ వివరణ
Transcreation = అనుసృజన
Transcription = ప్రతిలేఖనం
Transfer = బదిలీ
Translatability = అనువాద సామర్థ్యం
Translation = అనువాదం
Translation Criticism = అనువాద విమర్శ
Translation didactics = అనువాద ఉపదేశాలు
Translation errors = అనువాద తప్పులు

Translation Ethics = అనువాద నీతి
Translation history = అనువాద చరిత్ర
Translation mistakes = అనువాద పొరపాట్లు
Translation principle = అనువాద సూత్రం
Translation procedure = అనువాద పద్ధతి, అనువాద విధానం
Translation process = అనువాద ప్రక్రియ
Translation Quality Assessment = అనువాద నాణ్యత అంచనా
Translation rule = అనువాద నియమం
Translation strategy = అనువాద వ్యూహం
Translation Studies అనువాద అధ్యయనాలు(/ అనువాదశాస్త్ర అధ్యయనాలు)
Translation technology = అనువాద సాంకేతికత
Translation tool = అనువాద ఉపకరణం
Translation tools = అనువాద సాధనాలు
Translationese = అనువాదంలో భాషా వినియోగ ప్రత్యేకతలు
Transliteration = లిప్యంతరీకరణ
Transposition = వ్యాకరణాంశ మార్పుతో అనువాదం
Turns of Translation = అనువాదం మలుపులు. అనువాదశాస్త్ర అధ్యయనాలకు సంబంధించినది.
Under-translation = న్యూన అనువాదం, తక్కువ అనువాదం
Untranslatability = అనువాదంచేయలేని
Version = పాఠాంతర అనువాదం
Voiceover = నేపథ్య (కథన) స్వరం
Word-for-word translation = పదానికి పద అనువాదం
ZERO TRANSLATION = శూన్య అనువాదం : మూలభాష పదానికి లక్ష్య భాషలో సమానమైన పదం లేనప్పుడు మూలభాష పదాన్నే ఉపయోగించటం లేదా వదిలివేయటం.

ముగింపు :

అనువాదం, అనువాదశాస్త్ర అధ్యనాల పరిభాషలో కొంత మాత్రమే పైన పరిచయాత్మకంగా అందించటం జరిగింది. దీనిద్వారా అనువాదకులు, అనువాదశాస్త్ర అభ్యాసకులు తేలికగా ఆయా శాస్త్రాల "పరిభాష" ను గుర్తించగలగటం, వాటిపై దృష్టి కేంద్రీకరించి మరింత లోతుగా అధ్యయనం చేసి ఒక స్పష్టమైన అవగాహన పొంది, సరైన అనువాదాలను అందించగలుగుతారు.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు :

1. Baker, Mona. In Other Words: Course book on Translation, New York and London: Routledge, 1992. Print.
2. Baker, Mona. ed. Routledge Encyclopedia of Translation Studies, New York and London: Routledge, 2001. Print.
3. Bassnet, Susan. Translation, History, and Culture, Pinter Publisher, 1990. Print.

4. Byrne, Jody. Scientific and Technical Translation Explained: A Nuts and Bolts Guide for Beginners, St.Jerome Publishing, 2012. Print.
5. Giuseppe Palumbo. Key Terms in Translation Studies, London: Continuum International Publishing Group, 2009. Print.
6. Hatim, Basil, Munday, Jeremy. Translation An advanced resource book, Routledge: London and New York, 2004
7. http://cstt.education.gov.in/
8. Mark Shuttleworth and Moira Cowie. Dictionary of Translation Studies, London: Routledge, 1997.Print.
9. Nida, Eugene A and Charles R. Taber. The Theory and Practice of Translation, Brill Academic Pub, 2003. Print.
10. Nida, Eugene A. Toward a Science of Translating, Leiden: Brill, 1964.Print.
11. Samuelsson-Brown, Geoffrey. A Practical Guide for Translators, Aston: Multilingual Matters LTD,1998. Print.
12. Venuti, Lawrence, ed. The Translation Studies Reader, London: Routledge, 2004.Print.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

భాషాశాస్త్రంలోని మౌలిక సిద్ధాంతాలు – వాక్యవిజ్ఞానం : ఒక అధ్యయనం

– డా॥. యం. ప్రసాద్ నాయక్, సహాయ ఆచార్యులు, భాష అధ్యయన శాఖ, లింగ్విస్టిక్స్,
ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంల, కుప్పం.

భాషను అభివర్ణించే శాస్త్రాన్ని "భాషాశాస్త్రం" అంటారు. 'భాష్యతే ఇతి భాషా' అనేది భాషాశబ్దం వ్యుత్పత్తి. భాషించబడేది భాష. 'భాష్' అంటే వ్యక్తమయ్యే వాక్కు అని అర్థం. భాష పరిణామశీలం కలిగినటువంటిది. వ్యవహారంలో సజీవంగా ఉంటుంది. ఇలాంటి దీని స్వరూప స్వభావాల్ని పూర్వాభిప్రాయాలమీద ఆధారపడకుండా కేవలం పరిశీలనే ముఖ్యంగా నిర్ణయించే శాస్త్రాన్ని "భాషాశాస్త్రం" అంటారు. ప్రాచీనకాలంలో పండితులు తమ తమ భాషలపై (అంటే సంస్కృతం, గ్రీకు, లాటిన్ వంటివి) మాత్రమే పరిశోధనలు నిర్వహించి, అవే సర్వాంగ సుందరమైన భాషలని, దేవదత్తాలని, సమగ్రమైనవని నమ్మేవారు. తర్వాత ఈ భాషల్లోని భిన్న నిర్మాణాల్ని గుర్తించి, వాటిపై పరిశోధన చేయడం మొదలుపెట్టారు. వారికి సంస్కృతంతో పరిచయం కలిగిన తర్వాత అందులోని రూపాలతో తమ భాషలోని రూపాలను పోల్చి చూసినపుడు వారు ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు. వారి భాషలోని అనేకపదాలు సంస్కృతంతో సంవదిస్తున్నాయి. ఈ ఆధారాల వల్ల 1786 లో సర్ విలియంజోన్స్ సంస్కృతమూ, లాటినూ, గ్రీకూ మరికొన్ని భాషలూ ఒకే మూల భాష నుంచి పుట్టాయని ప్రతిపాదించాడు. ఈ ప్రతిపాదనే తులనాత్మక భాషాశాస్త్రానికి నాంది అయింది. వీరిలో ప్రథముడు ఫెర్డినాండ్ డి ససూర్. ఈయనతో వర్ణనాత్మక భాషాశాస్త్ర పరిశోధన ప్రారంభమై, భాషాశాస్త్రం వర్ణనాత్మకం, చారిత్రకం, తులనాత్మకం అన్న మూడు శాఖలుగా వృద్ధిపొందింది. భాష సహజసిద్ధము, భాష అనుకరణజన్యము, భాష మానవకల్పితము, భాష దైవదత్తము మున్నగు అభిప్రాయాలను వ్యక్తపరిచారు. శబ్దార్థలమధ్య సంబంధం హేతుబద్ధంగా ఉంటుందని కొందరు, ఉండదు అది వ్యవహర్తల ఒడంబడికమీద ఆధారపడినదని కొందరు అభిప్రాయపడ్డారు.

ఆధునిక భాషాశాస్త్రానికి కొన్ని ముఖ్యమైన మూల సిద్ధాంతాలు (basic principles) ఉన్నాయి. అవి...

1. భాష -ఉచ్చారణ, 2. భాష - వ్యాకరణం, 3. భాష - పరిణామం, 4. భాషలు - సమభావన

భాష – ఉచ్చారణ :

'ఉచ్చారణ' అనేది భాషకున్న ప్రాథమిక లక్షణం. ఉచ్చారణ రూపంలోనే భాషలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. ఉచ్చారణ ద్వారానే మానవులు తమ భావాలను ఒకరితో ఒకరు పంచుకోవడం జరుగుతున్నది. భాష స్థిరత్వంకోసం అనంతరకాలంలో 'లిపి' పుడుతుంది. ప్రపంచంలో కొన్ని భాషలకు మాత్రమే లిపి ఉంది. ఇప్పటికీ లిపి లేని భాషలు వేల సంఖ్యలో ఉన్నాయి. కాబట్టి భాషాశాస్త్ర పరిశోధకులకు ఉచ్చారణాత్మకమైన భాషే ముఖ్యం కాని, లిపి కాదు. లిపి ఏ భాషకైనా అసమగ్రమైనది. భారత దేశంలో అనేక భాషలున్నాయి. వాటిలో 20 శాతం భాషలకు మాత్రమే లిపి సౌకర్యం ఉంది. లిపి లేని భాషలపై అనేక పరిశోధనలు జరిగాయి. జరుగుతున్నాయి. కాబట్టి ఏ భాషాపరిశోధనకైనా ఉచ్చారణే ప్రధానం కాని, లిపి కాదన్నది గ్రహించాలి.

భాష – వ్యాకరణం :

భావ ప్రకటన సాధనాల్లో భాష ప్రధానమైనది. ఇది

వ్యక్తుల జీవితంలోనూ, నిర్మాణంలోనూ అధిక ప్రాధాన్యం వహిస్తుంది. బాహ్య ప్రపంచాన్ని. మానవులకు బోధిస్తుంది. ఇది నాగరికతను పెంచుతూ దానితోపాటు పెరుగు తుంది. ఇదే లేకపోతే మానవ విజ్ఞాన సంస్కృతులు ఏ స్థితిలో ఉండేవో ఊహించలేం. దీన్నిబట్టి భాషంటే ఏమిటి? భాష, మానవుల ఆలోచనాశక్తికి ఉన్న పరస్పర సంబంధం ఏమిటి ? ప్రపంచంలో మానవులందరి అంతఃకరణ ప్రవృత్తులు ఒకేవిధంగా ఉన్నప్పటికీ ఇన్నిరకాల భాషలు పుట్టటానికి గల కారణాలు ఏమిటి? భాష అన్ని కాలాల్లోనూ ఒకేలా ఎందుకుండదు ? భాష ఎందుకు మారుతుంది ? ఎలా మారుతుంది ? మొదలైన ప్రశ్నలు మానవుల్ని మొదటినుంచీ తొలిచేవే . అయితే ఈవిధమైన చర్చలకూ, భాషాశాస్త్రానికీ పుట్టినిల్లు భారత దేశమే. భాష ఎలా పుట్టింది ? ఎలా మారింది ? అనే వాటిని భాషాశాస్త్రం పరిశీలిస్తుంది.

వాగ్వ్యవహారంలో వాస్తవికంగా వ్యక్తులు గుర్తించి ఉపయోగించేవి వాక్యాలు మాత్రమే వాక్యభాగాలైన ధ్వనులు, పదాలు, పదబంధాలు, ఉపవాక్యాలు, వ్యాకరణంలో చెప్పుకునేవి. ఇవి వ్యవహర్తల భాషను ప్రతిబింబిస్తాయి. భాషలోని పదాలు వేరువేరు పరిసరాల్లో వేరువేరు రూపాలను పొందుతాయి. ఉదా: హరణకు కింది వాక్యాలు పరిశీలిద్దాం.

1. ఇల్లు చిన్నది
2. ఇంటి - కి వెళ్ళ్ -అ- ను
3. ఇంట్ -లో లేడు
4. ఇల్ల్ ఎంతదూరం ?

పై వాక్యాల్లో 'ఇల్లు' అన్న అర్థంలో వచ్చే పదాన్ని వేరు వేరు పరిసరాల్లో నాలుగురూపాలతో (ఇల్లు, ఇల్, ఇంటి, ఇంట్-) వ్యవహరిస్తున్నాం. ఈ నాలుగురూపాలూ ఏయే పరిసరాల్లో వస్తాయో పరిశీలించి చెప్పవచ్చు. మొదలైతే 'ఇల్ల్' అనీ లకారేతరమైన హలాది నామ విభక్తి (కి) పరమైతే 'ఇంటి' అనీ, మిగతాచోట్ల 'ఇంట్ ' అనీ ఉంటుంది. ఈవిధంగా ఒకే అర్థం ఉన్న పదం. భిన్న పరిసరాల్లో పొందే రూపభేదాలు నియతంగా ఉంటాయి. ఇంటి-కి వెళ్ళ్ - అ - ను అన్న వాక్యంలో ఉన్న క్రమాన్ని మార్చటానికి వీలు లేదు. అంటే 'ఇంటి- కి' అనే బదులు 'కి - ఇంటి ' అని, ' వెళ్ళ్ ' అను 'అనే బదులు' ను - వెళ్ళ్ - అ ' అని తారుమారు చేయటానికి వీలులేదు.

భాష పరిణామం :

భాష పరిణామశీలి. అలాగే ప్రతిభాషకీ మాండలిక భేదాలు ఉంటాయి. ఈ మాండలికాల మధ్య తేడాలు ఎక్కువై అవగాహనా క్షమత్వం లోపిస్తే ఆ మాండలికాలే ప్రత్యేక భాషలుగా ఏర్పడే అవకాశం ఉంటుంది. మాండలికాల్లో తేడాలు గుర్తించి, వర్ణనాత్మక వ్యాకరణం రాసేవారు తమ పరిధిని ఒక ప్రాంతానికో, ఒక కులానికో, ఒక తెగకో పరిమితం చేసుకోవచ్చు. లేదా ఒక మాండ లికాన్ని ప్రధానంగా తీసుకుని, ఇతర మాండలికాలకి సంబంధించిన వివరాల్ని ఆయా సందర్భాలలో సూచించ వచ్చు.

భాషలు సమదృష్టి :

సమాజంలో మానవులు తమ ఆచారవ్యవహారాలను గాని, మనోభావాలను గాని, అవసరాలను గాని లేదా దేనినైనా గాని వ్యక్తీకరించటానికి 'భాష'ను ఉప యోగిస్తారు. ఈ భాష ఏది అయినప్పటికీ పూర్తి సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. ఇది భాషకుండవలసిన లక్షణం. అయితే సమాజంలో భాషపై సరైన అవగాహన లేక కొంతమంది తమ భాష లేదా తమ మాండలికం గొప్పది ఎదుటి వారి భాష లేదా మాండలికం సరైంది కాదని తూలనాడుతూ ఉంటారు. ఇది వారి అజ్ఞానం మాత్రమే. ఆటవిక భాషలలో కొన్ని మాటలే ఉంటాయి. ఆ భాషలకు వ్యాకరణం ఉండదు అనుకునేవారు కూడా ఉన్నారు. ఇది కూడా వారి అపోహ మాత్రమే. వాస్తవానికి భాషలన్నీ సమానమే. ఎందుకంటే భావ వ్యక్తీకరణే ప్రధానం కాబట్టి. ఇంకా తమ భాష సుందరమైనది ఇతరుల భాష సౌందర్యహీనమైనది అన్న భావన కూడా సరైనది కాదు. ఏ భాషా సౌందర్యం దానిది. ఏ మాండలిక భాషా వైశిష్ట్యం

ఆ మాండలికానిది. కాబట్టి ఒకరి భాషను కాని, సంస్కృతిని కాని అవమానపరిచే అధికారం మరొకరికి లేదు. భాషాశాస్త్రజ్ఞుడు అన్ని భాషలను/మాండలికాలను సమంగానే చూస్తాడు. ఆ దృష్టితోనే పరిశోధన కొనసాగిస్తాడు.

ప్రతిభాషకీ అవసరానికి తగినట్టుగా ఈ లోపాన్ని సవరించుకోడానికి, వేరే భాషలోనుంచి పదాలు ఎరువు తెచ్చుకోడానికి లేదా అప్పటిదాకా ఉన్న పదాలకు అర్థ విస్తృతిని కల్పించుకోటానికి లేదా కొత్తపదాలు సృష్టించుకోడానికి తగిన సామర్థ్యం ఉంటుందని గుర్తించాలి.

వాక్యభేదాలు :

ఏ భాషలోనైనా వాక్యాలు మూడు రకాలుగా ఉంటాయి. అవి 1. సామాన్య వాక్యం 2. సంక్లిష్టవాక్యం 3 . సంయుక్తవాక్యం.

సామాన్యవాక్యంలో ఒకే అఖ్యాతం (predicate) ఉంటుంది. ఇందులో ప్రధానమైనది క్రియాపదం. ఈ క్రియాపదం ద్వారానే కాలబోధకత వ్యక్తమవుతుంది. కాల బోధకత ఆయా కాలబోధక ప్రత్యయాలు చేరడం వల్ల తెలుస్తుంది. ఆ తర్వాత కర్తృపదంలో ఉన్న లింగ, వచన భేదాన్ని అనుసరించి క్రియా విభక్తులు చేరుతాయి. సామాన్య వాక్యంలో క్రియారహిత వాక్యాలు, క్రియాసహిత వాక్యాలు అని రెండు రకాలు:

క్రియారహిత వాక్యాలు :

వాక్యంలో క్రియాపదం లేకపోతే దాన్ని క్రియా రహిత వాక్యమని అంటాం. తెలుగు వాక్యాలన్నిటిలో క్రియాపదం తప్పనిసరిగా ఉండాలనే నియమం లేదు. అయితే ప్రతి క్రియా రహిత వాక్యంలోనూ క్రియ అంతర్గతంగా ఉంటుందని, అది గుప్తనిర్మాణం (Deep Structure)లో మాత్రమే నిరూపితమవుతుందని, వ్యక్తనిర్మాణం (Surface Structure)లో అది లుప్తమై ఉంటుందని ఆధునిక భాషాశాస్త్రవేత్తలు నిర్ధారించి చెప్పారు. క్రియా రహిత వాక్యాల్లో రెండు నామబంధాలుంటాయి. అందులో ఒకటి ఉద్దేశ్యం, మరొకటి విధేయం. ఉద్దేశ్య నామాలు ఏ నామాలైనా కావచ్చు. విధేయ నామాలు మాత్రం సిద్ధనామాలుగా ఉంటాయి. ఉద్దేశ్య, విధేయ నామాలు రెండూ ఏకవస్తు/వ్యక్తి బోధకాలై ఉంటాయి .

ఉదా : అది చార్మినార్ , ఆయన అష్టావధాని

పై వాక్యాల్లో అది, ఆయన అనేవి ఉద్దేశ్య నామాలు, చార్మినార్, అష్టావధాని అనేవి విధేయాలు, విధేయ నామంలో విశేషణాలున్నప్పుడు విశేషణాలు తర్వాత ఉన్న నామాల్ని లోపింపచేయవచ్చు. అయితే విధేయ పదబంధం విశేషణాల్ని యథాతథంగా సహించలేదు. ఈ కింది ఉదాహరణలు చూడండి.

ఉదా : ఆ వైద్యుడు మంచి వైద్యుడు - ఆ వైద్యుడు మంచివాడు
ఆ రైతులు మంచి రైతులు - ఆ రైతులు మంచివాళ్ళు
ఈ పెన్ను కొత్త పెన్ను - ఈ పెన్ను కొత్తది
ఆ పుస్తకాలు కొత్త పుస్తకాలు - ఆ పుస్తకాలు కొత్తవి

ఈ పైన ఉపయోగించిన వాడు, వాళ్ళు అనే ప్రత్యయాలు సర్వనామాలతో సమానం. "ది", "వి" ప్రత్యయాలు అది , అవి అనే సర్వనామాల అవశేష రూపాలు.

క్రియారహిత వాక్యాల్లో ఉద్దేశ్య, విధేయనామాలు ఏకవస్తు బోధకాలైనా ఏకరూపకాలు కావు. సాధారణంగా రెండూ సర్వనామాలుగా ఉండవు. కాని కొన్ని అర్థ విశేషాలలో ఇలాంటివి కనిపిస్తాయి. అలాంటప్పుడు ఏవార్ధకమైన ' ఏ ' ప్రత్యయం వీటిలో ఒక నామానికి చేరుతుంది.

ఉదా : వాడే వీడు, ఆయనే ఈయన, పిల్లి పిల్లే - గుర్రం గుర్రమే

క్రియా రహిత వాక్యాల్లో తులనాత్మక వాక్యాలు

ఇంకోరకం. ఈ వాక్యాల్లో '-తో, కంటె/కన్నా' లాంటి ప్రత్యయాలు చేరుతాయి.

ఉదా : అతడు నాతో సమానం,
అతడు నాకంటె / కన్నా పెద్ద
అతని కంటె / కన్నా నేను చిన్న

క్రియారహిత వాక్యాల్లో విభక్తిబంధాలు కూడా కనిపిస్తాయి .

ఉదా : బొంబాయి నాకు కొత్త, అతను ఈ ఊరికి పెద్ద, మా తమ్ముడు మాలో పొడుగు

క్రియాసహిత వాక్యాలు :

సాధారణంగా క్రియాసహిత వాక్యాల్లో క్రియ ఎప్పుడూ వాక్యాంతంలో ఉంటుంది. క్రియల్లో చాలారకాలున్నాయి. అందులో ఒక విభాగం సకర్మక క క్రియాభేదం. సకర్మక క్రియ కర్మపదాపేక్షకం. అకర్మక క్రియ కర్మపద నిరపేక్షకం. ఉండు, పోవు, వచ్చు, చచ్చు లాంటి క్రియలు అకర్మకాలు, కొను, తిను, చేయు, వండు లాంటివి సకర్మకాలు. సకర్మకాల్లో ఒక్కోసారి రెండు కర్మలు కూడా ఉంటాయి. అప్పుడు ఒకదాన్ని ముఖ్య కర్మ అని, రెండోదాన్ని అముఖ్యకర్మ అని అంటారు.

క్రియసహిత వాక్యాల్లో కర్త, కర్మ, క్రియ అనే వరుసలో ఉంటాయి. ఈ పదక్రమానికి వ్యతిక్రమం జరిగినపుడు క్రియా పదానికి సన్నిహితంగా ఉన్న పదం కొంత ఎక్కువ ప్రాధాన్యం పొందుతుంది.

ఉదా : కీర్తన పుస్తకాలు కొన్నది
పుస్తకాలు కీర్తన కొన్నది

ఈ రెండు వాక్యాలలో మొదటిది సాధారణ పదక్రమం. దీనికి వ్యతిక్రమం జరిగిన రెండో వాక్యంలో క్రియాపదానికి దగ్గరున్న నామ పదమైన సుజాతకు అధిక ప్రాధాన్యం ఒనగూడింది. మొదటి వాక్యంలో కీర్తన ఉద్దేశ్యం. రెండో వాక్యంలో పుస్తకాలు ఉద్దేశ్యం. రెండు వాక్యాల్లోనూ కర్త (కీర్తన) ఒక్కటే. దీన్నిబట్టి తెలుగులో పదక్రమ వ్యత్యయం వల్ల ఉద్దేశ్య విధేయాలు మారుతాయని, క్రియాపదానికి సమీపంగా ఉన్న నామపదానికి ప్రాధాన్యం ఉంటుందని తెలుస్తుంది.

వాక్యవిజ్ఞానం :

తెలుగు వాక్య నిర్మాణం గూర్చి, 'ప్రౌఢవ్యాకరణం'లో ఒక పరిచ్ఛేదం. చోటుచేసుకుంది. మనప్రాచీన వ్యాకరణాలు "వాక్యం" గూర్చి పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. తెలుగు వ్యాకరణాల్లో మొట్ట మొదటగా "వాక్యపరిచ్ఛేదం" రాసినవారు బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులు. పాశ్చాత్యులు తెలుగు భాషకు అనేక వ్యాకరణాలు రాశారు. ఆయా వ్యాకరణాల్లో పాశ్చాత్యులు వాక్యం గూర్చి వివరంగా విశ్లేషించారు. వీరిలో కాల్డ్వెల్, సి.పి. బ్రౌన్, విలియం బ్రౌన్, హెన్రీమోరీస్, ఆర్టన్ మొదలైనవారు చెప్పుకోదగ్గవారు. ఆచార్య పి.యస్.సుబ్రహ్మణ్యంగారు వాక్యంగూర్చి "ఆధునిక భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు" అనే గ్రంథంలో వివరంగా రాశారు. వాక్యస్వరూపం గూర్చి ఆచార్య వెలమల సిమ్మన్న "తెలుగు భాషాచరిత్ర" లోని "వాక్య నిర్మాణం" వివరించారు.

వాక్య నిర్మాణ సంబంధాలు :

వాక్యంలో పదాల పరస్పర సంబంధం ముఖ్యంగా మూడు రకాలుగా ఉంటుంది. 1. స్థాన సంబంధం (Positional Relation) 2. యోగ్యతాసంబంధం (Relation of Occurrence) 3. ఆదేశ సంబంధం (Relation of Substitutability) ఈ మూడింటిని కలిపి వాక్యనిర్మాణ సంబంధాలు (Syntactic relations) అని వ్యవహరించవచ్చు. కొన్ని పదాలు కలిసినపుడు అవి నిర్దిష్టక్రమంలో ఉండడం స్థాన సంబంధం. వాక్యంలో ఉన్న ఒక పదం కొన్నిరకాల పదాలతోనే కలుస్తుంది. ఇది యోగ్యతా సంబంధం. ఒక వాక్యంలో ఒక పదం స్థానంలో ఇంకొక పదాన్ని పెట్టడం సాధ్యమైతే అది ఆదేశ సంబంధం.

స్థానసంబంధం :

ఒక వాక్యంలో కొన్నిపదాలు కలిసేటప్పుడు అవి ఒక

క్రమంలో మాత్రమే వుండాలి. ఎలాంటి పరిస్థితుల్లోనూ స్థానాలు మార్చడానికి వీలులేకుండా వుండటాన్ని "స్థానసంబంధం" అని అంటారు. స్థానాలు : మారితే ఆ వాక్యాలు అంగీకారంకాదు.

ఉదా : రెండు పెద్ద ఇళ్ళు

దీన్ని "పెద్ద రెండు ఇళ్ళు" అని అటు ఇటు పదాలు మార్పు చేసి ప్రయోగిస్తే అది అసాధువు (Ungrammatical) అవుతుంది. సంఖ్యా వాచకమూ, విశేషణమూ వున్నప్పుడు సంఖ్యావాచకమే ముందు వస్తుంది. ఇది పద్ధతి అన్నమాట.

ఉదా : నా కొత్త చొక్కా

దీన్ని " కొత్త నా చొక్కా " అని అనకూడదు.

యోగ్యతాసంబంధం :

వాక్యంలో ఒకరకమైన పదం కొన్ని రకాలపదాలతో మాత్రమే కలుస్తుంది. మరికొన్ని పదాలు దానికి చేరిస్తే అవాక్యం ఎంత అర్థాన్ని ఇస్తుంది. లేదా అది అంగీకార యోగ్యం కాకపోవడమో జరుగుతుంది. దీన్నే "యోగ్యతా సంబంధం" అని అంటారు.

- ఆ , ఈ , ఏ , మొదలైన వాటి తర్వాత (విశేషణాలతో కూడిన) నామవాచకాన్ని

  ఉదా : ఆ (పెద్ద) చెట్టు

ఇక్కడ వీటి తర్వాత క్రియ కానీ, క్రియా విశేషణం కానీ రాదు.

ఆ వచ్చింది

ఆ బాగా

- "కొన్ని" అమనుష్యవాచకాన్నే అపేక్షిస్తుంది.

  ఉదా : కొన్ని పచ్చళ్లు

- " కొందరు " మనుష్యవాచకాన్నే అపేక్షిస్తుంది.

  ఉదా : కొందరు మనుషులు

- కొన్ని అప్రాణి వాచకాలని ఒకే సముదాయంగా గ్రహించేటప్పుడు బహువచనానికి బదులు ఏకవచనం రావచ్చు.

ఉదా : ఆయనకు వంద ఎకరాలు వుంది/వున్నాయి

నా దగ్గర వెయ్యి రూపాయలు వుంది/వున్నాయి

ఆదేశ సంబంధం :

ఒక వాక్యంలో ఒకపదం స్థానంలో ఇంకోపదాన్నికానీ, పదాల్ని కానీ, పెట్టడం సాధ్యమైతే అలాంటి పదాల పరస్పర సంబంధాన్ని "ఆదేశ సంబంధం" అని అంటారు. ఒక పదం స్థానంలో ఇంకో పదాన్ని వుంచేటప్పుడు ఏర్పడే కొత్త వాక్యం భాషలో అంగీకారయోగ్యం అవుతుందా ? కాదా? అని మనం చూద్దాం.

ఉదా : ఆ - పెద్దది

పై వాక్యంలో గీత(-) స్థానంలో, గోడ, కర్ర, పుస్తకం, నంచి మొదలైనవి వుపయోగించవచ్చు. అయితే నడిచాడు, మాటలాడాడు, పాడాడు, వేగం మొదలైన పదాలు వాడకూడదు. వీటిలో గోడ, కర్ర మొదలైన పదాలు "ఆదేశ సంబంధం" కలవి అన్నమాట.

పదాలకే కాక పూర్తి వాక్యాలకి కూడా పరస్పర సంబంధం వుంది.

ఉదా : ఆమెనాటకం రాసింది

ఆమె రాసింది నాటకం

ఇక్కడ వాక్యాలు వేరైనప్పటికీ అర్థం ఒక్కటే అనే విషయం మనం గమనించాలి.

వాక్యాల్లో వ్యతిరేకార్థం వున్నప్పటికీ పరస్పర సంబంధం వుంటుంది.

అతను నవల రాస్తున్నాడు

అతను నవల రాయడంలేదు

పై వాక్యాల్లో రెండోది మొదటి దానికి వ్యతిరేకం. ఇక్కడ వ్యతిరేకం వున్నప్పటికీ పరస్పర సంబంధం వుంది.

వాక్యం ప్రధానభాగాలు - విశ్లేషణ :

ప్రతీవాక్యంలో రెండు ప్రధాన విభాగా లుంటాయి. ఒకటి ఉద్దేశ్యం. రెండు విధేయం

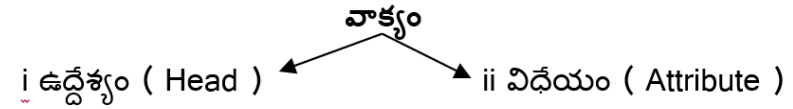

i) ఉద్దేశ్యం (Head) :

ఇది వక్తకు శ్రోతకు విదితం

ii) విధేయం (Attribute) వక్తకు మాత్రమే విదితం

వాక్య నిర్మాణంలోనూ, నిర్మాణంలోని సంక్లిష్ట రూపాల్లోనూ, పదాల్లోనూ వుంటాయి. ఈ రకమైన వర్గీకరణ ఈ కింది విధంగా వుంటుంది.

ఉదా : పెద్దన్నయ్య అన్నం తిని రెండో ఆట సినిమాకు వెళ్ళాడు

ఇందులో "పెద్దన్నయ్య", "అన్నంతిని", "రెండో ఆట సినిమాకు వెళ్ళాడు"అనే మూడు నిర్మాణాలున్నాయి. ఈ వాక్యంలో "పెద్దన్నయ్య" అనే నిర్మాణం ఉద్దేశ్యం. తక్కిన నిర్మాణాలన్నీ దీనికి విధేయమైనవి.

ఈ వాక్యంలోని పదాంశాల్ని ఈ కింది విధంగా వర్గీకరించవచ్చు .

పెద్ద + అన్న + అయ్య + అన్నం + తిన్ + ఇ + రెండ్ + ఓ + ఆట + సినిమా + కు వెళ్ళ్ + ఆడు.

పై వాటిని ఉద్దేశ్య విధేయాల కింద వర్గీకరించవచ్చు . చిన్న చిన్న నిర్మాణాల్లోని ఉద్దేశ్యాలు . పెద్ద నిర్మాణంలో కలిసేటప్పుడు విధేయాలు కావచ్చు .

- పెద్దన్నయ్య అన్నంతిని రెండో ఆట సినిమాకు వెళ్ళాడు.

పెద్ద + అన్న + అయ్య + అన్నం + తిన్ + ఇ + రెండు + ఓ + ఆట + సినిమా + కు + వెళ్ళ్ + ఆడు.

పెద్ద + అన్నయ్య + అన్నం + తిని + రెండో + ఆట + సినిమాకు + వెళ్ళాడు.

పెద్దన్నయ్య + అన్నంతిని రెండో ఆట +

సినిమా + కు + వెళ్ళ్ + ఆడు

సినిమాకు + వెళ్ళాడు

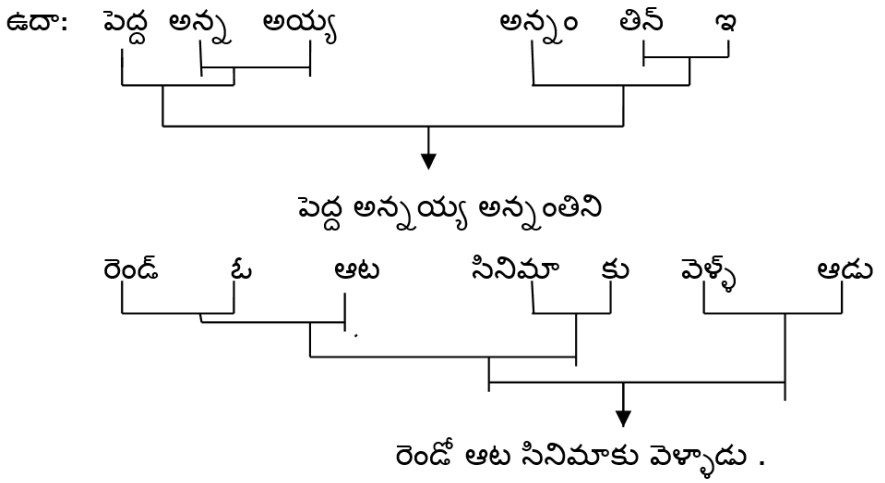

♦ పెద్దన్నయ్య అన్నంతిని రెండోఆట సినిమాకు వెళ్ళాడు.

ఈ రీతిగా ఏభాషలోనైనా సన్నిహిత సంబంధుల్ని వర్గీకరించి చాలా చక్కగా నిరూపించవచ్చు. అయితే, ఈ నిరూపణకు పరిశీలనా శక్తి విశ్లేషణాత్మక ప్రతిభ అవసరం.

ఆధార గ్రంథాలు :

1. అనంతరామశాస్త్రి, నేతి, 2001. ఆధునిక తెలుగు భాషాశాస్త్ర విజ్ఞానం, హైదరాబాదు: ఓరియంట్ ల్మాన్. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు, 1974. తెలుగుభాషాచరిత్ర , హైదరాబాదు : ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి.
2. భాస్కరరావు , టి . (స్ఫూర్తి శ్రీ) , 1979, తెలుగు భాషాచరిత్ర , గుంటూరు : మహతీ గ్రంథమాల.
3. రాజేశ్వరి, శివుని, 2012. ఆధునిక తెలుగు భాషానిర్మాణం , తిరుపతి : తెలుగు అధ్యయనశాఖ.
4. రాధాకృష్ణ , బూదరాజు , 1990. భాషాశాస్త్ర వ్యాసాలు, హైదరాబాదు : విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్.
5. రామంజునేయులు,కె. 2015. ఆధునిక తెలుగు భాషాశాస్త్ర సంగ్రహం, కృష్ణ చైతన్య పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు.
6. సుబ్రహ్మణ్యం , పి.యస్ . 1984. ఆధునిక భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు, హైదరాబాదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
7. రామారావు , చేకూరి , 1975. తెలుగు వాక్యం , హైదరాబాదు . ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి.
8. వెలమల సిమ్మన్న, 2012. ఆధునిక భాషాశాస్త్రం, దళిత సాహిత్య పీఠం, విశాకపట్నం.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

జానపద విజ్ఞానధ్యయన ఆవశ్యకత - జాతీయ విద్యా విధానం 2020

- డా॥. సకినాల పాలు, అకడమిక్ కన్సల్టెంట్, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం, కుప్పం.

%వర్తమాన నాగరికత సమాజంలో ప్రపంచీకరణ అనూహ్యమైన మార్పులు తెచ్చింది. ప్రపంచీకరణ అన్నది భారతీయ సామాజిక జీవనంలో అన్ని రంగాలలో చాలా మార్పులు తీసుకొచ్చి తీవ్రమైన ప్రభావాన్ని చూపింది. వివిధ సామాజిక శాస్త్రాలు, కళల అధ్యయన రంగాలు, ఇతర శాస్త్రాలు ప్రపంచీకరణ ప్రభావాన్ని నిరంతరం అధ్యయనం చేస్తున్నాయి. ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో జానపద విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేయడం అంటే వర్త మాన సామాజిక విధానాన్ని అధ్యయనం చేయడమేనని చెప్పవచ్చు. ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో జానపద విజ్ఞానంపై చూపిన ప్రభావాలను అంచనా వేయడానికి భారతీయ గ్రామీణ సమాజంపై ఎటువంటి ప్రభావాల తీవ్రత కొన సాగుతోంది? అనేది పరిగణనలోనికి తీసుకోవలసి ఉం టుంది. వ్యవసాయ రంగంపైన ప్రపంచీకరణం చూపిన ప్రభావాన్ని, సాంకేతికత లేదా ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ ప్రభావంతో గ్రామీణ జీవితంలో ఎటువంటి మార్పులు వచ్చాయి? అనే విషయాలను పరిశీలించాల్సిన అవసర ముంది. తద్వారా జానపద విజ్ఞానం యొక్క అధ్యయనా వశ్యకతను తెలుసుకోవచ్చు. విలియమ్ జాన్ థామస్ అనే ఆంగ్లేయుడు 22 ఆగస్టు 1846 న సూచించిన ఫోక్ లోర్ అనే ఆంగ్ల పదానికి సమానార్థకంగా తెలుగులో జానపద విజ్ఞానం అని ఉపయోగిస్తున్నాము. ఇంతకీ జానపద విజ్ఞానం అంటే ఏమిటి? ఎవరు జానపదులు? ఏది విజ్ఞానం? అనే ప్రశ్నలు వేసుకుంటే ఎంతో మంది పాశ్చాత్య పండితులైన ఫ్రాన్సిస్. జె. చైల్డ్, ఆర్చర్ టేలర్, విలియం ఆర్. బాస్కం, రాల్ఫ్ స్టీల్ భాగ్స్, డాన్ బెన్ ఆమోస్, రిచర్డ్ ఎం. డార్సన్, అలన్ డండస్, స్టిత్ థాంసన్ మొదలగు వారితోపాటుగా భారతదేశ జానపద విజ్ఞాన పండితులు ఎ.కె. రామానుజన్, దేవేంద్ర సత్యార్థి, జవహర్ హండూ, సి.ఆర్. రాజగోపాలన్, బీరేంద్రనాథ్ దత్త, బిరుదురాజు రామరాజు, బాలన్ నంబియార్ మొదలగు వారు ఒకరి అభిప్రాయాలను ఒకరు అంగీకరిస్తూ గుణసామ్యం కలిగిన ఏ జనసమూహమైనా జానపదు లుగా, ఆ జన సమూహానికంటూ కొన్ని సంప్రదాయాలు కలిగి ఉండటాన్ని వారి విజ్ఞానమని ఇలా ఎన్నోరకాల నిర్వచనాలు ఇచ్చారు. జనపదం లేదా జానపదం అనేది తమకంటూ ఒక ప్రత్యేక సంప్రదాయం కలిగి ఉన్న ఏ జన సమూహానికైనా వర్తింస్తుంది. అంటే ఎవరు ఆ జనసమూహం? అని మరొక సందేహం కలగొచ్చు, అందుకనీ ఆటవికులు, గ్రామీణులు, నగరవాసులు ఇలా ఎవరైనా కావచ్చు. ఆ జనసమూహపు జీవన సంప్రదాయ మంతా విజ్ఞానం అవుతుంది. అంటే జానపదుల జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలు జానపద విజ్ఞానంలో భాగాలే అని చెప్పవచ్చు. జానపద విజ్ఞానం సంస్కృతిలో ఒక భాగం. ఎందుకంటే ఆదిమానవుని కాలం నుండి నేటి నాగరిక మానవుని వరకు ఆయాకాలాల్లో మానవుడు తన అభ్యున్నతి కోసం చేసిన కృషికి సంబంధించిన విషయాలన్నిటిని సంస్కృతిగా చెప్పడమైనది.

జానపద విజ్ఞానధ్యయన ఆవశ్యకత :

జానపద విజ్ఞానం ప్రాచీన కాలం నాటి విభిన్న సామా జిక వికాసాలను గుర్తించడానికి మౌఖిక సాహిత్యం, వస్తు సంప్రదాయాలు, ఆచార వ్యవహార నమ్మకాలు, ప్రదర్శన కళలు అని నాలుగు విభాగాలు లేదా స్వరూపాలుగా

వర్గీకరించబడి మానవ సంఘ సంస్కృతిని అధ్యయనం చేయడానికి దోహదపడింది. అయితే జానపద విజ్ఞానం అనేది ప్రాచీన కాలంలో, మధ్య కాలంలో, ప్రస్తుత కాలంలో ఏవిధంగా ఉంది? ప్రపంచీకరణ ప్రభావంతో లేదా కాలానుగుణంగా మార్పులు సంభవించాయా? లేదా ఒక్కో కాలంలో ఒక్కో రకంగా జానపద విజ్ఞానం ఎలా ఉంటూ వచ్చిందా? అనే ప్రశ్నలుకు సమాధానాలు కావాలంటే ప్రాచీన కాలం వలెనే నేడూ అధ్యయనాలు జరగాలి. ప్రత్యేకించి ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో అధ్యయనం చేయవలసిన అవశ్యకత ఏమిటి? అని పరిశీలిస్తేబీ ఒక జాతి లేదా సమాజపు సంస్కృతిని అధ్యయనం చేయడం అంటే ఆ జాతి జానపద విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేయడమే అని చెప్పవచ్చు. సంస్కృతి అనేది జానపద విజ్ఞానంతో భిన్నంగా ఉండదని ఇదివరకే చర్చించాము. అందువల్ల జానపద విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేయకుండా ఒక మానవ సమూహానికి చెందిన ఏ విషయాన్ని కూడా అధ్యయనం చేయడం కుదరదు. ఒక మానవ సమూహానికి చెందిన సాంఘిక చరిత్రను అధ్యయనం చేయడానికి జానపద విజ్ఞానం కావాలి. అలాగే ఒక మానవ సమూహానికి చెందిన లేదా గిరిజన తెగకు చెందిన మతాన్ని అధ్యయనం చేయడానికి కూడా జానపద ఆచారాలనే అధ్యయనం చేయాలి. మతం అంటే మరొక మాటలో చెబితే జానపద ఆచారాలు, క్రతువులు, జాతరలను, తిరునాళ్ళు మొదలగునవి గమనిస్తే ఇవన్నీ మతానికి చెందిన అనుష్టానాలుగా చెప్పవచ్చు. కుటుంబ వ్యవస్థను అధ్యయనం చేయాలన్నా, వివాహ వ్యవస్థను అధ్యయనం చేయాలన్నా జానపద ఆచారాలను పరిశీలించాలి. అంతేకాకుండా, ఆయా తెగల జానపద లేదా మౌఖిక సాహిత్యాన్ని పరిశీలించాలి. ముఖ్యంగా జానపద సాహిత్యం, కళలు కొన్ని మౌఖిక సంప్రదాయంలో నిలిచిపోగా ప్రపంచీకరణ ప్రవాహానికి గురవుతున్న జానపద విజ్ఞానాన్ని ప్రాచీన కాలం నుండి ఎందరో సామాజిక, మానవశాస్త్ర, జానపద విజ్ఞానాధ్యయన విద్వాంసులు చేసిన అధ్యయనాలు, పరిశోధనలు, గ్రంథస్థం చేయబడి భారతదేశంలోని అనే సమాజాల సంప్రదాయాలను తరువాతి తరం వారికి సంక్రమించడానికి, తెలుసుకోవడానికి ఉపయోగపడుతున్నాయి.

లలిత కళలు, సంగీతం, చిత్రలేఖనం, నాట్యం, హస్తకళలను అధ్యయనం చేయడానికి కూడా జానపద కళలు ప్రధాన భూమికగా ఉపయోగపడతాయి. సంగీతానికి సంబంధించిన చరిత్రను అధ్యయనం చేయడానికి జానపద సంగీతం ఆధార భూమిక అవుతుంది. లలిత కళల అధ్యయనం, చిత్ర కళ, నాట్య రీతులను అధ్యయనం చేయడానికి జానపద విజ్ఞానాంశాలు కూడా పరిశీలించవలసి ఉంటుంది. శిల్పం, చిత్రకళలు చేతిపనులకు సంబంధించినవన్నీ అలిఖితంగా సంక్రమించిన జ్ఞానం. కానీ ప్రస్తుతం శిల్పశాస్త్రం ఏర్పడి జానపద కళ నుండి శిష్ట శిల్పకళగా వికాసం చెందింది. ఏమైనప్పటికీ జానపదుల కొయ్యలు, చెక్కలు, పొట్టు, గింజలు, లక్క పిడతలు, మట్టి, రాయి ఇవన్నీ ఆనాటి సంస్కృతీ సంప్రదాయాలకు సజీవ తార్కాణాలు నేటి శిష్ట శిల్పకళా శాస్త్రాలకు ఆధారాలుగా చెప్పవచ్చు. ఎందుకంటే జానపదుల వాక్సంప్రదాయం నుండి ఆచార, సంప్రదాయాలు, వస్తు సంస్కృతి, ప్రదర్శన కళల్లోని అనేక అంశాల అణుకరణ, స్వభావికత నేటి జీవన విధానంలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. ఇటువంటి అంశాలను మరిన్ని గుర్తించి మరింతగా అధ్యయనం చేయాల్సిన అవసరముంది.

వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలను అధ్యయనం చేసేటప్పుడు కూడా వాటికి సమంగా ఉన్న జానపద మౌఖిక సాహిత్య ప్రక్రియలతో సమతుల్యంగా పరిశీలన చేసి అధ్యయనం చేయవలసిన అవసరముంది. సాధారణం, కల్పితం అనేబడే ప్రక్రియలను పోల్చి చూస్తే జానపద విజ్ఞానాంశాలే ఆధారం అయ్యే అవకాశాలు ఎక్కువ. క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే ప్రాచీన కాలం నుండి ఆధునిక శాస్త్ర విజ్ఞాన వ్యవస్థ వీటన్నిటికీ జానపద విజ్ఞాన శాస్త్ర

విభాగాలు లేదా వ్యవస్థల్లో ఆధారాలు కనిపిస్తాయి. అతి పురాతనమైన నాగరికతల కాలాల నుండి అంటే ప్రాచీన యుగంలోని మెసపొటోమియా, సుమేరియన్, అక్కాడియన్, పాలియోబాబిలోనియన్, అస్సిరియన్, ప్రాచీన ఈజిప్టు, గ్రీస్, రోమ్, హరప్పా, సింధు ఇలా వివిధ సంస్కృతుల కాలాల్లో జరిగిన కళల వ్యక్తీకరణ అంశాలు నేటి శాస్త్రీయ, ఆధునిక పోకడలను అనుసరిస్తున్న కళారూపాలకు పునాదులు. వీటి మూలాలను తెలియ జేసే పరిశోధనలు, అధ్యయనాలు మరికొంత జరగవలసిన అవసరముంది.

భారత దేశం కుల వ్యవస్థలను వేళ్లూనుకున్న సామాజిక వ్యవస్థ. కుల సమాజాలు లేదా వ్యవస్థలు ప్రాధాన్యతతో కూడిన కులపురాణాలు కలిగి ఉన్నాయి. ప్రాచీన కాలం నుండి నేటికీ కుల సమాజాలు వారి చరిత్రను లేదా పురాణాలను మౌఖిక పురాణ రూపంలో భద్రపరచుకొని ఉన్నారు. ఇటువంటి కుల పురాణాలే ఒక కులానికి చెందిన సాంఘిక చరిత్ర నిర్మాణానికి ఆ కులపురాణం ప్రధాన ఆధార భూమిక అవుతుంది. భారతదేశంలో ఆయా కులాలకున్న చరిత్రలు అన్నీ కలిసి దేశ సామాజిక చరిత్ర అవుతుంది. చరిత్రలో ఇతర భాగాల అధ్యయనం కొనసాగించడానికి మూలాధారంగా జానపద విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేయవలసి ఉంటుంది. అయితే ఇందులో చరిత్ర విభాగాలకున్న ప్రాధాన్యత జానపద విజ్ఞానాంశాలకు ఇవ్వకపోవడం కేవలం మానవాళి యొక్క సంఘటనలను వివరించే ప్రయత్నాన్ని గమనించవచ్చు. అంటే చరిత్ర రచనల్లో కులాల నుండి లేదా ఆయా సామాజిక వర్గాలలో తరతరాలుగా మౌఖికంగా వస్తున్న చరిత్రను విస్మరించి కేవలం మానవాళి సంఘటనలను కొన్ని వర్గాల వారికి ముఖ్యంగా విద్యావంతులైనవారికి మాత్రమే తెలిసిన, అందివచ్చిన చారిత్రక అంశాలను మాత్రమే పరిగణనలోనికి తీసుకొని రచించడం వల్ల భారత దేశ చరిత్ర రచన అసమగ్రమని ఉన్నత వర్గాల నేపథ్యంతో కూడి ఉంటుందనే ఒక తీవ్రమైన విమర్శ భారతీయ చరిత్ర రచనా శాస్త్రం ఎదుర్కొంటోంది. అందువల్ల ఇకపైన చేసే చరిత్ర రచనల్లో ఈ లోపాన్ని సరిదిద్ది చరిత్ర రచనలో మౌఖికంగా ఒక తరం నుండి ఒక తరానికి వచ్చే జానపద విజ్ఞానాంశాలైన మౌఖిక సాహిత్యం, ఇతర జానపద ప్రక్రియలను పరిగణనలోనికి తీసుకోవలసిన అవసరం ఉంది. అంటే ఒక దేశానికి చెందిన చరిత్ర రచనలో జానపద సాహిత్యానికి జానపద విజ్ఞానానికి అత్యంత ప్రముఖమైన పాత్ర ఉంటుందని గుర్తించగలగాలి.

జానపద విజ్ఞానంలో అత్యంత ప్రధానమైన విభాగాల్లో భౌతిక లేదా వస్తు సంస్కృతి ఒక ప్రధానమైన విజ్ఞాన వ్యవస్థ. జానపదుల వస్తు సంస్కృతియే నేటి ఆధునిక విజ్ఞాన వ్యవస్థకు ఆధారభూమిక. నేడు యాంత్రికంగా జరుగుతున్న పరికల్పనలన్నీ జానపద భౌతిక లేదా వస్తు సంస్కృతి బ్లూ ప్రింట్స్. అంటే జానపద విజ్ఞాన విశేషాలే నేటి ఆధునిక ఆలోచనా విధానాలకు పురుడుపోశాయని చెప్పవచ్చు. కాబట్టి మానవ జీవితానికి చెందిన ఏ విషయాన్ని అధ్యయనం చేయాలన్నా జానపద విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేయవలసిన అవసరముంది. వ్యవసాయం ఒక ప్రధానమైన విజ్ఞాన వ్యవస్థ, నాగరికత ముదిరి కొత్త కొత్త పరికల్పనలతో వ్యవసాయ విధానంలో అనేక మార్పులు చోటు చేసుకున్నాయి. ఒక సంవత్సరం పండించిన ధాన్యంలో కొన్ని విత్తనం కోసం మలి పంట సేద్యానికి బట్టల్లో, బుట్టల్లో దాచి పెట్టేవారు. కానీ ఇప్పుడు రసాయనాలను ఉపయోగించి ప్లాస్టిక్ సంచుల్లో భద్ర పరచినా మూడు నెలలకే గడువు ముగించుకొని విత్తు వేయటానికి పనికిరానివిగా అవుతున్నాయి. దీని కారణం మూలాలను మరచిపోవటమేనా అనే భావన కలుగు తుంది. అయితే జానపద విజ్ఞాన పద్ధతులను పునఃపరిశీలన చేస్తే కొంతవరకు తెలుసుకునేందుకు వీలౌతుంది. అదేవిధంగా గృహనిర్మాణంలో పాటించే వాస్తు నమ్మకాలు, గృహోపకరణాలు, ప్రాచీన పనిముట్లు, ఆయుధ నిర్మాణం, అలంకరణలు, ఇతర చేతివృత్తి

పనులు, పశుపోషణ వాటి రోగనిర్ధారణ చికిత్సా వ్యవస్థలు, మానవ సంబంధ మూలికా వైద్యం మొదలగునవన్నీ కూడా జానపద విజ్ఞానపరిధిలోనివే. అయితే నేడు మానవజీవితంలో యంత్రాలు రాజ్యమేలుతున్నాయి. మానవుడు తన అవసరానికి కావలసిన వస్తువులన్నిటినీ యంత్రాలే తయారుచేసి ఇస్తున్నాయి. మనిషి తన ఉనికి కోసం ప్రకృతితో పోరాడుతూ, సహజీవనం చేస్తూ ప్రకృతిలోని వస్తువులను తన అవసరాలకు తగినట్లుగా మలచుకొని నేటి వరకు తన అభివృద్ధిని ఎలా సాధించాడని తెలుసుకోవడానికి జానపద విజ్ఞానశాస్త్ర అధ్యయనం అద్భుతమైన మార్గాలను చూపెడుతుంది. నేటి మానవ జీవన విధానాలను ఏ కోణంలో గమనించినా జానపద విజ్ఞాన భావన క్రమపరిణామం చెందుతూ మనిషి జీవిత కాలమంత విస్తరించుకొని సజీవంగా మారువేషంలో దాగి ఉంది. ఇటువంటి జానపద విజ్ఞాన ఆవశ్యకత అని నేరుగా చెప్పకపోయినా దేశీయ సంస్కృతి, కళలు, సంప్రదాయాల గురించి భవిష్యత్ తరానికి తెలియజేయటానికి, అందించడానికి అధ్యయనాలు, పరిశోధనలు కొనసాగాలని, పాఠ్యాంశాలుగా రూపకల్పన చేయాలని నూతన జాతీయ విద్యావిధానం 2020 లో ఈ క్రిందివిధంగా ప్రస్తావించబడింది.

జాతీయ విద్యావిధానం 2020లో జానపద విజ్ఞానాంశాల ప్రాముఖ్యత :

భారతదేశ నిరంతర ప్రగతికోసం, నిష్పాక్షికమైన, న్యాయబద్ధమైన సమాజాన్ని స్థాపించేందుకు అత్యంత నాణ్యమైన, సర్వ శ్రేష్టమైన విద్యయే మౌలికమైనదిగా నూతన జాతీయ విద్యా విధానం 2020 సంవత్సరంలో అమలులోకి వచ్చింది. ఈ విద్యావిధానం భారతీయ ప్రాచీన, సనాతన జ్ఞాన పరంపరను కొనసాగిస్తూ భారతీయ జానపద విజ్ఞానం, సంస్కృతి, తాత్వికతతో ప్రపంచ వైజ్ఞానికాభివృద్ధిలో మార్గనిర్దేశనం చేస్తుంది. ప్రపంచంలో జరుగుతున్న వైజ్ఞానికాభివృద్ధికి ఆధారమైన భారతీయ జనపదుల సంస్కృతి వారసత్వాన్ని ముందుతరాల వారికి చూపించడానికి, తెలుసుకోవడానికి కేవలం సంరక్షించుకోవడమే కాకుండా నూతన జాతీయ విద్యా విధాన ప్రణాళికలననుసరించి, విద్యా వ్యవస్థ మౌళిక సంస్కరణల్లో భాగంగా పాఠ్యాంశాలుగా ప్రవేశపెట్టి, అధ్యయనం చేసి విద్యార్థులకు మరిన్ని పరిశోధనలకు ఉపయోగపడేలా ప్రయత్నం చేయవలసిన అవసరాన్ని పేర్కొంది. భారతదేశపు మహత్తరమైన సంస్కృతి, సామాజిక వైవిధ్యం గురించి భవిష్యత్ తరాల వారికి అవగాహన కల్పించడానికి జానపద విజ్ఞానాన్ని విద్యాంశాలుగా చేర్చాల్సిన అవసరముంది. అసమానమైన దేశీయ కళలు, ఆచారాలు, వస్తు సంస్కృతి, భాషలు మొదలగు సంప్రదాయ విజ్ఞానాంశాలన్నీ నేటి యువతరంలో దేశ ప్రతిష్టను గుర్తించడంతో పాటుగా నైతిక విలువలను పెంపొందించడంలో ఉపయోగపడుతాయని చెప్పవచ్చు.

కళలు, సాహిత్యం, ఆచారాలు, సంప్రదాలు, భాషా వ్యక్తీకరణలు, కళాఖండాలు మొదలైన వారసత్వ సంపదలను కలిగిన మహత్తర సంస్కృతికి భాండాగారం మన భారతదేశం. కేవలం భారతీయులే కాకుండా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కోట్లమంది ప్రజలు భారతీయ విశిష్టతను చాటి చెప్పే వివిధ పర్వదినాలను పాటిస్తూ, సామాజిక, సాంస్కృతిక వైవిధ్యతను ఆస్వాదిస్తూ మన దేశ సంస్కృతీ సంపద ద్వారా ప్రయోజనం పొందుతున్నారు. వీటన్నిటికీ కారణం భారతీయ జానపద విజ్ఞానం కారణమని చెప్పవచ్చు. జానపద విజ్ఞానం ద్వారా విద్యార్థుల్లో తమ సొంత సాంస్కృతిక చరిత్ర, కళలు, భాషలు, ఆచార, సంప్రదాయాలు, నమ్మకాలు పరిజ్ఞానంతోపాటు, సాంస్కృతిక గుర్తింపు, చైతన్యం, ఆత్మగౌరవం పెంపొందింపజేస్తాయి.

- భారతదేశాన్ని ప్రపంచంలోనే మహా విజ్ఞాన శక్తిగా మార్చటమే లక్ష్యంగా రూపొందించబడిన జాతీయ విద్యా విధానంలో వీటన్నిటిపట్ల విద్యార్థులు అవగాహనను, అంకితభావాన్ని కలిగి ఉండాలనే దృక్పథం కనిపిస్తుంది. కాబట్టి జానపద విజ్ఞానాంశాలను చదువుకోలేదంటే నేటితరం నుండి భవిష్యత్

తరాలవారు చాలా విషయాలను తెలుసుకోలేరు. అదేవిధంగా జానపద విజ్ఞానం గురించి, సంస్కృతి మూలాలను అధ్యయనం చేయకపోతే ఇతర సామాజిక శాస్త్రాలు ముఖ్యంగా చరిత్ర, సామాజిక శాస్త్రం, వివిధ కళలకు చెందిన శాస్త్రాలు, వైద్య శాస్త్రం వంటి ఆధునిక శాస్త్రాల్లో అసంపూర్ణత కనిపిస్తుంది. ఇటువంటి భారతీయ కళలను, సంస్కృతిని ప్రాథమిక స్థాయి నుండి అన్ని స్థాయిల్లో నేర్పాలనే భావన కనిపిస్తుంది.

- జానపద విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేయడమంటే ప్రాచీన భారతీయ సమాజం, ప్రపంచంలోని ఆధునిక సమాజాలకు చేసిన సేవను, అందించిన విజయాలను గుర్తించటమే. జాతీయ విద్యా విధానంలో పేర్కొన్నట్లుగా అనుభవపూర్వక అభ్యసనం జరగాలంటే దేశీయ జ్ఞానం ఎంతో అవసరమని పేర్కొనబడింది. జానపద విజ్ఞానశాస్త్రం ప్రకారం దేశీయ పరిజ్ఞానాన్ని జానపదులమే. ఆదివాసుల జీవనవిధానం, దేశవాలీ సంప్రదాయాలననుసరిస్తూ ఖగోళం, వాస్తు, వైద్యం, వ్యవసాయం, సాహిత్యం, కథలు, సామెతలు, పొడుపుకథలు, దేశీయ వినోదాత్మక ఆటలు, క్రీడలు, పర్యావరణం, అడవుల నిర్వహణ, ప్రకృతి వ్యవసాయం మొదలగు అంశాలను ప్రస్తావిస్తూ మాధ్యమిక స్థాయి విద్యాబోధనలో ఉంచాలనే భావన కనిపిస్తుంది.
- జాతీయ విద్యావిధానం ప్రకారం అధ్యాపకులు కళలు, ఆటలు, స్థానిక భాషలపై పట్టుతోపాటుగా స్థానిక జ్ఞాన సంపదను పరిరక్షించటం, పెంపొందించటం, సంప్రదాయక, స్థానిక కళలు, చేతివృత్తులు, వ్యవసాయ సంబంధిత అంశాలను తెలియజెప్పటానికి స్థానిక గ్రామీణులను సలహాదారులుగా వినియోగించుకోవాలి వీటన్నిటిపై అధ్యాపకుల్లు అవగాహనను పెంపొందింప జేసుకోవాల్సిన అవసరం కనిపిస్తుంది.
- జాతీయ విద్యావిధానంలోని రెండవ విభాగంలోని సృజనాత్మకతను పెంపొందించడానికి ప్రత్యేకించి భారత దేశనికి చెందిన అన్ని రకాల చేతివృత్తులు, కళల గురించిన జ్ఞానంను ఉన్నత విద్యా విధానంలో ప్రవేశపెట్టడం అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన అవసరంగా ప్రస్తావించబడింది. అవసరమైతే స్థానికంగా నివాసముండే కళాకారులను ఉపాధ్యాయులుగా నియమించుకొని విద్యార్థులకు అన్ని రకాల కళల ప్రాముఖ్యతను, పరంపరను తెలియజెప్పాలని సూచించడమైనది.
- ఒక సమగ్రమైన బహుశాస్త్ర విషయ పరిజ్ఞానాన్ని ఉన్నత విద్యనభ్యసించే విద్యార్థులకు అందించే ప్రయత్నం కనిపిస్తుంది. ఉత్తమ అభ్యాస వాతావరణాన్ని నెలకొల్పాలనే ఉద్దేశ్యంతో దేశానికి గుర్తింపునిచ్చే చరిత్ర, సంస్కృతి, భాషలు, కళలు ఆవిష్కరింపబడే విధమైన విద్య అవసరం. విశ్వవిద్యాలయాల్లో దేశీయ సంస్కృతి లేదా జానపద కళలపై విస్తృతమైన పరిశోధనలు జరపడం వలన దేశ జ్ఞాన స్వభావానికి, అభివిద్ధికి ఎంతో ఉపయోగకరంగా ఉంటాయని చెప్పబడింది.
- ఉన్నత విద్యా వ్యవస్థ పరిధిలో, విశ్వవిద్యాలయల్లో సంస్కృతి, వారసత్వ సంపదలు, కళా ఖండాల పరిరక్షణకోసం మ్యూజియంలను, ఆర్ట్ గ్యాలరీలను, అకాడమీలను నిర్వహించి మరిన్ని పురాతన వస్తువులను సేకరించి, ప్రదర్శించి వీటి ద్వారా వైవిధ్యభరితమైన భారతదేశ పరిజ్ఞానాన్ని విద్యార్థులకు, సందర్శకులకు స్ఫూర్తినిచ్చేవిధంగా ఏర్పాటు చేయాలని పేర్కొనడమైనది. దేశీయ సాహిత్యం, కథలు, కళల ప్రదర్శనలు, ప్రమాదం అంచున్న ఉన్న భాషలను, స్థానిక భాషా సంభాషణలు, జానపద గేయాలు, నృత్యాలు మొదలగు సాంస్కృతిక అంశాలు వెబ్ ఆధారిత వేదికలు, పోర్టల్, వికీపీడియ ద్వారా ఇ-డాక్యుమెంట్ చేసి

భద్రపరచాల్సిన అవసరాని ప్రాముఖ్యంగా పెర్కొన బడింది.

ఈనాడు భాతరదేశంలో కేవలం కొన్ని కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయాల్లో, వేళ్లపై లెక్కించగలిగినన్ని ప్రాంతీయ విశ్వవిద్యాలయాల్లో మాత్రమే జానపద విజ్ఞానంపై కోర్సులు, అధ్యయనాలు, పరిశోధనలు నిర్వహించబడు తున్నాయి. అయితే జాతీయ విద్యావిధానం 2020 ప్రణాళికలను గమనిస్తే ఆధునిక సమాజంలో జానపద విజ్ఞానంపై, సామాజిక జీవన విధానాలపై ప్రపంచీకరణ ప్రభావాన్ని అంచనావేస్తూ జానపద ప్రక్రియ అంతరించి పోకుండా అందుబాటులోకి తెచ్చే మహత్తర ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లు చెప్పవచ్చు. జానపద విజ్ఞానంపై యూని వర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమీషన్, నేషనల్ రీసెర్చ్ ఫౌండేషన్ ఇతర ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు పరిశోధనలకు, అధ్యయనాలు, ప్రాజెక్టు వర్కులుగా చేయడానికి, నిర్వహించడానికి నిధులు సమకూర్చుతున్నాయి. వీటి సహకారంతో విశ్వవిద్యాలయాలు, ఆసక్తి కలిగిన పరి శోధకులు దీర్ఘకాళిక పరిశోధనలు నిర్వహించి సంపూర్ణమైన జానపద విజ్ఞానాంశాలను సేకరించవచ్చు. నేటి విద్యా విధానంలో జానపద విజ్ఞాంశాలను పాఠ్యాంశాలుగా లేదా ప్రత్యేక సబ్జెక్టుగా ప్రవేశపెట్టగలిగితే భారతదేశ మౌలిక విషయాలపైన అవగాహన ఏర్పడుతుంది. వర్తమానం లోనూ వివిధ విశ్వవిద్యాలయల్లోని జానపద విజ్ఞాన శాఖలకు చెందిన ప్రొఫెసర్లు, పరిశోధకులు, పదవీ విరమణ పొందిన సీనియర్ ప్రొఫెసర్లు ఇప్పటికీ పరి శోధనలు చేస్తూ ఉన్నారు, సమాచారాన్ని సేకరిస్తూ ఉన్నారు. మరింతగా క్షేత్రపర్యటనలు, సమాచార సేకరణ, సామూహిక అధ్యయనాలు, డాక్యుమెంటేషన్లు, దీర్ఘకాళిక క్షేత్రపర్యటనలు, సహజీవన క్షేత్రపర్యటనలు ఇంకా జరగవలసిన అవసరముంది. విశ్వవిద్యాలయల్లో జానపద విజ్ఞానాంశాలపై, క్షేత్రపర్యటన విధానాలపై మరింతగా అంతర్జాతీయ, జాతీయ సెమినార్లు, కాన్ఫరెన్సులు, వర్క్ షాప్లు నిర్వహించాలి, విద్యార్థులను జానపద అంశాలపై పరిశోధనలు జరుపటానికి ప్రోత్సాహం కల్పించాలి. జాతీయ విద్యావిధానం 2020 సూచించిన విధంగా జానపద విజ్ఞానాంశాలపై విస్తృతంగా అధ్యయనాలు, పరిశోధనలుజరిగి వ్యాసాలు, గ్రంథాలు, సిద్ధాంత గ్రంథాలను ఆధారంగా చేసుకొని విద్యార్థుల బోధనకు, అభ్యాసానికి పాఠ్యాంశాలుగా ఉపయోగించబడినప్పుడు జానపద విజ్ఞానాధ్యయనం ద్వారా దేశ సంస్కృతి యొక్క ఔన్నత్యాన్ని చాటుతూ అనుభవంతో నిండిన విజ్ఞానాన్ని ప్రపంచానికి అందించడానికి ఉపయోగపడుతుంది.

ఆధారగ్రంథాలు :

1. ఆర్వీ.ఎస్. సుందరం.1983. ఆంధ్రుల జానపద విజ్ఞానం, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి ప్రచురణలు, హైద్రాబాద్.
2. జి.ఎస్. మోహన్, 2001. జానపద విజ్ఞానధ్యయనం, శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, బెంగళూరు.
3. జాతీయ విద్యావిధానం 2020 - విద్యా మంత్రిత్వశాఖ, భారత ప్రభుత్వం.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

తొలి దళిత తెలుగు కథా రచయిత్రి తాడి నాగమ్మ

– డా॥. పెండ్యాల లావణ్య
అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, తెలుగుశాఖ,
ఆంధ్రా విశ్వవిద్యాలయం, విశాఖపట్టణం.

– డా॥. బూసి వెంకటస్వామి
అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, తెలుగుశాఖ,
ఆంధ్రా విశ్వవిద్యాలయం, విశాఖపట్టణం.

తొలి దళిత తెలుగు కథా రచయిత్రి తాడి నాగమ్మ. నాటి సమాజంలో స్త్రీలు చదువుకోవడాన్ని పెద్ద తప్పుగా భావించేవారు. ఆనాటి క్లిష్ట పరిస్థితులను సవాలు చేస్తూ విద్యను పట్టుదలతో అభ్యసించి ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపట్టిన నిమ్న జాతీయురాలు. ఆధునిక భావాలతో కథలు, వ్యాసాలు రాశారు. దళిత, స్త్రీ వాద సాహిత్యానికి తొలిమెట్టు వేసిన ఘనత నాగమ్మకే దక్కుతుంది.

తాడి నాగమ్మ 1908 సంవత్సరంలో జులై 6న తూర్పు గోదావరి జిల్లా మామిడికుదురు మండలం, మొరిపాలెంలో బల్లా పుల్లయ్య, మహాలక్ష్మమ్మ దంపతులకు జన్మించారు. అయితే అది చాలా పరిమితంగానే ఉండేది. తల్లిదండ్రులను ఒప్పించి నాగమ్మ బడిలో చేరింది. బడిలో చేరింది మొదలు పంతుళ్ల నుండి అవమానాలు ఎదుర్కొంటూనే ఉంది. ఎన్ని రకాలుగా అవమానాల పాలు చేసిన ఏమాత్రం నిరుత్సాహ పడకుండా దొడ్డవరం గ్రామానికి చెందిన తాడి వెంకన్నను వివాహం చేసుకున్నారు. పెళ్ళి అయిన తరువాత కూడా విద్యను అభ్యసించారు. భర్త పూర్తి సహకారంతో ఉపాధ్యాయ విద్యను చేపట్టారు. చాలీచాలని జీతంతో భర్త వెంకన్న కుటుంబాన్ని నెట్టుకురాలేకపోయారు. బతుకు తెరువుకై రంగూన్ వెళ్లాడు. ఆమె ఒంటరిగా ఒకవైపు ఉపాధ్యాయ విద్యను అభ్యసిస్తూ మరోవైపు పిల్లల్ని చూసుకునే వాళ్ళు. ఉపాధ్యాయ విద్య శిక్షణలో ఉంటూ కూడా సవర్ణుల అవమానాలను ఎదుర్కొనేవాళ్ళు.

1930 సంవత్సరంలో రంగూన్ వెళ్ళిన భర్త మరణించాడు. ఆర్థిక పరిస్థితులు ఇబ్బందులపాలు చేశాయి. పిల్లల్ని మచిలీపట్నంలోని వేమూరి రాంజీరావు దళితుల హాస్టల్‌లో చేర్పించారు. నాటినుండి ఒంటరి పోరాటం చేస్తూ ఉపాధ్యాయ విద్యను పూర్తిచేసి ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపట్టారు. పిల్లల్ని ఉన్నత విద్యలు అభ్యసించేలా తీర్చిదిద్దారు. నాగమ్మ మొట్టమొదటి ఉపాధ్యాయురాలిగా మోరిపాలెంలో లేబర్‌స్కూల్‌లో ప్రారంభించారు. ఆ లేబర్ స్కూల్‌లో పనిచేయడానికి ఎవరు ముందుకు రాలేదు. నాగమ్మ కావాలనే ఆ స్కూల్‌కి ఉపాధ్యాయురాలిగా వెళ్ళింది. ఆమె ఉపాధ్యాయురాలు మాత్రమే కాదు. సాంఘిక స్పృహ కలిగిన చైతన్యశాలి. బడిలో పిల్లలకు మాత్రమే కాకుండా ఊరివారందికి పాఠాలు నేర్పించారు. సామాజిక సేవలో భాగంగా ఊరిని బాగుచేయించారు. ప్రతి గుడి ప్రక్కన గ్రంథాలయాలను ఏర్పాటు చేశారు. ప్రాథమిక విద్యా సదుపాయాలు అందుబాటులోకి తెచ్చారు. నాగమ్మ ఊరి జనాలకు అత్యవసర చికిత్స సమయంలో ప్రథమ చికిత్స స్వయంగా చేస్తుండేవారు. మంత్రసానులత ప్రత్యేక ప్రసూతి గృహాలు ఏర్పాటు చేశారు. చదువుకునే స్తోమత లేని పేద విద్యార్థులకు తానే ఫీజులు కట్టి మరీ చదివించింది. ఆనాటి సమాజంలో రవాణా సౌకర్యాలు అంతగా లేని సమయంలో ప్రభుత్వ ప్రతినిధులతో చర్యలు జరిపి రవాణా సౌకర్యాలు ఏర్పాటు చేయించారు. ప్రజల్లో భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమ భావాలు రేకెత్తించేందుకు భజన, బుర్రకథ, నాటకం వంటి జన రంచజక కార్యక్రమాలను చేపట్టి ప్రజల్లో చైతన్యాన్ని కలిగించింది. నాగమ్మ సేవలకుగాను అప్పటి ప్రభుత్వం ఉత్తమ ఉపాధ్యాయ అవార్డుతో సత్కరించింది. ఉత్తమ ఉపాధ్యాయ అవార్డు పొందడమంటే సామాన్యమైన

విషయంకాదు. కష్టాలను అధిగమించి విజయబావుటా ఎగురవేశారు. ఒకప్పుడు ఆడపిల్లలకు చదువెందుకు అని చీదరించుకుని సూటిపోటి మాటలన్నవాళ్ళే నాగమ్మకు బ్రహ్మరథం పట్టారు.

నాటి స్వాతంత్ర్యపోరాట ఉద్యమంలో భాగంగా గాంధీజీ కోస్తా జిల్లాల్లో పర్యటించారు. గాంధీజీ నిర్వహించిన ప్రతిసభలో నాగమ్మ ఉత్సాహంతో పాల్గొనేవారు. గాంధీజీతో నేరుగా సంభాషించింది. గాంధీ ఉపన్యాసాలకు నాగమ్మ గాంధీవాదిగా మారిపోయింది. రాజమండ్రిలోని దళిత చైతన్య ఉద్యమాలు ఆమెను పట్టి కుదిపేశాయి. కుసుమధర్మన్న వంటి దళిత కవులు, ఆదిఆంధ్ర మహాసభలు, హరిజన్ సేవక్ సంఘ్ వంటి సంస్థలు నాగమ్మను ఆలోచింపజేశాయి. తనలో ప్రశ్నలు రేకెత్తేలా చేశాయి. పుస్తకాలు చదవడం ప్రారంభించింది. పుస్తకాలు ప్రాపంచిక జ్ఞానాన్ని అందించడమేకాక మెదడు పదునెక్కేలా చేశాయి. కులపరమైన అవమానాల అనుభవాలు వాస్తవికతా కోణాల్ని ఆవిష్కరించాయి. తన మెదడులో మెదలిన ఆలోచనలకు అక్షరరూపం దాల్చాలని కలంపట్టి కథలు రాయటం ప్రారంభించారు.

సమకాలీన సామాజిక, రాజకీయ ఉద్యమాల నేపథ్యంలో రచనా రంగంలోకి అడుగుపెట్టి నాగమ్మ రాసిన తొలికథ 'ఇంకెక్కడి జయము' 1934 సంవత్సరం 'గృహలక్ష్మీ' పత్రికలో ప్రచురించబడింది. దళిత వనిత రచించిన తొలి తెలుగు దళిత కథ. ఈ కథాంశంలో తండ్రి చనిపోవడంతో విశ్వవిద్యాలయ విద్యను మధ్యలోనే ఆపేసి మహేశ్వర చంద్రుడు తమ సంస్థానానికి అధిపతిగా పట్టాభిషిక్తుడౌతాడు. అతి చిన్న వయసులోనే ఆ ప్రాభవమును చూసిన మహేశ్వరుడు అనుభవం లేక పాశ్చాత్య మోజులో పడి, కీర్తికాంక్షతో విపరీతంగా డబ్బును ఖర్చు చేస్తాడు. గొప్పలకు పోయి దానధర్మాలు చేసి దివాలా తీస్తాడు. బతుకు తెరువు కోసం జట్కా బండిని నడుపుకున్నాడు, అనవసర ఆర్భాటాలకూ లేనిపోని భేషజాలకు పోయి దానధర్మాలు చేసి రోడ్డున పడిన జమిందారు కథ చెప్పబడింది.

నాగమ్మ రెండవ కథ 'ఒక ముద్ద' కథాంశంలో భాగంగా జాతీయోద్యమకాలంలో ఒక మహిళ వలస వాదానికి వ్యతిరేకంగా విదేశీ వస్త్ర బహిష్కరణ చేయాలని నాగరికున్ని కోరుతుంది. అతడు ప్రతిఫలంగా ఒక ముద్ద ఇవ్వమని కోరతాడు. దానికి ఆ యువతి 'నాకిద్దరు అన్నలున్నారు. అనుదినము నన్ను ముద్దిడుకుని ఆశీర్వదించి శాంతి సమరమునకు పంపుతున్నారు. విదేశీ వస్తు వ్యామోహంలో పడి కొట్టుకుపోతున్న సోదరుడిని రక్షించాల్సిన అవసరముంది. నువ్వు నా మూడవ తోబుట్టువు, అన్నా! రమ్ము ఒకటి కాదు కావలసినన్ని గొనుము' అనడంతో ఆ యువకుడు నిశ్చేష్టుడౌతాడు. 'ముద్ద' అనేది ఒక మానవీయమైన స్పర్శ. ఈ కథలో రచయ్తినెరి ముద్దుకన్న మగ విలువల్ని అవలీలగా తీసిపారేస్తుంది. నల్లపొద్దు దళిత స్త్రీల సాహిత్యం వచ్చేదాకా ఇలాంటి అద్భుతమైన కథా సాహిత్యం ప్రపంచానికి అంటరానిదయింది. ఈ కథలో ఆ మహిళ దళిత మహిళ అయినందువల్లనే ఆ నాగరికుడు ముద్దు అడిగి తన అగ్రకులాధిపత్యాన్ని ప్రదర్శించాడు. అగ్రకుల మహిళల్ని అలా అడిగే సాహసం వీళ్ళు చేసి వుండదు. ఈ కథలో కులజెండర్ చర్చ, ఉద్యమాల్లో కూడా ఎటువంటి ఆధిపత్య మగస్వామ్యాల వికృత చేష్టలుంటాయనేది నాగమ్మ వెల్లడించి తన సమాధానంతో ఒక గొప్ప మానవీయ విలువను చాటిచెప్పారు. అలాగే ఉద్యమకారులకు వుండవలసిన సమయస్ఫూర్తిని, త్యాగనిరతిని ఈ కథలో తెలియజేశారు.

నాగమ్మ రచించిన మరొక కథ 'సందిగ్ధం' ఈ కథలో కెయిన్‌లాంగ్, సిసీలియా ప్రధాన పాత్రలు. వీరిద్దరు ప్రేమికులు. కెయిన్‌లాంగ్ జపాన్ దేశీయుడు. రాజరికమును పెంపొందించుటకై స్థాపించబడిన సంఘానికి ఉపాధ్యక్షుడు. సిసీలియా ఇంపీరియలిజమ్‌ను నాశనం చేసి, కమ్యూనిజమ్‌ను వ్యాపింపజేయటానికి ఏర్పాటైన రహస్య విప్లవ సంఘం యొక్క కొరియా దేశాలఖాశకు అధ్యక్షురాలు. ఈ రెండు శత్రు శిబిరాలకు

చెందిన యువతీ యువకుల మధ్య ఏర్పడిన ప్రేమ, ఆ ప్రేమ, ఆ ప్రేమ ఎలా ఫలించింది, ఫలించిన ప్రేమ ఎలా విఫలం చెందిందో వివరించారు.

'ప్రేమ సమస్య' కథలో మేరీ కోటీశ్వరుడైన ఒక యూదుని కుమార్తె. జర్మన్ సేనాని కుమారుడైన ఆల్బర్ట్‌ను ప్రేమిస్తుంది. అల్బర్ట్‌ను ఆర్థిక ఇబ్బందుల్లో మేరీ ఆదుకుంటుంది. జర్మన్ నాయకుడిగా వచ్చిన హిట్లర్ యూదులను చిత్రహింసలు పెట్టడంతో అనేకులు విదేశాలకు పారిపోయారు. యూదులతో సంబంధాలను పెట్టుకున్న వాళ్ళను అతిభయంకరంగా శిక్షించేవారు. ఆల్బర్ట్ పరిస్థితులకు భయపడి మేరీకి దూరంగా ఉంటాడు. నాజీలకు చిక్కిన మేరీ భూగృహంలో బందీగా చిక్కినను హింసలుపడి మరణిస్తుంది. దీనితో కథ ముగుస్తుంది. నాగమ్మ ప్రతికథలోను ప్రపంచ చరిత్ర, ప్రపంచ రాజకీయాలను ప్రస్తావించడం విశేషం. మనకు పై రెండు కథల్లోను విదేశీ నేపథ్యం కనిపిస్తుంది. మొదటి కథలో కథానాయకుడి విదేశీ యాత్రను, రెండవకథలో స్వాతంత్ర్యానికి సంబంధించి ప్రపంచ చరిత్రను తెలియజేశారు.

వర్ణవ్యవస్థ గురించి 'సందిగ్ధం' కథలో "తెల్లజాతుల తేజరిల్లుటకును, వర్ణజాతులు వంగి తిరుగుటకును సృష్టింపబడినవని నమ్మువారెందరులేరు? అని ప్రశ్నించారు అలాగే ప్రేమ సమస్యలో 'నరకమనునది ఎచ్చటనో లేదు. యూదులకు జర్మనీదేధము నరకము, నీగ్రోలకు అమెరికా దేశము నరకము, భారతీయులకు దక్షిణాఫ్రికా నరకం మాలలకు హిందూదేశమే నరకము అని తమ నిశ్చితాభిప్రాయాన్ని తెలియజేశారు. అంటే ఇక్కడ భగవంతుడు ఎంతో ప్రేమతో ప్రేమతత్వంతో ఈ లోకాన్ని సృష్టించాడు. లోకంలో ఉంటే మనుషులు కూడా అటువంటి ప్రేమతత్వాన్ని ఒకరిపట్ల మరొకరు కలిగి ఉండాలన్నారు. అయితే కొన్ని స్వార్థపూరిత శక్తులు ఆధిపత్యాన్ని ప్రదర్శించడానికి యుద్ధాలకు పురికొలిపాయి. జర్మనీ యూదులు, నీగ్రోలకు అమెరికా, భారతీయులకు దక్షిణాఫ్రికా వంటి దేశలు పరస్పరం ఆధిపత్యం పోరులో తలపడుతుండేవారు. ప్రపంచ దేశాలు ఆధిపత్యం పేరుతో అగాధాలను సృష్టిస్తుంటే మన భారతదేశం మాత్రం కులం అనే పిచ్చిలో పడి అభివృద్ధినే మరిచి పోయింది. ఒకప్పుడు భారతదేశం భిన్నత్వంలో ఏకత్వంగా ఉండేది. నేడు కేవలం రెండే రెండు భారతదేశాన్ని శాసిస్తున్నాయి. ఒకటి మతం, రెండు కులం. నాగమ్మ యుద్ధాలకి, మతానికి చక్కటి విశ్లేషణ గావించారు. యుద్ధాల భీభత్సాన్ని, కులమతాల వివక్షలను కథలకి వస్తువులుగా తీసుకుని నాటి పరిస్థితులను కళ్ళకు కట్టినట్లు కథల రూపంలో చూపించారు. నాగమ్మ గారి రచనలు చదువుతుంటే కళ్ళముందు చిత్రాలు సాక్షాత్కరిస్తాయి.

తాడి నాగమ్మ కథలతోపాటు నాటికలు కూడా రచించారు. అందులో 'సమాధులపై సౌధమును నిర్మించ వద్దు' అనే నాటికలో కథా నాయకుడు తను తప్ప ఇతరులెవ్వరూ బాగుపడకూడదనే స్వార్థపరుడు. ఇతరుల అవకాశాలను, జీవితాలను నాశనం చేసి తన భవిష్యత్తును నిర్మించుకుంటాడు. చివరకు సమాధాలపై సౌధమును నిర్మించవద్దు' అనే గుణపాఠాన్ని నేర్చుకుంటాడు. ఈ నాటికతోపాటు మూడు ఉపన్యాసాలున్నాయి. స్త్రీని అగౌరవపరచి హింసించిన వ్యక్తిగాని, సంఘం కాని, మహా సామ్రాజ్యము గాని ఈ పృథ్విపై వర్ధిల్లుటవట్టిది. స్త్రీ కన్నీటిచే విశ్వమే కరిగిపోవును" అని ఒక వ్యాసంలో తెలియజేశారు. కాలం మారిన కొలది, విజ్ఞానం పెరిగిన కొలది, మానవుల సంబంధములలో వచ్చిన, వస్తున్న మార్పులను వివరించడం మరో వ్యాసంలో కనిపిస్తుంది. విజ్ఞానం వలన సమకూరిన సాధనా సంపత్తి, ఆయుధాల తయారీ మానవ వినాశనమునకు దారి తీయడం విచారకరమని మరో వ్యానంలో తెలియజేశారు. తులనాత్మక విశ్లేషణతో కూడిన ఈ వ్యాసాలు విజ్ఞాన దాయకంగా ఉన్నాయి. నాగమ్మ రాసిన మరికొన్ని రచనల్లో స్త్రీ కన్నీరు, మానవ సంబంధములు, ప్రపంచఘోష -

మానవ విప్లవము ఈ రచనలు పాఠకుడికి లోక జ్ఞానమంతా ప్రవాహమై పారుతున్నట్లుంటుంది.

నాగమ్మ చిన్ననాటి నుండి కూడా స్వేచ్ఛా, స్వతంత్ర భావాలు కలిగిన స్త్రీగా పెరిగారు. ఎక్కడాకూడా చదువుకు ఆటంకం కలిగించకుండా కేవలం విద్యపైనే దృష్టి పెట్టింది. ఆడపిల్లలకి చదువు అవసరమా అని హేళన చేసినవాళ్ళందరి నోర్లు కట్టిపడేశారు. భర్త చనిపోయిన ఆ బాధ నెక్కడా కనిపించనీయకుండా పిల్లల్ని హాస్టల్‌లో ఉంచి చదివించింది. అన్ని బాధలు అనుభవిస్తూ కూడా అతికష్టం మీద ఉపాధ్యాయ శిక్షణను పూర్తిచేసి ఉపాధ్యాయ వృత్తి చేపట్టారు. ఉద్యోగంలో చేరే ముందే ఎవరు వెళ్ళటానికి ఇష్టపడని ఊరు వేయించుకుని అక్కడ ఉద్యోగ బాధ్యతలు నిర్వర్తిస్తూ ఊరిని, జనాన్ని మార్చివేసి ప్రగతిపథంవైపు నడిపించారు. భారత స్వతంత్ర పోరాటంలో తన వంతు పాత్రను పోషించింది. నిమ్నజాతుల ఉద్ధరణకు పూనుకుని అనేక కథలు నాటికలు, ఉపన్యాసాలు రచించారు.

ముగింపు :

తాడి నాగమ్మ చరిత్ర పుటల్లో తనకంటూ ప్రత్యేక స్థానాన్ని దక్కించుకున్న యోధురాలు. నాటి సమాజంలోని కులాధిపత్యాన్ని, పురుషాధిపత్యాన్ని ధిక్కరించిన మహాజ్ఞాని. నేటికాలంలో కూడా సాధ్యంకాని అభ్యుదయాన్ని అప్పటికాలంలోనే సాధించిన వీర నారీమణి. స్త్రీ జాతికి మణిహారమైన తాడి నాగమ్మ బడుగు బలహీన వర్గాల వారికి సేవ చేస్తూ 1990 సెప్టెంబర్ 13న పరమపదించారు.

ఆధారగ్రంథం :

1. తాడి నాగమ్మ కథలు - రచనలు, సింగిశెట్టి శ్రీనివాస్, వెల్దండి శ్రీనివాస్ సబాల్ర్న్ రీసెర్చ్ సెంటర్.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

పరిశోధన మౌలిక విలువలు

- ముండలోజు నర్సింహస్వామి, పరిశోధక విద్యార్థి, తెలంగాణ విశ్వవిద్యాలయం, డిచ్‌పల్లి, నిజామాబాద్, తెలంగాణ.

ప్రాచీన కాలంలో తెలుగులో వాఙ్మయ పరిశోధనలు లేవని చెబితే దోషమేమీకాదు. ఆనాటి ఏ ఇతర భారతీయ భాషలలోనూ పరిశోధనలు ప్రారంభం కాలేదు. మన దేశానికి యూరోపియన్ జాతుల వారు ప్రధానంగా ఇంగ్లీష్‌వారు వచ్చిన తర్వాతనే పరిశోధనలు మొదలయ్యాయి. కలకత్తాలో ఉన్నత ఉద్యోగ నిమిత్తమై వచ్చిన పండితులైన తూర్పు ఇండియా కంపెనీ అధికారులు ముమ్మరంగా పరిశోధనలు ప్రారంభించడం ఆనాటి విశేషం. వీరికి నాటి భారతీయుల పట్ల చులకన భావము ఉన్నా భారతీయ భాష సంస్కృతులపై ఎంతో కొంత గౌరవం ఏర్పడింది. ఒకవైపు ఇండో ఆర్యన్ కుటుంబంలోని సంస్కృతంపైన ద్రవిడ భాష కుటుంబంలోని తమిళం విషయంలోనూ గొప్ప పరిశోధనలు 19వ శతాబ్దంలోనే ప్రారంభమయ్యాయి. తెలుగులో కల్నల్ కాలెన్ మెఖంజీ చారిత్రక వాఙ్మయ పరిశోధనల విషయంలో ఆనాటికి కొత్త మార్గాన్ని నిర్మించారు. వాస్తవానికి ఆయన తూర్పు ఇండియా కంపెనీలో సర్వేయర్ ఐనా గ్రామచరిత్రల పట్ల చూపిన ఆసక్తి నిరూపమానం. అవి ఇప్పుడు కైఫియత్తుల రూపంలో అమూల్యమైన సంపదగా ఇప్పుడు మనకు మిగిలాయి. ఇక సి.పి. బ్రౌన్ తెలుగు వారికి పాఠ పరిష్కార పరిశోధనల ద్వారా ప్రాతఃస్మరణీయులయ్యారు. ఆయన ఆనాడు గనుక శ్రద్ధాసక్తులతో ఈ పని చేయకపోయి ఉంటే అనేక రచనలు మనకు అందుబాటులోకి వచ్చేవి కావు. ఇట్లా మెఖంజీ, బ్రౌన్ ఉభయులు పరిశోధన ఆకాశంలో తొలి సూర్యచంద్రులు.

ప్రస్తుత వ్యాసం ఉద్దేశ్యం తొలితరం పరిశోధకులు తమ పరిశోధనల్లో సాధించిన మౌళికత వారి ఆదర్శాల ద్వారా ఏర్పరచిన ప్రామాణికత ఈ క్రమంలో వారికి పరిశోధనల ఉపకరణాలుగా అరుదైన అంశాలే ఆధారము అయ్యాయి. రెండవ శ్రేణి లేదా మూడవ శ్రేణి ఆధారాలను వారు ఏనాడూ స్వీకరించలేదు. ఒక రచనలోని అనేక అంశాలను రూఢిపరిచే సందర్భంలో ఆయా గ్రంథాలకు సంబంధించిన ప్రతులను తైపారు వేసిన సందర్భాలు ఎన్నో కనిపిస్తాయి. దాదాపు 40 భరత నాట్య శాస్త్ర ప్రతులను తైపారు వేసిన మహా పరిశోధకులు మానవల్లి రామకృష్ణ కవి. నాట్యశాస్త్ర ప్రతికి పరిపూర్ణ రూపాన్ని కల్పించారు. ఆయన తెలుగులో తొలిదేశీయ పరిశోధకుడు అనడం సముచితం. విజ్ఞానసర్వస్వకర్త కొమర్రాజు వెంకట లక్ష్మణరావు తెలుగు పరిశోధనల్లో ఇంకా గొప్ప గుర్తింపును పొందక పూర్వమే మానవల్లి గారు ఈ దిశలో విశేష కృషి చేశారు. 1895లో మద్రాస్ మహా నగరంలో తెలుగు భాషా - సాహిత్యాలపై ఆయన చేసిన ప్రసంగ వ్యాసం ఒక అద్భుతం.

ప్రముఖ పరిశోధకుడు కుర్ర జితేంద్రబాబు అభిప్రాయం ప్రకారం మానవల్లి వారు తెలుగు వారికి దాదాపు 700 ల క్రొత్త రచనలను పరిచయం చేశారు. మానవల్లి 10వ శతాబ్ధపు సంస్కృతపు నాటకకర్త దిఙ్నాదుడు రచించిన 'కుందమాల'ను వెలుగులోకి తీసుకొనిరావడం ఒక అద్భుతం అన్నాడు మహాపండితుడు రాహుల్ సాంకృత్చ్చాయన్. తాళపత్ర గ్రంథాల సంశోదన ఒక రాజసూయయాగం వంటిదని దానిని మానవల్లి వారు ఎంతో నేర్పుతో నిర్వహించారని ప్రముఖ పరిశోధకుడు తిరుమల రామచంద్ర తాను రచించిన 'మూడు వాఙ్మయ శిఖరాలు' అనే గ్రంథంలో నివాళి పలికారు. తాను ప్రతిపాదించే అంశాలకు తిరుగులేని రీతిలో ఆధారాలు చూపించడం తన అభిప్రాయానికి స్థిరంగా కట్టుబడి ఉండడం మానవల్లి వారి సహజ లక్షణం.

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రికి ఈ విశిష్టమైన గుణాలు ఉండేవి. ఐతే ఇతరుల వాదనలను కూడా సాలోచనతో ఆహ్వానించే మంచిగుణం ఆయనది. ఆయన సంప్రదాయ గ్రంథాల సంశోధన కోసం తంజావూర్ సరస్వతీ మహల్ గ్రంథాలయంలో అధ్యయణాలు జరపడం ఒక కోణమైతే పల్లెమాటలలోని తియ్యదనాన్ని ప్రపంచానికి తెలియజేప్పేందుకు గ్రామసీమలను పర్యటించడం మనేది మరొక కోణం. వేటూరి వారు తాము శోధించిన తరువాత లభించిన వాస్తవాన్ని స్పష్టంగా ప్రతిపాదించేవారు ఇందుకొక ఉదాహరణ 'క్రీడాభిరామాన్ని' శ్రీనాథుడే రచించాడని బలంగా ప్రకటించడం ఈ అంశంలో ఆయన మానవల్లితోను విభేదించారు. చాటుపద్యం 'మణిమంజరి'ని వేటూరు వారు తెలుగు కవితాభిమానులకు అందించిన ఒక కానుకగానే భావించాలి. ప్రధానంగా కవుల పుట్టుపూర్వోత్తరాల విషయంలో ప్రాంతీయ అభిమానాలకు తావు ఉండవకూడదని జయంతి వారి నిష్కర్ష. వాస్తవానికి ఆయన ఆనాటి బ్రిటీష్ సర్కారులో జాయింట్ కలెక్టర్ స్థాయి ఉద్యోగి ఐతే వాఙ్మయ పరిశోదనల పట్ల అపారమైన ప్రతీ. గ్రాంథిక భాషను ఖచ్చితంగా పాటించే కాకినాడ ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు అధినేత వేల పుటలు రచించిన కృషీవళులు. ఆయనది కోస్తాంధ్ర ప్రాంతం ఐనా సరే వేములవాడ భీమకవిది ద్రాక్షారామం కాదని నేటి సిరిసిల్లా జిల్లాలోని వేములవాడ ఆ కవి పుట్టిన ఊరు అని గట్టిగా వాదించిన సత్యవాది జయంతి రామయ్య. అంతేకాదు పోతన జన్మస్థలం నాటి నిజాం రాష్ట్రంలోని 'బమ్మెర' అని కూడా ఆయన నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించారు. ఇందుకు అవసరమైన ఆధారాల కొరకు ప్రముఖ పరిశోధకుడు దూపాటి వెంకట రమణాచార్యులను బమ్మెరకు పంపించారు. పరిశోధకులకు ప్రామాణికత మాత్రమే ప్రాణము అని ప్రాంతీయ అభిమానాలు ఉండకూడదని జయంతి రామయ్య నిరూపించారు.

శాసనాలు, నాణేలు, తాళపత్ర గ్రంథాలను, పూర్వ కాలంలో ప్రజానికం ఉపయోగించిన విశేషమైన వస్తు సామగ్రి, చిత్ర లేఖనాలు, శిల్పాలు, జానపద అంశాలు మొదలుగునవి. పరిశోధనకు ఎంతో ముఖ్యము అని చాలామంది విద్వాంసులు తమ జీవన కృషి ద్వారా నిరూపించారు. 1930లో వరంగల్‌లో ఆంధ్ర ఇతిహాస మండలి సారధ్యంలో కాకతీయ వర్ధంతి ఉత్సవాలు నిర్వహించ బడ్డాయి. ప్రముఖ పరిశోధకుడు దూపాటి వెంకట రమణాచార్యులు నాటి సభల్లో కీలక సామగ్రిని ప్రదర్శనల్లో నిలిపారు. తొలి దశలో జయంతి రామయ్య ప్రోత్సాహంతో పరిశోధనారంగంలో నిలబడ్డాడు దూపాటి వెంటక రమణాచార్యులు. తరువాత కాలంలో ఆయన లక్ష్మణ రాయ పరిశోధక మండలికి ఒక ఆధారస్తంభంగా ఎదిగాడు. ఆ కాలంలో అంటే 1920 వ దశకం చివరి రోజుల్లో ఆనాటి నిజాం రాష్ట్రంలో నలుమూలల్లో పర్యటించి దూపాటి అనేక తాళపత్ర గ్రంథాలను మరియు శాసనాలను సేకరించారు. ఆదిరాజు వీరభద్రరావు ఆ తరానికి చెందిన మహోన్నత పరిశోధకుడు. అనేకమంది ఇదివరకే వెల్లడించిన అంశాలను చెప్పకుండా కొత్త సత్యాలను వెలికితీయడం గొప్ప పరిశోధన అన్నది అందరు అంగీకరించేదే. ఇదే ఆదిరాజు వారి 'షితాబుఖను' అను ఓరుగల్లును ఏలిన 'సీతాపతిరాజు చరిత్ర' అనే గ్రంథ రచన ద్వారా అర్థం అవుతుంది.

మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ కేవలం ఇంటర్మీడియట్ మాత్రమే చదువుకున్నాడు. ఆయనకు విశ్వనాథ సత్యనారాయణ 'ఆంధ్రప్రశస్తి' కావ్యాన్ని అంకితం ఇచ్చాడు. సోమశేఖరశర్మ ఆయన చరిత్రతోపాటు సాహిత్య పరిశోధనల్లోనూ అందెవేసినచేయి అన్నది జగద్విదితం. కాకతీయులనాటి సంగీత విశేషాలపై ఆయన రచించిన ఒక్క వ్యాసం చాలు. ఆయన పరిశోధన పాఠవాన్ని అంచనా వేయడానికి, ఆయన ఈ వ్యాస రచన కోసం అనేక ప్రాంతాలు తిరిగి ఆయా ప్రాంతాలలోనూ ఆలయ శిల్పాలలోని వాద్య పరికరాలను నిశితంగా పరిశీలించిన

తరువాతనే ఆధారాలతో సహ వ్యాసం రచించారు. నేలటూరి వెంకటరమణయ్య (విజయనగర రాజులు), పుచ్చా వాసుదేవపరబ్రహ్మశాస్త్రి (కాకతీయులు), బి.ఎన్.శాస్త్రి (విష్ణుకుండినులు), సురవరం ప్రతాపరెడ్డి (ఆంధ్రుల సాంఘిక చరిత్ర, రామాయణ విశేషాలు), బిరుదురాజు రామరాజు (జానపద గేయ వాఙ్మయం), చిలుకూరి నారాయణరావు (తెలుగు భాషా చరిత్ర-తెలుగు సాహిత్యంలో తొలి డాక్టరేట్‌ను చేసిన పండితుడు), కొమర్రాజు వెంకట లక్ష్మణరావు (హిందూ మహాయుగము, మహమ్మదీయ మహాయుగము), చిలుకూరు వీరభద్ర రావు (ఆంధ్రుల చరిత్రము) వీరందరూ తెలుగువారు, చిరకాలం గుర్తుపెట్టుకోవల్సిన పరిశోధకులు. ప్రామణికతను తమ పరిశోధనలకు ప్రాణంగా భావించిన వారు.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

ఆంధ్ర దార్శనీకులు

– డా॥. వెనపల్లి వెంకటరెడ్డి, శాఖాధిపతి, తత్వశాస్త్ర విభాగం, ప్రభుత్వ కళాశాల (పురుషులు), శ్రీకాకుళం.

అన్వేషణులు ణులు, విచారాల భిన్న రూపాల ఫలితాలే భారతీయ దర్శనాలు. పరమత తత్వాన్ని దర్శించుటమే దర్శనమనబడుతుంది. అంటే యదార్థాన్ని సాక్షాత్తుగా గ్రహించడం భారతీయులు పరమార్థ న్వేషణను, జ్ఞానాన్ని దర్శనమన్నారు. ఇటువంటి భారతీయ దార్శనీకులలో ఆంధ్రదేశం నుండి దర్శన శాస్త్ర అభివృద్ధికి, అన్వేషణకు దోహదపడిన కొంతమంది దార్శనీకులును గూర్చి తెలుసుకోవలసిన అవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది.

మానవ ఆలోచన ప్రారంభమైన నాటినుంచి ఒక సమస్య అని వెంటాడుతూనే ఉంది. అదే అతి భౌతిక శక్తిని గూర్చిన వివరణ ఎలా ఇవ్వవలెను అని. ఈ విధమైన ఆలోచనా క్రమంలో దార్శనికులు మధ్య భగవంతుని ఉనికిని గూర్చి అంగీకరించడం లేదా నిరాకరించడంతో తాత్విక అన్వేషణ కొనసాగుతుంది భగవంతుని ఉనికిని అంగీకరించే వారిని ఆస్తికులు నిరాకరించే వారిని నాస్తికులు అని సంబోధించడం జరుగుతుంది.

ఆంధ్రుల చరిత్రను సంగ్రహముగా పరిశీలించిన ఐతరేయ బ్రాహ్మణము మొదలుకొని 1200 సంవత్స రముల వరకు ఆంధ్రుల పూర్వయుగ చరిత్ర చిలుకూరి వీరభద్రరావు గారు ఆంధ్రుల చరిత్రలో పేర్కొన్నారు. ఈయన ఆంధ్రుల చరిత్రను మూడు భాగాలుగా 1910, 1912, 1916లలో ఇతిహాస తరంగిణి పేరుతో ప్రచు రించారు. అయితే ఆంధ్రుల చరిత్ర క్రీస్తు పూర్వం 10,000 - క్రీస్తు 8.000 నాటి పాతరాతి యుగం నుంచి లభించిన ఆధారాలలో తెలియుచున్నది.

ఆంధ్ర శబ్ద ఉత్పత్తి దాని ప్రయోగం అనేక రకాలుగా ఉన్నది. ప్రాచీనాంధ్రులు నివసించిన ప్రాంతాన్ని గురించిన వర్ణనలు అనేకం ఉన్నాయి. దండకారణ్య ఈ ప్రాంతంలో ఆంధ్రులు ఉండే వారిని రామాయణంలో ఉంది. ఆంధ్రులను ఒక విశిష్టమైన జాతివారుగా ఐతరేయ బ్రాహ్మణం, మహాభారతం, రామాయణం వర్ణించాయి. ఇటువంటి చారిత్రక ప్రాధాన్యత కలిగిన ఆంధ్రజాతిలో కూడా అనేకమంది తాత్విక ఆలోచనలు కొనసాగించి, దర్శనశాస్త్రవృద్ధికి దోహదపడినారు. ఆంధ్ర దేశాన్ని వేంగీ దేశమని, త్రిలింగ దేశమని వ్యవహరించడం జరిగింది. దార్శనిక ప్రగతికి ఆంధ్రులు చేసిన కృషి ప్రశంసనీయం. ఇందులో ముఖ్యమైన వారు ప్రబంధ యుగకర్తలు, భక్తి శతక కర్తలు ఉన్నారు. భారతీయ దర్శనశాస్త్రవృద్ధికి ఆంధ్రులు చేసిన సేవలు గురించి తెలుసుకునే ముందు ఈ వాక్యాన్ని తిక్కన మహాకవి భారతాన్ని తెలుగులోకి అనువదించి చెప్పినది "శ్రీయన గౌరీ నా బరుగు చెల్వక... హరిహరంబగు రూపము దాల్చి" అని మొదలుపెడతాడు . అంటే శైవాన్ని, వైష్ణవాన్ని సమ దృష్టితో చూడడం 13వ శతాబ్దం నాటికి ఆంధ్రులలో ఉంది. అదే విధంగా కీ.శ. 7-8 శతాబ్దాల మధ్యకాలంలో యావత్భారతదేశాన్ని పర్యటించి అద్వైతాన్ని స్థాపించిన శ్రీ శంకరాచార్యులవారు కూడా మత సామరస్యానికి కృషిచేశారు. దీనినిబట్టి మనకు అర్థం అవుతుంది ఏమనగా భారతదేశంలో తత్వ శాస్త్ర వికాసానికి, మత విలువల వ్యాప్తికి చేసిన సాహితీ సేవ చాలా గొప్పది.

జగత్తులో ఎంతో పేరుగాంచిన ఆంధ్ర తాత్వికుల్లో కొంతమంది గూర్చి ప్రస్తావించడం జరుగుతుంది.

1) అపస్తంబుడు (ధర్మశాస్త్ర కర్త), 2) ఆచార్య నాగార్జునుడు(బౌద్ధ మత ప్రవక్త), 3) ఆచార్య దేవుడు (బౌద్ధ తార్కికుడు), 4) దిఙ్నాగుడు (బౌద్ధ దార్శనికుడు), 5) ధర్మకీర్తి (బౌద్ధ తార్కికుడు), 6) శాయనా ఆచార్యుడు (వేదాలకు భాష్యం రాసిన వాడు) 7) కుమారిలభట్టు

(కర్మ వాది), 8) విద్యారణ్యుడు (అద్వైత వేదాంతి) 9) అప్పయ్య దీక్షితులు (అద్వైత వేదాంతి) 10) వల్లభాచార్యుడు (భక్తివేదాంతి), 11) కంద గంగా చార్య (వేదాంతి). 12) చిత్సుకాచార్య (అద్వైత వేదాంతి) 13) నింబార్కాచార్య (వేదాంతి), 14) అన్నం భట్టు (తార్కికుడు) 15) రాధాకృష్ణ పండితుడు (అద్వైత వేదాంతి), 16) జిడ్డు కృష్ణమూర్తి (చైతన్య వాది), 17) ఆచార్య పి.టి. రాజు (పాశ్చాత్య దేశాల్లో భారతీయ చింతన బోధకుడు) 18. ఆచార్య కొత్త సచ్చిదానందమూర్తి (దార్శనిక సమన్వయ కృషివలుడు). మీరు అందరూ ఆంధ్రులే. వీరందరూ తత్వశాస్త్ర అభివృద్ధికి, వికాసానికి కృషి చేసిన వారే. అయితే వీరిలో కొందరు గురించి ఈ వ్యాసంలో ప్రస్తావించుకుందాం.

ఆచార్య నాగార్జున :

ఆంధ్ర దేశంలో పుట్టి యావత్ భారతదేశం మరియు ప్రపంచ దేశాల్లో కొనియాడబడిన తాత్వికులు ఆచార్య నాగార్జునుడు, శంకరభగవత్పాదులవారు చెప్పుకోదగిన వారు. వారి ప్రతిభ పాండిత్యము ,దార్శనికత వారిని అంత గొప్ప వారిగా చేశాయి. నాగార్జునుని గూర్చి మనకు తెలియజేసిన గ్రంథాలు '' సుద్దుల చరిత్ర'', ''బౌద్ధ మత చరిత్ర'', ''బౌద్ధుల చరిత్ర గ్రంథాలు'' ఇవి అనేక ఇతర భాషల్లోనూ ఉన్నాయి.

క్రీస్తు శకం 2వ శతాబ్దంలో శాతవాహనులు పరి పాలించారు. శాతవాహనులు గొప్పవాడైన గౌతమిపుత్ర శాతకర్ణి బౌద్ధ మతాన్ని ఆదరించాడు. కుమారి దేవుడు హుయాన్ స్సాంగ్ అనేవారు నాగార్జున జీవిత చరిత్రను గురించి రాశారు. శ్రీ పర్వత ప్రాంతాల్లో ఒక బ్రాహ్మణ దంపతులకు నాగార్జునుడు పుట్టాడు. అల్పాయుష్కుడు అయినందువల్ల తల్లిదండ్రుల ఆదరణకు నోచుకోలేదు. కానీ ''అపరిమితాయుర్ ధారిణి '' మంత్రాన్ని ఒక సిద్ధుని వద్ద అభ్యసించి దాదాపు 70 సంవత్సరాలు జీవించాడు. బౌద్ధ మతాన్ని స్వీకరించి ప్రజ్ఞా పారమిత గ్రంథాలు అనేకం రాశాడు. కనిష్కుడు మరియు నాగార్జునుడు కూడా సమకాలీనులు అని తెలుస్తున్నది. అదేవిధంగా కల్హనుడి ''రాజతరంగిణి'' అనే గ్రంథంలో కూడా నాగార్జునుడు కనిష్కుని సమకాలీనుడు అని చెప్పటం జరిగింది. ఇతను క్రీస్తుశకం 50 నుండి 120 సంవత్సరముల మధ్య ఉండవచ్చని చారిత్రక ఆధారాలు చెబుతున్నాయి.

బౌద్ధ గ్రంథాలు అయిన ''ప్రజ్ఞా పారమిత సూత్రాలు''. ''విమలకీర్తి నిర్దేశ సూత్రాలు'', '' సందర్శ పుండరీక సూత్రం'', ''అక్షయమతి పరిపుచ్ఛ సూత్రం'', ''సూరంగమ సమాది సూత్రం'', మొదలయిన మహాయన సూత్ర గ్రంధాలు నాగార్జునుణ్ణి ఎంతగానో ప్రభావితం చేశాయి. బౌద్ధ సంఘంలోను, బౌద్ధ ఆరామాల్లోను కొంత మార్పు తేవాల్సిన అవసరం ఉన్నట్లు నాగార్జునుడు గ్రహించాడు. ఈయన మహాయాణ బౌద్ధంలో మాధ్యమిక దర్శనాన్ని ప్రవేశపెట్టి దానికి ఒక పటిష్టమైన రూపకల్పన చేశాడు.

ఆచార్య ఆర్య దేవుడు: నాగార్జునుని శిష్యులలో ఆచార్య ఆర్యదేవుడు ప్రముఖుడు. ఈయన జీవితాన్ని గురించి అనేక గ్రంధాలలో ప్రస్తావన ఉంది. కుమార జీవుని రచనల ద్వారా, చైనాలో భద్రపరచబడిన గ్రంథాల ద్వారా ఇతని జీవితాన్ని గురించిన విషయాలు మనకు తెలుస్తున్నది. ఈయన చివరగా గుంటూరు ప్రాంతంలో గడిపినందున, అక్కడ ఆయన అస్తికలు లభ్యమైనందున ఆంధ్రుడిగా చెప్పు కొనడం జరిగింది. ఈయన కాలం క్రీ.శ2-3 శతాబ్దాలుగా నిర్ణయించారు.

ఆర్య దేవుడు ఒక గొప్ప విజ్ఞాన వేత్త. తాత్వికుడు. ఆధ్యాత్మిక చింతన సంపన్నుడు. ఇతడు ''చతు శ్శతకము'' అనే గ్రంథాన్ని రాశాడు. ఈ గ్రంథంలో వైదిక కర్మకాండ నిరసన ముఖ్యంగా కనిపిస్తుంది. ఇవి కాక ప్రకరణం ''ద్వాదశ నికాయ శాస్త్రం'', ''హస్త తాక ప్రకరణం'' అనే గ్రంథాలను కూడా రాశాడు. ఆర్య దేవుడు బోధించినది తత్వం స్వరూపం. బుద్ధత్వాన్ని పొందిన వారు తమ సర్వజ్ఞత్వంచేత సమస్త జీవుల స్వభావాన్ని గుర్తించి, వారివారి యోగ్యతను బట్టి జీవులకు బహువిధాలుగా బౌద్ధ ధర్మాన్ని బోధిస్తారు. ఒకప్పుడు

ఆత్మ లేదని, మరోకప్పుడు ఆత్మ ఉందని బోధిస్తారు. మానవుని బుద్ధి లేదా మానవుని ప్రజ్ఞ పూర్తిగా వికాసం చెందనంతవరకు ఎవరు నిర్వాణం పొందలేరు. ఈయన మధ్యమ మార్గాన్ని సమర్థిస్తూ సంధ్య వైశేషిక, జైన లోకాయుత దర్శనాలను ఖండించాడు. ఈయనని నాగార్జునుడు ఈ మధ్యమ మార్గాన్ని వ్యాప్తి చేయ వలసిందిగా వృద్ధాప్యంలో కోరినట్లు కథలున్నాయి.

ఆచార్య ధర్మకీర్తి :

ఈయన కీ.శ. 600-700 మధ్యకాలంలో జీవించి నాడు. ఈయన గూర్చి రష్యా దేశపు తత్వవేత్త స్టె బాట్స్కి, రాహుల్ సాంకృత్యాయన్ ఈయనను భారతదేశపు "కాంట్ " అని ప్రశంసించారు. ఈయన తిరుపతిలోని ఒక బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించారు. వేదవేదాంగా లను అభ్యసించి చివరగా ఆ కాలంలో బాగా ప్రాచుర్యంలో ఉన్న బౌద్ధమత ప్రభావానికి లోనయ్యాడు. నలంద విశ్వవిద్యాలయం వెళ్ళి అక్కడ ఆచార్య ధర్మ పాలుని వద్ద బౌద్ధ దర్శనాన్ని బౌద్ధమతన్ని అధ్యయనం చేశాడు. ఆ తరువాత బౌద్ధ భిక్షువయ్యాడు. దిజ్ఞాగుని తర్కం, బౌద్ధుల విజ్ఞాన వాదం ఇతని ప్రభావితం చేశాయి. ప్రమాణ శాస్త్రంలో ధర్మకీర్తి నిష్ణాణుడు. బౌద్ధ తర్కానికి ఒక రకమైన కీర్తిని తెచ్చినవాడు ధర్మకీర్తి. ఈయన వాదనలలో కార్యకారణ సంబంధం గురించి ఎక్కువగా వివరించడం జరిగింది. అదేవిధంగా క్షణభంగురం వాదాన్ని, విజ్ఞాన వాదాన్ని కూడా ఈయన రచనలలో ఎక్కువగా ప్రస్తావించాడు. ఈయన రచనలలో ప్రముఖ మైనవి "ప్రమాణ వార్తిక", "ప్రమాణ నిశ్చయ", "న్యాయ బిందు", "హేతు బిందు", "సంబంధ పర్కా", "సంబంధ న్యాయం", "సంతానాంతర సిద్ధి" మొదలైనవి అతి ముఖ్యమైనవి.

శాయనా ఆచార్యుడు :

విజయనగర సామ్రాజ్యానికి ప్రధానమంత్రి అయిన మాధవ విద్యారణ్య సోదరుడు శాయనాచార్యుడు. వీరిద్దరూ కలిసి తర్కంలోనూ, వేదాంతంలోనూ, ధర్మ శాస్త్రంలోని మీమాంశ దర్శనంలోనూ, జ్యోతిష్య శాస్త్రాలలో అనేక గ్రంథాలను వ్రాశారు. శాయనాచార్యుని "ఋగ్వేద భాష్యం" ఎంతో ప్రాముఖ్యత గల గ్రంథం. వేద మంత్రంగా అర్థములు చెప్పుట, వేద సూక్తులను వివరించడంలో ఇతను భాష్యానికి సాటియైన వేరొక గ్రంథం లేదు. ఈయన తర్వాత వచ్చిన వారి అందరికీ ఈయన గ్రంథాలు ఒక ఆధార గ్రంథాలుగా ఉపయోగ పడ్డాయి. అదేవిధంగా వివిధ దేశాలకు చెందిన వేద అనువాదకులు కూడా ఈయన గ్రంథాల్నే ప్రామాణికంగా తీసుకున్నారు. ఆరోజులలో "వైదికవాఙ్మ"యాన్ని తెలుసుకోవాలంటే భాష్యకారుల రచనలే కీలకం.

మాక్స్ముల్లర్ దృష్టిలో శాయన భాష్యం చాలా హేతు బద్ధంగా ఉన్నది. ఇందులో స్వతంత్ర భావాలకు తావేలేదు అని కొనియాడాడు. ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ శాయన ఆచార్యుని భాష్యం ఒక వారధిలా అన్ని కాలాలకు ఉప యోగపడుతుంది. మధ్య యుగాలలో ఉన్న మహర్షుల్లో ఈయన అగ్రగణ్యుడు. అనేకమంది ఆంగ్లేయులు, ఇతర దేశస్తులకు ఈయన చిరస్మరణీయుడు. వేదాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రథమ మార్గదర్శిగా అనేకమంది గుర్తించారు. ఇది ఆంధ్రులకు గర్వకారణం.

అప్పయ్య దీక్షితులు :

ఈయన మహా విద్వాంసుడు. కీ.శ. 1553 సంవత్సరంలో వేలూరు జిల్లా అడయ పాలెంలో జన్మించారు. తండ్రి రంగ రాజమణి. వేలూరురాజగు చిన్న బొమ్మరాజు కొలువులో ఆస్థాన విద్వాంసుని పదవిని అలంకరించాడు. ఆ రాజు ఈయన విద్వత్తుకుమెచ్చి కనకాభిషేకం చేసినట్లు శాసన లభించింది. సిద్ధాంత కౌముది వ్రాసిన భటోజీ దీక్షితులు అతని శిష్యుడు. శైవ వైష్ణవ మతాల వివాదాలను పరిష్కరించడానికి పాండ్య రాజైన తిరుమల నాయకునిచే పిలువబడిన వాడై ఆయా మతాల మధ్యనున్న వివాదాలను పరిష్కరించాడు. ఇదే ఇతని ప్రతిభకు నిదర్శనం.

నీలకంఠాచార్యుడు రాసిన బ్రహ్మ సూత్ర భాష్యం పై "శివార్క మణిదీపిక వ్యాఖ్య" అనే గ్రంథాన్ని శంకరుడు వ్రాసిన భాష్యానికి టీకా అయినా "చామతి" అనే గ్రంథం పై "పరిమళ వ్యాఖ్య" అనే గ్రంథాన్ని అప్పయ్య దీక్షితులు రాశారు. అదేవిధంగా అద్వైత మత వ్యాప్తికి ఈయన చేసిన కృషి అమోఘం. అదే విధంగా న్యాయశాస్త్రం, అలంకార శాస్త్రాలపై అనేక గ్రంథాలు రాశారు.

ముకుందా చార్యులు :

ద్రావిడాంధ్రదేశంలో (అంటే కర్ణాటక ప్రాంతంలో) విక్రమ శకం ప్రథమ శతాబ్దంలో ఈయన జన్మించాడు, ఇతను జైనమత దిగంబరుడు. దక్షిణభారతంలో జైన మతాన్ని సముద్ధ రించిన వారిలో ఈయన ప్రముఖుడు. "నియమ సారం", "సంచాస్తికాయ సమయ సారం", " ప్రవచన సారం" అనే గ్రంథాలను రాశాడు. ఆంధ్ర కర్ణాటకల్లో జైన మతోద్యమాన్ని స్థాపించి, దాన్ని విస్తృతి చేసిన కీర్తి ఈయనకు దక్కుతుంది.

నింబార్క చార్యులు :

నింబార్క చార్యులు తెలుగునాడులో దేవనది అనే నామాంతరం గల గోదావరి నది తీరంలో సుదర్శన గృహస్థాశ్రమంలో పుట్టినట్లు తెలుస్తోంది. ఇతని గ్రంధాల లోని అంతరంగికమైన విషయాలను బట్టి ఇతను మధ్వాచార్యుల తరువాత జన్మించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇతను రచించిన బ్రహ్మసూత్ర వ్యాఖ్యానానికి "వేదాంత పారిజాత సౌరభము" అని పేరు. తన సిద్ధాంతాన్ని "దశ శ్లోకి" అనే 10 శ్లోకాల పరిమితి గల గ్రంథంలో అతి నైపుణ్యంతో రాశాడు."మధ్వముఖ మర్ధనము", "సర్వేశేష నిర్విశేష శ్రీకృష్ణ రాజస్తవము" అనే స్తోత్ర గ్రంధాలను కూడా రాశాడు.

నింబార్కుని దర్శనంలో శ్రీకృష్ణుడే పరమత తత్వం. భగవంతునికి సమానులైన వారు కానీ, అధికులు గానీ ఎవరూ లేరు. ప్రపంచానికి నిమిత్త కారణం, ప్రధాన కారణం అన్నీ భగవంతుడే. అందువల్ల భగవంతుడు సర్వాతీతుడుగాను, సర్వాంతర్యామిగాను ఉంటాడు. భగవంతుని పరిణామమే ప్రపంచం. ఈ ప్రపంచం మాయ కాదు. ఇది పరమేశ్వరుని శక్తి నుంచి బయల్పడుతుంది. ఇతని దర్శనంలో ప్రపంచం-భగవంతుడు పరస్పరా ధారాలు. అంటే భగవంతుడు లేకుండా కేవలం భౌతిక ప్రపంచం లేదు. భౌతిక ప్రపంచం లేకుండా కేవలం భగవంతుడు లేడు. ప్రపంచ స్వరూపం మూడు విధాలుగా ఉంటుంది. అవి ప్రాకృతం, అప్రాకృతం, కాలం. ఇవికాక జీవుడు, భగవంతుడు యధార్థాలు. వీటి సంయోగ ఉద్యోగాలు నిరంతరం జరుగుతూనే ఉంటాయని ప్రపంచానికి చాటిచెప్పి తత్వశాస్త్ర దార్శనీకుల్లో అగ్రగణ్యుడిగా నిలిచాడు.

జిడ్డు కృష్ణమూర్తి :

20వ శతాబ్దంలో తత్వశాస్త్రములో సంచలనం సృష్టించిన ఆలోచనాపరుడు జిడ్డు కృష్ణమూర్తి. 1895 మే 11వ తేదీన మదనపల్లిలో జన్మించారు. ఈయన తన ఆలోచన (సరళికి) థియోసోఫికల్ సొసైటీ అధ్యక్షులు అనిబిసెంట్‌తో పరిచయమే కారణంగా చెబుతారు. 1912 నుండి 1920 వరకు కృష్ణమూర్తి ఇంగ్లాండ్ లోనూ, ఫ్రాన్స్‌లో విద్యను అభ్యసించారు. కృష్ణమూర్తి గారికి యోగదృష్టి కాకుండా వ్యాధిగ్రస్తుల రోగాలను నయంచేసే శక్తికూడా ఉండేది. కృష్ణమూర్తిగారి స్పర్శలోనే ఏదో మహత్తర శక్తి ఉందని చాలామంది భావించేవారు.

కృష్ణమూర్తిగారి ఆలోచనలు భాషకందని భావాలు అతని ముఖంలో కనిపించేవి.ఇతని తాత్విక ఆలోచనలు అంతఃశ్చైతన్యంతోనిండి ఇతరులను ఒక చైతన్య సముద్రంలో నెట్టేవి. అవధులు ఎరుగని అద్భుత చైతన్యమే కృష్ణమూర్తిని ప్రత్యేక దార్శనికుడిగా చేసింది. ఈయన తెలుగు, ఇంగ్లీషు భాష కాక ఫ్రెంచ్ ఇటాలియన్ భాషలు మాట్లాడేవాడు. జిజ్ఞాస లేని జీవితం వృధా. స్వతంత్ర ఆలోచనలు లేకపోవడం వల్ల వ్యక్తి అంధ విశ్వాసాలకు బానిస అవుతాడు. అవధానానికి మనసు లగ్నం చేయడానికి మధ్య ఉన్న వ్యత్యాసాన్ని వివరిస్తారు కృష్ణమూర్తి గారు. మనసుని లగ్నం చేయడం అనేది ఒక

కోరికతో ఇచ్ఛాశక్తితో చేసేది. ఒక కోరికను సిద్ధింప చేసుకోవడానికి ఏకాగ్రత సాధనంగా ఉపయోగిస్తారు.ఈ శక్తిని ఒక సాధనంగా లక్ష్యసిద్ధి కోసం వాడడం పెంపొందించుకోవడం జరుగుతుంది. ఏకాగ్రత అనేది సచ్ ఆవిష్కరణ కోసం సాధనం కాదు. ఎందుకంటే ఏకాగ్రత అనేది సంఘర్షణను జనింప చేస్తుంది. ఏకాగ్రత మనసు సహజమైన పోకడను ప్రవాహాన్ని నిరోధిస్తుంది. అలజడికి ఆలవాలమైన మనసు యధార్థాన్ని గ్రహించలేవు(లేదు). యధార్థాన్ని గ్రహించడం అవధానం వల్లే సాధ్య పడుతుంది.

అవధానంలో నేను అనే ధ్యాస కలిగిన ప్రయత్నం లేదు. అది సహజమైన ప్రయత్నమైనా సృజనాత్మకమైనది. ఒక దాని పట్ల అవధానంగా ఉండడం అంటే ప్రయత్నం లేకుండా ఇచ్ఛ లేకుండా ఉండడమే. అవధాన స్థితిలో ఒక్క విషయమే ఉంటుంది. అదే చేతనాత్మక స్థితి. ఈ స్థితిలో జ్ఞాత ధ్యేయం మధ్య ఉన్న వ్యత్యాసం మటు మాయమవుతుంది. ఈ స్థితి ఒక్కటే విషయాన్ని గురించి సంపూర్ణ జ్ఞానాన్ని ఇస్తుంది.

కృష్ణమూర్తి బోధనలలో ప్రధానమైనది వర్ణమెరుగని ఎరుక. ప్రతి వారి మనస్సు గత స్మృతులతో, తత్సంబంధమైన ఆలోచనలతో నిండి ఉంటుంది. ఇది బరువులలో కెల్లా పెద్ద బరువు. అనుక్షణం ఈ బరువు మనల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. నిద్రావస్థలో సైతం ఈ స్మృతులు, ఆలోచనలు ఎన్నో విధాలైన దిగులు, భయం, వివిధ విషయాలకు సంబంధించిన ఆందోళనలు మన మనసును ముసురుతునే ఉంటాయి. అంటే మన మందరం ఈ బరువులకి బానిసలమే. ఈ బరువును మోస్తున్నంతకాలం మనకు ఈ సమస్యల పట్ల సంపూర్ణ అవగాహన, అవగాహన నుంచి ఉద్భవించే స్వేచ్ఛ ఉండవు.

మానవ జీవితం అంటే సంబంధం. జీవించడం అంటే సంబంధబాంధవ్యాల అనుభవించడం. మానవులకు తోటివారితోను పరిసరాలతోను ప్రాణులతో ప్రకృతితోనూ భావాలతోను సంబంధం ఉంటుంది. ఈ విషయాన్ని మనం ఎవరు విస్మరించరాదు అంటారు కృష్ణమూర్తి. జీవితం నది లాంటిది. అది అనంతంగా సాగుతూనే ఉంటుంది. ఎప్పుడూ అన్వేషిస్తూ శోధిస్తూ ముందుకు తీసుకుంటూ గట్ల పైకి పొర్లుతూ అటు ఇటు పయనిస్తూనే ఉంటుంది. కానీ దాన్ని మనం సాగనిస్తామా? ప్రతివారు వారి కోసం ఒక చిన్న నీళ్ల గుంట తవ్వుకుంటాం. ఆ చిన్న గుంటను చూసి మనం మన జీవితం అనుకుంటాం. అసలు ప్రవాహాన్ని విస్మరించాం. ఆ మహా ప్రవాహానికి భద్రత, విరామ స్థలం ఉండవు. కానీ ప్రతివారు తమ పరిధిలో హెూదా ఆస్తులు, అంతస్తులు జీవితాన్ని భద్రంగా చూసుకోవడానికి అహర్నిశలు శ్రమిస్తున్నారు

ఏది శాశ్వతం కాదని తెలిసి కూడా ప్రతివారు శాశ్వతత్వం కోసం ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు. ఈ శాశ్వతత్వం అనే విశ్వాసం సూత్రం పైన ఆధారపడి మానవాళి తరతరాలుగా ఎన్నో సామాజిక సాంస్కృతిక మత రాజకీయ సంస్థలను సృష్టిస్తున్నాం. శాశ్వతత్వం దేనికోసం? సుఖం కోసం పేరు ప్రతిష్టలు గౌరవం కలకాలం నిలవాలని వాంఛతో మనం మన పిల్లల ద్వారా ఆస్తిపాస్తుల ద్వారా పేరు ప్రఖ్యాతులు కొనసాగాలని కోరుకుంటున్నాం. అంటే మనకు మనంగా నిర్మించుకున్న చిన్న నీటి గుంటలో శాశ్వతమైన జీవితాన్ని కోరుకుంటున్నాం. ఈ జీవితాన్ని శాశ్వతమైనది గా చేసుకోవడానికి సమాజాన్ని నిర్మించుకుంటున్నాం.

కృష్ణమూర్తి తత్వం అన్ని వేళలా అన్ని సందర్భాలలోనూ మనల్ని ఆలోచింపజస్తుంది. అది మామూలు ఆలోచన కాదు. అలాంటి ఆలోచన ఏ పరిమితులను ఆశ్రయించి ఉండదు. అది ఆత్మజ్ఞానానికి , అమితానందానికి, కాలం హద్దులు ఎరుగని స్వేచ్ఛకు, శాంతికి, లోక కల్యాణానికి ఊపిరి నిస్తుంది. ఈ క్షణం మనది... దానిలో జీవించాలి. క్షణాలు గడిచే కొద్దీ గంట గడచిపోతుంది. గంటలు గడిచిపోతే రోజులు గతాలవుతాయి. మనం విశ్రాంతి తీసుకోవలసింది ఎప్పుడంటే.... అందుకు బొత్తిగా మనకు సమయం లేనప్పుడే అదే కృష్ణమూర్తి దర్శనం.

ఆధార గ్రంథ పట్టిక :

1) రాజ గోపాల్ రావు. ఎమ్ - సుబ్బమ్మ, పి.జి. - భారతీయ దర్శనం - తెలుగు అకాడమి, హైదరాబాద్ - 1991
2) డా. ఎన్. రాధాకృష్ణ & మురిహెడ్ జె. హెచ్.- కాంటెంపరరీ ఇండియన్ ఫిలాసఫీ, లండన్ - 1958.
3) మహదేవం, టిమ్ పి - కాంటెంపరరీ ఇండియన్ ఫిలాసఫీ, న్యూఢిల్లీ- 1985
4) వెంకటరెడ్డి.ఆర్ & పి. జార్జి విక్టర్, భారతీయ దర్శనం - తెలుగు అకాడమి, హైదరాబాద్ - 2011
5) భారతీయ తత్వశాస్త్రం - సమగ్ర పరిశీలన - తెలుగు అకాడమి, హైదరాబాద్ - 1988

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

అస్పృశ్యకోయిల నవల – రచనా శిల్ప సౌందర్యం

– గడ్డం లింగరాజు, పరిశోధక విద్యార్థి, తెలుగు విభాగం, హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

తెలుగు సాహిత్యంలో తెలంగాణ ప్రాంతపు నేపథ్యపు సాహిత్యం ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని కలిగి ఉంది. ఆ ప్రాంతపు కవులు, రచయితలు ఎంతో సాహిత్యాన్ని సృజిస్తూనే ఉన్నారు.ఎందరో అణగారిన వర్గాల నుండి కవులుగా, రచయితలుగా తమ నేపథ్యాలను, ఆప్రాంతపు భౌగోళిక పరిస్థితుల కారణంగా జరుగుతున్న విధ్వంసాలను తమ కలాల ద్వారా లోకానికి ఎత్తి చూపిస్తున్నారు. అలా తెలంగాణ ప్రాంతపు సాంఘిక అసమానతలను, తెలంగాణ ప్రజల జీవితాలను, వారి అస్తిత్వపు పోరాటాలను తన కలం పోటుతో ఎదురిస్తూ సమసమాజ స్థాపనకు దోహదం చేసే రచనలు చేస్తున్న రచయితలలో కాలువ మల్లయ్య గారు ఒకరు.

కాలువ మల్లయ్యగారు ఎన్నో కథలు, నవలలేకాక ఎన్నో విమర్శనాత్మకమైన వ్యాసాలు కూడా రాశారు. ఆయన రచన నిండా సామాన్య ప్రజల జీవిత వెతలు మాత్రమే కనిపిస్తాయి.కాలువ మల్లయ్యగారు రాసిన నవలల్లో 'అస్పృశ్య కోయిల' నవల ఒకటి.దీనిని 2017 సంవత్సరంలో రాశారు.దీనిని లిఖితా ప్రెస్, హైదరాబాద్ వారు ప్రచురించారు.ఈనవలలో తెలంగాణలోని గ్రామీణ జీవిత సంబంధాలు, అక్కడి ఆధిపత్య కులాల దురహంకారం, అణగారిన కులాలు వారు ఎదుర్కొనే వివక్షను కళ్ళకు కట్టినట్టు ఈ నవలలో రచయిత కాలువ మల్లయ్యగారు చిత్రించారు.అస్పృశ్యత కారణంగా సమాజానికి దూరం చేయబడ్డ వారు ప్రధాన జీవన స్రవంతిలో కలిసే విధానాలను ఈ నవలలో ఎంతో హృద్యంగా రచయిత వివరించారు. ఊరు ఊరంతా అంటరాని వారంటూ కుల వివక్ష చూపుతూ అణచివేతను అమలు చేస్తున్న కాలంలో పండుగలనే కాదు దేవాలయాల ప్రవేశాన్ని నిషేదించిన కాలంలో కుల వ్యవస్థను ప్రశ్నించిన ఒక ధీరమహిళ యొక్క జీవితాన్ని ఆవిష్కరింపచేశారు కాలువమల్లయ్య. ఆనాటి సమాజంలో ఉన్నటువంటి దొరల రాజ్యంలో దొరల చేతుల్లో బలైన ఒక స్త్రీ తన జీవన ప్రస్థానంలో ఎలాంటి మార్గాన్ని ఎంచుకుందో తెలిపే ఈ అస్పృశ్య కోయిల నవల రచనా దళిత, బహుజన సాహిత్యంలో ఒక మైలురాయిగా నిలిచిపోతుంది.

వస్తువు విన్యాస శిల్పం :

'అస్పృశ్య కోయిల' నవలలో వస్తువు యొక్క ప్రధాన కేంద్రంగా ఒక హరిజనవాడలో ఆరంభం అవుతుంది. కరీంనగర్ జిల్లాలోని ఓ మారుమూల గ్రామంలో మాల కులంలో పుట్టినది కోకిలమ్మ. కష్టపడి పనిచేసే సామర్థ్యమున్న వ్యక్తి. రెక్కల కష్టంతోనే సంపాదించుకునే శక్తి ఉన్నది. ఆమె పేరుకు తగ్గట్టుగానే ఆమె గొంతు కోకిల గొంతే ఆమె గాన కోకిలే. ఆమె పాటలు పాడుతుంది. ఆమె జానపద పాటలు, గౌరమ్మ పాటలు, పెండ్లి పాటలు, బతుకమ్మ పాటలు, శోభనం పాటలు మొదలైనవి పాడుతుంది. తనను వెంబడించిన మగవాళ్ళను కూడా ధైర్యంగా ఎదుర్కొని బామ్మర్దీ అని పిలిచి దొరలకే సవాలుగా నిలిచిన దళిత స్త్రీ కోకిలమ్మ, ఆఊరి దొర లక్ష్మణరావు, అతని కొడుకు శ్యాంరావ్‌లు పెద్ద జమీందారులు. బాగా భూములున్న భూస్వాములు.వారికి పాలేర్లు ఉన్నారు. వారికి అంగబలం, అర్థ బలం ఉన్నాయి. ఇంకా దొరల జులుం జరుగుతున్న కాలంలో ఆమె దొర కొడుకుని ఎదురించింది.

కోకిలమ్మను లోబరుచుకొవడం కోసం ఆ ఊరి పెద్ద దొర కొడుకు శ్యాంరావు ఎన్నో రకాలుగా అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాడు. అయినా కోకిలమ్మ ఎంతో ఆత్మ గౌరవం కలిగిన స్త్రీ. కులానికి తక్కువనే భావన

ఇతరులలో ఉన్నప్పటికి గుణంలో తాను తక్కువ కాదని ఎన్నో సార్లు వారికి నిరూపిస్తుంది.కామంధులైన దొరలు శ్యాంరావు లాంటి వారేకాక మరికొందరు తనను లోబరుచుకోవడానికి ప్రయత్నించిన కామాంధులు అందర్నీ ధిక్కరిస్తూ వారిని 'బామ్మర్ధి'అని పిలిచే ధీశాలి. అంతేకాదు ఊరు ఊరంతా అంటరానివారంటూ కుల వివక్ష చూపుతూ అణచివేతను అమలు చేస్తున్న కాలంలో కూడా హిందూ పండుగలకు దూరంగా ఉంచే కాలంలో, దేవాలయాల ప్రవేశాన్ని నిషేధించిన కాలంలో కూడా కుల వ్యవస్థను ప్రశ్నించిన స్త్రీ. తల్లి దండ్రులు కాదన్నా ఊరి కట్టుబాట్లు బంధించే ప్రయత్నం చేసినా ఊరి పంచాయితి లోనే నెగ్గి తానే కాదు దళితులందర్నీ దేవాలయ ప్రవేశం చేయించగలిగిన వీర వనిత.

ఉత్పత్తి కులాల వారందరూ వేడుకగా జరుపుకునే బతుకమ్మ పండుగని తరతరాలుగా దళితులకి నిషేధిస్తే ఎందుకు తాము పండుగ జరుపుకోవడానికి అనర్హులమని ప్రశ్నించి, తన జాతి జనుల చేత ప్రశ్నింపజేసి చైతన్యం రగిలించి దళితులందరూ మూకుమ్మడిగా కన్నుల పండుగగా బతుకమ్మ పండుగ జరుపుకునేలా చేసిన వీరవనిత. ఆమె ప్రశ్నల్లో నిలువరింతల్లో, ధర్మాగ్రహంలో, విజయాల్లో కూడా ఉత్తర తెలంగాణ ప్రాంతంలో ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడి భూస్వాముల, దొరల కొమ్ములు విరిచిన విప్లవోద్యమ ప్రౌఢ్యలం ఉన్నది. శ్రమశక్తి కి తోడు అన్నల అండదండలు అనే రెండు ఆయుధాలతో అంటరాని మాల పిల్ల పెను మంటగా మారి ఊరి ఊరినంతా కులం కట్టుబాట్లు గురించి, కులాల వెనుక బాటుతనం గురించి కులం పునాదులను కూలదోసిన ధీర మహిళగా కోయిలమ్మ కనిపిస్తుంది.

రచనా శిల్పం :

కొంతమంది భాషా నిర్మాణాన్ని , కొంతమంది వ్యక్తీకరణ విధానాన్ని శిల్పంగా పేర్కొన్నారు. అభివ్యక్తి సంవిధానం శిల్పానికి ప్రాణంగా ఆధునిక కాలంలో స్థిరపడింది. కవి యొక్క గొప్ప రచనా విధానానికి అతని యొక్క అభివ్యక్తీకరణే మూలం అని నేటి విమర్శకులు భావిస్తున్నారు.ఆధునిక కాలంలో శిల్పం అనే పదాన్ని విస్తృతంగా చర్చించిన విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు "తన భావాన్ని వ్యక్తపరిచే విధానానికి విషయ అన్వయానికి ప్రాధాన్యతను ఇచ్చారు. కవి గొప్పతనానికి ప్రతినిధిగా నిలబడే సాహిత్య సందర్భాన్ని కూడా శిల్పంగా పరిగణించాలని 'రామాయణ కల్పవృక్షం' కావ్యం అవతారికలో అభిప్రాయపడ్డారు. కుందుర్తి అంజనేయులు శిల్పం అనే పదాన్ని 'టెక్నిక్'అనే అర్థంలో ఉపయోగించారు. శ్రీశ్రీ శిల్పాన్ని 'శబ్ద శిల్పం'గా విభజించారు. డా॥సి.నారాయణ రెడ్డిగారు 'శబ్ద సౌందర్యం' అన్నారు. శిల్పాన్ని గురించి శీలావీర్రాజుగారు 'శిల్పం అంటే మరేంకాదు. ఒక సంఘటనను వార్తగా కాకుండా ఒక కథలా చెప్పేదాన్ని శిల్పం"అని చెప్పారు. (శీలావీర్రాజు, కథానిక నిర్మాణ శిల్పం: పుట:144).చివరకు శిల్పం అంటే తేలినది ఏమంటే ఒక పరిణామ క్రమంలో వస్తువును చూపించే నేర్పరితనాన్ని శిల్పం అంటారు.

నవల శీర్షికా శిల్పం :

నవలకు పేరు పెట్టడం ఒక శిల్పం.ఆ శిల్పం అనేది దానికది విలక్షణమైనది. నవలలోని వస్తు వైవిధ్యం ఆధారంగా రచయిత తన నవలకు నామకరణం చేస్తాడు. ఆ నామకరణానికి అనంత వైవిధ్యం గోచరిస్తుంది. నవలకు ఒక పేరు పెట్టినారు అంటే ఆ నవలలోని కథా వస్తువంతయు ఆ నామకరణంలో సంగ్రహ రూపంలో ఉన్నదని అర్థం. వస్తువునుబట్టి, నాయకున్నిబట్టి, నాయికనుబట్టి అనేక రకాలుగా నవలకు నామకరణం చేయవచ్చు.

దళితులుగా పేరొందిన కులాల వారు అస్పృశ్యులుగా అనేక తరాల నుండి చూడబడుతున్నారు.అలాంటి అస్పృశ్యురాలైన ఒక స్త్రీ కోకిలమ్మ. ఆమె జీవితం ఆధారంగా ఈ నవలకు నామకరణం చేయబడింది. ఈనవలలో ప్రధాన పాత్రధారి కోకిలమ్మ. ఆమె మాల కులంలో పుట్టిన స్త్రీ కారణంగా, ఆమె ప్రధాన పాత్రగా

ఈ నవల రాయబడింది. ప్రధాన పాత్ర యొక్క ఆధారంగా నవలకు శీర్షికను పెట్టడం అనేది ప్రాచ్య ప్రాశ్చాత్య నవలా సాంప్రదాయంలో ఉన్నదిగా కని పిస్తుంది కనుక ఈ నవలకు 'అస్పృశ్య కోయిల'అనే శీర్షికను నిర్ణయించడంలో నవల రచయిత కాలువ మల్లయ్యగారు విజయం సాధించారు.

భాషాశైలీ విన్యాసం :

నేటి తెలుగు సాహిత్యంలో తెలంగాణ తెలుగు భాష ప్రజల యొక్క వ్యవహారంలో తెలంగాణ భాష స్వరూపాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించినట్లయితే భాషాపరమైన అంశాలన ఎన్నింటినో మనం తెలుసుకోవచ్చు. గ్రామీణు లలో ప్రజల పలుకుబళ్ళలో అనేక గ్రాంథిక రూపాలు కొద్ది భేదంతోనూ,భేద రహితంగానూ ఇప్పటికి సజీవంగా వాడుతూ వుండటం భాషా దృష్టిగల పండితులు గమ నించవచ్చు. 'అస్పృశ్యకోయిల'నవలలో రచయిత ప్రయోగించిన తెలుగు పలుకుల్లో సామెతలు, జంటపదాలు, మాండలికపదాలను,అన్యదేశ్యాలను పరిశీలించవచ్చు.

మాండలిక పదాలు :

ఒకే భాషకు ప్రజలు వ్యవహారంలో పదాలలోనూ, వాటియొక్క ఉచ్చారణలోనూ, ప్రత్యయాలలోనూ, పదాల అర్థాలలోనూ, బేధాలు ఉండి ఆ భాషలో రకాలు ఉంటాయి.ఒకే భాషకు ఉన్నటువంటి రకాలని మాండలికాలు అంటారు. (ఆచార్య పి.యన్. సుబ్రహ్మణ్యం, ఆధునిక భాషా శాస్త్ర సిద్ధాంతాలు, పుట : 174)

కొట్టం = పశువుల పాక
బంద్ = ఆపివేయటం
బువ్వ = అన్నం
అంబలి = ఒక రకమైన జావ
అంగీ = చొక్కా
దొరలజులుం = దొరల దౌర్జన్యం
లగ్గం = పెళ్ళి, వివాహం
పోరి = పిల్ల, యువతి,వివాహం కాని యువతి
సోపతి = స్నేహం
బీటికి = వ్యవసాయం మార్కెట్‌కి
పట్నం = నగరం, పట్టణం
తూము = ఎనిమిద కుంచాలు
ఇయ్యాల్ల = ఈరోజు
కోసెల్ల = చివరవరకు, జీవితపర్యంతం
మట్టి గంగాలాలు = నీటి కోసం వాడే పాత్ర
ముచ్చట్లు = కబుర్లు చెప్పుకోవడం
నూకేసింది = నెట్టింది
దుమకటం = దూకటం.
పగటేల = మధ్యాహ్నం
మారాం = గారాబం
గుత్తపట్టి = గుంపుగా చేరి
శనార్తి = నమస్కారం
లొల్లి = అల్లరి
గలీజు = చెడు,
కంపు ఎడ్లు = ఎద్దులు
కసురుకోవడం = కోపగించుకోవడం
బియ్యపిత్తు = బియ్యపుగింజ
తేపో = తీసుకురా
తలుపులు = పలుపులు
డొక్క = కడుపు
తాసీలు = పన్నులు
కొల్లుగుంట = బాలింతకు శిశువుకు కలిపి స్నానం చేయించే గుంట.

తెలుగు నేలలో నాలుగు మాండలికాలు ఉండటాన్ని మనం గమనించవచ్చు. కాలువ మల్లయ్యగారు రాసిన 'అస్పృశ్య కోయిల' నవలలో ఉత్తర మండలంలోని కరీంనగర్ జిల్లా ప్రజల మాండలిక భాషా పదాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి.

అన్యదేశ్య పదాలు :

మానవుడు సంఘజీవి. అతడు తన అభిప్రాయాన్ని, అనుభూతుల్ని, ఆవేదనలను, ఆలోచనలను, భావాల్ని వ్యక్తం చేయడానికి సృష్టించుకున్నా మహత్తర సాధనం భాష.మానవునికి సాంఘిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక, భౌగోళిక, వ్యాపార సంబంధ విషయాల కారణంగా భిన్న జాతులతో, భిన్న భాషా వ్యవహారంలో, భిన్న సంస్కృతులలో పరిచయం కారణంగా ఆ భాషా పదాలు అన్య భాషల్లో చేరడం,వేరే భాషా పదాలు ఆ భాషల్లో చేరడం పరిపాటి. అలా అన్యదేశ్యాలు ఒక భాష నుండి మరొక భాషలోకి పదాలు వస్తుంటాయి.ఈ విధంగా అన్యదేశ్యాలు ఏర్పడతాయి.

ఈనవలలో ఉన్నటువంటి అన్యదేశ్యాలు ఉదాహరణకు కొన్ని.

అవి ఇజ్జత్, రిజర్వేషన్లు, బజారు, కచ్చారు, పరేషాన్, మస్తు, లెక్చరర్, పంచాయితీ ఆఫీసు, సర్కారు, సర్పంచ్, పాయిఖానా, గలీజు, సిపాయి, పంతులు, నౌకరి, చద్దరు, దర్వాజ, బేరీజు, షావుకారు, జాగ.

జంటపదాలు :

అస్పృశ్యకోయిల నవలలో కనిపిస్తున్న కొన్ని జంటపదాలు. పెళ్ళిపెటాకులు, నయానాభయానా, లబలబ, గబగబ, గజగజ, సలసల, కలగాబులగం,

సామెతలు :

సామెతలు భాషకు అలంకారములు అవి విశాలార్థ స్ఫోరకములు. మనోభావ చిత్రణకు మూల కందములు అంటారు. అస్పృశ్యకోయిల నవలలో కొన్ని సామెతలు ఉన్నాయి.అవి

1. విలువిద్యలెన్ని నేర్చినా కులవిద్యకు సాటిరావు
2. ఒక్కటాయె రెండాయె ఒనరంగ మూడాయె నన్నట్లు
3. చెప్పేవి శ్రీరంగనీతులు, చొచ్చేవి దొమ్మరి గురిసెలు
4. పరాశికానికి పక్కల పంటె ఒల్లెక్కానికి బిడ్డ పుట్టిందంట
5. ఊపిరిపడితే బొర్రపెరుగుతూ ఉపానమంటే అప్పుదీరదూ.

ఆధార గ్రంథాలు :

1. అస్పృశ్య కోయిల నవల - కాలువ మల్లయ్య
2. ఆంధ్రసాహిత్యవిమర్శ ఆంగ్లప్రభావం-ఆచార్య జి.వి.సుబ్రహ్మణ్యం
3. ఆధునిక భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు -పి.యస్.సుబ్రహ్మణ్యం
4. తెలుగు కథానిక నిర్మాణ శిల్పం - శీలావీర్రాజు
5. తెలంగాణ పదకోశం - నలిమెల భాస్కర్

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

గుండెడప్పు కనకయ్య కథలు – స్త్రీ పాత్ర చిత్రణ

– కోట్ల గోవిందరెడ్డి, పరిశోధక విద్యార్థి, తెలుగుశాఖ, ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్, విశాఖపట్నం.

తెలంగాణ దళిత సాహిత్య చరిత్రలో నూతన ఒరవడి సృష్టించిన కవి ఆచార్య పులాల కనకయ్యగారు. 1985-90లో తెలుగునాట విస్తృత ఉద్యమ రూపం ధరించిన దళిత సాహిత్యోద్యమ చివరి భాగంలో దండోరా ఉద్యమం రూపుదాల్చడం జరిగింది. ఈ దండోరా ఉద్యమం యొక్క ముఖ్య కర్తవ్యం షెడ్యూలు కులాలలో ఉంటూ రిజర్వేషన్ ఫలాలను అందుకోలేక బానిసగా బ్రతుకులీడుస్తున్న మాదిగలు, మాతంగులు మొదలైన ఉపకులాల యొక్క వేదనాభరితమైన జీవనాన్ని, ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ రంగాల్లో వచ్చిన వెనుకబాటు తనాన్ని తెలియజేస్తూ దండోరా ఉద్యమం రూపుదాల్చి, మాదిగ చైతన్యానికి విశేషమైన కృషి చేయడం జరిగింది. ఈ ఉద్యమంలో భాగంగా ఎంతోమంది యువకులు, కవులు, కళాకారులు కలాలు పట్టి సాహిత్యోద్యమ సారథులైనారు. అట్టి వారిలో అగ్రగణ్యుడు ఆచార్య పులాల కనకయ్య గారు. ఈ పేరు బహుశా ఎవరికీ తెలియకపోవచ్చు కానీ ఆచార్య గుండెడప్పు కనకయ్య గారు అంటే తెలియని దళితుడు ఉండరనేది నిర్వివాద అంశం. తెలంగాణా ప్రాంతంలో దళిత సాహిత్యంలో మొదటి కవితా సంకలనం, కవితా సంపుటి కథా సంకలనం, కథా సంపుటిని కనకయ్య గారు వెలువ రించారని ఆచార్య వెలుదండ నిత్యానందరావు గారు తెలిపిన మాట వాస్తవం. ఈయన దండోర ఉద్యమానికి సారధ్యంవహిస్తూ మేమిట్లుండం కథా సంపుటిని, ఎదురు చూపులు కథా సంకలనాన్ని వెలువరించారు. ఈ కథలలో కనకయ్య గారు మలచిన స్త్రీ పాత్రలు నిజజీవిత నిదర్శనాలు. ఆయన స్త్రీ పాత్రల విషయంలో వైవిధ్యాన్ని, సాధికారితను ఆశిస్తూ మాదిగ స్త్రీల యొక్క జీవన పోరాటాలను చిత్రీకరించడంలో సహజత్వాన్ని అనుస రించారు. అందువలన కనకయ్య గారి కథలలో స్త్రీల జీవన విధానంలోని అంశాలను పరిశీలించవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

ఆచార్య గుండె డప్పు కనకయ్యగారు తెలంగాణలో నిజామాబాద్ వీణవంకలో 15-12-1969లో శ్రీమతి శ్రీ పులాల కొమరమ్మ, యల్లయ్య దంపతులకు నాలుగవ సంతానంగా జన్మించారు. రెక్కాడితేకానీ డొక్కాడని నిరుపేద కుటుంబంలో పుట్టిన కనకయ్యగారు మాదిగ కులంలోని కష్టనష్టాలు, కుల కట్టుబాట్లు, సమాజంలో వారిపై జరుగుతున్న అన్యాయాలు, అక్రమాలు, దౌర్జన్యాలు మొదలైన వాటిని చిన్నప్పటి నుండి గమ నిస్తున్న కనకయ్యగారు తన ఆవేదనను కవితా రూపంలో వ్యక్తపరచడం జరిగింది. కనకయ్య గారి కథలో, పాత్రలు కల్పితాలు, ఊహాజనితాలు కావు. తాను చూసిన, వినిన నిజజీవితంలోని సత్యసంఘటనలు. అందుకే ఆయన కథలు చదువుతున్నంత సమయం తెలియని కాలంలో ప్రయాణం చేసినట్లుంటుంది పాఠకులకు. అందువలన కనకయ్య గారి కథలు సహజత్వానికి, వాస్తవికతకు, గ్రామీణ జీవన విధానానికి అద్దం పడతాయి. ముఖ్యంగా భారతదేశంలోని కులవ్యవస్థ, అంటరానితనం వంటి సామాజిక వైషమ్యాలను అనుభవిస్తున్న దళితులు గురించి బానిసకొక బానిసగా బ్రతుకులీడుస్తున్న మాదిగల యొక్క జీవన పోరాటాలు గురించి ఈ కథలు తెలియ జేస్తాయి. మరీ ముఖ్యంగా కనకయ్య గారి కథలు వైవిధ్య భరితంగానే కాకుండా అక్కడక్కడ వైరుధ్యాన్ని కూడా కనబరచడం మనం గమనించవచ్చు. కనకయ్య గారి కథలు సామాజిక జీవనానికి నిలువుటద్దాలుగా చెప్పవచ్చు.

కనకయ్య గారి కథల్లో స్త్రీ పాత్రలు మన చుట్టూ జరుగుతున్న అన్యాయాలు, అఘాయిత్యాలకు అద్దం

పడతాయి. ముఖ్యంగా పెత్తందార్ల చేతుల్లో దగా పోయిన, విధి వంచితలైన మాతంగి, కరుణావతి వంటి పాత్రలు సమాజంలోని పోకడలను తెలిపి మహిళా చైతన్యం కోసం మేలుకొలుపు సాగిస్తాయి. అటువంటి సహజ పాత్రల ద్వారా సమాజంలో మార్పు కోరుచున్నారు. ఆచార్య గుండెడప్పు కనకయ్యగారు. ఆయన కథల్లోని స్త్రీ పాత్రలను పరిశీలిద్దాం.

చెప్పిచ్చు కొడతాం :

ఈ కథేతివృత్తం ఆదిమ సమాజంలో మొదటి మానవుడు ప్రపంచానికి నాగరికతను నేర్పుతూ, తాను ఏవిధంగా వంచనకు గురవుతూ, కులహీనుడిగా, అంటరానివానిగా ఎంచబడ్డాడో తెలియజేస్తుంది. ఈ కథలో మూడు స్త్రీ పాత్రలు కలవు. ఇతివృత్తపరంగా ఏ పాత్రకు నామకరణం చేయలేదు రచయిత. ఈ స్త్రీ పాత్రలను నల్లమ్మాయి, తెల్లమ్మాయి అంటూ వర్ణ వ్యత్యాసంతో గుర్తిస్తూ కథను నడిపించారు. ఈ ముగ్గుర మ్మాయిలు మొదటి మానవునికి ఏవిధంగా దగ్గరయ్యారో తెలియజేస్తూ, వారి యొక్క అలౌకికమైన శృంగార చేష్టలను ప్రబంధాల మాదిరి వర్ణించారు. అదే విధంగా వారు క్రమంగా గర్భవతులు కావడం వారిలో ఆ శారీరక, మానసిక మార్పులను, ప్రసవ కాలంలో వారి యొక్క చెప్పరాని, చెప్పుకోలేని ఆవేదనను, ప్రసవానంతరం వారిలోని మానసిక ప్రవృత్తిని తెలియజేస్తూ సూకరం వలె ప్రవర్తించినట్లు చెప్పిన కవి, పిల్లల ఏడ్పుల్లో వారి మాతృత్వ మమకారాలు కళ్ళకు కట్టినట్లు వివరించారు. ఈ కథలో స్త్రీల చిత్రణ కేవలం మానవ పరిణామ క్రమం, మాతృత్వ భావన విశదీకరణ లక్ష్యంగా కనకయ్య గారు చిత్రించారనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు.

అక్షరాల బంగారయ్య :

ఈ కథలో బంగారయ్య తల్లి పాత్ర ఒక్కటే స్త్రీ పాత్ర. ఆమె పేరు కొమరం. ఆమె బిడ్డ చదువు కోసం ఆరాటపడే ఆదర్శమూర్తిగా చిత్రించారు. ముఖ్యంగా ఇందులో బంగారయ్య తల్లిదండ్రులు కొమరం, యల్లయ్య. కనకయ్య తల్లిదండ్రుల పేర్లు కూడా అవే కావడం గమనించదగిన విషయం. కనకయ్య తన ప్రతినిధిగా బంగారయ్యను కథానాయకునిగా నిలిపాడు. తన బిడ్డ చదువు కోసం కొమరం ఎంతటి ఆర్థిక సమస్యలనైనా భరించడానికి సిద్ధంగా వున్నట్లు కొమరం పాత్రను ఆదర్శవంతమైన మహిళామూర్తిగా మలిచారు కనకయ్య గారు.

కొం(వి)డాకులు :

దీనికే విడాకులు అనే అర్థం ప్రతిబింబించేలా శీర్షికను ప్రయోగించారు. ఈ కథలో విధివంచిత అయిన కరుణా వతి అనే గిరిజన మహిళ యొక్క జీవన పోరాటాన్ని, తోడు లేని దౌర్భాగ్యురాలైన మహిళ పట్ల రాకాసి మూకలు జరుపుతున్న అఘాయిత్యాలను తెలియజేసారు. కరుణ మొదటి భర్త గిరిజన యువకుడు ఏనుగు దంతాల కేసులో జైలుపాలైనప్పుడు ఆమె యొక్క ఆవేదనను రచయిత ఎంతో హృదయ విదారకంగా వర్ణించారు. అటువంటి పరిస్థితులను ఆసరాగా తీసుకుని కరుణ మేనమామ మరియు ఆ గూడెం దొర సింగన్న ఇద్దరూ ఆమెపై అఘాయిత్యానికి ప్రయత్నిస్తారు. వారి నుండి తప్పించుకుని, తన జీవితాన్ని అంతం చేసుకోవడానికి అడవికి వెళ్ళి కొండాకులు తింటుంది. అక్కడ నుండి ఆమెను మాదిగ యువకుడు కొమరయ్య రక్షించి తన గూడేనికి తీసుకువస్తాడు. ఆమెను పెండ్లి చేసుకుంటాడు. కానీ అతన్ని కూడా పోలీసులు ఉద్యమకారుడని అరెస్ట్ చేస్తారు. ఈ విధంగా విధి వంచిత అయిన కరుణావతి కరుణ రసాత్మక గాదను తెలియజేసారు కనకయ్య గారు.

దోషులెవరు? :

ఈ కథలో ప్రధానంగా రెండు పాత్రలు కలవు. ఒకరు బిచ్చగత్తె భారతి, రెండవ ఆమె గాలయ్య భార్య గొంతెమ్మ. భారతి పేరుకు తగ్గట్టుగానే స్వయంగా భరతమాతను బిచ్చగత్తెగా చూపించారు. ఆమె చేతనే "సకల భోగాలతో పాటు, సకల కష్టాలను అనుభవిస్తున్న దాన్ని" అని చెప్పించారు. ఆమె యొక్క ముగ్గురు పిల్లలు

మూడు తరగతులకు చెందినవారు. పేద మధ్య ధనిక తరగతిగా విభజితమైన భారత ప్రజలే ఆమె యొక్క ముగ్గురు పుత్రులుగా చెప్పుకుంది. ముగ్గురు కొడుకులున్నా దినం తీరని దౌర్భాగ్య జీవితం గడుపుతున్న భారతి నిజంగా దౌర్భాగ్యురాలేనని ఆమె చేతనే చెప్పించారు. తన కొడుకుల స్థితిగతులు చెప్పిన భారతి. చిన్నవాడు ఏవిధంగా వంచనకు గురవుతున్నాడో తెలియజేసింది. కనకయ్యగారు ప్రస్తుత భారతావనిలోని ఆర్థిక అసమానత లను ఎత్తి చూపుతూ, అవహేళనగా కథలో కేవలం చిన్నభాగంలో భారతి వృత్తాంతం తెలియజేసి తన అసహనతను ప్రకటించారు. ఈ కథలో మరొక పాత్ర గొంతెమ్మ. భర్త అడుగు జాడల్లో నడుస్తున్న గృహిణి. భర్త భారతికి దానం చేస్తుంటే ఈ మాదిగ వారి దానం తీసుకునే వాళ్ళు ఎవరూ లేరని, ఆనాటి కుల వివక్ష ఎంత తీవ్రంగా వుందో దృఢ చిత్తంతో, సంపూర్ణ విశ్వాసం ప్రకటించిన వనితా రత్నం.

మాతంగి దాసు :

మాదిగ దాసు కులానికి చెందిన మాతంగి అనే అమ్మాయి జీవితం ఏవిధంగా ఇద్దరు గ్రామ పెద్దల వలన నాశనం అయ్యిందో ఈ కథలో వివరించారు. కనకయ్య గారు రాసిన పూర్తి స్థాయి మహిళా కథానాయిక పాత్ర గల రెండవ కథ. మొదటిది కొండాకులు. అసలీ అంటరానితనం, అందులోనూ కటిక పేదరికంలో జీవిస్తున్న మాతంగిపై, గోరుచుట్టుపై రోకలి పోటులా మాదిగగూడెం అగ్నికి అహుతైన తరువాత సాయం చేసే నెపంతో కరణం, మాతంగిపై ఆశపడటంతో పాటు మరో గ్రామపెద్ద రెడ్డి కూడా ఆమెపై కన్ను వేసి ఉగాది గడువుగా లోబరుచుకోవడానికి ఇద్దరూ ప్రయత్నించగా తప్పని పరిస్థితుల్లో ఆత్మాభిమానం చంపుకున్న మాతంగి కరణాన్ని ఆశ్రయించగా, పగతో రగిలిపోయిన రెడ్డి మాతంగిని, మాతంగి చెల్లిని చెరచి, వృద్ధులైన ఆమె తల్లిదండ్రులను చంపించిన ఘటనను కనకయ్య గారు ఎంతో హృదయ విదారకంగా వర్ణించడంలో పాఠకుల అశ్రువులకు కారణ మయ్యారు.

బయోగ్రాఫ్‌లు చివరిలేఖ :

ఇంత వరకు స్త్రీల యొక్క అభ్యున్నతి సాధికారితా వికాసాలు, కష్టాలు వెతలు తెలియజేసిన కనకయ్య గారు నాణేంలోని మరోవైపును కూడా పరిచయం చేసారు. ఈ కథ ద్వారా అగ్రవర్ణపు అమ్మాయి ఒక యువకుని ప్రేమించి, కవ్వించి, చొరవ చూపించి, శారీరక సంబంధం కూడా ఏర్పరచుకున్న తరువాత పెళ్ళి విషయానికి వచ్చేసరికి కులం తక్కువవాడని డబ్బు అసలే లేదని, ఆ యువకున్ని వదిలి మరొక అతన్ని వివాహం చేసుకున్న ఘటనను, మహిళల్లోని మరోచీకటి కోణాన్ని ఆవిష్క రించారు. ఈ విధమైన సంఘటన కూడా ఆయనకు ఎప్పుడో... ఎక్కడో తారసపడిందేమో...!

కనకపు గుడి :

ఈ కథలో కూడా "దొరలు, పెత్తందార్లు యొక్క లైంగిక వాంఛలకు బలైపోతున్న దళిత స్త్రీల యొక్క అనాథ చావులను తెలియజేసారు. అటువంటి బ్రతుకులీడుస్తున్న వారి జీవితాన్ని చూసి గుండె తరుక్కు పోయిన కనకం అనే మాదిగ వ్యక్తి దొరను ఎదిరించి గ్రామం నుండి వెడలిపోయి పెత్తందార్లు చేతుల్లో మానం కోల్పోయిన గంగమ్మను ఆత్మహత్య నుండి కాపాడి ఆమెకు ధైర్యం చెప్పి, ఆమెతో సహా గ్రామ పొలిమేరల్లో ఆశ్రమం ఏర్పాటు చేసుకుని, ప్రకృతితో స్నేహం చేస్తూ, వైద్యం చేస్తూ గొప్ప మునిగా పేరుగాంచడం వంటి అంశాలు ఇందులో కలవు.

కనకయ్య గారి కథల్లో అభూత కల్పనలు, ఊహా నిర్మితాలు కనిపించవు. ఎందుకనగా తాను చిన్ననాటి నుంచి చూసిన సంఘటనలు, తన ముందు జరిగిన సంఘటనలు, తాను స్వయంగా అనుభవించిన సంఘటనలు కలవు. ప్రతీ పాత్రలోనూ ఎన్నో అనుభవాలు, జీవిత విశేషాలు, దు:ఖాలు, వెతలను చూపిస్తున్నారు. అదే విధంగా కథన స్థలాలు కూడా ఊహా జనితాలు కావు. తన జన్మస్థలం వీణవంకను రెండు కథల్లో కథన

స్థలంగా పేర్కొన్నారు. అందువల్ల ఆ గ్రామంలో జరిగిన విశేషాలు, సంఘటనలు, కులాల కుమ్ములాటలు, అస్పృశ్యత వంటి అంశాలను నిశిత పరిశీలనతో, సహజత్వం చెడకుండా కథా నిర్మాణం కావించారు కనకయ్యగారు.

రాకాసి మూకల వెకిలి చేష్టల మధ్య నలిగిపోయి అసువులు బాస్తున్న కరుణావతి, మాతంగి వంటి విధివంచితలను పాత్రలుగా తీసుకుని సమాజంలోని లోపాలను ఎత్తిచూపతున్నారు కనకయ్యగారు. దొరలు పెత్తందార్ల కామవాంచలకు దళిత, నిమ్న వర్గ స్త్రీల బ్రతుకులు ఏ విధంగా దగ్ధమవుతున్నాయో, కామంధుల పాశవిక దాడులకు బలైపోయిన పేద స్త్రీల మనోరోధనను హృదయ విదారకంగా వర్ణించారు.

పెత్తందార్ల అఘాయిత్యాలను, అకృత్యాలను తన కథల ద్వారా బట్టబయలు చేస్తూ, బ్రతుకు భారమై ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్న ఎంతమంది అభాగ్యులను తన కథలలో చూపిస్తూ, వారిలో చైతన్యం వెల్లివిరిసి, వారు తిరిగి మనోధైర్యం కూడగట్టుకుని, సంఘంలో గౌరవంగా ఎలా బ్రతకాలో కనకపు గుడి కథలో తెలియ జేసారు. దొరలు చేతుల్లో అఘాయిత్యానికి గురై హత్యకు గురైన స్త్రీల దు:ఖపూరిత సంఘటన కూడా అదే కథలో గమనించవచ్చు.

స్త్రీ యొక్క మాతృత్వ మమకారాలు, ఔన్నత్యం అభ్యుదయ వికాసాలను తన కథల్లో అడుగడుగునా కోరుకుంటూ, స్త్రీలపై జరుగుతున్న దాడులపై అసహనతను ప్రకటిస్తూ, స్త్రీ యొక్క సంపూర్ణ స్వేచ్ఛా సాధికారతే అభిమతంగా కథా నిర్మాణం కావించారు ఆచార్య గుండెడప్ప కనకయ్యగారు.

ఆధార గ్రంథాలు :

1) మేమిట్లుండం - గుండెడప్ప కనకయ్య
2) ఎదురు చూపులు - సంకలనం - గుండెడప్ప కనకయ్య
3) మాదిగవారి చరిత్ర - తుళ్ళూరి లాబన్‌బాబు

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

తెలుగులో బ్లాగులు – వాటి ప్రాముఖ్యత

– సుధామల్ల ప్రవంతి, తెలుగు విభాగం, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం.

భారతదేశంలో సమాచార వ్యవస్థ గత రెండు మూడు దశాబ్దాలుగా చాలా వేగంగా విస్తరించిందని చెప్పవచ్చు. ఈ సమాచార వ్యవస్థలో మొబైలు ఫోన్లు, ఇంటర్నెట్ కూడా అంతర్భాగంగా ఉండి తమదైన శైలిలో ఈ అభివృద్ధిలో భాగం పంచుకున్నాయి. నేడు ఇంటర్నెట్ అందుబాటులో లేని ప్రాంతం దేశంలో లేదు అని చెప్పడం అతిశయోక్తి కాదు.

ఇంటర్ నెట్ మన ఇంట్లో వుంటే సమస్త విజ్ఞాన భాండాగారం మన ఇంట్లో ఉన్నట్టే ఒక అడుగు ప్రయాణంలో ఉండే ఈ విజ్ఞాన భాండాగారం (కంప్యూటర్ పెట్టె)లో మనం ప్రపంచంలో ఏ వింత కాంచాలన్నా కాంచవచ్చు. భూగోళం చివరన ఉన్న వ్యక్తికయినా సమాచారాన్ని ఇవ్వవచ్చు. అందుకోవచ్చు. ఫలితంగా దేశాల మధ్య రాష్ట్రాల మధ్య సరిహద్దులు చెల్లాచెదురయ్యాయి. దూరప్రాంతాలు దగ్గరయ్యాయి. ప్రపంచమే ఓ చిన్న గ్రామంలా మారి భూతలస్వర్గంగా భాసిస్తోంది.

ఇంటర్ నెట్ అనేది ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కలుపబడిన ప్రసార అల్లిక వ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థ వివిధ రకాలైన కంప్యూటర్ల మధ్య కలుపబడిన కొన్ని లక్షల వ్యక్తులకు సేవలందిస్తుంది. ఈ ఇంటర్ నెట్ అనేది వివిధ రకాల కప్యూటర్ ఆపరేటింగ్ సిస్టమ్ ల మధ్య కూడా సమస్వయం కుదిర్చి సమాచారాన్ని బట్వాడా చేస్తుంది.

విశ్వవ్యాప్తమైన ఈ ఇంటర్‌నెట్‌లో మీ ప్రోగ్రామ్ లోని సమాచారాన్ని ప్రపంచంలోని ఏ మారుమూల ప్రదేశానికైనా ఇంటర్ నెట్ కనెక్షన్ ఉన్న మరొక కంప్యూటర్ కు సమాచారాన్ని పంపిణి చేయవచ్చు. ఈ ఇంటర్ నెట్ కనెక్షన్ ద్వారా ఒక్కటేమిటి దేశాల సరిహద్దులు, ఆటలు, వార్తా పత్రికలు, క్లాస్ రూం పాఠాలు, జోకులు, పాటలు, సినిమా, వీడియో ఇలా చెప్పుకుంటూపోతే అసలు ఇంటర్ నెట్ లేనివి ఏమిటా అని వెదకాలి. ఇంటర్ నెట్ గురించి సంక్షిప్తంగా చెప్పుకోవాలంటే ఇంటర్ నెట్ ను విశ్వంతో పోలిస్తే అందులో ఉన్న చిన్న చిన్న నక్షత్ర లలాంటివి మన కంప్యూటర్ లు. అందుకే ఇంటర్ నెట్ ఈజ్ దా నెట్ వర్క్ ఆఫ్ దా నెట్ వర్స్ అంటారు.

ఇంటర్నెట్ చరిత్ర 1950లో ఆరంభమైన నెట్ వర్కింగ్‌లతో పాటే ఆరంభమైంది అని చెప్పవచ్చు. 1950లో ఆరంభమైన ఈ కంప్యూటర్ల అనుసంధానం ఆ కంప్యూటర్ల మధ్య సమాచార వినిమయానికి అవకాశాన్ని కల్పించింది. 1990 నాటికి ఇలా అనుసంధానమైన కంప్యూటర్ల సంఖ్య విస్తృతంగా పెరిగిపోవడంతో సమాచార వినమయం కూడా చాలా పెద్ద ఎత్తున జరిగింది. దీనితో ఎలక్ట్రానిక్ మెయిల్, మెసేజింగ్, ఇంటర్నెట్ ఫోన్ వీడియో కాల్స్, ఫోరంలు, బ్లాగులు, సోషల్ నెట్ వర్కులు, ఆన్ లైన్ షాపింగ్ల వంటి సేవలతో ఇంటర్నెట్ విశ్వవ్యాప్తంగా సంస్కృతి, వ్యాపారాలపైన తనదైన ప్రభావాన్ని చూపే స్థాయికి ఎదిగింది.

ఇంటర్నెట్ ఆసియాఖండంలోకి 1980లలో ప్రవేశించింది. 1990 నాటికి ఇంటర్నెట్ సౌకర్యం ఆసియా ఖండంలోని దాదాపు అన్ని దేశాలలో అందుబాటులోకి వచ్చింది. ఇంటర్నెట్ ను వినియోగించుకోవడం తొలుత కాస్త క్లిష్టం అనిపించినా, తర్వాతి కాలంలో కంప్యూటర్ రంగంలో వచ్చిన మార్పులు ఈ సేవలను వినియోగించుకోవడాన్ని సులభతరం చేశాయి.

బ్లాగ్ అంటే ఆన్ లైన్ డైరీ అని నిర్వచించుకోవచ్చు. Web - log అనే రెండు ఆంగ్ల పదాల కలయిక నుండి పుట్టిన పదమే బ్లాగ్. డిసెంబర్17,1997న జాన్ బర్గర్ అనే ఆయన మొదటిసారిగా ఈ పదాన్ని ఉపయోగించాడు. 1999లో పీటర్ మెర్హోల్జ్ అనే వ్యక్తి Web

logని సరదాగా విడగొట్టి We blog అని తన బ్లాగ్‌లో పొందు పరిచారు, బ్లాగ్ అనేది Weblogకి పొట్టి పదం గాను, దాని క్రియగాను భావించారు, క్రమేణా Weకి blog అనే పేరు స్థిరపడింది. Web అనే పదానికి నిఘంటు అర్థం సాలెగూడు అయినప్పటికీ ఆఅర్థం మరుగునపడి అంతర్జాలం అనే అర్థం ప్రాచుర్యం లోకి వచ్చింది. log అంటే రోజువారీ వ్యాపారపు లెక్కలు. అయితే ఈ అర్థం కూడా పోయి రోజువారి, తేదిలవారీగా దినచర్యల్ని అంతర్జాలంలోని బ్లాగులు ప్రచురించు కోవడం అనే అర్థమే నేడు కనబడుతుంది. ఆంగ్లంలోని blog అనే ఆంగ్ల పదాన్ని యధాతథంగా తెలుగులోనికి తెచ్చుకుని ఆ పదాన్నే మనమూ వాడుతున్నాం.

బ్లాగుల్లో వ్యాసాలు, సలహాలు, విమర్శలు, వైద్యం, సాంకేతికం, చరిత్ర, హాస్యం, ఛాయాచిత్రాలు, సమీక్షలు, సాహిత్యం ఇలా అన్ని అంశాలను చేర్చుకుంటూ ముందుకు పోవటం మనం గమనించవచ్చు. మనం ఒకసారి రాసిన విషయాన్ని ప్రచురిస్తే దాన్ని టపా అని పిలుస్తా. అంటే బ్లాగు రచయిత ఈ టపా ద్వారా పాఠకుల్ని పలకరిస్తాడు.

ఇంకా చెప్పాలంటే ఇది అంతర్జాల దినచర్య పుస్తకం అని చెప్పుకోవచ్చు. డైరీలో రాసుకునే విషయాలకి నియమ నిబంధనలు ఉండవు. అంటే మనసులో నుండి వచ్చే ప్రతిమాటని డైరీలో రాసుకుంటాము. డైరీ పూర్తిగ వ్యక్తిగత మైనది. అది అందరికి ప్రదర్శనగా ఉంచలేము. బ్లాగు కూడా డైరీ వంటిదే అయినా అది అంతర్జాలంలో ప్రచురించాక బ్లాగ్ పాఠకులందరికీ దాన్ని చూసే అవకాశం కలుగుతుంది. (అందువల్ల బ్లాగు రచయిత ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో వుంచుకుని బ్లాగు టపాలను రాయడంలో జాగ్రత్త వహించాల్సి ఉంటుంది. పూర్తిగా వ్యక్తిగత విషయాలను అశ్లీల, సామాజిక, వ్యతిరేకాంశాలను బ్లాగుల్లో ప్రచురించ కుండా ఉంటే మంచిది.)

ఒక బ్లాగులో ఎన్నో రకాలైన అంశాలను టపాలుగ ప్రచురించవచ్చు. బ్లాగు టపాలను ప్రతిరోజు రాయాలన్న నియమ నిబంధనలేమీ ఉండవు. వ్యక్తిగత బ్లాగులు రాసేవాళ్లకి లేదా తమ బ్లాగుల్ని తాము ఎంచుకున్న పాఠకులకి మాత్రమే కన్పించేలా చేసుకునే సౌలభ్యం కూడా ఈ బ్లాగుల్లో ఉంటుంది.

బ్లాగులలో చర్చలు, వాదోపవాదాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. అందువల్ల పాఠకుడు కూడా ఇంకొకరి బ్లాగుల్లో తమ అభిప్రాయాలను పంచుకునే అవకాశం కూడా ఉంటుంది. ఒకరకంగా చెప్పాలంటే బ్లాగు కూడా ఒక వెబ్ సైట్ వంటిదే. ఈ బ్లాగులన్నీ ఉచితంగా ఏర్పాటు చేసుకునే వీలుంది. బ్లాగు ఒక మీడియాలాగ పని చేస్తుంది. ఇప్పుడు మనకు అందుబాటులో ఉన్న టి.వి. రేడియో, న్యూస్ పేపర్ వంటి మాధ్యమాలు ప్రజలకి ఎంత వరకు అందుబాటులో ఉన్నాయో మనకు తెలిసిందే. వారు ఒక వార్తను ప్రకటించిన తర్వాత ఒక పౌరుడు తన అభిప్రాయాన్ని తెలియ జేయడానికి అవకాశం ఉండదు. వారికి మన అభిప్రాయాన్ని తెలియ జేసినా వారు వెంటనే ప్రచురించే అవకాశం ఉండదు. ఒకవేళ మీడియా వారు పౌరుని అభిప్రాయాన్ని తిరిగి ప్రచురించేలోగ ఆ సమస్య, దేశ రాజకీయాలు వెంట వెంటనే మారిపోతూ ఉంటాయి. టి.వీ ల వంటి వాటిలో వారికి అందుబాటులో ఉన్న ప్రజలతో మాత్రమే చర్చలు నిర్వహించి అభిప్రాయ సేకరణలు చేస్తారు.

అయితే బ్లాగుల్లో మాత్రం ఒక టపా ప్రకటించిన వెంటనే దాన్ని అంతర్జాలం లోకి ప్రసారం చేసే అగ్రిగేటర్లు ఉన్నాయి. ఉదా : మాలిక, కూడలి, జల్లెడ, హారం. అత్యంత వేగవంతమైన ఈ వ్యవస్థ వల్ల బ్లాగు త్వరగా ప్రచురించటం చేత అందరికీ అందుబాటులోకి వస్తుంది. బ్లాగుని చదివిన పాఠకులు ఆ సమస్యలపై గాని లేదా దాని మీద అభిప్రాయం గాని వెంటనే తెలియజేసే అవకాశం బ్లాగులోకే ఉంటుంది. దానివల్ల ఆ అంశం మీద పాఠకులు ఎంతమందైనా స్పందించి తమ విభిన్న మైన అభిప్రాయాలను చెప్పటం వల్ల ఆలోచనాత్మక మైన చర్చలు జరిగే అవకాశం ఉంటుంది. ఈ పరిణామాలను

మనం పరిశీలిస్తే ఇతర మాధ్యమాల కన్నా బ్లాగు సందేశం త్వరగా ప్రజల్లోకి వెళుతుంది. ప్రజల అభిప్రాయాలను కూడా అంత తొందరగా తెలుసు కోగలుగుతారు.

అయితే బ్లాగు పుట్టకముందు అంతర్జాలంలో చర్చావేదికలు ఉండేవి. ఆ చర్చా వేదికలన్నీ ఒక వెబ్ సైట్ లో నిర్వహించేవారు. ఒక చర్చనీయాంశాన్ని చెప్పిన తరువాత పాఠకుల అభిప్రాయాలన్నీ దానికింద వస్తుండేవి. 1983 -84 ప్రాంతంలో ఎతీవఅ జు తీవఽ ఎుఅ అనే వ్యక్తి mod bar పేరుతో ఒక సంగ్రాహకగూడు ప్రారంభించాడు. ఇతని సైట్లలో టపా అయిన అభిప్రాయాల క్లుప్తీకరణలు ఆ సంగ్రహకగూటిలో ప్రదర్శిత మయ్యేవి. ఇతర గూళ్లకి లంకెలు ఉండటం వల్ల మూడ్ బార్ ని మనం ప్రపంచంలోనే తొట్టతొలి బ్లాగుగ పరిగణించవచ్చు. కాని అది ఎనిమిది నెలలకు 8 మించి కొనసాగలేదు. బ్రయన్ గారి సంగ్రహక గూడు మొట్ట మొదటి బ్లాగు అయినప్పటికి దాని సంగతి బ్లాగర్లు ఎవరికీ తెలియదు. మన ఆధునిక బ్లాగులు పరిమాణం చెందినది మాత్రం 1990లలో.

విస్తారంగా ప్రాచుర్యం పొందిన ఆన్ లైన్ డైరీల నుంచి జనం వాటిల్లో తమ వ్యక్తిగత జీవితాల గురించి రాసే వాళ్ళు. Journalists Journalers, Escribi tionists అని అలాంటి వారికి రకరకాల పేర్లుండేవి. బ్లాగు టపాల్ని అప్ డేట్స్ అనేవారు. కొన్ని సాలెగూళ్ళలో Whats now అనే బొత్తాము ఉండేది. ఇందులో సదరు సాలెగూటి నిర్వాహకుల అభిప్రాయాలు తేదీలతో సహా ప్రచురిత మయ్యేవి. వాటిల్లో ఇప్పటి బ్లాగుల్లా వ్యాఖ్యా సౌకర్యం ఉండేది కాదు. కాని సైటు కంతా కలిపి ప్రధానపుట లో అతిథి పంక్తులు అని ఒకటుండేది. అందులో సందర్శకులు తమ అభిప్రాయాలు రాయొచ్చు. ఇవికాక కేవలం వార్తాహరగూలళు కొన్నుండేవి. వాటిల్లో Matt Druge స్థాపించిన Drudge Report, ఇంకా Institute for public Accuracy వారి సాలెగూటిలో ఆ రోజుల్లో టపా అయిన సంక్షిప్త వార్తకథనాలు ప్రముఖమైనవి. అలాగే kibe అనే ఆయన తన సాలెగూటిలో తరచుగా రాసిన వార్తా వ్యాఖ్యాలు కూడా బ్లాగుల నిర్వచనానికి లోబడేవే.

2004లో బ్లాగులు అంతర్జాలంలో ప్రముఖ పాత్రను వహించాయి. వార్తా సంస్థలు, రాజకీయ వార్తల కోసం ఇతర విషయాలను సర్వే చేయటం కోసం జనాభిప్రాయాన్ని తెలుసుకోవటం కోసం బ్లాగుల్ని ఉపయోగించ సాగారు. బ్లాగుల్ని నిర్వహించుకోవడానికి, సృష్టించు కోవడానికి అనేక సంస్థలు బ్లాగర్లకి అవకాశాలు కల్పించాయి. ''బ్లాగులకు సామాన్యంగా ఉండే రెండంశాలు బ్లాగ్చక్రాలు, వ్యాఖ్యాలు. బ్లాగ్ రోల్స్ అంటే ఒక బ్లాగ్ నుండి లింకులు ఇచ్చిన బ్లాగుల జాబితా తన బ్లాగుకు దగ్గర సంబంధం కలిగిఉన్న బ్లాగులకు లింక్‌లు ఇవ్వడం ద్వారా బ్లాగరు తన బ్లాగ్ ఒక సందర్భాన్ని సృష్టిస్తారు. ఈ లింకుల ద్వారా ఒక బ్లాగు ఎన్నిసార్లు ఉదహరించ బడిందో లెక్కవేస్తారు. బ్లాగర్లు వ్యాఖ్యలను చాలా కీలక మైనదిగా భావిస్తారు. దీనివల్ల బ్లాగుల సత్తాను తెలుసుకునే అవకాశం ఉంటుంది.

బ్లాగులు వర్గీకరణ :

వ్యక్తిగతం : బ్లాగు అంటే ఆన్ లైన్ డైరీ లేదా జర్నల్ అని వ్యవహారంలో ఉంది. సరళమైన భాషలో రచనానుభవం లేనివారు కూడా తమ దైనందిన జీవన సరళిని వారి కవిత్వాన్ని లేదా కథలను లేదా లోకాభిరామాయణాన్ని ముచ్చట్లను ఈ బ్లాగులో రాసుకుంటారు. దీనిలో వ్యాఖ్యల రూపంలో పాఠకులు కూడా తమ అనుభవాలను రాస్తుంటారు. కాలేజి విద్యార్థులు, ఉద్యోగులు వారికున్న మనస్పర్థలను, కోపాలను, తాపాలను ఇతరులపై ప్రదర్శించటానికి ఈ బ్లాగులు బాగా ఉపయోగపడుతున్నాయి.

ఆలోచనాత్మకం : పైన చెప్పుకున్న వ్యక్తిగత బ్లాగులు బ్లాగర్ల జీవితంలోని సంఘటనలకు సంబంధించి నవై ఉంటాయి. అయితే ఇందులో ఏదైనా ఒక సామాజిక అంశంపైన గాని, వార్తలలోని ప్రముఖ విషయం మీద గాని బ్లాగరు తన ఆలోచనలను విమర్శను రాస్తాడు. ఈ

విషయాలపై పాఠకుడికి కూడా ఆలోచన పుట్టిస్తాడు. ఇందులో కేవలం రాజకీయ అంశాలే కానక్కరలేదు. ఆధ్యాత్మిక, సినిమారంగం, సాహిత్య సంగీత పరమైన అంశాలేవైనా కావొచ్చు. బ్లాగులు ప్రత్యేకంగా ఉన్నట్లుగా మనకు గోచరిస్తాయి.

మిత్రబ్లాగు : ఒకే అంశం మీద ఒకే అభిప్రాయం కలిగిన వారు ఒకే బ్లాగును నిర్వహిస్తారు. వీటిని మిత్రబ్లాగులు అంటారు. దీనిలో చిన్న చిన్న టపాలు రాస్తారు. ఒకరి కేంట ఎక్కువ మంది ఈ బ్లాగును రాయటం వల్ల తరచుగా టపాలు కన్పిస్తుంటాయి. ఈ బ్లాగు రచయిత తన బ్లాగును తన స్నేహితుల బ్లాగులతో అనుసంధానించ గలిగే వీలు కల్పిస్తారు.

విషయాత్మకం : ఒక ప్రత్యేకమైన విషయంపైన రాసే బ్లాగులను విషయాత్మక బ్లాగులు అంటారు. ఉదా: గూగుల్ బ్లాగులను చెప్పుకోవచ్చు. గూగుల్ కు సంబంధించిన వార్తలు మాత్రమే ఇందులో ఉంటాయి. సాంకేతిక పరమైన అంశాలను మాత్రమే రాసే బ్లాగులు కూడా విషయాత్మక బ్లాగులు అవుతాయి.

వార్తలు : కొన్ని బ్లాగులు వార్తలను అందిస్తూ ఉంటాయి. వాటిలో రాజకీయమైన, దేశానికి సంబంధించిన, క్రీడలకు సంబంధించిన సంగీతానికి సంబంధించిన వార్తలను ఈ బ్లాగుల్లో మనమూ చూడవచ్చు.

సంయుక్తం : ఒక విషయం గురించి ఒకే బ్లాగులో ఒకరికంటే ఎక్కువ మంది కాని లేదా ఎవరైనా రాసే బ్లాగులన సంయుక్త బ్లాగులు అని అంటారు.

రాజకీయ బ్లాగులు : రాజకీయ బ్లాగులు బ్లాగుల్లో ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. రచయితకు ఆసక్తిగా ఉన్న ఏ అంశానైనా ఈ బ్లాగుల్లో రాస్తారు. వార్తల వెబ్ సైట్ లోని వార్తలకు లింకులిచ్చి వాటిమీద తమ అభిప్రాయాలను వార్తల పక్షపాతధోరణిని విమర్శిస్తూ రాస్తారు.

చట్టపరమైనవి : న్యాయ, చట్టపరమైన విషయాలను చర్చించే బ్లాగులను చట్టపరమైన బ్లాగులు అంటారు.

డైరక్టరీ బ్లాగులు : రకరకాల వెబ్ సైట్ల వివరాలను వర్గీకరించి క్రమపద్ధతితో అమర్చిన బ్లాగులు, వార్తలకు సంబంధించిన బ్లాగులు కూడా ఈ బ్లాగుల కిందికి వస్తాయి.

ప్రసారమాధ్యమాల బ్లాగులు : ప్రింట్ మీడియా, ఎలక్ట్రానిక్ మీడియాలలో వార్తల్ని ప్రసారం చేసేటప్పుడు ఏమైనా పొరపాటుగ చెప్పినా, చూపినా ప్రజల నుండి వ్యతిరేకత వ్యక్తమవుతుంది. అప్పుడు కొన్ని బ్లాగులు ఈ మీడియాకి అండగా ఉండే బ్లాగుల్లో సహకారమైన రచనల్ని అందిస్తుంటారు. లేదా వారు ఆ వార్తలను ఎందుకు అలా చూపించవలిసి వచ్చిందో వాటి వెనుక ఉన్న పరిస్థితులను వివరిస్తూ ఉంటారు. కొంతమంది బ్లాగర్లు ప్రసారమాధ్యమాలు చేసే తప్పులను ఎత్తి చూపిస్తూ టపాలు రాస్తుంటారు.

వ్యాపార సంస్థల బ్లాగులు : వ్యాపార సంస్థలు తమ అధికారిక బ్లాగులు ప్రచురిస్తూ వారి వ్యాపారాభివృద్ధి కి బాటలు వేసుకుంటారు. అనేక విశ్వవిద్యాలయాలు, సంస్థలు తమ సమాచారాన్ని తెలియజేయుట కొరకు ఈ బ్లాగులను ఉపయోగిస్తున్నారు.

సలహా : చాలా బ్లాగులు రకరకాల సమస్యలపై సలహాలు సూచనల్ని అందిస్తుంటారు.

మతపరమైనవి : ఈ బ్లాగుల్లో మతపరమైన ఆధ్యాత్మిక సలహాలు, శ్లోకాలు మంత్రాలు, మత గ్రంథాలు, మత పరమైన విశ్లేషణలు చర్చిస్తూ ఉంటారు.

ఫార్మేట్లు : ఇవి ప్రత్యేకమైన ఫార్మెట్లను కలిగి ఉంటాయి. అంటే బొమ్మల బ్లాగులు, వీడియో బ్లాగులు, కార్టన్ బ్లాగులు మొదలైనవి.

ఆడియో బ్లాగులు : ఇవి 2000 సంవత్సరాల నుండి బాగా అభివృద్ధి చెందాయి. సినిమా పాటలు, సంగీతం లేదా వ్యక్తిగతంగా పడుకున్న పాటలు ఉంటాయి.

ఫోటోగ్రఫి : డిజిటల్ కెమెరాలు, మొబైల్ కెమెరాల ద్వారా తీసిన ఫోటోలను ఈ బ్లాగుల్లో ప్రదర్శిస్తారు. వీటిల్లో రకరకాల అంశాలకు చెందిన అంశాలుంటాయి.

వీడియో : జనవరి 2005 న మొదటి వీడియో బ్లాగు స ృష్టించబడింది. దీనితో వీడియో బ్లాగింగ్ బాగా వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది.

పిల్లల బ్లాగులు : చిన్న పిల్లలకోసం కథలు, పాటలు, హస్తకళలు, వైజ్ఞానిక విషయాలు మొదలైనవి ఉంటాయి.

సైన్స్ బ్లాగులు : విశ్వ రహస్యాలు, భౌగోళిక, శాస్త్రీయ విజ్ఞానం ఈ బ్లాగుల్లో కనిపిస్తాయి.

వంటల బ్లాగులు : తెలుగు వంటలతో పాటు ఇతర ప్రాంతాల వారి వంటలను కూడా పరిచయం చేసే బ్లాగులు.

హస్త కళలు : పెయింటింగ్, కుట్లు, అల్లికలు, వంటి హస్త కళలకి సంబంధించినవన్నీ ఇందులో ఉంటాయి.

ప్రాంతీయవాదపు బ్లాగులు : ప్రస్తుత దేశ, రాష్ట్ర, రాజకీయ పరిణామాలకు, ప్రాంతీయవాదుల మనోభావాలకు అద్దంపుడుతూ రాస్తున్న బ్లాగులివి.

సాహిత్య బ్లాగులు : కథలు, కవితలు, సాహిత్య వ్యాసాలు, పద్యాల రచయితల జీవిత విశేషాలను పొందుపరిచే బ్లాగులివి.

తెలుగు పాటల సాహిత్యం : తెలుగు సినిమా, జనపదం, ఆధాత్మిక పాటల సాహిత్యం ఇందులో ఉంటాయి.

ముగింపు :

ఇలా తెలుగు సాహిత్యాన్ని బ్లాగులు చాలా వ్యాప్తి చేస్తున్నాయి అని చెప్పడానికి పై విషయాలే స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి. ఇప్పుడున్న కాలపరిస్థితుల దృష్ట్యా సాహిత్యం బ్లాగుల ద్వారా వ్యాప్తి చెందుతూ ప్రపంచం ముందు తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

ఇతర మాధ్యమాల కన్నా బ్లాగు సందేశం త్వరగా ప్రజల్లోకి వెళుతుంది. దాని పైన విమర్శ సద్విమర్శలు కూడా అందుబాటులో ఉంటున్నాయి.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్య పరిశోధన సంస్థ ప్రచురిత 'హితోపదేశ' గ్రంథ విశిష్టత

- వడ్లమూడి యోగీశ్వరరెడ్డి, పరిశోధక విద్యార్థి, ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ, శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం, తిరుపతి.

ఆంధ్రసాహిత్యంలో అధునాతన యుగంలో ఎన్నో గ్రంథాలు ముద్రణ భాగ్యానికి నోచుకోకుండా ఆంధ్ర, ఆంధ్రేతర ప్రాంతంలో ఉన్న వివిధ పుస్తక భాండాగారాలో ఇప్పటికీ మూలుగుతూ అనేక అముద్రిత గ్రంథాలు ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. అయితే అముద్రిత గ్రంథాలు మనకు రెండు రూపాల్లో దర్శనమిస్తాయి.

1. తాళపత్ర ప్రతులు, 2. కాగితపు రాతప్రతులు. తాళపత్ర ప్రతులు తరతరాలుగా ఒక జాతికి వారసత్వంగా సంక్రమించే సంపద వంటివి. కాగితపు రాతప్రతులు ఆ తాళపత్ర ప్రతుల మాతృకలకు పుత్రికలు. అలాగని కాగితపు ప్రతులన్నీ చూసిరాసినవేనని చెప్పలేము. కొన్ని మూలగ్రంథాలు మౌళికంగా కాగితంపైనే రాయబడి ఉంటాయి.

ఒక మూలతాళపత్రప్రతి మరొక తాళపత్రప్రతికి పుత్రిక కావచ్చు. ఈ పద్ధతి కాగితం వాడుకలోనికి రాకముందు వరకు జరుగుతుండేది. ఎప్పుడైతే కాగితం రాతక ప్రధాన ఉపకరణమైనదో ఆనాటి నుండే శిథిలమై, పొట్టులా రాలిపోతున్న తాళపత్రప్రతులను ఉద్ధరించే క్రమంలో మాతృకైనటు వంటి తాళపత్రాలను చూసి కాగితంపైకి ఎత్తిరాయడం ప్రారంభమైంది. దీనినే Transcription of Manuscripts అంటారు.

ఇలా అనేకానేక తాళపత్రప్రతులు సి.పి.బ్రౌన్ గారి కాలంలో కాగితాలపై ఎత్తిరాయబడ్డవి. ఈ బృహత్కార్యానికి ప్రధానకారుడు, ప్రేరకుడైన బ్రౌన్‌దొర. తెలుగు భాషపై అభిమానం పెంచుకొని, ఆ భాషోద్ధరణకై తన జీవిత సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేసిన ఒక పాశ్చాత్య పండితుడు కావడం ఆశ్చర్యకరమైన అంశమేకాదు; తెలుగు జాతి సర్వదా కృతజ్ఞత చూపవలసిన విషయం.

ఈ విషయాలన్నీ ఎందుకు చెప్పుకుంటున్నామంటే 13వ శతాబ్దికి ముందువాడైన నారాయణ పండితుడు సంస్కృతంలో నీతికథాకావ్యంగా రాసిన 'హితోపదేశం' అనే మహాగ్రంథాన్ని సి.పి.బ్రౌన్ తన పర్యవేక్షణలో బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులచే తెలుగుటీకా తాత్పర్యంతో కాగితంలోకి తెనిగింపజేసి పుణ్యం కట్టుకున్నాడు. ఇండో యూరోపియన్ భాషా సంప్రదాయాలను తెలుగులో చొప్పించి పాశ్చాత్య పద్ధతిలో గ్రంథ నిర్మాణానికి సి.పి.బ్రౌన్ చేసిన కృషికి హితోపదేశం ఒక ఉదాహరణ. దీన్ని క్రీ.శ॥ 1852లో మద్రాసులో తన పర్యవేక్షణలో బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులచే ప్రతిపదార్థ, తాత్పర్యాలను ఆనాటి తెలుగు వ్యావహారికభాషలో రాయించడం విశేషం. అందులోను బ్రౌన్ స్వహస్తలిపితో ఈ పుస్తకం ముద్రణకు యోగ్యమని ఆయన స్వయంగా రాయడం జరిగింది.

"The Hitopadesa in Sanskrit with a commontary explaining every word in Telugu (హితోపదేశము సటీకా) Written under the directions of C.P. Brown, Madras 1852. The text is that of Proffessor Johnson printed in 1847. But in some places it has been amended and the interpretation also has been Corrected."

"This Telugu Commentary deserves publication. This volume is the sole existing one. It is the original volume in the learned authar's own handwriting."

- C.P. Brown, April. 1855.

ఈ టీక 1852, డిసెంబర్ 11 తేది నుండి 1853, జూలై 2 తేది మధ్యకాలంలో రాసినట్లు తెలుస్తుంది. ఈ రాతప్రతి టీకాకారుని స్వహస్తలిఖితమని, బ్రౌన్ ఆదేశాను

సారం రచించినట్లు పేర్కొనబడింది. ఈ గ్రంథానికి ఈ రాతప్రతి ఒక్కటే ఉన్నట్లు ముఖపత్రంలో ఆంగ్లభాషలో రాయబడి ఉండటం విశేషం. ఈ గ్రంథం చివర టీకాకర్త స్వయంగా ''ఇది మహారాజశ్రీ శ్రీ సి.పి.బ్రౌన్ వారి శెలవు ప్రకారం బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులు హితోపదేశమునకు 1852 సంవత్సరంలో డిసెంబరు నెల తారీఖు 11 ఆరభించి 1853 జూలై 2వ తారీఖు వరకు సంపూర్ణం చెసెను''. అని రాసి ఉండటం గమనింపదగింది.

ఈ హితోపదేశ గ్రంథ ముందుమాటలో ''ఈ ఆంధ్రటీక క్రీ.శ॥ 1847 లో జాన్సన్ పరిష్కరించిన ప్రతిని ఆధారం చేసుకొని రాయడం జరిగింది, అక్కడక్కడ వ్యాఖ్యానకారుడు కొన్ని మార్పులు చేశాడు'' అని ఆచార్య వేమూరి వేంకటరమణారెడ్డి గారు తెలిపారు.

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ మ్యానుస్క్రిప్ట్ గ్రంథాలయంలో కొశిఎన చీశి. 7976 సంఖ్యతో ఉన్న ఈ కాగితపు రాతప్రతికి ఒక వైశిష్ట్యం ఉంది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం జరుగుతున్న కాలంలో ముందుజాగ్రత్త చర్యగా మద్రాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారంలోని తాళపత్ర, కాగితపు రాతప్రతులన్నీ తిరుపతి ఓరియంటల్ కాలేజీ లైబ్రరీలో భద్రపరచడం జరిగింది. అప్పుడే శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ ఏర్పడింది (జూలై, 1939). యుద్ధానంతరం తిరిగి రాతప్రతులన్నీ మద్రాస్‌కు తరలించడం జరిగింది. ఆ తరలింపులో పొరపాటున సి.పి.బ్రౌన్ 'హితోపదేశ' కాగితపు రాతప్రతి ఓ.ఆర్.ఐ. గ్రంథాలయంలోని ముద్రిత పుస్తకాలలో కలిసిపోయి ఇక్కడే ఉండిపోయింది. ఇది కాలక్రమేణ గ్రంథాలయం స్వీకరింపబడి 7976 అనే స్టాక్ నెంబర్‌తో దేవస్థానం సేకరణ (T.T.D.Collection)లోకి వచ్చింది. చాలాకాలం సి.పి.బ్రౌన్ రాయించిన హితోపదేశం తెలుగుటీక సంస్కృత గ్రంథాలలో ఉండిపోయింది.

ఈ సంస్థ కాగితపు రాతప్రతులు వివరణాత్మక సూచిక (Descriptive Catalogue) తయారు చేయడానికి 1985లో డా॥ కె.జె.కృష్ణమూర్తి, డా॥ ముదివేడు ప్రభాకర రావు రాతప్రతుల్ని సమీకరణ చేస్తున్న సందర్భంలో వారికి సహాయంగా తోడ్పడుతున్న శ్రీ టి. అనంత నారాయణ గారి చేతికి హఠాత్తగా ఈ ప్రతి రావడం, గుర్తించడం జరిగింది. అప్పుడే ఈ రాతప్రతి వైశిష్ట్యం తెలుసుకోవడం జరిగింది.

హితోపదేశం ముద్రిత గ్రంథ పీఠికలో ఈ ప్రతి గురించి ముదివేడు ప్రభాకరరావు గారు ''ఈ ప్రతి దాదాపు 55 సంవత్సరాలు (1930-1985) పరిశోధకుల కన్నుగప్పి అజ్ఞాతంగా ఉండిపోవడంవల్ల శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వ విద్యాలయ తెలుగు అధ్యాయనశాఖలో సి.పి.బ్రౌన్ రీసర్చ్ ప్రాజెక్టును నిర్వహించిన ఆచార్య జి.ఎన్.రెడ్డి, రీసర్చ్ ఆఫీసర్‌గా పనిచేసిన బంగోరె ప్రభుతులకు దీని ఆచూకి తెలుసుకునే అవకాశం లేకపోయింది. పైగా బ్రౌన్ కాలేజిలో దాదాపు 30మంది పండితులు పనిచేసినట్లు పరిశోధనాపరమేశ్వర శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావు గారు ' బ్రౌన్ పండిత మండలి ' అనే వ్యాసంలో పేర్కొన్నారు. కానీ, బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యుల పేరు ఆ పట్టికలో లేకపోవడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించిందని అందుచేత ఈ గ్రంథం యొక్క ఉనికిగాని, ఈ వ్యాఖ్యాత ఆచూకి గాని తెలుసుకొనే అవకాశం 1985 వరకు ఎవరికి కలుగలేదు. ఈ గ్రంథంలో తప్ప బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యుల ప్రస్తావన బ్రౌన్ సాగిత్యంలో గాని, యితరత్ర ఎక్కడా కనబడడం లేదు. ఈయన సర్కారు ప్రాంతానికి చెందిన వైష్ణవ సంస్కృత పండితుడని మాత్రం చెప్పవచ్చు.'' అని తెలిపారు.

హితోపదేశం - గొప్ప నీతికథాకావ్యం :

మానవుని మస్తిష్కంలో 'కథ' ఉద్భవం ఎప్పుడు జరిగిందో చెప్పడం కష్టం. మానవుని భాష ఎంత ప్రాచీనమో, కథ కూడా అంత ప్రాచీనమైనదని చెప్పవచ్చు. ప్రాచీన భారతదేశం కళలకే కాదు, కథలకు కూడా పుట్టినిల్లు. పరాక్రమ, సాహస, అద్భుత అనుభవాలతో కూడిన కథలు, సముద్ర యాత్రలతో కథలు, విజ్ఞాన నీతి ధర్మబోధక కథలు, శృంగార కథలు ఇంకా ఎన్నో

కథలు ఇక్కడే మొలకెత్తాయి. ఈ కథలు అతి ప్రాచీన కాలంలోనే దేశాంతరాలు వరకు వ్యాపించి ఆయా దేశాల రంగు, వాసలను పూసుకొని అక్కడే స్థిరపడ్డవి. ఒక విధంగా ప్రపంచ కథలన్నిటికి భారతీయ కథలే మూలమంటే అతిశయోక్తి కాదు.

కథాసాహిత్యాన్నంతటిని ప్రధానంగా నాలగు విభాలుగా చేసుకుంటే 1. అలంకారిక శైలిలో వచ్చిన గద్య కథాకావ్యాలు - కాదంబరి, దశకుమార చరిత్ర మొ॥, 2. సాహస కథలు (కాల్పనిక కథలు) - బృహత్కథ, శుకసప్తతి, విక్రమార్కుని కథలు మొ॥, 3. రాజనీతి, వ్యవహార జ్ఞానాన్ని బోధంచే కథలు - పంచతంత్రాది కథలు, 4. ధర్మబోధనకై మత సంబంధమైన నేపథ్యంలో పుట్టిన కథల - బౌద్ధ, జైన కథలు.

ప్రస్తుత హితోపదేశ గ్రంథం పై వర్గంలో మూడవ విభాగానికి చెందింది. సంస్కృత కథాసాహిత్యంలోని గొప్పతనమేమిటంటే సమాజంలో వ్యక్తులు చేసే కుట్రలను, కుతంత్రాలను, కల్పిత నాయధేయాలతో కథలను అల్లి చెప్పడమే కాకుండా, ఆయా వ్యక్తుల స్వభావాలను, రూపురేఖలను భావించి వారికనుగుణమైన జంతువులపై, పశువులపై, పక్షులపై ఆరోపించి అవి మానవునివలె ప్రవర్తిస్తూ మాట్లాడే పద్ధతిలో కథ నడపడం, దోషులను బహిరంగంగా విమర్శించక సున్నితంగా వారి ప్రవర్తనలో పరివర్తన, మార్పు వచ్చే విధంగా చెప్పడం కథానిర్మాణంలోనే గొప్ప ప్రయోగం!. అందుకే సంస్కృత కథాసాహిత్యం వట్టి కథలు కావు అవి నైతిక విలువల్ని నిర్దేశిస్తూ సామాజిక దుర్నీతిని విమర్శించే కథలు.

సంస్కృతంలో ఉన్న నీతి కథాసంపుటాలను చూస్తే 1. విష్ణుశర్మ రాసిన పంచతంత్రం, 2. నారాయణ పండితుడు రాసిన హితోపదేశం, 3. వసుభాగుడు రాసిన తంత్రోపాఖ్యానమ్ - తమిళ భాషానవాదం, 4. దుర్గ సింహుడు రాసిన పంచతంత్రమ్ - కన్నడ భాషానువాదం

విష్ణుశర్మ పంచతంత్రం (దాక్షిణాత్య పాఠం) మూలం చేసుకొని ద్రావిడ భాషల్లోకి అనువదించబడింది. తెలుగులో దూబగుంటి నారాయణకవి, భానుకవి, వెంకటనాథకవి మొదలైనవారు పద్య, వచన రూపంలో అనువదించారు.

హితోపదేశం :

హితోపదేశం పంచతంత్రం యొక్క రూపాంతరాలలో ఒకటి. పంచతంత్రంలోని కథలన్నీ దీనిలో చోటు చేసుకున్నవి. విష్ణుశర్మ పంచతంత్రాన్ని అనుసరిస్తూ చాలాకాలం తరువాత పుట్టిన గ్రంథం నారాయణ పండితుని హితోపదేశం. ఇదే విషయాన్ని ''పంచతంత్రా త్తథాన్యస్మాద్ గ్రంథాదాకృష్య లిఖితే'' అని రచయిత పంచతంత్రాన్ని అనుసరించి రచించినట్లుగా చెప్పుకున్న అనేక విధాలుగా, అనేక చోట్ల రచయిత స్వతంత్రించే హితోపదేశాన్ని రాశాడని చెప్పవచ్చు. ముదిగంటి సుజాతరెడ్డి సంస్కృత సాహిత్య చరిత్ర గ్రంథంలో ''పంచతంత్రంలో కన్న కవి ఎక్కువ కథలను కూర్చాడు. ఎక్కువ కథలే కాక ఎక్కువ ఉపదేశాత్మకత కూడా ఈ కథల్లో కన్పిస్తుంది. దీన్ని బట్టి హితోపదేశం అన్న పేరు ఈ పుస్తకానికి తగిట్లుగా వున్నది. ఒకొకసారి రచయిత దృష్టి కథాకథన నిర్వహణం కన్న ఉపదేశ బోధన మీదే ఎక్కువ. అయినా కథాకథనంలో ఎక్కడా లోపం జరగలేదు.'' అని చెప్పారు. హితోపదేశం పుట్టిన తరువాత పంచతంత్రాన్నే పక్కనపెట్టి సంస్కృత సాహిత్య విద్యార్థులకు పఠనీయ గ్రంథంగా బహుళ ప్రాచుర్యాన్ని సంపాదించిందని విమర్శకుల అభిప్రాయం.

విదేశ పండితులు చేసిన హితోపదేశ ప్రచురణలను పరిశీలిస్తే

1. డా॥ చార్లెస్ విల్కిన్స్ - 1804
2. సర్ విలియమ్ జోన్స్ - 1810
3. విల్‌హెల్మ్ వాన్ ష్లెగెల్ - 1829
4. సి. లాసెన్ - 1835
5. ఫ్రాన్సిస్ జాన్సన్ - 1848 (1), 1864 (2)
6. పీటర్ పీటర్‌సన్ - 1887

సి.పి.బ్రౌన్ హితోపదేశ రాతప్రతి 1848 లో వచ్చిన ఫ్రాన్సిస్ జాన్సన్ ముద్రణదే అది. ఈ ముద్రణ పూర్వ

పరిష్కరణల కంటే నిర్దుష్టంగా, నిర్దిష్టంగా ఉందని ముద్రిత హితోపదేశ గ్రంథ పీఠిక ద్వారా తెలుస్తుంది.

పై పాశ్చాత్య పండితులు హితోపదేశం విశిష్టత గురించి అభినందనీయ వ్యాఖ్యలు చేస్తూ అతిప్రాచీనమైన దాక్షిణాత్య పంచతంత్రాన్ని అనుసరిస్తూ బయలుదేరిన అనేక నీతిబోధక కథా సంగ్రహ కావ్యాలలో హితోపదేశం చాలా ప్రధానమైనది. దీన్ని రచించిన నారాయణ పండితుడు వంగ (బెంగాల్) దేశీయుడు. ఈ రచన క్రీ.శ॥ 1000 - 1300 సంవత్సరాల మధ్య జరిగి ఉండవచ్చునని పరిశోధకులు భావించారు. నారాయణ పండితుడు కాలం గురించి సరిగ్గా ఆధారాలు లభించలేదు. సంస్కృత సాహితి చరిత్ర గ్రంథంలో "నారాయణ పండితుడు బెంగాల్ పాలించిన ధవళ చంద్రుని ఆస్థానకవి... హితోపదేశ హస్తలిఖిత ప్రతి క్రీ.శ॥ 14వ శతాబ్దం నాటిది దొరకడం చేత దీని రచన అంతకు పూర్వమే జరిగిందని చెప్ప వచ్చును" అని ముదిగంటి సుజాతరెడ్డి తెలిపారు.

హితోపదేశం పంచతంత్రం వలె లోకప్రసిద్ధమైన నీతి కావ్యమని, ఇది పంచతంత్రం అనుసరిస్తూ పుట్టిందని చెప్తూ మల్లాది సూర్యనారాయణ "దీని ననుసరించి ధవళ చంద్రరాజు నాదరముగాంచిన నారాయణ పండితుడు హితోపదేశము రచించినట్లు తెలియుచున్నది. రచన భేదించును గాని విషయ భేదములేదు" అని సంస్కృత వాఙ్మయ చరిత్ర - ద్వితీయ సంపుటంలో సంక్షిప్తంగా తెలియజేశారు.

గ్రంథ పరిష్కరణ :

హితోపదేశంలోని నాలుగు భాగాలను శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ పరిశోధక బృందం ఈ విధంగా విభజించుకొని శుద్ధ ప్రతిని తయారుచేశారు.

1. మిత్రలాభం - టి. అనంత నారాయణ
   టి.యస్.ఆర్. నారాయణన్
2. సుహృద్భేదము - వి. వేంకటరమణారెడ్డి
   ఇ. చంద్రమౌళి
3. విగ్రహము - సి. గోవిందరాజు
   సి.వి.యస్. సురబహ్మణ్య శర్మ
4. సంధి - ఎం. ప్రభాకర రావు
   ఎం. మునిరత్నం

ఈ అష్ట పరిష్కర్తల కృషిఫలితంగా శుద్ధప్రతి తయారైంది. దీనిని ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థే 2006 లో ముద్రించి, ప్రచురించింది.

హితోపదేశ గ్రంథంలోని కథాక్రమం ఇలా ఉంది.

I. మిత్రలాభం :

1. వృద్ధవ్యాఘ్రపథిక కథ
2. మృగజంబుక కథ
3. వృద్ధమార్జాల కథ
4. చూడాకర్ణ కథ
5. లీలావతీ చందానదాస కథ
6. జంబుకవ్యాధ కథ
7. లావణ్యవతీ వణిక్పుత్ర కథ
8. హస్తిసృగాల కథ

II. సుహృద్భేదము :

1. వానరకీల కథ
2. రజకగర్దభ కథ
3. మహావిక్రముడనే సింహము కథ
4. కుట్టినీమర్కట కథ
5. నా పితపరివ్రాజక కథ
6. బంధకీదండనాయక కథ
7. కాక కనకసూత్ర కథ
8. సింహ శశక కథ
9. సింహ సంజీవక కథ
10. టిట్టిభసముద్ర కథ

III. విగ్రహము :

1. ఖగవానర కథ
2. రజకగర్దభ కథ
3. శశకగజయూథ కథ

4. హంసకాక కథ
5. కాకవర్తక కథ
6. రథకారబంధకీ కథ
7. సృగాల, శుక, కాక కథ
8. శూద్రక వీరవర కథ
9. గృధ్రనాపిత కథ

IV. సంధి :

1. హంసకూర్మ కథ
2. మత్స్యత్రయ కథ
3. వణిక్పుత్రకీ కథ
4. బకనకుల కథ
5. మునిమూషిక కథ
6. బకకర్కటక కథ
7. భగ్నభాణ్డద్విజ కథ
8. సున్దోపసున్ద కథ
9. బ్రాహ్మణధూర్తరతయ కథ
10. కాక, వ్యాఘ్రు, జంబుక కథ
11. సర్పమణ్డూక కథ
12. మాధక నకుల కథ

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ మ్యానుస్క్రిప్ట్ గ్రంథాలయంలో Stock No. 7976 సంఖ్యతో ఉన్న సి.పి.బ్రౌన్ కాగితపు రాతప్రతి పరిష్కరణ చేశాక. గ్రంథ పీటికలో "డా॥ జార్జ్ అర్తోలా ప్రకారం దక్షిణ భారతదేశంలో నారాయణ పండితుని హితోపదేశ తాళపత్ర ప్రతులు 17 వరకు లభ్యమౌతున్నాయి. వాటిలో శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్య పరిశోధనసంస్థ గ్రంథాలయంలో 2649 సంఖ్య గల కాగితపు ప్రతి సమగ్రంగా దేవనాగరి లిపిలో లభిస్తూ ఉందని" ముదివేడు ప్రభాకర రావు తెలియజేశారు.

పంచతంత్రం - హితోపదేశం - సరూప్య భేదాలు:

పంచతంత్రం	-	హితోపదేశం
1. మిత్రభేదం	-	1. మిత్రలాభం
2. మిత్రప్రాప్తికం (మిత్రలాభం)	-	2. సహృద్భేదం
3. కాకోలూకీయం	-	3. విగ్రహం
4. లబ్ధప్రణాశం	-	4. సంధి
5. అపరీక్షిత కారకం		

పంచతంత్రంలోని భాగాల పేర్లు, క్రమం కూడా మారింది. పంచతంత్రంలోని కొన్ని కథలను విడిచివేసి కొన్ని కొత్త కథలు హితోపదేశంలో చేర్చడం జరిగింది. శ్లోకాలు కూడా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. కామందక నీతిశాస్త్రం నుండి చాలా శ్లోకాలు చేర్చబడ్డాయి. పంచతంత్రం లాగా హితోపదేశం కూడా అతి సులభమైనశైలిలో రాయబడింది.

పంచతంత్రం - హితోపదేశం - మార్పులు :

1. పంచతంత్రంలోని మూడవ భాగమైన కాకోలూకీం యొక్క రేఖామాత్ర ప్రభావం, హితోపదేశంలోని మూడవ భాగమైన విగ్రహం కథానిర్మాణాన్ని ప్రభావితం చేసింది.
2. పంచతంత్రంలోని కాకోలూకీయం అనుబంధంగా హితోపదేశంలో నాలుగో భాగం సంధి సంపూర్ణంగా కొత్తకల్పన.
3. లబ్ధప్రణాశం పూర్తిగా హరింపబడింది.
4. అపరీక్షిత కారకానికి బదులుగా విగ్రహం, సంధి భాగాల నిర్మాణం జరిగింది.
5. పంచతంత్రంలో మొదటి భాగమైన మిత్రభేదంలోని కథలు కొన్ని హితోపదేశం నాలుగో భాగమైన సంధికి మార్చబడింది.
6. పంచతంత్రంలోని మూడవ భాగమైన కాకోలూకీయంలోని కథలు కొన్ని హితోపదేశం మూడు, నాలుగు భాగాలైన విగ్రహ, సంధులలో సమానంగా పంచబడినాయి.
7. పంచతంత్రంలోని మిత్రభేదం, మిత్రలాభం, కాకోలూకీయంలోని ఎన్నో కథలు తొలగించ బడ్డాయి. తొలగించబడిన కథల స్థానంలో కొత్త కథలు చేర్చబడ్డాయి.

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Translating Metaphors from Literature to Film

- Aswin Kumar DBVN
PhD Scholar, CALTS, University of Hyderabad, Hyderabad.

- Naresh Annem
Assistant Professor, CALTS, University of Hyderabad, Hyderabad.

Abstract :

Metaphor has typically demanded attention not only from the creators of literary work but also from varying areas like linguistics, philosophy, and psychology. Research on verbal metaphors remains unparalleled vis-à-vis the research on non-verbal metaphors. With the cognitive turn in understanding of the metaphor, language is considered as only one of the modalities where metaphor is exhibited, thereby necessitating further research on non-verbal metaphors. This research paper analyzes the translation of metaphors from two of Ruskin Bond's short stories "The Blue Umbrella" and "The Black Cat", to their film adaptations. Furthermore, the usage of visual metaphors in these adaptations is analyzed. The research paper concludes that translating textual metaphors into non-metaphorical images is the most used technique and the film makers have used various visual metaphors to bring lucidity to the conceptual images formed in the minds of the viewers.

Keywords : *Literary Adaptation, Metaphor Translation, Ruskin Bond, Visual Metaphor*

Introduction :

Metaphor as a literary trope has been researched over centuries, and has demanded the attention of not only linguists but also philosophers and psychologists. The traditional view of metaphor, as an embellishment to language, changed with Lakoff and Johnson's proposal in their influential work *Metaphors We Live By* (1980) that metaphor is ubiquitous in everyday language and is fundamental to human thought process (Lakoff and Johnson 6). Language is only one of the modalities in which metaphor is demonstrated, and non-verbal metaphors like visual metaphors have not been investigated at the same magnitude as metaphors in language (Steen 1). When a literary text is adapted into a film, it is important to understand the role of metaphor in the text and "translate" the metaphor onto the screen. Christian Metz opines that metaphor is a difficult aspect of adaption in comparison with other literary figures like synecdoche and metonymy (qtd. in McFarlane 130).

Ruskin Bond is a Sahitya Academy award winner and is a well-known and revered name in Indian households for his short stories for children. Experiences of children and themes surrounding childhood are recurrent in Bond's work. In his own words, "I had a pretty lonely childhood and it helps me to understand a child better" ("My Writings"). Bond's best known works include *Our Trees Still Grow in the Dehra*, *The Room on the Roof, A Flight of Pigeons,* and *Dust on the Mountains,* among others. *A Flight of Pigeons*, *The Blue Umbrella*, *Susanna's Seven Husbands* have been adapted into films. The short story *The Black Cat* was adapted into a short fantasy film.

The Blue Umbrella is a 1980 novella by Bond. Like most of Bond's work, the story is

set in the hills. The plot revolves around a small girl, her blue umbrella that she acquires perchance, and a shopkeeper who is captivated by the girl's blue umbrella and tries to own the umbrella by any means. This novella was adapted into a film of the same name by the Vishal Bharadwaj in 2005 and won the National Film Award for Best Children's Film in 2017. *The Black Cat* is a short story taken from Bond's collection of poems and short stories *Tigers Forever* that is set in the hills of Mussoorie in the charming cottage of Ruskin Bond. This is the story of a black cat that comes in to Bond's life, Miss. Bellows, who is a witch and her attempt to get an old broomstick that Bond buys from an antique shop. This work was adapted into a fantasy short film of the same name by the Assamese film maker Bhargav Saikia in 2017 and has won multiple awards for cinematography.

The current paper attempts to determine the strategies used in "translating" metaphors from text to the film adaptions of *The Blue Umbrella* and *The Black Cat*. Furthermore, an attempt is made to identify the visual metaphors that are used in the adaptations and the purpose of these visual metaphors. Section 1 of this research paper gives a short introduction to the study and defines the research goals. Literature review is documented in Section 2. Methodology is described in Section 3, data analysis and research outcome are documented in section 4 before the ensuing concluding comments in section 5.

Literature Review :

It is important to define the term adaptation as it has been defined in many ways. In the context of this research paper, adaptations are "translations in the form of inter-semiotic transpositions from one sign system (for example, words) to another (for example, images)" (Hutcheon 16).

From the perspective of the film maker, literary works are adapted into films for reasons that oscillate between the commercial value the film holds and the high regard for the literary works. From the audiences' perspective, adaptations provide a chance to compare the individual version of the conceptual images elicited by the text with that of the screen (McFarlane 7). As we consider the topic of translation of metaphor from text to film, we are immediately confronted with the questions of translatability of metaphors and fidelity to the source text.

Firstly, forming a mental image by reading about something is different from seeing the same thing in the form of a picture (Miller 214). Reinforcing this view, Wagner says "The written image, the metaphor on the printed page, is altogether distinct from the physical existence conferred by throwing a picture on a screen" (11). A sense of "loss" is apparent as connections between images can be proposed by linking varying images, but the "exact precision of the verbal image can rarely be transferred" (Giddings 17). According to Bluestone, the mode of evocation does not matter and typically the resulting conceptual images are the same, whether induced verbally or non-verbally (47). This can be extended to suggest that the same conceptual metaphors can be prompted by verbal, textual, and visual media. Different cinematic approaches can be used to translate the metaphor from text to screen without losing the context of the textual metaphor.

Secondly, owing to the differences between the text and visual modes, fidelity to the source is one of the difficult goals to achieve. While fidelity cannot be a reasonable criteria to infer the success of an adaptation, it is a major criteria in reviews of adaptations (Hodgdon v). However, "changes are *inevitable* the moment one abandons the linguistic for the visual medium" (Bluestone 6), which immediately raises the question "is there an indubitable meaning of the text that needs to be faithfully translated into film?". As adapters first interpret the text and then create the adaptation (Hutcheon 18) and these individual interpretations can be different, it is possible that the reader's conceptual images are different from that of the film maker's and for the recipient, the "actual film is now somebody else's phantasy" (Metz 112).

Enumerating the possible strategies of dramatization, Geoffrey Wagner proposed three methods – transposition (adaptation of the novel with minimum changes), commentary (adaption of the novel with alterations which can be either deliberately or unintentionally made by the film maker), and analogy (adaptation of the novel with major departure from the original) (Wagner 222-226). Similar methods have been proposed by Dudley Andrew, and Michael Klein and Gillian Parker (McFarlane 11). From the perspective of metaphor, literal translation, translation with sense, and replacing metaphor with another metaphor or non-metaphorical image can be considered parallel appropriations to Wagner's methods.

Methodology :

This is a qualitative study. Close reading of the text, and Comparative analysis are the methods used for this research. A close reading of *The Blue Umbrella* and *The Black Cat* (source) was performed to identify the metaphors in the text. Furthermore, a comparative study of the respective adaptations (target) of these works was done to identify how metaphors are translated from text to screen, considering the three methods proposed by Wager (described in section 2).

Data Analysis :

Figurative language is one of the most difficult to translate, especially when the mode of expression changes, for example from text to film. For instance, "it was a strong broom, full of character" (Bond, "The Black" 24) was incorporated in the film without change when the shopkeeper tries to sell the broomstick to Mr. Bond ("The Black" 02:32). However, to emphasize the importance of the broomstick in the story, this phrase is repeated in the film when Mr. Bond says "it has a certain character to it" ("The Black" 03:19). A similar strategy is used in "more correct to say that the cat has me" (Bond, "The Black" 27) in the dialogue between Mr. Bond and Miss Bellows ("The Black" 08:59). Another metaphor is "*With the darkness round me growing*" (Bond, "The Black" 29) which was used as-is ("The Black" 17:11) as this is a snatch of a song and cannot be changed.

Metaphors like "icy grip" (Bond, "The Black" 29) pose a challenge to the film maker as it is difficult, if not impossible to portray the same metaphor in images. The film maker has used other markers like the flickering of lights ("The Black" 14:19-14:25) to highlight that something is amiss as this metaphor cannot be translated as-is from text to film. On similar lines, the rain falling on the umbrella is described as

"a curtain of shivered glass" (Bond, "The Blue" 8). This was converted as Binya literally standing near a waterfall (*The Blue* 00:31:04-00:32:04)

Metaphors like "pulsating sun", "the trees…came to life" and "wind was in a wicked, playful mood" (Bond, "The Blue" 3-5) were removed from the adaptation as it is difficult to generate the same conceptual images as the text. On the contrary, adding new metaphors to the film that are not in the text contribute to the lucidity of the image generated. For example, the usage of the lullaby "sleep little one" ("The Blue" 12:43-13:00) which refers to Coco the shape-shifting creature, contributes to the eeriness around Miss Bellows' personality. In similar lines, the metaphor of comparing the blue umbrella to a bird is prevalent in the film *The Blue Umbrella* (00:34:28, 00:34:32, 01:01:52). This is also emphasized by the usage of the Hindi word "udaake" which carries a connotative meaning of stealing, and has a literal meaning of "by flying" when referring to the umbrella (00:39:07).

As Noel Carroll asserts, visual metaphors use "visual devices that suggest identity in order to encourage metaphorical insight in viewers" (190). A multitude of visual metaphors have been used in the film *The Blue Umbrella* which vivify the conceptual images elevated by these metaphors. Binya's life revolving around the blue umbrella is a recurrent theme in *The Blue Umbrella*. This is emphasized with the frequent usage of the visual metaphor of twirling of the umbrella in the film (*The Blue* 00:34:38, 00:53:57, 00:54:20, 00:54:09). The film also uses visual metaphors to generate images of Japan in the viewer's mind. While the text has Indian tourists visiting the hills (Bond, "The Blue" 2), the film has Japanese tourists (*The Blue* 00:17:39-00:17:41), a typical Japanese umbrella (00:16:21), and Binya portrayed as a Samurai (00:33:00-00:33:18).

An aptly used visual metaphor in a film can not only enhance the aesthetics of the film, but also is a "device for encouraging insights, a tool to think with" (Carroll 212) A powerful visual metaphor of fast paced attractions in a fair (*The Blue* 00:45:12, 00:45:42, 00:45:57, 00:46:23, 00:48:13-00:48:33) is used in the film to depict Binya's racing and restless mind when she loses her umbrella. She is pre-occupied with finding the umbrella thief and her suspicion on Nand Kishore is apparent when he is portrayed with the visual metaphor of Ravan (*The Blue* 00:47:48-00:47:58). This is probably done to highlight that like Ravan, Nand Kishore has stolen what is not his, by treachery. Another crucial visual metaphor is used when the villagers come to know about the theft of the umbrella. As soon as his robbery is obvious, he says "I have seen all colors in life" (*The Blue* 01:09:27) and the frame changes to black and white, except for the umbrella, which is shown in color (*The Blue* 01:09:47), emphasizing the fact that Nand Kishore loses all the colors in his life because of the umbrella.

The Black Cat uses the visual metaphor of a cemetery to introduce Miss Bellows as a witch. The other markers like the broomstick, the figure of crow on the handle of Miss Bellows' stick ("The Black" 10:09), and the black cat itself leave little doubt about Miss Bellows, while the cemetery adds to the coherence of the image of a witch.

Conclusion :

In conclusion, using the text from the novel as-is in the adaptation (as part of a dialogue) and translating metaphorical text from the novel to non-metaphorical images in the adaptation are the dominant techniques that are used by the film makers of *The Blue Umbrella* and *The Black Cat*. This ascertains the difficulty in translating metaphors from text to film. Nevertheless, adding new metaphors to the film that correspond to non-metaphorical text in the novel has also been observed, and this technique results in making the conceptual image formed by these additions lucid in the audiences' mind. Extended studies with a bigger corpus will help in determining the most used strategy of translating metaphor in the context of literary adaptation to film.

Works Cited :

1. Bluestone, George. *Novels into Film: The Metamorphosis of Fiction into Cinema*. John Hopkins, University Press, 1957.
2. Bond, Ruskin. *The Blue Umbrella*. Ninestars Information Technologies Ltd, Digital edition, 2012.
3. "The Black Cat." *Tigers Forever*. Ratna Sagar P. Ltd, 1996.
4. Carroll, Noel. "Visual Metaphor" *Aspects of Metaphor*, edited by Hintikka, Jaakko, Springer, 1994,
5. pp. 189-218.
6. Giddings, Robert, et al. *Screening the Novel: The Theory and Practice of Literary Dramatization*.
7. Palgrave Macmillan UK, 1990.
8. Hodgdon, Barbara. "From the Editor." *Shakespeare Quarterly*, vol. 53, no. 2, 2002, pp. iii–x. *JSTOR*,
9. http://www.jstor.org/stable/3844071.
10. Hutcheon, Linda, and Siobhan O'Flynn. *A Theory of Adaptation*. 2nd ed, Routledge, 2013.
11. Lakoff, George, and Mark Johnson. *Metaphors We Live By*. University of Chicago Press, 1980.
12. McFarlane, Brian. *Novel to Film: An Introduction to the Theory of Adaptation*. Clarendon Press,
13. Oxford University Press, 1996.
14. Metz, Christian, and Celia Britton. *Psychoanalysis and Cinema: The Imaginary Signifier*. 1977th ed.
15. Basingstoke, England: Palgrave Macmillan UK, 1982.

16. Miller, Jonathan. *Subsequent Performances*. London, England: Faber & Faber, 1986.
17. "My Writings Reflect My Lonely Childhood: Ruskin Bond-Living News , Firstpost." *Firstpost*, PTI, 9 Apr. 2014, https://www.firstpost.com/living/my-writings-reflect-my-lonely-childhood-ruskin-bond-1473243.html.
18. Steen, Gerard, editor. *Visual Metaphor: Structure and Process*. John Benjamins Publishing Company, 2018.
19. "The Black Cat | Fantasy Short Film | Ruskin Bond | Bhargav Saikia | Tom Alter, Shernaz Patel." *YouTube*, uploaded by Lorien Motion Pictures, 14 Nov. 2017,
20. www.youtube.com/watch?v=B5RAKpdahQU.
21. *The Blue Umbrella*. Directed by Vishal Bharadwaj, UTV motion pictures, 2005.
22. Wagner, Geoffrey Atheling. *The Novel and the Cinema*. Fairleigh Dickinson University Press, 1975.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

The Adoption of Yakshagana to Modern Times

- Mr. Pawanraj
Master of Arts in Media and Communication, Manipal Institute of Communication, Manipal Academy of Higher Education, Manipal.

- Dr. Chandana Kumar Vemana
Associate Professor, Manipal Institute of Communication, Manipal Academy of Higher Education, Manipal.

Abstract :

Yakshagana is a traditional theatre folk art from Karnataka. It is a powerful folk communication medium that incorporates a variety of autonomous creative aspects such as gestures, face expression, body movements, costume, make-up, music, dance, and dialogue. Until the previous century, Yakshagana was limited to religious and mythical topics, but in recent decades, it has shown a lot of versatility in adopting modern themes. As a result, it has demonstrated its utility in terms of development communication. Now a days Yakshagana has been widely used to convey messages on health, the environment, literacy, family planning, women's empowerment, social peace, and agricultural growth, among other topics.

The study focuses on the form of folk art namely Yakshagana and its style of dance, Make-up, Costumes, performance of play and its's means of communication. The information was gathered by watching Yakshagana performances, from observing dance, drumming, make-up, and costuming, from transcriptions and translations of stories and poems and from interviews with many performers, artists, scholars, musicians, and Yakshagana enthusiasts.

Introduction :

According to DR.K. Shivarama Karanth (Karanth, 1974), The Kannada-speaking region of India commonly referred to as Karnataka, has a vibrant theatre tradition known as 'Yakshagana.' It was previously known as 'Bhagavatara ata,' 'Dashavatara ata,' or simply 'Bayalata.' The word 'ata' in Kannada refers to a play. The name "Bhagavatara ata" comes from the fact that this kind of theatre was first utilized to tell Bhagavan Krishna's stories. Later, it began to represent stories about Lord Vishnu's ten incarnations, hence the term 'Dashavatara ata.' It was given the name 'Bayalata' since it was an open-air theatre. Yakshagana' is a term that refers to a certain type of music that is performed in conjunction with these shows. It is an extremely old form, as it is mentioned in Kannada literature from the tenth and twelfth century. The form is mentioned in the Chandra Prabha Purana.

Yakshagana is described in Naga Chandra's Mallinatha Purana as "pleasant to Lakshmi who stands atop the lotus." In his Bharatesha-vaibhava, Kavi Ratnakar Varni mentions Yakshagana in the sixteenth century. Given his location in South Kanara, it's reasonable to assume that the Yakshagana form was well-known at the time. Yakshagana was originally a type of music performed in front of royal people. Yakshagana faded into the background when more sophisticated styles of music such as Hindustani and Carnatic emerged. We would have lost this form entirely if opera-like plays had not begun to be written in this style, and their success on stage had not ensured its survival to this day. We have approximately three hundred Yakshagana plays in Kannada nation,

authored by a variety of authors and dating back to the fifteenth century.

Over the ages, the tradition of producing such plays has survived, acquiring its own unique stage skills. The play is intended as a fantasy dealing with heroes, gods, and demons, and the material chosen for portrayal originates from our myths and legends, which is an essential characteristic of these plays. These stories are moralistic in nature and frequently depict the triumph of good over evil. Much of our traditional play relies significantly on such legends. Yakshagana is distinguished by its portrayal of the story through the mediums of music, dance, and literature. Yakshagana's operatic nature is at its core, songs and poems are used to tell the story of its topics.

This is done in the third person on occasion, but more frequently in the first and second. The songs are made up of a variety of musical rhythms that are meant to reflect every emotion found in the puranic narrative. The language is straightforward and easy to understand for lay audiences. To the accompaniment of cymbals and drums, the Bhagavatha, or play's conductor, must sing all those songs (in addition to many narrative verses). Sabha- lakshana is the purva- ranga of the performance. It all starts with a prayer to Ganesha, Skanda, and other gods and goddesses. Of course, the Bhagavata is the supreme leader. The character who performs heroic or serious roles is next in importance to him.

Bannada vesha is a term used to describe people who play devils. In Kannada, colour is called banna (varna) The strivesha (female character) is at the bottom of the scale, while the Bhagavatha is at the top. The chande and maddale, the two supporting instruments, are helpful, but he is in charge of the rhythm and pace. When a character is alone on stage and wishes to convey its sentiments, it is the Bhagavatha who listens to their issues. The Shruti chooses the Bhagavatha's note, and the Shruti box remains by his side during the performance. Even when the music isn't playing, the dialogue is still based on this note and has its own presentation style.

Yakshagana is thought to have arisen from the ancient Bhuta worship practised in Karnataka's South Canara and Kasaragod districts. Theyyam is another expression of Bhuta worship. However, folk dance and Sanskrit theatre have impacted Yakshagana. This art form has been influenced by Bharata's Natyashastra. As a result, Yakshagana cannot be classified as folk, classical, or rural because it contains elements of all three.

Review of Literature :

DR.G.S. Paramashivayya (Dr.G.S. Paramashivayya, 1969-70)says Yakshagana-Bayalata is the most unique and striking kind of Karnataka folk theatre. This folk-drama has a lot of variety. Samagana plays, Sannatas, the more recent forms inspired by company plays, and plays by nomadic people like Marates and Dombidasas that existed during Kumaravyasa's (16th century) era have all contributed to this variety and richness, but none of them have the excellence of music, skilled dance, glory of costume, heights of dialogue, and variety of stories that Yakshagana has. Mudalapaya, or the Eastern School, and Padavala-paya, or the Western School, are the two main schools of the Yakshagana. Mudalapaya is the plateau

region's art. It stretches from the southern tip of Mysore district to the northern end of Bidar district, spanning fifteen districts. The Western School is commonly practiced along the coast, although less so in the Shimoga and Chikmagalur areas. The term 'paya' is used to identify one musical style from another. The two schools are essentially one. The two schools appear to be so distinct today because of many years of growing in a particular region, but they are certainly two branches of the same root.

N.T.Bhat (N.T.Bhat, 1982) in his research says the Formal schooling in the art of Yakshagana is a recent, primarily folk-tradition, and true to this legacy, the art has passed from senior generations of artists to younger generations through a kind of informal teaching in the last few hundred years of its existence. Young boys would join touring troupes as page boys and would begin by playing Korangi's(joker) in the foreplay on stage before moving on to smaller roles in the absence of the regular performers. During the monsoon, when open-air performances were not possible, a Bhagavata, a drummer, or an actress may instruct young candidates in his home as a kind of entertainment. This was a gradual but natural process of assimilation of many abilities such as singing, dancing, and discourse. This was fine if the art maintained its traditional purity. With the temples and private benefactors who had funded it for generations disappearing, Yakshagana had to rely more and more on public funding. With the introduction of tent Yakshagana plays, attracting the largest possible audience was a must to raise the necessary funds, and competition from other types of entertainment, such as the cinema, was to be met with the incorporation of the same components in Yakshagana as well. dances akin to those on the silver screen were introduced and the stage techniques of a modern theatre too were brought in for the sake of their novelty.

According to K.SHaridasa Bhat (Bhat, 1982), This vibrant and fast-paced folk-dance-drama, which is primarily performed in and around the tropical district of South Kanara in Karnataka State, South India, is one of several types of religious dance and dance-drama in the region, including Yaksagana Tenkutittu, Naga-mandalam, and various bhuta(spirit) dances. The name "Yaksagana" is used in South Kanara to refer to both a singing style and a local dance-drama in which this style is performed. "The name of certain demi-gods' attendance on Kubera," God of Wealth, according to the dictionary. Moreover, gana the title "Yaksagana" has also been applied to a variety of different dance dramas. The phrase yakshagana could be translated as "songs of the demi-gods" by merging dictionary definitions. Badaga refers to the "north," whereas tittu refers to the "style." Badagatittu is a type of Yakshagana that is predominantly performed in South Kanara, primarily around Udupi and to the north and east of Udupi. Bayal means "open space, field, or plain." Yakshagana's origins may be traced. Because there is so little knowledge concerning man's existence and activities in South Kanara before the mid-thirteenth century, Badagatittu Bayalata is difficult to complete. There is no indication of theatrical activity in the region after that, until the early nineteenth century.

The Yakshagana dance form originated in coastal Karnataka and Kerala's Kasargod dis-

trict during the 11th-16th centuries. Yakshagana means "the songs of the Demi-Gods" in Sanskrit. Yakshagana's poems are told through songs, dance, and dialogues in the play. This narrative dance is inspired by the Vaishnava Bhakti movement, which dates to the 11th century. In the 13th century, a sage named Narahari Thirtha began performing Dashavathara in Udupi, which later evolved into Yakshagana. The plot of the Yakshagana dance is around the Hindu epics Ramayana and Mahabharata. The original version of the Yakshagana dance Moodalapaya, is still popular in the area where the lead vocalist lives. Moodalapaya is not a commercial dance form, unlike other well-known folk dances.

The more popular of the two dancing forms is paduvalapaya. Paduvalapaya is the Yakshagana dance performed for visitors visiting Karnataka. This dance form is divided into two groups. Paduvalapaya comes in two varieties, Badaguthittu and Thenkuthittu. Badaguthittu is unique to Karnataka's northern coast. The artists in Badaguthittu place a greater focus on their face expressions. Thenkuthittu is popular along Karnataka's southern coast. Folk art and folk dance are more distinct in Thenkuthittu.

According to Dr.Mohan Kuntar (kuntar, 2013)The Yakshagana dance is known for its stunning facial expressions, dialogues, and exquisite dance techniques. Another distinguishing aspect of the Yakshagana dance is the way it is staged. The Yakshagana is an intricate and expressive dance that takes place at night. The stimulating environment is created by the dynamic costumes and cosmetics, as well as the vibrating beats of the instruments. During the performance, the banging drums and intoxicating reciting of songs and mantras create an electrifying sensation. Bhagavatha the lead singer, opens the play by calling the gods and pleading with them for a successful performance. Bhagavatha continues his live commentary later when the actors take centre stage. It is important to preserve traditional art and culture considering the rapid expansion and progress. Yakshagana is one such art form that has maintained its historical conventions and history across many centuries.

Aim of this study :

The main aim of the study is to examine how has traditional Yakshagana is turning into Commercial theatre art and a qualitative analysis on Dance aspect of Yakshagana performances.

Let us keep in mind that art is a symbolic way of dealing with challenges. Sure, composing a sonnet or a play will not alleviate the problem of poverty. The message of social reality is "go, work, produce." Art, poetry, and theatre, on the other hand, could provide the motivation. Again, there is no way to tell what is new and what is old in the arena of language. The Kannada language, which we speak, has a two-thousand-year history. My language's vocabulary, meanings, and idioms are still the same. I use language to express my emotions, pleasures, and sorrows in the same way that my forefathers did. Many excellent things are passed down through the centuries in the world of art tradition, just as they are in the realm of linguistic tradition. Our gods and devils are brought on stage in Yakshagana and made to dance and mime in such a beautiful manner that one is left speechless by the magnitude of the achievement. The amazing outfit created here to con-

cretize the characters, and the music prepared to express rapidly shifting emotions - these two elements alone might be held up as the absolute essence of Indian art, whether you call it traditional, epic, fantasy, or anything. To be more specific, I must confess that I have fallen in love with Yaksha-magic, Gana's as well as its music. Its singing rhythms vibrate with a wide range of emotions. Yakshagana's rhythmic skill in terms of emotional expression looks to be of the highest level. Every hue of sensation, every turn of emotion, may be expressed. Every throb of the human heart appears to be captured in Yakshagana music. I believe that we will never be able to recreate the grand costume design or the magnificent musical patterns of Yakshagana today. As a result, I've often insisted, "Let us protect these" for future generations without polluting them.

The qualitative content analysis approach was employed in this study. Observations, interpretations based on numerous criteria, behaviours, lifestyles, and ethnicity were all employed in this study. Because the characters in the Yakshagana must be thoroughly examined based on specific characteristics, qualitative research is the most appropriate method. It's a valuable research tool for looking into people's thoughts and actions. We can assemble qualitative data based on human language in textual form or even cultural artefacts such as art, music, and photography during content analysis. The data is then coded by categorising certain words, phrases, or images according to specified standards, and then examining how often and for what reason that specific information was utilised.

Analysis and Inerpretation :

In conveying its dramatic settings, Yakshagana heavily relies on words. Though all the characters who come on stage dance, the Bhagavata sings his songs to the accompaniment of the maddale and cymbals, dance has only a partial function here. All the songs, and sometimes even the lyrics, have a musical framework that lends itself to rhythmic dancing. The role of speech in the Yakshagana drama differs significantly from the other two systems. There are possibilities for combining dance and music to represent a drama in its entirety, nevertheless, in some cases, more experimentation is required for better articulation. The dance form of Yakshagana includes characteristics of footwork and rhythmical body movements, such as those of the neck, arms, and palms. There are some nice postures and body flexions in there, as well as some squatting, jumping, and reeling actions.

It lacks a stylized gesture language that uses symbolic mudras to represent different aspects of speech. The few motions and symbols that are utilized are those that one would ordinarily employ in everyday discourse. During dances, the Yakshagana player makes gestures to illustrate the meaning of the Bhagavata's melodies. Normal gestures like these, together with facial expressions, can adequately represent all human feelings when rhythmically synchronized with one's footwork and body flexions.

The rhythmic nature of the dance language, as opposed to the thinking or idea-content of the spoken language, is what Yakshagana uses in its dance. The maximum utilization of the human form in expressing various emotions is then feasible with the bare minimum of clothing.

Colour planes (as in painting) and lines (as in sculpting) suffer when a lot of garments and decorations hide or deform the body. The Yakshagana stree-vesha (Female character) dances are the greatest place to study some of the charms, as well as their flaws. Fortunately, the female roles are dressed more simply and with less embellishments, allowing their body lines to look more meaningful during dance. Many lasya or Srigara moves are displayed by the stree-vesha (Female character) in their dance.

Various moods of love, enticement, separation pangs, elation, enthusiasm, coquetry, and other emotions are depicted in songs that accompany such themes. Various movements, postures, eye, neck, shoulder, and palm gestures show the female personality's charms. The female figure stands with her knees bowed and her legs spread wide apart. This appears to be unattractive sometimes. The bent knee may be used in jumping and crouching movements; however, it is not a graceful position. The most graceful posture of the female body in stationary positions is one in which the thighs contact one another rather than being wrenched apart. Only violent sequences to depict emotions like fury, etc. would be appropriate for such a position. Certain steps in the Stree-vesa dance can demonstrate awkwardness in footwork.

Occasionally, when demonstrating rapid footwork while moving ahead. Another big flaw is a type of compartmentalization between male and female roles. If female roles are solely suited for lasya movements, male parts specialize in valorous and fighting movements, and it becomes the monopoly when it comes to fun and frolic, or lighter dances. The utilization of the dance medium is greatly hampered by this type of compartmentalization. Of course, we don't notice its flaws during a typical Yakshagana performance because the spoken word fills in any gaps. In fact, the spoken word outnumbers all other forms of media. In today's Yakshagana, the dance medium serves merely to enhance and intensify the emotional substance and beauty of the play. It contributes to the speed and climax of the composition. Dance can accomplish this in a way that the mere word cannot.

Emotion and action are two fundamental aspects that can be expressed to their full potential through dance. Joy, hilarity, wrath, pathos, and other emotions could be expressed not just through one's face, but also through a variety of coordinated bodily movements and gestures. Depending on the mood to be portrayed, one's gait can show stiffness, mellowness, or fatigue. When expressing joy or grace, footwork and its rhythmical stances and movements can be light and gentle, but when expressing hate or rage, they can be heavy, stiff, or angular.

To symbolize one's mental poise or stress, movements along the line of progress could be soft, hard, straight, curved, angular, or zigzag. The body lines could show exhaustion, pain, or fury depending on the situation, they could surely show any emotion the dancer wishes to show.

However, if the dancer is to succeed, Bhagavata and his accompanists must provide him with the required assistance. In most Indian dances, this is frequently lacking. The singers, as well as those who play the cymbals and drums, appear to be entirely focused on dem-

onstrating their own abilities. The Bhagavata must sing in such a way that not only conveys the meaning of the lyrics, but also the feelings communicated by the words. His singing can't be just raga and tala without any connection to the play. He's on stage to deal with a human crisis, not to show off his singing prowess. Our dancers do not receive a fair deal in this sector. There are plenty of drum syllables, therefore the failure isn't due to a lack of them. It's because they're not making effective use of the instruments they currently have. Dance has its own set of constraints, as we all know.

It cannot assume the functions of a language, which uses words to communicate millions of images and abstract concepts. Only to a limited extent may they be used in a dance. These functions should generally be served by a few gestures that represent a certain scenario, combined with suitable body motions. Action is all about movement, and it's a province that's perfectly suited to the dance medium. It might be delicately plucking a delicate blossom with grace and feeling, or We usually demonstrate movements such as sitting, resting, walking, airing, flying, sporting, travelling, fighting, and so on in our daily lives. They get a rhythmic shape and tempo from dance, which can be soft, ford, brutal, or merciful. Battles abound in Yakshagana Prasangas.

Most of the topics are referred to as Kalagas, or fights. The romantic prasangas do culminate in the lovers' marriage, but they must first overcome several obstacles, the majority of which are conflicts. These qualities are what offer these prasangas a boost in human bravery. Someone threatens you, or you receive terrible news, and you become angry, furious, or provoked. In terms of dance, the characters involved demonstrate their bravery and skill. Words lose their impact in this situation, which necessitates action. You move when you have to face an adversary. You have the option of moving alone or with a group of supporters. Yaksagana dance beautifully depicts such movements or "journey sceneries." Even here, there are numerous options. Instead of a few human figures made up of one's family, a larger group might add to the scene's charm as well as power.

The audience, who has been patiently waiting for the other slower movements of the play, is swept off its feet in an impressive display of heroism, fury, hostility, and scorn in the fight scene itself. The spoken word has replaced most of these actions in current Yaksagana plays. Wordy duels with insults, threats, and vain talk go on indefinitely. Arms such as the bow and arrow (in the case of warriors like Arjuna), a mace (in the case of warriors like Bhima), or a Chakra (in the case of Vishnu) are carried by the characters. These arms are not realistic, but they are made of wood and have a symbolic shape. It is possible to forego even symbolic weapons and create a fine illusion of battle by using one's arms, palms, and fingers in conjunction with suitable foot movements, as it is all activity of some form. Many additional situations in a play could be represented by appropriate dances. Krishna and his ladies go into the water for a water sport called Jala Krida. Jayanta, Indra's son, enjoys spending time with his consort and maids. Another king might go hunting. A queen has the freedom to pray the god of her family. Such patterns offer a lot of potential for dancing, but

they're rarely used. Instead, people perform stick dances, rope plaiting, and other activities that are completely unrelated to the medium and refuse to merge in with yaksagana. Yaksagana has very few coordinated group movements and chorographical patterns. They can only be found during the oddolaga scenes, which introduce the key characters of a play. Oddolaga is a Kannada word that refers to a king's court or any significant person's court. In such scenes, a single figure, such as a rakshasa or rakshasi, is also introduced.

A king and his minister are sometimes presented from behind a screen. Such rituals are ornate and stylized. When a divine character, like as Krishna, is introduced, he may appear alone or with his spouses, depending on the sequence's requirements. The brothers Rama and Lakshmana are presented together in the Ramayana stories. The more characters that are shown in this manner, the more magnificent the effect. In any Mahabharata play, the introduction of the five Pandeva brothers is undoubtedly the most stunning. Kunti, the Pandavas' mother, may occasionally appear alongside them.

During such introductions, there are certain dance motions that must be complemented by maddale words. They differ depending on the personalities that have been presented, The Pandava's oddolaga comes first. During each oddolaga, two stagehands dressed in everyday attire hold a curtain, which is a rectangular piece of colored cloth. They are to the left and somewhat in front of the Bhagavata. Sahadeva, the last of the Pandava brothers, is the first to appear behind the curtain. Standing behind it, he salutes the stage by touching it with his palms, and then salutes the Bhagavata. After that, he stands in front of the curtain with his back to it. His feet and headwear are the only things visible to the audience. He then turns around and dances in front of the audience, accompanied by songs and maddale. He gradually lowers the curtain, revealing his profile and, eventually, his face. He then goes into retirement. His next sibling, Nakula, appears and does similar movements until retiring. After him, Arjuna, Bhima, and finally Dharmarija appear and dance behind the screen, each revealing himself and then departing one by one. After then, all five Pandava brothers emerge from behind the screen, exposing their backs first, then their profiles, and finally turning around to face the audience. They dance conventional movements while pushing the curtain down to their waists, then bring it back. They walk forward with the curtain before disappearing. They form pairs and demonstrate a variety of arm moves, with the curtain concealing their lower bodies. This method of displaying characters from behind the screen creates a lot of anticipation regarding the individuals' personalities. At the conclusion, the characters pull back the curtain and dance their way onto the stage, one after the other, in the exact order in which they first appeared.

These gestures are meant to evoke feelings of bravery and valour. Each one arrives and then departs. Their entrance and exit are always from the stage's left and right corners, respectively. The Pandava brothers, all five of them, arrive and depart. Finally, they all appear on stage, one after the other, and perform a few dance routines. They spin in circles, jump together as they walk, or kneel for a second

before rising again. Following respective maddale syllables, they create a figure of eight or proceed sideways in an arc. the frantic pounding of drums, constantly accompany these movements, adding to the visual attractiveness of such stunning exhibitions. The choreography is well-planned here, and if a dancer isn't well-trained and can't attain coordinated motions, the oddolaga devolves into an unpleasant performance. If a king and his minister are being introduced, they appear one after the other from behind the screen, presenting themselves in a way similar to individual Pandava brothers. After that, they emerge from behind the screen together, and each one takes the stage independently, demonstrating his valour via dancing, before moving together sideways in an arc three times, facing the audience. Divine personalities such as Rama, Lakshmana, and Sita each have their own oddolaga pattern. Krishna, too, is a central figure in the Bhagavata stories and the Mahabharata scenes. His celestial features are displayed through dance motions once he makes his presence on stage. A song proclaims, "Oh He has arrived; here has come, the god of gods!" to accompany such moves. His movements and gestures show his effulgence, benevolence, and beneficence. Indra's oddolaga moves vary depending on whether he is a hunting king, a kirata, or the Lord of the Devas.

Important female roles, such as Pramila's and Citrangada's, have different oddolaga patterns as well. The pre-sentation of characters like raksasas, or terrible forms of Vishnu like Narasimha, however, is shrouded in mystery and enchantment. Hanuman is occasionally given a hair-raising introduction. A Rakshasa role, like as Ravana's, must elicit higher expectations from the audience than roles played by ordinary heroes or even harmless gods. This is the time to wake up a spectator who has fallen asleep after seeing a portion of the play. No one wants to miss a demon's entrance onto the stage. As he exits from the green room, he begins with a deafening shout, even before he has reached the stage. As he approaches the stage and takes a position behind the curtain, he continues to yell. He leans against it, taking his time with his dance moves. The curtain rises higher as he turns to face the audience, obscuring his face and massive crown. He lowers it again after a few set moves. He gives out bloodcurdling cries in between. He finally sits down, wide-legged. He offers his morning ablutions in a manner befitting a true of Lord Siva, pushing the curtain down. When a demon or other terrible figure, such as Parasurama, arrives on stage and the curtain is pushed away, a handful of resin powder is sprinkled over the blazing flame, causing yellow flares to appear. On stage, Rakshasa moves slowly, solemnly, and stiffly.

Despite this, they are striking, and their brilliant costumes, make-up, and manners, as well as the shock and fear that such characters exude, create a beautiful atmosphere of awe and dread. Chandi, for example, is a rare character who is thought to reflect Draupadi's suppressed nature. She's a bleak and terrifying character who thrives on destruction. In the narrative of Prahlada, God Narasimha appears before Hiranyakasipu, the evil rakshasa. To the music of the village band, such strange figures are escorted to the stage from the far, led by torch-bearers. They completely forget that they are seeing a play because of the religious mood and wonder that has been created.

The events that follow are watched in complete quiet and awe once such a persona reaches the stage. This play was more of a ritual than just amusement to the villagers in the past. It reminded me of a passion play. If crass attempts to interfere with its element of fantasy are avoided, and dull realism or absurd costumes and make-up do not begin to pollute it, it can still recreate that atmosphere of wonder and dread for us.

We do see common characters like slaves, brahmins, and the like in these yaksagana prasangas, which are primarily based on legendary themes and show superhumans, gods, or demons. They dress in simple outfits that are suited for their position in life, as well as outfits that are appropriate for a specific time and place. Their duties are minor as well, with the exception of the sages, who are austere individuals. Sage Vasisha, also known as Narada, is a very rare figure. Then there's kodangi (the joker), who frequently portrays a king's servant. His job is to make others laugh by cracking jokes and making fun of them. It is essential for his dance motions to be unique. They could be airy and fluffy. When it comes to fear, fury, joy, and other strong emotions, a little exaggeration is acceptable. On the yaksagana stage, such dancing motions haven't progressed much, but the possibilities are there.

Except in the instances of oddolaga, stree vesha, and a few patterns of travel and conflict, this part of choreography has had no opportunity to evolve. When the dancers finish, we see a character who is still standing and delivering his sentence. The rhythmic movements come to a complete halt. Then his opponent can use dance to demonstrate his bravery and skill, then stop it and deliver his response. The main disadvantage of this composite medium is the stop-and-run game. However, there are other ways in which we can fully utilize the dance medium.

Since man's emergence as a social being, dance has been one of the first forms of human expression. It is a global phenomenon, and no one civilization needs to claim exclusive rights to it. When man was pleased and his excitement knew no bounds, he sought to communicate his sentiments by simple rhythmic steps, jumps, hand throws, and other body gestures. The accompaniment could be as simple as clapping hands or banging sticks. They were not accompanied by complex drums, ankle-bells, or music in the beginning. The physical act of rushing blood to one's brain at a faster rate would cause the person to lose track of himself in a frenzy. In early societies, an entire community might engage in this form of creative activity, oblivious of their social status. Later on, a few basic instruments such as the flute, pipe, and drums added vitality and enchantment to such dances. Later some people were able to develop a variety of steps and body movements almost unconsciously.

Conclusion :

What has happened to the old Yakshagana? What happens in most oriental traditions is that we learn dance, footwork, and rhythm, but we never integrate the rhythmic material with the emotional element. Because each is developed separately, only skill emerges. The relationship between the footwork and the emotion of the song is given little attention in Yakshagana. So, the form doesn't truly work because it doesn't connect all of its elements, only when the actor

interprets his movements in terms of the emotion, he should be portraying does the form work. There is a lot of room for creativity in the tunes. They're lovely arrangements, at least the earlier ones, with lovely feelings. How do the Bhagavatas, on the other hand, enunciate, how do they express their feelings and elaborate on their meaning, they simply sing a song to the best of their abilities, and the performance finishes there. The actor is dancing the entire time, not paying attention to the song's contents and then he is suddenly asked to express it in extempore prose. He can merely spin out words with little emotional impact, they may contain words that are related to the issue, but they lack feeling. And if you look at his face, you'll notice that it doesn't move, with no flexibility in the eyes, cheeks, or anywhere else. The only thing that grows is verbosity. So, what is being done to keep the classic form alive?

The Yakshagana Kendra is a school that runs to teach Yakshagana, most of the students go on to join professional troupes after learning in school. For the female characters, there were no proper outfit designs. The men wore beautiful outfits, but the heroines appeared from the kitchen. troupes are attempting to re-establish some type of balance in the area. When it comes to costumes, they go for the cheap things- bright colours and glamour, with no regard for artistic balance. It isn't just in the field of costuming. They've given up on the lovely prologue and voddologa themes (character introduction).

For them, communication makes up for any shortcomings. On some stages, there were even dancing females who performed to movie soundtracks before the play began. What exactly is the plan? To please the public. Alternatively, until ten o'clock, they play a variety of recorded music - movie tunes, radio songs - before presenting the Yakshagana play. They believe that these things are required to attract people. Yakshagana traditional clothing is so artistically so perfect that it is sheer impunity to meddle with it. Oil lamps and bamboo-pole stages have all but vanished, and the usage of a short curtain is now limited to only a few occasions.

Long and flamboyant talk, no doubt humorous, has substituted the time spent dancing to a considerable extent. Isn't speech less taxing than dancing? To the true traditionalist, all these developments are unacceptable. There are two sorts of troupe organizations in coastal Karnataka nowadays. The old Temple troupes are still doing religious, entertainment acts. Their presentations are free to the entire town and are based on 'harake' (a vow taken by a devotee). A single devotee pays the full royalty for the concert. Despite this, temples receive so many bookings that it is not unusual for a single temple to organize two troupes to boost the number. With major artists lined up for them and improved transportation and other organisational variables that become achievable with stronger financing, the second category, Tent-troupes, is in better shape. The target audience has widened. It consists of educated men (educated women have yet to arrive in numbers).

There are a few pundits among the performers, but they are primarily from rural areas, with limited education or simply enough for the show. The troupes perform at least one or two new plays each year. Composers compete to present their plays to troupe managers on a

plate, as it were. Training the actor-dancers has not yet been prioritized. (In the past, the Bhagavatha also worked as the Director, however, today's troupes are known for their dancer-actors and speech makers. One reason for this could be that rural audiences are not musically inclined and respond mainly to engaging discourse and strong and competitive dancing. The artiste's life is still difficult because he needs to perform every night during the season (November to May), but he does not have to walk long distances. he is transported in a van or a truck. Wages and salaries have improved. While it is impossible to obtain an accurate balance sheet of the troupes' financial situation, it appears that certain troupes are profitable. They should make more so that they can give it to their musicians. Performances are sometimes criticized for being contracted to groups of greedy persons and associations, who then raise ticket prices to more than double the standard rates.

Too many undesired alterations have happened in the theme selection (the 'Prasangas'). Episodes from the Mahabharata and Ramayana are thought to be out of style. 'Nootana Prasanga' is a parade of romantic stories that are a mixture of legends, folk tales, history, and classics. They don't even say anything about the caption other than that it's a 'New' Prasanga, and then they play it, assuming that the audience is crazy about novelty. We cannot simply discard the heroic figures of Indian epics for petty motives and small gains since they are part of our culture. These experimenters should understand that epic fantasy and inventive sequences have a timeless and unforgettable quality that no new-fangled product can match. There are modern-day Yakshagana musicians who present their works without hesitating, just as there are versifiers in the domain of poetry. This is due to the fact that the musical and emotional characteristics of older compositions were not properly considered. When looking at the Yakshagana theatre in coastal Karnataka in its completeness, one is left with mixed feelings. Whatever the quality of the art, there is unbridled passion for it. In the garb of amateurs, women and children have also invaded the zone. Amateur theatre, impromptu ensembles of artists, college troupes, and school troupes are all having a moment. Everyone claims that his youngster has outperformed the professional performer by performing a few nimble jumps on stage. There is a lot of praise and occasionally even criticism of the performers. Bhagawath and actor who do well will be rewarded with rupee notes. Sure, it's nice for the Bhagawath, but what about art? Despite the fact that the show is in Hall, we demonstrate our affection for rural style once again. Then there are the endless rounds of "Sanmanas" (awarding functions to artists) as though to compensate for the artists' social neglect, but really indicating a new obsession of the public mind. The art of Yakshagana cannot be saved from the amateurishness by an explosion of self-praise and press controversy.

In a world devoid of passion, there is a significant need for observation and reflection. On the traditional theatre, there is still a lot of scholarly work to be done. The performance troupes, for example, do not have a long history. There isn't any official paperwork. In order to have a greater impact on the art situa-

tion, theatre institutions such as the Yakshagana Kendra, with its connection and communications with the living theatre, must function more thoroughly.

References :

1. Suvarna, S. (2002). Bayalaata. Taranga.
2. K.S.Upadhya. (1990). Life, Art and Yakshagana. Moodubidre: Kanarese Mission Press.
3. Karanth, K. (1974). Yakshagana. Mysore: Institute of Kannada studies, University of Mysore, Manasagangotri.
4. Dr.G.S.Paramashivayya. (1969-70). Baalavenkata. Pandeswara: Pavanje Gururao and sons.
5. Kodavoor Venkat Rao (1992). Digada Sandhana. Krishna press.
6. N.T.Bhat. (1982). The First Decade. Udupi: National festival of Yakshagana Kendra, Yakshaloka, Udupi.
7. Bhat, P. (1982). Oddolaga. Udupi: Yakshagana Kendra.
8. Timmappayya, U. (1969-70). Yakshaloka. Shimogga: Pavanje Gururao and sons.
9. Britannica, E. o. (n.d.). Yakshagana the Indian dance drama. Retrieved from Britannica: https://www.britannica.com/topic/yakshagana
10. Dey, E. (n.d.). Yakshagana Dance – Traditional Folk Art of Karnataka. Retrieved from www.caleidoscope.in.
11. Dividasa. (1885). Bhima Parva. Udupi: Krishna press.
12. Kuntar, D. (2013). Yakshagana Sthiyantara. Yaji Prakashana.
13. Ashton, M. B. (1977). Yakshagana. Abhinav Publication.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Customs and Practices Ensvisaged in Vamana Purana

- *Dr. Asa Devi G*, Associate Professor, Sanskrit Department, N.S.S. College, Pandalam

Puranas are not historical documents. At the same time they reveal the details of human life and society of the concerned time of their origin. Vamana Purana is of very much importance in this connection. The Purana throws light on the different aspects of social life. The present paper is an enumeration of the customs and practices envisaged in Vamana Purana.

It is evident from the Vamana Purana that the form of rule of those days was kingship. The voluminous Smrti literature of Sanskrit evidences that there existed strict prescriptions and prohibitions in respect of all walks of human life. Such prescriptions and prohibitions are found scattered in the Vamana Purana.

Do's :

1. A householder should always observe etiquette in his life.
2. He should get up in Brahmamuhurta in the morning.
3. First of all he should recollect the images of great Gods and hermits.
4. Then he should chant Prabhatakalamangala Stotra.
5. He should then, leave the bed and think of Dharma and Artha.
6. He should then rise up and chanting the name of Hari, go for defaecation.
7. After defecation he should take soil for cleaning, the anus should be cleaned thrice, the palm ten times, both feet seven times and the penis once.
8. Then he should wash his feet and sit facing north or east and wash his mouth twice with water.
9. Then he should do Acamana thrice with foamless water
10. Then he should touch his sense organs and head.
11. Then he should dress his hair, clean his teeth and look at the mirror.
12. Then should take head bath or bath of limbs only and then do water libation to the Pitrs and Devas, and perform Homa.
13. Then he should go out after touching auspicious objects such as Durva, Dadhi, ghee, Udakumbha, a cow with a calf, a Bull, gold, earth, cowdung, Svastika, Akshata, parched rice, honey, Brahmana, virgins, white and fragrant flowers, fire, red sandal, the rays of the Sun and the papal tree.
14. It is after all these that the person should engage in the work prescribed for his caste.
15. He should earn wealth only in accordance with appropriate Dharmas.
16. He should throw away beds, seats, utensils etc. which are torn or mutilated.
17. All works which are not prohibited can be performed on Monday and Thursday. Abhyangasnana can be performed on days other than Pratipada, Shasti and Ekadasi. Shaving can be done on days other than Chaturthi, Navami and

Chaturdasi. Meat can be eaten on days other than Thrtheeya Ashtami and Thrayodasi.

18. Sexual intercourse can be done on days other than Panchami, Dasami and Purnima days.
19. On coming across a Temple, a sacred tree, a square or a scholarly teacher, a person should move keeping others to his right.
20. Head bath should be taken daily.
21. One should reside in a country properly governed by kings, prosperous, having people with good relationship among relationship among themselves, free from anger, law-abiding and without jealousy and also where farmers, plants, physicians, wealthy men and Vedic scholars are available.
22. Cooked food mixed with ghee or oil can be eaten even though they are stale and kept for long time. Rice, milk and milk products like curd, ghee etc can be consumed even if stale and kept for long time.
23. As Manu has said Rabbit, Porcupine, alligator, hedgehog, fish, tortoise and pulses can be consumed.
24. Precious stones, cloth, coral and pearls, things made of stone and wood, grass, roots and herbs, winnowing basket, corn, straw used clothes and all clothes made of tree bark can be cleaned by water.
25. Clothes having stains, oil or ghee can be cleaned by hot water and rubbing them with dough of sesamum. Cotton clothes are cleaned by the water outside.
26. An open ground can be cleansed by scraping, scorching, sweeping or by making a cow walk on it.
27. A building can be cleansed by smearing cowdung, scratching away the detailed part, sprinkling with water, mopping with water and worshipping.
28. Food grain etc defiled by hair, insects, flies or sniffed by cow can be cleansed by sprinkling earth, water, ash or salt.
29. Utensils made of copper are cleansed with acid like tamarind Tin and lead are cleansed with salt and Bronze with ash and water.
30. Cleaning of liquids can be done by straining.
31. Articles defiled by impurities can be purified by cleaning off the Same impurity by mud and water.
32. A calf sucking its mother, a bird felling a fruit, an Ass carrying a load, and a dog catching a deer have to be considered pure.
33. The cooked foods measuring more than one Drona, if contaminated can be cleansed by removing the top layer of it and sprinkling water on the remaining portion.
34. If contaminated food is consumed by a person he should fast for three nights.
35. A person who touches a woman in mensus, a dog, a naked man, a woman who delivered recently, or an untouchable and a person who carried dead body can be purified himself by taking bath.

36. A person who touches a greasy bone should become pure by taking bath with clothes on.
37. A person who touches a non-greasy bone should become pure by touching a cow and looking at the Sun.
38. The leaving, excreta, urine and the water in which the feet of revered persons have been washed should be disposed outside the house.
39. A person should bath in natural ponds, lakes, pools and rivers.
40. Having touched or conversed with a person who denounces Gods, Pitrs, holy scriptures, sacrifices, Vedas etc. one becomes purified by looking at the Sun.
41. On consuming the food served by a person abandoned by siblings and pious Brahmanas or pimps, one should perform Chandrayanavrata, which mainly consists of the control of consumption of food In accordance with the increase and decrease of the kalas of moon.
42. On eating the food served by one who has given up both Nitya and Naimittika Karmans, one should perform fasting for three nights so as to become purified.
43. According to Bhrgu, on the birth of a child the father should take a full bath.
44. According to Bhrgu on the death of a member of the family all the relatives should take full bath.
45. The dead body should be burned outside and relatives born in the same Lagna should offer libation of with water.
46. Astisancayana should be performed on the first, fourth or seventh day after cremation.
47. Only after Astisancayana relatives of the Lagna should mix with others.
48. Sraaddha should be performed by those who are connected with the libation of water and the Sapindakas.
49. On the death due to, poisoning, hanging, weapon, water, fire and fall from a height and also on the death of a child, wandering mendicant and a person in a distant place, it should be deemed that purification takes place immediately.
50. It should be deemed that on abortion, purification is obtained immediately
51. On the death of a Brahmin, it should be considered that the impurity lasts for one day and one night.
52. For Kshatriyas impurity is for three days.
53. For Vaisyas impurity is for six nights. And for Sudras impurity is for twelve days.
54. Sraaddha ceremony should be performed by Brahmins after ten days, Kshatriyas after twelve days, Vaisyas after fifteen days and Sudras after one month.
55. Ekoddishtasraaddha and Sapindeekaranasraaddha for the deceased should be performed within one year of death.
56. One should do tarpana as per the sruti on Amavasya and Paurnami when Preta is turned into Pitr.
57. One should donate land etc for the purpose of Pitrs to enjoy pleasure in their world.

58. One should offer to meritorious people things, if the deceased preferred when alive.
59. A Scholar should read all the three Vedas daily.
60. One should earn money only through adopting lawful means.
61. One should perform sacrifice according to one's capability.
62. One should engage in activities not detrimental to his soul and also such activities should not to be hidden from the public.

Don'ts :

1. A householder who gets up in the morning and goes for defaecate on the route of Gods, cows, Brahmins and fire.
2. He should not defaecate on Rajamarga, Chatuspatha, Goshtha and facing east-west direction.
3. Soil for cleaning after defaecation should not be taken from the bottom of a pond, hole of a rat or soil left over by others.
4. He should not give up his Desadharma, Kuladharma and Gotradharma.
5. He should not speak evil things, untrue statements, speak harsh words, words which go against the Vedas or sastras or words by uttering which pious people would censure him.
6. He should not transgress Dharma, and should not associate with wicked people.
7. He should not have sexual intercourse during the twilights and during the day and in water or with any animal or with others' wives or with a menstruating woman.
8. He should not wander purposelessly, donate improperly, kill animals unwantedly and marry illegally.
9. He should not aspire for the property of others or the wives of others.
10. He should not look at another's wife when she is naked.
11. He should not talk to thieves.
12. He should not touch, see or talk to a woman having menstruation.
13. He should not share a seat with his sister, with another's wife, his stepmother or his own daughter.
14. He should not take bath or sleep nakedly.
15. He should not do abhyangasnana on Pratipada, Shashti and Ekaadasi days.
16. He should not shave on Chaturthi, Navami and Chaturdasi days.
17. He should not eat meat on Thritheeya, Ashtami and Trayodasi days.
18. He should not have sexual intercourse with his wife on Panchami, Dasami and Purnima days.
19. Massage on Citra, Hasta and Sravana constallations, shave on Visakha and Abhijit constellations, eating of flesh on Mula, Margasirsha and Bhaadrapada constellations and sexual intercourse on Uttaraphalguni, Uttarasadha and Uttarashabhadrapada are prohibited.
20. Sleeping with one's head towards north or west should be avoided.
21. Dining facing South or West should be avoided.

22. A wise person should not use garlands, food, drinks or clothes used by others.
23. One should not take bath at night except on an eclipse, death of a kinsman or on moon's entry into one's birth constellation.
24. One should not touch a person who is anointed with oil.
25. One should not shake his hair after bath.
26. One should not wipe his body with a towel after bath.
27. A wise man should not live in a country where the king is inefficient, but inclined to give punishments and the people are adverse to celebration of festivals, but are engaged in mutual rivalry.
28. One should not cross excreta, blood or materials used for cleaning body.
29. One should not bathe in water belonging to another without throwing out five handfuls of water.
30. A person should not stay in parks etc. at inappropriate timings.
31. One should not talk to a person despised by the public or to a lady who is widow.
32. Food offered by a Sutika, Shanda, Marjara, Akhu, Kukkuta Patita, Apaviddha, Nagna, Chandala and the lower caste people should not be consumed.
33. Nityakarmans should not be performed on the occasion of birth and death.
34. Naimittikakarmans should not be renounced under any circumstance.
35. A person in Sanyasa should not live in one place for a long time.
36. A Sanyasin should never indulge in too much of anger.

References :

- Dr. R.S.Shiva Ganesha Murthy, The Vamana Purana, Vol – I, (Ancient Indian Tradition and Mythology Series), Motilal Banarsidas, Delhi, 2013.
- Ramanuja Prasad, Know the Puranas, Pustak Mahal, Delhi, 2005.
- O.N.Bimali and K. L. Joshi (ed)., Vamana Purana, Parimal Publications, Delhi, 2005.
- Rajbali Pandey, Hindu Samskaras – Socio Religious Study of the Hindu Sacraments, Motilal Benarsidass Publishers, Delhi, 1969.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Meaning of Yoga in 'Arjunavicâdayogah' of Bhagavadgîtâ

- ***Dr. Mai Ram***, Assistant Professor, Department of Sanskrit, School of Indian Languages, Mdurai Kamaraj University, Madurai (Tamil Nadu).

Abstract :

This research paper presents the results of the discussion on the meaning of the Sanskrit word 'Yoga' used in the first chapter of the famous scripture, 'Úrîmadbhagavadgîtâ'. The title of the first chapter is 'Arjunavicâdayoga%'. Generally, Yoga means union or meeting with God, or meditation on God or meditation on coming in contact with God or on experiencing the existence of god. There are some types of Yoga which are mentioned by many scholars of the 'Úrîmadbhagavadgîtâ', like, Swami Vivekananda, Mahatma Gandhi etc. They are Bhaktiyoga 'devotional Yoga', Karmayoga 'Action Yoga', Jñânayoga 'knowledge or understanding Yoga', Râjayoga 'highest Yoga'. Some scholars speak of the SâEkhyayoga 'Yoga according to the SâEkhya tradition' also. But, none of them can satisfactorily be considered to be the meaning of the word Yoga in the 'Arjunavicâdayoga', because nothing regarding any of these types of Yoga is mentioned in the first chapter, i.e. 'Arjunavicâdayoga%'. Two methods of explanation play crucial role in presenting the correct meaning of this word. They are verbal root based method of explanation and context based method of explanation.

Keywords : Meaning of Yoga, Arjunavicâdayoga, Correct meaning of Yoga.

Introduction :

Generally, it is believed that Sanskrit word 'Yoga' means meditation on God or meditation to reach or experience God. Sometimes, it means meeting or union with God. The same meanings are believed to be accepted in the titles of different chapters of the 'Úrîmadbhagavadgîtâ'. But, it is not easy to accept, because this meaning is hard to be accepted in some cases, like, the title of first chapter of the said scripture. To know the reality of this, one has to understand the context in which it is used. It is read as 'Arjunavicâdayoga'. It means that the 'Yoga' of unhappiness of Arjuna, or 'Yoga' about unhappiness of Arjuna.

Inner study of the chapter :

The chapter titled 'Arjunavicâdayoga' has 47 verses. First verse informs the inquiry made by Dhtarâcmra about the activities of his sons and the sons of his brother PâG

Sañjaya responds him in the consequent verses. Second verse informs about the talk of Duryodhana with DroGâcârya. Next three verses, i.e. verse no. 3 to 6 inform the Pândava army and its important warriors. Then, next three verses, i.e. verse no. 7 to 9 inform the Kaurava army and its important warriors. Tenth verse talks about the comparison between both the armies. Eleventh verse has the direction given by Duryodhana. Next seven verses, i.e. verse no. 12 to 18 inform the blowing of conches by different warriors from both the armies. Nineteenth verse talks about the result of the blowing of the conches by the warriors of the PâG ava army. Next four verses, i.e. verse no. 20 to 23 inform about the talk between Arjuna and K[cGa. Next two verses, i.e. verse no. 24 to 25 inform that K[cGa told him about the opponents. Next twelve verses, i.e. Verse no. 26 to 37 state that seeing all relative to fight against PâG ava army, Arjuna became disappointed and decided not to fight.

Next seven verses, i.e. verse no. 38 to 44 state Arjuna's logics about not fighting and becoming disappointed about the war. He said that the sons of Dh[tarâcmra do not see the sin of destroying the clan. Due to the destruction of clan or family, the permanent traditions of the clan disappear. Due to the destruction of those traditions, unrighteousness overtakes the whole clan. Due to unrighteousness, women of the clan become corrupt. When women become corrupt, there arises the mixture of castes, their ancestors fall and deprived of the offerings of funeral cakes and drink. Because of these sins of the destroyers of clan that lead to the mixture of castes, permanent traditions of family and castes are destroyed. Persons whose family traditions are destroyed are doomed to live in hell perpetually.

Next two verses, i.e. verse no. 45 and 46 mention the conclusion of Arjuna that it would be better if he wouldn't fight. The last verse informs that Arjuna sat in the chariot for not fighting.

Discussion :

In this complete chapter, there is no mention of meditation or any other form of Yoga. So, there is no ground to accept the meaning of Yoga as any form of meditation, be it common concentration on God or SâEkhyayoga 'Yoga according to the SâEkhya tradition' or Bhaktiyoga 'devotional Yoga' or Karmayoga 'Action Yoga' or Jñânayoga 'knowledge or understanding Yoga' or Râjayoga 'highest Yoga'. Then, there is no mention of any meditation or Yoga practice to overcome the stress which was highly required at that time for Arjuna. No practice of the meditation on breath or any posture to teach any aspect of Yoga is described here. Nor does this chapter talk anything about any form or practice of the Tantric Yoga. So, it is sure that this chapter has nothing to do with any form of Yoga which is known till now.

Search for the exact meaning of this word:

When the traditional explanation does not suffice, there is a need to search other options to find out the exact meaning of the word Yoga in the title of this chapter. The word Yoga is derived from the Sanskrit verbal root Yuj. It has different meanings. When it is in the rudhâdigaGa (a group of verbal roots beginning with the verbal root rudh and has augment œnam), it means to join, to unite, to meet. When it is in the CurâdigaGa (a group of verbal roots beginning with the verbal root cur and has augment Gic), it means to join, to unite. When it is in the DivâdigaGa (a group of verbal roots beginning with the verbal root div and has augment œyan), it means to be correct, to be appropriate. The meaning which can have any link with the first two verbal roots is not applicable here as it has been discussed. Is there any possibility of the third verbal root to help in this context? To get the answer of this question, it should be noticed that there are many words which are derived from this verbal root, like, Yukta, Yukti etc. The word Yukti means logic, reason, inference, argumentation, appropriateness, correctness, accurateness etc. According to the Apte Dictionary, word Yoga also comes in all those meanings in which the word Yukti comes. Yukti is derived with the help of the primary suffix ktin and Yoga is derived with the help of the primary suffix Ghañ.

Application of the new meaning in the target word in the context :

The target word is the title of the first chapter of the 'Úrîmadbhagavadgîtâ'. The said title

is 'Arjunavicâdayoga'. This is a compound word. Arjunaviaâda means that the "Disappointment of Arjuna", and Yoga means appropriateness, correctness, accurateness, argumentation etc. As a result, meaning of the complete word shall be "Appropriateness or Accurateness or Argumentation of or on the Disappointment of Arjuna". It means that the title of the first chapter should be based on the central idea of the content of the chapter. It has been shown in the previous part of the paper that the beginning verses of the chapter are only to lay ground for the central idea of the content. The conclusion of the chapter is in the last few verses that he would not fight in the battlefield. Before the last portion, he argued on why he would not fight with his cousins and other relatives. So, it can safely be concluded that the title is based on the central idea. In the central idea, Arjuna presents necessary arguments to prove that his disappointment is correct or based on some profound reasons. Anyone can disagree with his standpoint. But, his arguments are only to prove that his disappointment was justified and fighting with the sons of Dh[tarâcmra was not right for the future generations of his community. He argued for the protection of the family and community. So, the argumentation is the correct meaning of Yoga in the first chapter of the 'Úrîmadbhagavadgîtâ'. It proves that it is not possible to take only one or popular meaning of the word Yoga everywhere.

Conclusion :

The word Yoga can't be explained in only one way all the time. This should be explained according to the context. In the present context, the method of explanation based on the verbal roots also plays an important role. The problem occurred due to the unnecessary emphasis of present day scholars on the explanation of this word only from one verbal root, meaning to unite or to meet or to come in contact with. The derivation of this word from the verbal root meaning to join or to meet is not accurate even in the context of Yogasûtra. Correct verbal root to derive this word is yuj in the DivâdigaGa, it means to be correct, to be appropriate. From this verbal root Yukti and Yoga both words are derived. Both the words have the similar meanings, according to the Sanskrit dictionary. Both of these mean correctness, accurateness, appropriateness and argumentation. Exactly the same meaning is supported by the context as well. In fact, the central idea of the first chapter of the 'Úrîmadbhagavadgîtâ' is the argumentation presented by Arjuna for his disappointment. He tried to state that his disappointment is appropriate or accurate due to some very important reasons which were presented by him. One has right to disagree with him on any of his arguments, but, his argumentation is the central point in this chapter. So, the accurate meaning of the word Yoga in the first chapter of the 'Úrîmadbhagavadgîtâ' is the argumentation.

Bibliography :

1. Aptay, Vaman Shivram. *Sanskrit-Hindi Shabdakosha*. New Delhi: Kamal Prakashan, 2005.
2. Goyandaka, Harikrishnadas (trans.). Úrîmadbhagavadgîtâ: ÚâEkarabhâcya Hindi-Anuvâda-Sahita. Gorakhpur: Geetapress, 2009.
3. Saraswati, Dayananda. Âkhyâtika%. Ajmer: Vaidik Yantralay, 1993.

★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

A Study of Bathukamma (Costumes and Making of Gauramma)

- Dr. Nagajanu Surepally

Abstract :

The Telugu area is full of color full flowers festival, culture and traditions which are formed due to their past experiences and believes, in some areas their culture resembles, with festivals in telugu region of people specially celebrate festival for environment, and it is a major living source to the living beings, the region is newly emerge d as a state in India. There are many flowers which are used for making of Bathukamma, colorful flowers making Gouramma, festivals is celebrated for nine days by all especially women and teenage girls, and also boys, for this festival the newly married women come to their parents harm after a longtime. Colorful festival (Bathukamma) is recognized as the Telangana newly emerged state in India. Major festivals and the government are also promoting the colorful folowers festival and it importance all over to world. Bathukamma (Bathuku means life, Amma means mother) Bathukamma is a spring festival celebrated by the women of Telangana State in India. It is also called as Boddemma. This festival falls in the months of September/October called as Ashvin or Aswiyuja.

Key words : Culture, Making flowers, Bathukamma, womens costumes.

Introduction :

"History always constitutes the relation between the present and its past". My understanding The art history of the past is in relation to present and future. To the contribution made in academics by modern German Philosopher, Immanuel Kant (22 April 1724-12 February 1804). He was born in the east Prussian capital of Konigsberg. His works still define key issues and positions in epistemology, metaphysics, moral and political philosophy since nineteenth century to present art educational institutions. Another great western philosopher, George William Friedrich Hegel (August 27, 1770 -November 14, 1831) who was born and brought up in Wurttemberg. His school is German idealism, and the founder of Hegelianism, historicism.

History of Bathukamma :

Bathukamma is a spring festival celebrated by the women of Telangana State in India. It is also called as Boddemma. This festival falls in the months of September/October called as Ashvin or Aswiyuja. Bathukamma festival is celebrated for nine days which is also called Durga Navratri. It starts on the day of Mahalaya Amavasya and concludes two days before Dussera called as Durgashtami. On the final day, the closing ceremony of Bathukamma festival is celebrated as a great festival Pedda Bathukamma or Saddula Bathuka. Once upon a time King Dharmangada of Chola Dynasty used to rule South India (Bathuku means life, Amma means mother which is suffix to female names in respect. Since then Bathukamma festival is celebrated by women in Telangana Region. The purpose of this festival is to pray the Goddess Laxmi in the belief that the young girls would get husbands as per their wish. Further, married women celebrate the festival to pray the Goddess for good health and prosperity of their family. This floral arrangement is worshipped

as Goddess Boddemma. This festival is mainly celebrated by unmarried young girls, though men and women also participate in collecting and arranging the flowers as Bathukamma. There are many myths behind this festival. According to one myth Goddess Gauri killed 'Mahishasura' the demon after a fierce fight. After this act, she went to sleep on the 'Aswayuja Padyami' day, due to fatigue. The devotees prayed to her to wake up, and she woke up on the Dasami (also spelt as "Dashami") day. The other being Bathukamma, as the daughter of the 'Chola' King 'Dharmangada' and 'Satyavati'. The king and queen lost their 100 sons in the battlefield and prayed to Goddess Lakshmi to be born in their house, as their child. Goddess Lakshmi heard their sincere prayers and chose to oblige them. When Lakshmi was born in the royal palace, all the sages came to bless her and they blessed her with immortality "Bathukamma or live forever". Batakamma or 'Parvati', according to one legend, is a lover of flowers. Flowers are arranged on a square wooden plank or a square bamboo frame with the size of frames tapering off to form a pinnacle on top. They resemble the shape of a temple 'Gopura'. A lump of turmeric is kept on top of the flowers. This little floral mountain is worshipped as Goddess Bathukamma.

Celebrating of Telangana cultural :

Telanagana women mainly celebrate this festival, though men also participate in decorating and arranging the beautiful floral mounts of Bathukamma. Young girls participate in large numbers. This festival is celebrated with joy and gaiety. During these celebrations, there are dance performances, music, dance dramas and a variety of entertainments as thousands of tourists and locals too, flock to witness the happenings. 'Jataras' are also held during this month long celebrations. According to kancha Ilaiah, bathukamma festival was a class based, but it is owned by political organizations.

Culture of Bathukamma :

Kalabota flowers anywhere in the World? Reflection of designs of flowers on saris that called Peethanbaramm (Sari, Pattusari, silk sari). The festival starting pointing is sari, according to myth, of Bathukamm. Women draped in the finest of their saris, generally the pattu variety, would flaunt their creations and showcase the impressively decorated Bathukamma on their heads in perfect tango and harmony with the saris. After all this was to please Goddess Gowramma. They are dark skinned beauty, richly decorated with - bangles and armbands, Nose rings and earrings, necklaces and anklets, head ornaments and flowers; on top of elaborate make-up with an enormous red bindi on the forehead, large turmeric marks on the face and a small dot on one of her cheeks. Bindi refers to an aspect of the anatomy of the 'subtle body' composed of 'drops' (Tibetan: tickle; tigle; tingle) and 'winds' (Tibetan: lung): "the drops and winds are features of the human energy system and have varying degrees of subtlety Wearing a tiny and tightly fitted blouse and colorful sari with polka dots and borders, tied at the back in a style typical of the region, women creates an aura suggestive of partial exposure rather than full frontal nudity. With their over sized breasts, large rounded lips, embellished navel, lumps of flesh and stomach protruding out, they possess a beauty of another kind. Unlike delicate damsels they are voluptuous, hard work ooz-

ing out of the pores of their skin. With the native and somewhat rustic but glowing look, I have found them irresistible, encases their expressions in the way I find out their faces and bodies depict. Their hand gestures and includes or excludes some of the cast, class, custom and cultural signifiers and markers in his frame. The emergence of the dark and dusky Telangana beauty, radiant in their twilight, with them fulsome figure, expressive face in elaborate make-up, colorful costumes and intricate jewelry and headlong hair (it is called jada in Telugu) Hair ribbons.

Culture of Bathukamma Reasons :

The reasons for this change, according to Gudimalla Bharath Bhushan, are the depletion of water resources everywhere and the years of consecutive drought in the region. But since the ritual is important, women continue to celebrate it, adapting themselves and the rituals to the changed circumstances. These days some women use the same Boddemma every year, instead of immersing them, while others do not mind throwing plastic flowers into the lakes. The most popular traditional Telangana clothing for women is sari it is long piece of cloth made from fine cotton, silk or other fabrics, weaving in different grains with different designs, the sari has a lasting charm, adding elegance and beauty of an Telangana woman the color and the textural appropriateness vary with the age, status and regions, though it worn in almost every occasion. The well fitted, short blouse is called choli. (In Telugu Ravika, pithabram) there are variations in the method of wearing and wrapping the sari, which in different in Telangana region based on the prevalent culture. In this case we must refer the object" only to the subject, namely, to kant Feeling of life, under the name of feeling of pleasure, or displeasure" (section 1). a "feeling for life" is principally "the ability of being to act ' in conformity with its representations (kant,1993,and 1991, page 221).when an object permits such a pleasurable grasp or such a liking, we say it is beautiful. There are object of the costumes one and another form. Jewelry resists any efforts to redeem it metaphysically. And jewelry can never accede to the autonomy, self contentedness, or self-sufficiency of the artwork. It is fundamentally a supplement to the body of the bearer. Brooches and buckles are accessories. I focus on four areas: the relation between art and religion and between art and community, the competitive aspect of the arts, and the high value placed on novelty, innovation, and adaptation. I begin, though; by discussing options that are foundational aesthetics, beauty, confirmation, and community, initially deferent nose rings and ears rings. There is a lot of similarity in costumes between Telanagana region and Vijayanagaram, Srikakulamm districts. If we see few artistic works of Kapurajaiah's paintings, Gudimalla Barth Bashan's photos, Laxman allay paintings, Yasula Balaiah's paintings, Thota Vaikuntamma, Laxman Goud's drawings and paintings we will come to know what costumes in Telangana women wear during the festive season. Every one finds out these festival costumes in their works. The pattu sarees from Kanchi, Pochampally, Dhramavaram, Gadwall, Mysore, Varanasi silk sarees are world famous and the cities are equally popular as the places of production of sarees. But in Telanagana Bhudhan Pochampally pattu sareeswas bore Chinese in 10,000 Bce.[8]

Objective :

- ★ To the décorative of Godes Boddemma, Bathukamma, Gauramma in (telugu Name) costumées
- ★ To Study of the celebrations various region Bathukamma Festival in Telangana
- ★ The To examine, suggestions in the cultural aspects of Telangana goddess bathukamma moderating

Review of literature :

Kancha iallaiah (2011) :

Bathukamma is celebrated only bhujana, he is given example of Songs in front of Dora kotas (fort's).[4] Women are honored during this festival. The festival is celebrated by women wearing their finest attire with jewelry to match. The festival commences with the cleaning of the courtyard in houses by women. The Bathukamma is prepared using cow dung on the first five days of the festival. Five cone-shaped lumps are placed in the courtyard. The colorful wildflowers, which are in season that is used to create the Bathukamma on subsequent days, are collected by men from far and wide. A symbolic idol of the Goddess as Parvati or Gauri, made of turmeric, and shaped as a ball is placed inside the stack of flowers. This is called 'Guramma'.[1]

TatikondaVishunumurthy (1991) :

Bathukamma pandugalu patalu-sanskurthi sampradayamulu : study of native's people culture of bathukamm only Hyderabad state 8 out of 9 districts celebrated but mahabubnagar dist south areas peoples not celebrated because it is Kurnool dist of rayalaseem. So they don't know of Bathukamma but now all of knows in this dist peoples. The flower displays called Bathukamma are immersed in the nearby river on the ninth and last day. Before immersion, the turmeric balls are retrieved and used by married woman to apply a paste on their 'mangalsutra'. This is to invite the Goddess to protect her husband and marriage. Songs are sung by women who detail the milestones in a woman's life, her relationships, joys and sorrows, etc.[2]

Nayani Krishnakumari (1996) :

Bathukamma festivals, Janapada Sahitya Parishat: On each day of the festival, a different offering is made to the Goddess, which is called 'naivedyam' these are as follows:

3.3.1 First day (Engili Pula Bathukamma): Sesame seeds mixed with rice flour or coarsely ground wet rice.

3.3.2 Second day (Atkula Bathukamma): Boiled lentils, flattened and parboiled rice, and jaggery.

3.3.3 Third day (Mundapappu Bathukamma): Boiled lentils, jaggery, and milk.

3.3.4 Fourth day (Nanabiyaam Bathukamma): Wet rice, jaggery, and milk.

3.3.5 Fifth day (Atla Bathukamma): Dosa or wheat pancakes

3.3.6 Sixth day (Aligina Bathukamma): No food offering.

3.3.7 Seventh day (Vepakayala Bathukamma): Deep-fried rice flour cakes shaped as the fruits of the neem tree

3.3.8 Eighth day (Vennamuddala Bathukamma): Sesame seeds, jaggery, butter/ghee.

3.3.9 Ninth day (Saddula Bathukamma): Five types of cooked rice, such as curd rice, tamarind rice, sesame rice, coconut rice, and lemon rice.[3]

Gudimalla Bharathbhushan (2006) :

Bathukamma of divine Telangana: Origin of Bathukamma Festival The word 'Bathukamma' means 'Mother Goddess Come Back to Life'. It is the 'festival of life' in the Telangana region. It is celebrated to thank and worship Goddess Parvati for the abundance of crops during the harvest and the prosperity that was generated because of it in the current year. The celebrations also include seeking her blessings and asking her to return for a bountiful harvest of crops the following year as well.[4]

Ravipramlath (2000) :

Study Bathukamma Womens songs, : how they are prepare to direct Owen and working of village womens, in this festival is celebrated for nine days and concludes on Durgastami. The last day of the festival is called Saddula Bathukamma. On this final day immersion of Bathukamma (Bathukamma Visarjan) in water bodies is celebrated with utmost devotion and enthusiasm with rhythmic drum beats throughout Telangana. The evening offers a beautiful, calming and a peaceful visual treat. Guramma (a symbolic idol of Gowri made of turmeric) is taken back from Bathukamma before immersion and every married woman applies a paste of this, on her Mangala sutra that marks the solemnization of her marriage and also her husband is protected from all evils and ill fate.[5]

TatikondaVishunumurthy (1996) :

Bathukamma pandugalu patalu-sanskurthi sampradayamulu: Since then Bathukamma festival is celebrated by young girls in Telangana. The purpose of this festival is to pray to the Goddess in the belief that the young girls would get husbands as per their wish, to teach the young girls how to take care of their in-laws, their husbands, be great women who respect elders, love people around them, be guides to their younger ones. Further, married women celebrate the festival to pray to the Goddess for good health and prosperity of their families.[6]

Materials :

Mehandi (it is called Gorintaku, clothes langavoni) colour full costumes and intricate jewellery and different types of bangles on their hands. jewellery and different types of bangles on their hands. Wearing traditional Silk Saris and jewellery's.

Methods :

Preparation of Gouramma and Boddemma

Process of Gouramma :

Art must be infused with life and that means movement. "In popular bathukamma thinking there are elements: flowers, water, fire and air, women costumes from which all visible form is composed. Each element moves (typically, water downwards, fire upwards, air laterally or freely) or indeed may change nature in their bathukamma has been art movement of history, it is called nature of beauty. Flowers; tangedu, gunugu, cuts Ridge. The decoration of the pyramid-shaped heap has a traditional and established meaningfulness. There is a particular pattern that has to be abided with. Serving as the base for Bathukamma is a miniature wooden stool (called as peeta). Immediately above is placed a tambalam (brass plate) or whichever the particular family can afford. The flower pattern is unique. Tangedu (yellow flowers) are at

the bottom. Atop that is Gunugu (white). Banthi (Marigold) acts as the cover for the Bathukamma. As for me, the tangedu had a striking and long lasting impression, drawn as I was by its enchanting and ethereal beauty. While these form the fundamentals, one can add flowers of any color they want.

In front of Village Celebrating festival-they spontaneously sing songs

Even as these are gone about silently, the playful atmosphere notwithstanding, the dawn of the eagerly awaited first day brings alive the proceedings. All geared up and ready well before sunrise, women and children breathe life with spontaneity that only Bathukamma can bring about.Pumkin, rudraksha flowers. Central portion of the pupkinpulalo 'gauramma called. What I have written is addressed more to the cultural tourist than the anthropologist. Tourists are often captivated by the colorful opulence of Telangana culture and the centrality of art to the daily lives of ordinary Telangana .At the sametime, all but the most indifferent or obtuse cannot fail to notice that the regional attitude to the arts is sometimes strangely different from our own traditional culture. In following sections, I outline what is likely to strike non-bathukamma as puzzling or unique in the culture, attitude to and treatment of the arts. However ,as long objects form can be interpreted as resulting from some objective purpose (including designs "for our liking"),its purpose does not confirm the contingent harmony between the object's appearance and our cognitive faculties. Flowers are objects, women forms are subjects. Those are nature's beauty Kant says every form is fine art in there folk art is not fine arts, if we see art history of bathukamma and flowers , costumes is work of art, but performing art (folk art) is not a fine art, it is a beauty of art, the history of bathukamma and from of bathukamma.

Preparation of Boddemma :

Hegel assumed that at each stage of history the mind found it differently related to the material world, and that at each stage the poet articulated that relation with work of art. Boddemma is the festival of beauty. Boddemma is related to young girl. The festival had been celebrated for nine days by only young girls and children. They had pattu saris (Pithambaram & Silk Sarees) and new clothes, langa voni, the colorful costumes and intricate jewelry and different types of bangles on their hands. Young girls have colorful flowers on their heads and garlands. During the festive season girls used to decorate their hands, palms and feet with Mehndi (it is called gorintaku in Telugu) in a special design invented by themselves and they help one another in decorating. Why were they minted new costume? They wanted to be hale and healthy and look more beautiful. If an immature, healthy, self-centered person asks God for a life partner, they spontaneously sing songs. This Boddemma festival is celebrated before bathukamma. The ladies

who participate in the festival dress up in their best, wearing traditional Silk Sarees and jeweler. Young girls also participate. They wear Langa- Voni – the traditional attire of young girls of the region. The ladies gather in large numbers along with their Bathukammas in their hands.[7]

Analysis :

In my understanding, bathukamma have four mythology stories. The bathuamma festival starting point was sari, according to Tatikonda Vishunumurthy M Phil (dissertation) there is one mythological story. The bathukamma has been something which withstands the test of time, applicable to any period any rise, apply to test. It is called nature festival. Example, amma (mother) is word of nature, flowers are nature, period, water and fire, air, (it is pancha buthalu). Now days the bathukamma festival has political role. In recent times Bathukamma real culture has gone. That's why Kancha Iilaiah says "bathukamma festival is playing political role. I think, Plato said art an imitation, same time; Aristotle says art from need to be known to very one developing society. It is not forgettable art history. Society is changing its areas, than art forms also changed. Reality of bathukammkunta (water lake) now a day's artificial ponds. With its focus on the faulty of taste, on nature as the primary site of beauty, the role of genius in artistic creations, and on the moral dimension of art. Non bathukamma culture, they are not interesting why the festival adopting its own. If we see Kapurajaiah, Laxman Aelay, Thota Vaikuntam and Laxman goud's paintings and drawings, what are costumes of bathukamma? Hegel point of the from is high from, work of art.

Popular perspective of Bathukamma culture in Telangana state

Findings :

In Hyderabad also Batukamma alive. Muslims, Hindus, Marathis, Kannadigula many religious people from different states live and follow their own culture as well as following the regional festivals and making the Hyderabad culture a composite one. Naturally, the influence of the other regional languages falls on the local regional language making it a special dialect (yasa) these four types of yasa are covered by the language. News of the Muslims 'jagnekirat' during the Dussehra is also exhausted.

That is kalividi Festival :

Hyderabad is still left Bastille batukamma noise. Is a song from each side of the river? Each region is a distinction. Due to the uniqueness of the area tanade, entity differs from the rest of the region. Batukamma something like Telangana. Two days before the dasara panduga 'saddulu' pataka sannivesam all festivities. Engili pula amasa "one flower sand mama / okkajamulaye sand mama batukammaladina nine days, adding counties' saddula 'at

the festival celebrates gloriously. Batukamma before' Boddemma 'play. Kannepillalu of clay, but decorated boddemmanu pedato but Audi' popo Boddemma/ Implied Boddemma / Mallennadattav Boddemma saganamputaru infectious. And then begins the actual batukamma. Saddula until the previous day that is eight days sibbullo (woven bamboo plate, breaking the bond) perustaru batukammalu. This perupoka art. Gunugupulavarasa before. Anaka whose tangedupula. Katlapulu later, gummadipula final column. At its center pasupunindina gauramma. Konakaranlo sibbullo attire Batukammalu. Mogadalalo street, four panadula stem, gudikada, and placed them around the four kude stem valayakaranlo batukammalanu spinning round, knocks to clap, sing songs mogistu, linamavutu, singing songs frankly jamula batukammalanu Ponti sagede uyyalaluputu batukamma Games. Adapaduculu, their struggles, tears, carnival, vekkirintalu, annada mmula positions, the Ramayana, India, Lord Siva and parathion , ponds, wells, agriculture, manci jaluvarutu Chheda are all the songs. 'Freedom to likisti culture' is. Subsequently, the culture collection of soul, 'it is also called. Pucefloral terulu arid regions, agriculture, themain adharuvulain a ponds, bavulloki pulanusaganamp adam, adapaduchula revolves around resp ect for the natural pandaga batukamma mudansala. Any disturbances, mohamatalu be free, women themselves are also batukamma velladincu-kovadam summary.

Tradition is to yatanu jammi balivvadam.

Another tradition is to yatanu jammi balivvadam. Bathukamma has a social relevance in that men and women from their respective villages or towns get a chance to interact with each other as they assemble in specific spots. For women, this is a rare opportunity. During these nine days, they forget the ordeals, agonies and pains or whatever as they get a feel of the outside world. This is because they mingle with unknown people and become oblivious of their travels and tribulations, the day-to-day chores. In short, it is bliss time. Because if their living in remote areas tribal's are unaware of bathukamma festival and its culture. Although there are no documented roles for various castes and communities who participate in these events, over centuries some practices have come to stay. Different communities, chiefly artisans, play a vital role in the smooth conduct of the festival. Every household has to cook different food items including sweets in nine days. Aim feels very pleasure for this work.

Result :

All the flowers employed gave out sticky, dark brown to chocolate colored extracts after drying in the desiccators. They exhibited different extractive values. (Table- 1). Two flowers extract Targets and celosia Cristata with higher extractive values than others of crude flower extracts tested Crossandra, hibiscus, Nerium, Targets, Celosia Argentea and cassia have shown very good activity compared to others.

Sl. No	Flowers used	Extractive value
1	Hibiscus Rosa Sine sis	3.5
2	Tagets Erecta	4.4
3	Celosia Cristata	4.2
4	Cassia Auriculata	3.1
5	Crossandra Infundi buliformis	3.5
6	Nerium oleander	3.3
7	Chrysanthemum Indicum	3.3
8	Celosia Argentea	3.8
9	Cucurbita Maxima	3.7
10	Nelumbo Nucifera	3.2

Future Recommendations :

In These study vast culture of Telangana nearby villages so many celebrating some sammakka , sarraka jataras and Oggu dolu, Yadagiri mountain , Jataras of Alai Bali, Doom Dam, Numaki art and craft festivals, Dhokra Cultural, Nirmal festivals, many cultural forms newly developing in Telangana states and in these occasions of cultural art forms . Bathukamma is floral festival celebrated predominantly in Telangana and some parts of Andhra Pradesh. Every year this festival is celebrated as per Sathavahana calendar for nine days starting Bhadrapada Pournami till Durgashtami, usually in September–October of Gregorian calendar. My paper revolves on the method of preparation, the community; other cultural from the cast based community ways to revive, Recognition from the government and its intervention which will elevate the status of this bathukamma cultural aspects.

Conclusion :

Bathukamma is a floral festival celebrated in Telangana state in India during Dusshera, has scientific support due to the medicinal values of flowers used. The current study of antimicrobial and antioxidant studies of the flowers aids in understanding how they purify water bodies and make the environment much better.

References:

1. Kancha Ilaiah: Batukamma Kadu Rajakiyaladali, Andhrajothy News paper, Editorial page posted date: September 30, 2011.
2. TatikondaVishunumurthy: Bathukamma pandugalu patalu-sanskurthi sampradayamulu, mphil distaistionsfrom Kakathiya University, Warangal , A.P, 1991.
3. Nayani Krishnakumari: Bathukamma festival, Janapada Sahitya Parishat, Potti Sree ramulu Telugu University 1996. Telugu University press published: 1996, 2000, (Krishnakumari, Nayani. Editor of Janapada Sahitya Parishat.) Translations: Dutt (from English to Telugu); Telugu Folklore of Literature.

4. Gudimalla Bharat Bhusanam: Bathukamma of divine Telangana, Telangana Utsav, published: Aug 29, 2006.
5. Raavi Premalatha: Janapada Sahitya Parishat, published, Potti Sree ramulu Telugu University 1996. Telugu University press published: 1996, 2000, (Krishnakumari, Nayani. Editor of Janapada Sahitya Parishat.) Translations: Dutt (from English to Telugu); Telugu Folklore of Literature.
6. TatikondaVishunumurthy: Bathukamma pandugalu patalu-sanskurthi sampradayamulu, mphil distaistionsfrom kakathiya university Warangal , A.P, 1991.

Web References :

7. https://en.wikipedia.org/wiki/Bathukamma
8. Www. Telangana utsav,

Images :

9. Images1: In front of Village Celebrating festival- they spontaneously sing songs
10. Images2: Popular perspective of Bathukamma culture in Telangana state

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Rasani 'MUDRA' Novel – The life of a woman as "BASIVINI"

- *Dr. G. Sailamma,* Assistant Professor, Publications, Dravidian University, Kuppam.

Abstract :

Novel had a prominent place in Telugu literature. Rasani who belongs to Chittoor District is an eminent poet Novelist and Dramatist. The trends in globalization had a great impact on human life.

We have seen that women was suffered due to inequality, don't have freedom and given preference for household activities only. Women considered as a prostitute (Basivini, Mathangi) for total village. The author identified that women belongs to lower Backward class Section were changed as Basivinis. The author wrote about the merits and Demerits of this system.

Since the beginning of Telugu literature to till today some poets considering women as a luxury goods. We are observing daily so many incidents in different News papers that women struggled with way of Violence, and commits suicide by not tolerate of facing injuries towards body and mind. Basivini, Mathangi, Jogini system is a result of selfishness of male dominant Society. There is a story behind these systems. So many people scarified their lives mostly because of illiteracy and ignorance. Dr. V.R. Rasani wrote the Novel Mudra. Mudra was published on 2006 December in Chathura……

This Mudra Novel revealed that the misery of loosing their individuality and ideal life. The way of Society imposed. (sealed) women as Basivinis, atrocities done by non Daliths, Nature of problems face by women to came out of this cruel social system etc.

Women changed as Basivinis who are living in huts in outskirts of the village. We can see so many people living by loose their identity in this novel Mudra. There are so many women such as Buddavva, Fraternal aunts of Budde guravaiah, sister of Balaiah and daughter of Kolla Sidhappa, Buddamma daughter of Budde Guravaiah, Lakshmi daughter of Vemula Venkataswamy kotamma daughter of Yundekayalodu, like wise so many people made as Basivinis.

Kotamma plays major role in this Novel Kotamma who turned as Basivini wants to make awareness among their community people not to feel in a trap of evil customs in future generations.

Illiteracy is the main cause to continue this social evil. There is a belief that if childless women worship the deity those cuere blessed with children. After fifteen years of age of the girl they make arrangements to marry this girl with the deity. Tali tied by previously changed as Basivini women. So at that time the girl changed as Basivini. Hence the higher caste man like surpanch of the village have physical contact with her and fulfill their desires. Than any one can have physical relation with her. This custom continues years together that women turned as a prostitute in the name of Deity.

Buddavva is the gift of Ithamma deity. They made arrangements to the marriage of Buddavva with the deity Ithamma to fulfill the Solemn vow. Due to this Buddava turned as Basivini. Buddavva faced difficulties to secure

minimum basic needs after turned as Basivini. Hence Buddavva went to on in Savithramma company. Savithramma secured money through Buddavvas earnings as a prostitute. Savithramma did not offer proper food because their company was not working properly. Hence Savithramma sent Buddavva outside. So Buddavva tried to do as a casual worker (cooli) as well as house maid duties. Buddavva stayed at the hut where she was made as Basivini.

Buddavva faced difficulties in securing livelihood. The people who enjoyed her ignored her. There is a question arises eventhough Buddavva is the Ithavva Devathas gift where is her place in society think that is there any answer to this question.

Buddamma daughter of guravaiah also Goddesses gift. There is an awareness in society in the case of Buddamma. Buddamma requests to her not change her as Basivini.

She pleased that she don't want to take stigma of Basivi mudra. She didn't want marriage with any other persons. She said that she remains with her parents and she will took care of those people. (page.39). Buddamma said wisely towards her parents. But parents made her as Basivini".

The way of method of Basivini stigma (mudra). Uthanna states that is mudra ready. And its to be boil said by Lakshmi. It is not too hot. See that it will be moderate heat other wise if is too hot and leads to burn. Lakshmi said that I understood as I am also taken that mudra.

So take that colour in some container like (coconut Dippa) print it on her right hand just like as Doctors injection. Lakshmi prints mudra on Buddamma's right hand. Buddamma died after identified as Basivini. Parents disappointed by the death of Buddamma. Why these people didn't think that even though they made arrangements to marry with goddess (deity) Buddamma died. So we search for the reasons its our social responsibility.

There is a custom in respect of vow or obeisance to the deity. But there is another custom that higher caste people change the Dalith women as Basivini and fulfilled their desires even though there is no vow to the deity.

Gundekayalodu and Ademma were husband and wife. They have two daughters eldest daughters name was Kotamma. Kotamma is a beautiful girl. Kotamma burned without the vow was of the Ithamma deity. So Ademma didn't have any vows. Kotamma was a hard worker. She gathered broomsticks green leaves, Kandikayalu, and woods for he livelihood. The village surpanch puts his hand on Kotamma in take advantage of her loneliness. Kotamma sapped on surpachs check with her hand. There is another higher caste man Sreenivasulu also have an eye on Kotamma to have sexual relation with her. Surpanch also tries to take revenge on Kotamma in view of disrespect towards him by Kotamma. Surpanch tries to impose that a vow is pending for Kotamma since long time by uttering the words through Sashthrulu in the village and enable to accept the vow by parents to change Kotamma as Basivini. Later Kotamma considered as Basivini. Kotamma considered aged surpanch as her husband and living along with him. Kotamma wants to escape from that hut by treating her husband with good manner. Kotamma because pregnant by surpanch. Generally Basivini's don't want to have children why

because there is a question arises that who takes responsibility of the children of Basivinis. Kotamma felt that it is good if surpanch accepts her children of his children she told the surpanch please accept her child as him own. Surpanch does not accept her offer.

He states that all of the people in society laughter towards him if he accepts her child. Who is rearing that children. Surpanch thinks that it is an obstacle for me. Surpanch suggests her to get abortion. Surpanch asked her who is important to you, whether myself or your child. Think that. Kotamma does not accept his proposal for Abortion (page:103). Hence the surpanch left away to her. Kotamma delivered a Baby named Aruna. Kotamma takes responsibility of her daughter with well manner along with her parents.

Surpanch tries to send Kotamma near to the contract giving officers to get contracts of his own. It is an indicator for his selfishness. Kotamma escaped in that situation by arguing with officers that she is going to give complaint this matter in the police station. Surpanch made murder attempts on her due to the fear of her words. Kotammas parents made arrangements to take away from that village. Than Kotamma meet Mani who is already known to her and reached his house through train. Kotamma changed her name as Kannamma at that place Kotamma understand that mani received her why because Mani had wife and children already. What ever it is Kotamma mingle with mani's children. She offered Buns from salim Bhasha to his children. But Manis wife didn't accept Kotamma and made arrangements to leave that place. At that time Salim Bhasha identifies her situation of hopeless nears and offer her that he will take care of her and took her to his house. He enable her to learnt urdu. He changed her name as Haseena the said that you are going to be worked as a housemaid in Kuwait. There they will give salary Rs.10,000/- you will be happy. He cultivates desire in her. Kotamma because a wife of Salim Bhasha for some time. Than Saleem Bhasha sold her to prostitute home in Mumbai. He is doing business of women trafficking to prostitute Homes in Bombay Kotamma lives along with Sharekhan in Bombay the relased from that home. She released from that home with the help of Sharekhan. Kotamma made an attempt to release all the victims of the Home by giving information to the police. She also saved Vijaya Telugu girl who was deceived by Saleem Bhasha.

Due to facing of so many problems and obstacles Kotamma returned to her hut. Where she was made as Basivini by knowing that her daughter also going to change as Basivini and to release her daughter who is going to be considered as Basivini.

Surpanch's son Sankaraiah wants to have physical contact with Kotamma's daughter Aruna even though Aruna is a sister of him. Surpanch's son told that there is any guarantee that Aruna is borned by his Father, why because. Basivinis were considered prostitutes of all village.

Kotamma made marriage arrangements of Aruna with Uday Kumar. Surpanch's son Sankaraiah wants Aruna however by cutting of her Tali. Kotamma made awareness among village people about this social evil.

If we are all in one unity people like Sankaraiah didn't do anything. She requests

their please listen to my words. We want to eradicate this social evil (Page:76) There are a result to their hard work. They got success Kotammas daughter Aruna slapped Sankaraiah's cheek with her hand. All the women in the village appreciated Aruna's act towards Sankariah and fought against Sankaraiah. Sankaraiah left that place.

Kotamma gave her earnings in the form of money and Sarrys to her daughter Aruna and left far away from that place. Kotamma gave Rs.100 money to Buddavva for giving shetter as well as to share their feelings. Buddavva died by keeping hundred rupees note in her hand.

Main points to think about in this Novel :

1. Anything can do due to wild egoistic nature of them.
2. It's difficult to survive lonely and helpless women in society.
3. Economic deficit, Illiteracy, Ignorance and blind beliefs are the reasons for this.
4. There is lack of support, lack of assistance in sharing their sorrows and difficulties, lack of peoples help in suffering from ill health and lack of support for their livelihood, after they considered as Basivinis.

So there is a need to provide help towards the diseased women those who have lack of proper care in society from this age off evil social system.

It is our social responsibility to provide awareness among the Backward class people about the evil customs. So there is a need to provide proper knowledge. So that all the women will put an end to this uncivilised social evil that they considered their own children as stigma mudra of Basivinis.

Reference Books :

1. Dr. V.R. Raasaani – Mudra.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Mentoring Pre-service Teachers in Pursuit of Learning to Teach

- Dr. Ravindra Kumar
Assistant Professor, Department of Teacher Education (SoE), Central University of South Bihar, Gaya.

- Pratima Gurung
Research Scholar, Department of Teacher Education (SoE), Central University of South Bihar, Gaya.

Abstract :

Worldwide the existence of learning crisis is documented. India's National Education Policy-2020 gears itself to address this learning crisis and reposition itself to prepare the learners for the 21st century requirements. The demand for effective high-quality teachers are expected. The teacher education institutions are looked upon to prepare the future teachers who would bring their professional knowledge and practices into the classrooms and make learning accessible for students. This paper explores, how mentoring shapes pre-service teachers' professional experiences and how school-based mentoring program can be made effective, to support the pre-service teachers in their pursuit of learning to teach.

Keywords : Mentoring, Pre-service teachers, National Education Policy 2020, Teacher Education Institutions, School-based mentoring program

Introduction :

The role of teacher in all round human development especially the learnings of their learner is acknowledged (Klieger & Pauker, 2020; Sandvik et al., 2019). Researchers all across the world are keen to understand and find ways how these learnings can be enhanced and made more effective for the learners (Ma et al., 2021). In such endeavour, preparing an effective teacher, who would be equipped with professional knowledge with pedagogical practices takes the prime importance (Stroupe & Hancock II, 2022). In the making of a teacher, the initial teacher education institutions have both university-based and school-based component in their course design (Lynn & Nguyen, 2020). The university-based engagement with pre-service teachers focuses on the theoretical aspects of teaching and learning and prepare the pre-service teachers to contextualize their theoretical underpinning of their own professional practice (Lunsmann et al., 2019; Peiser et al., 2019). On the other hand, the school-based component of learning to teacher, the pre-service teachers are exposed to real classroom setting to gain first-hand experience to put their theoretical learning to put into practice (Moorhouse & Harfitt, 2021). Various research confirms the significance of early professional experience in their pursuit to learn teaching (Peiser et al., 2019).

Mentoring of preservice teachers during their school-based internship program by the cooperating teachers is widely practiced (Hoben, 2021; Pattisson, 2020a; Weimer, 2021). The school acts as a learning centre where the pre-service teachers bring their rich theoretical content knowledge along with improved pedagogical understanding of different learning theories. The cooperating teacher at school, bring their repertoire of pedagogical practices, in addition to their theoretical underpinnings, which could be contextualised in diverse, challenging classroom situation (Mader et al., 2021; Næsheim-Bjørkvik, 2019).

During school internship program, the pre-service teacher takes the role of mentee and the cooperating teachers at school, their mentor (Aydýn & Ok, 2022). Their professional interactions, conversations that they both have, the mentoring practices that they engage in, all have significant impact on the professional learning experiences of pre-service teachers (Albakri et al., 2021). Mentoring is what mentor does, therefore the quality of mentor, their professional expertise and their own professional classroom practices matter (Ellis et al., 2020; Murtagh & Dawes, 2021).

Teaching is incomplete without learning. Teacher may have prepared several lesson plans and completed the syllabus, yet learning is challenged. Schooling is not learning, neither enrolment of children in school is. Studies worldwide and polices have acknowledged the presence of learning crisis and different governments have repositioned themselves to address this concern. Instead of counting desks and chairs, student's learning level counts. What is more significant is to start taking stock of the state of learning of students (The World Bank, 2018).

In the making of a high-quality teacher, beginning with learning to teach and then transitioning into practicing teaching for learning to happen, is a complex, contextualised and idiosyncratic process (Adarlo & Pelias, 2021; Marciano et al., 2019). Exploring the existing available literatures on mentoring, this paper tries to contextualise mentoring in the pre-service teacher preparation in their pursuit of learning to teach. It begins with two pertinent research questions in mind- 1) how does mentoring shape pre-service teachers' professional experiences and 2) how school-based mentoring program can be made effective, to support the pre-service teachers in their pursuit of learning to teach.

Review Method :

The current paper is based on review of literatures published as journal article within current five-year time frame between 2018-2022 only. The literature reviews were done in several levels. At the beginning level, the researcher used google scholar as the search engine to trace the reviews under study. Research articles between the said time frame were identified using the key words like "Pre-service teachers", "mentoring", "mentor", "mentee", "school-based", "internship", "B. Ed.", "practicum", year of publication e.g., 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 were used to find the literatures. A total of 52 research articles from 19 countries were explored to frame the research questions.

At second level, abstracts of all the 52 research articles were thoroughly read, analysed and notes were prepared. At third level, based on the abstract notes and selected full papers were read and analysed, on the bases of which a literature review matrix was prepared. At fourth level, based on the different themes and components that emerged from the literature review matrix, the current review paper was shaped.

Findings and Discussion :

Based on reviewing existing literatures the researcher tried to find answers to these two pertinent research questions- 1) how does mentoring shape pre-service teachers' professional experiences and 2) how school-based

mentoring program can be made effective, to support the pre-service teachers in their pursuit of learning to teach.

Research Question 1: How does mentoring shape pre-service teachers' professional experiences?

The role of Initial Teacher Education Institution to prepare high-quality teachers

To prepare today's learners with future-ready 21st century skills, the need to have high-quality teachers cannot be denied. Teacher education institutions worldwide are bringing reforms to address the demand to bridge the learning gaps among learners, efforts to enhance their learnings, are at the focus of any educational institutions from K-12 to higher teacher education institutions (Adarlo & Pelias, 2021; Albakri et al., 2021; Hobson, 2022, 2022; Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022; Knezic et al., 2019; Kuyini et al., 2022; Lindqvist et al., 2019; Mader et al., 2021; Ministry of Human Resource Development, 2020; Nesje & Lejonberg, 2022; Pattisson, 2020a; Savotina et al., 2021). To produce competent teachers, India reformed teacher education B.Ed. program from being a 1 year course to being a 2 year course with more time in school internship, which includes a minimum of 20 weeks (Jaseena & Vijayan, 2020) and it continues to experiment with different teacher education models eg. Graduate program with 2-year B.Ed., four year Integrated Teacher Education Program (ITEP) (Tripathi, 2020). Similarly, in Australia, the critical role of preparing high quality teachers is stressed with mentoring support (Lynn & Nguyen, 2020). New Zealand has brough reforms in their initial teacher education for more time in school internship (Hoben, 2021).

Professional experience of pre-service teachers have deep influence in early phase of teacher preparation, especially during their school internship program (Adarlo & Pelias, 2021; Rao, 2019). The cooperating teacher at school allotted to pre-service teachers for their school internship, act as a mentor, providing them opportunity to learn, develop and be skilled in their pedagogical practices. The pre-service teachers, as mentee get an opportunity to contextualise the theoretical knowledge of teaching and learning processes learnt at university-based course, in a real complex classroom situation, under the guidance of experienced practising teachers at placement school (Aydýn, 2020; Ma et al., 2021; Stanulis et al., 2019). Existing literature supports the influence of mentoring in developing the pre-service teachers' teaching expertise and facilitating their readiness to teaching profession (Lynn & Nguyen, 2020). Hong Kong has experimented on an abroad internship project to provide professional experiences to pre-service mentee teachers to teach in unfamiliar learning environment, thereby emphasising the need to adapt their theoretical understand in a complex, demanding real classroom situation (Moorhouse & Harfitt, 2021).

The school-internship plays a critical component in the professional preparation of a pre-service teacher (Peiser et al., 2019). During this program challenges faced by mentee in terms of emotional exhaustion and professional crisis, which either may result in their leaving the profession or may continue the teaching profession but displaying low-quality work with learners is evidenced (Savotina et al., 2021). Countries like Netherlands battling with the is-

sues of teacher attrition, revealed that disappointment in the profession and difficulty level of programs were motives for pre-service teachers to leave and enthusiasm about the profession and the social environment were the primary motives to continue in the program (Meens & Bakx, 2019).

Mentor's role in influencing pre-service teachers' professional experiences :

Since mentoring is recognised as a professional development strategy to enhance the professional experiences of a pre-service teacher, the role of a mentor and their practices holds significant importance in the school-based mentoring program (Flores, 2019; Peiser et al., 2019; Sandvik et al., 2019; Stanulis et al., 2019). During the mentoring process, mentor's own professional experiences, their characteristics and their ability to create opportunities for pre-service to engage in their professional learning becomes prime importance (Jita & Munje, 2021; Stroupe & Hancock II, 2022; Wexler, 2020a, 2020b). Mentee expect the mentor to provide emotional support, be their protector, play the role of facilitator-supporter, observer-feedback provider, and friend-colleague, be their trainer-informant, role model, assessor-evaluator, collaborator, and support them in reflecting their learnings under their guidance (Aydýn & Ok, 2020; Klieger & Pauker, 2020; Lunsmann et al., 2019; Wexler, 2020a).

Mentoring practices of mentors :

Mentoring is what a mentor (the cooperating teachers at school) does and it matters to pre-service teachers who are learning to teach (Jita & Munje, 2021; Lunsmann et al., 2019). The mentoring partnership between mentor and mentee begins with the understanding of having common shared goals, to provide support to build mentee's confidence and in development of their professional identity as a teacher (Adarlo & Pelias, 2021; Ma et al., 2021). It is the mentor's pedagogical discourse that shapes pre-service teachers' learning as mentee (Albakri et al., 2021; Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022). Effective mentors present themselves as role models to their mentee, giving an opportunity to pre-service teachers to observe and witness the way the experienced mentors contextualise their pedagogical skill in the given classroom context (Wexler, 2020b). They share their time in co-planning and do/perform co-teaching, do classroom observation and provide timely feedback to their mentees (Jita & Munje, 2021). They engage in reflective practice with their mentee (Nesje & Lejonberg, 2022).

Mentor- mentee professional relationships:

Due to school placements of pre-service teachers, the relationship between the two is formally given for professional engagements, however, the way they facilitate their relationship influences deeply on how pre-service teachers are encouraged and supported in their professional learning. The formal relationship begins with a direct instruction from the mentor, but as relationship progresses, the instructions becomes more non-direct (Orland-Barak & Wang, 2020; Stanulis et al., 2019; Wexler, 2020a). In traditional mentoring, the existence of hierarchy often limits the professional growth and teacher identity formation among pre-service teacher during their school practicum experience. In Incorporating Off-line, Non-judgmental, Supportive, Individualised, Develop-

mental and Empowering (ONSIDE) co-mentoring model, the hierarchy between mentor-mentee was broken and it has resulted in a stronger and more trusting/durable mentoring relationships. It created safe space to open up, share and discuss problematic issues and challenges which mentees would have otherwise struggled/faced alone (Hobson, 2022).

Mentoring approaches :

For mentoring to be effective, mentor needs to operationalise their mentoring practices in an effective, non-hierarchical, in an educative way and as reflective practitioner (Adarlo & Pelias, 2021; Knezic et al., 2019; Lynn & Nguyen, 2020; Stanulis et al., 2019; Wexler, 2020a). When mentoring tools such as technological, discursive and epistemic was used during school-based mentoring program, it boosted the reflections about teaching and learning by pre-service teachers (Nesje & Lejonberg, 2022). The use of ONSIDE co-teaching model paved ways for trusting and safe space where mentor-mentee relationships were professionally encouraging and rewarding (Hobson, 2022), the use of 'in the moment' mentoring practice model focused on the pedagogical scaffolding by the mentor in the moment of classroom transaction and not before or after the class transactions (Marciano et al., 2019). Since, mentoring is highly varied, contextual and diverse, the integrated approach of mentoring, where a blend of psychological support, situated learning approach, core-practice learning approach and transformative approach, plays a critical take on operationalising the mentoring practice in a given context and location (Orland-Barak & Wang, 2020).

Research Questions 2: How school-based mentoring program can be made effective for better Pre-service professional experiences?

Keeping the aspects of mentoring that shape the pre-service teachers professional experience and identity, it becomes imperative to consider how school-based mentoring intervention can be made effective. Foremost, it begins with-

Formalizing School-based mentoring program for professional grooming of pre-service teachers.

When school-based mentoring program is integrated in policy and institutionalised formally, the scope for national standards to offer mentors some guidance for the role to support more equitable experiences for pre-service goes a long way (Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022; Murtagh & Dawes, 2021). With this informed and reasoned, decision to design context based mentoring program get facilitated (Aderibigbe, 2018; Pattisson, 2020a). Mentor teachers' social identity get nurtured (Lunsmann et al., 2019), there would be more vigour in selection and matching of mentor with mentee (Moosa, 2018).

Due to various reforms in initial teacher education, focus on what the mentor does and their professional expertise matter. Research findings advocates all mentors to be formally trained, since pre-service teachers would spend more time for their professional learning (Hoben, 2021). Formal, recognised and supported collaborative partnership between university-based and school-based mentorship, would result in better synergy in professional development, growth and well-being of pre-service teachers (Ellis et al., 2020; Peiser et

al., 2019). This would provide scope for better synergy between theory and practice gap in pre-service teacher preparation (Gurl, 2019; Mili, 2019).

Mentor characteristics and quality :

In the mentoring process, the role, practice, approaches used by mentor is significant. The criteria used for a) mentor identification and selection and (b) mentor preparation and development practice and processes, needs closer look (Weimer, 2021). For mentoring to be effective, mentors are expected to possess a variety of professional and personal skills (Jita & Munje, 2021). Therefore, investment in mentor preparation can increase mentor's effectiveness, self-efficacy and help enhance the pre-service teachers' professional experiences (Lunsmann et al., 2019). However, the preparation and development of a mentor needs to be personalised and flexible, supporting the mentor with a variety of materials and opportunities to reflect and interact with the mentee to share ideas, strategies, success and challenges (Albakri et al., 2021; Ellis et al., 2020; Jita & Munje, 2021; Sandvik et al., 2019; Stroupe & Hancock II, 2022)).

Mentor's professional development :

When mentor teachers were professional trained formally based on standards and framework, the mentor teachers' critical pedagogical discourse positively influenced professional learning of pre-service teachers (Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022). Similar findings were also noted in Germany where trained mentors had more positive influence on mentee pre-service teachers than the untrained mentors (Mader et al., 2021), untrained mentors provided limited support, had inadequate communication and feedback with mentee teachers, severely limiting the process of high-quality teacher for future (Kuyini et al., 2022). Study of factors which possibly could act as an obstruction to maximize the benefit of mentoring pre-service are lack of subject-matter knowledge, prescriptive approach to mentoring, problematic mentoring relationship, ignorance of roles, student teachers' reluctance to be mentored and contextual factors related to failings in the educational system (Kourieos, 2019). Multiple researchers have documented the need to have formal, well-structured and providing support to co-operating mentor teacher so that s/he is able to mentor pre-service teacher and also engages in reflecting one's ownpedagogical practices to grow and develop (Albakri et al., 2021; Burns, 2021; Jita & Munje, 2021).

Evidences of mentor's growth through the mentoring process are well documented. As co-teachers, mentors have experienced meaningful professional growth in areas like: critical reflection, pedagogical renewal, in refining their own practices and in application of learning to leadership roles (Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022). From mentee's perspective of mentor's role of responsibilities fulfilment, the mentors scored low on being educative mentors (Aydýn & Ok, 2022). According to Malaysian study on different mentoring factors, modelling and pedagogical mean scores were lowest. These further stresses the importance of mentor's quality in terms of their knowledge and skills of mentoring. It recommended for mentor's professional development with a course and guidance supported with mentor's manual for providing quality and structured mentoring (Albakri et al., 2021).

Conclusion :

Teacher preparation is a complex, difficult and a challenging task since teaching and learning are highly diverse, and situated at multiple levels (Chizhik et al., 2018; Flores, 2019). Due to widening gap between theoretical discourse at university-based teaching and practical adaptation in real classroom setting, it is a real challenge for pre-service teachers to not only learn to teach as a student teacher but also transform to be an effective teacher to make learning happen in real classroom (Mili, 2019; Moosa, 2018). In such challenging, demanding and complex teaching-learning situation, school become a perfect centre of learning where both cooperating teachers as mentor and pre-service teachers as mentee can collaboratively work together to influence and develop symbiotic relationship for mutual professional growth, development and well-being (Næsheim-Bjørkvik, 2019; Pattisson, 2020).

Apart from pre-service teachers benefiting in terms of learning to plan instructions, exposed to pedagogical customization depending on classroom learning situations, demand and requirement, they also bring to classroom knowledge about research based new pedagogies and learning theories to the classroom (Adarlo & Pelias, 2021; Knezic et al., 2019; Ma et al., 2021). Mentor teacher on the other hand, bring in her/his practice repertoire of expertise of what works and what does not, how to respond to a given classroom challenges, making decisions at the moment, to cater to student's learning need, is a skill that the pre-service teachers need to gain expertise in (Burns et al., 2019; Gupta & Rakwal, 2020). This collaborative venture at pre-service teachers' school internship program, cooperating mentor teacher also gets opportunity to reflect on their own pedagogical practice and get updates, marking a perfect condition for continuous professional development as a practicing teacher (Adarlo & Pelias, 2021; Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022; Knezic et al., 2019).

Worldwide in education setting, mentoring has been successfully used to professionally groom pre-service teachers (Karathanos-Aguilar & Ervin-Kassab, 2022; Kuyini et al., 2022), induct newly qualified teachers at work (Eady et al., 2022; Ewing, 2021) and in continuous professional development of in-service teachers (Akiri & Dori, 2022; Alegado & Soe, 2020; Mahwire & Sayed, 2021). Research supports quality of mentoring is depended on the quality of mentor (Ellis et al., 2020; Sandvik et al., 2019; Stroupe & Hancock II, 2022; Wexler, 2020a). Mentor's belief, perspective and understanding of mentoring and its operationalization, matters in the way pre-service teachers are prepared and made school ready for work (Adarlo & Pelias, 2021; Chizhik et al., 2018; Marciano et al., 2019; Moorhouse & Harfitt, 2021; Nesje & Lejonberg, 2022). Various research has raised the need to provide support and professionally prepare mentors to mentor professionally (Albakri et al., 2021; Burns et al., 2019; Jita & Munje, 2021; Marciano et al., 2019). Since mentoring is not same as teachering, mentors are expected to be aware of the theories of mentoring, have the competencies to provide learning environment for pre-service to establish mutual respect, trust and rewarding professional relationships (Hobson, 2022; Lynn & Nguyen, 2020). Professionally trained mentors

have always contributed in making pre-service teachers professionally trained along with taking proactive role in reflecting their own pedagogical practices and bringing growth to themselves (Mader et al., 2021; Sandvik et al., 2019). This understanding of how mentoring shapes the pre-service professional experiences and learning how school-based mentoring program can be made effective, will greatly contribute in making high-quality teacher and provide support and guidance to pre-service teachers in their pursuit to learn to teach.

References :

1. Adarlo, G., & Pelias, M. F. T. (2021). Teaching and Learning with Others: Situated Encounters in Service Learning among Pre-Service Teachers. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, *49*(2), 177–202. https://doi.org/10.1080/1359866X.2020.1789910
2. Aderibigbe. (2018). Understanding the nature of mentoring experiences between teachers and student teachers. *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*. https://doi.org/10.1108/ijmce-04-2017-0028
3. Akiri, E., & Dori, Y. J. (2022). Professional Growth of Novice and Experienced STEM Teachers. *Journal of Science Education and Technology*, *31*(1), 129–142. https://doi.org/10.1007/s10956-021-09936-x
4. Albakri, I. S. M. A., Ismail, N., Hartono, R., Tahir, M. H. M., Abdullah, M. S. H. B., Sarudin, A., & Zulkepli, N. (2021). Mentoring practise during practicum: The perspectives of Malaysian pre-service English language teachers. *Studies in English Language and Education*, *8*(2), 642–655. https://doi.org/10.24815/siele.v8i2.19282
5. Alegado, P. J., & Soe, H. (2020). The significance of mentoring on teachers' beliefs and teachers' pedagogical practices: A comparative anaysis among 47 countries based on 2018 teaching and learning international survey (TALIS). *Bulgarian Journal of Science and Education Policy*, *12*(2), 232–259.
6. Aydýn. (2020). Mentoring Practices in English Language Teaching Practicum: Student Teachers' Perspectives on Cooperating Teachers' Roles in the Turkish Context. *The Teacher Educator*. https://doi.org/10.1080/08878730.2019.1701756
7. Aydýn, Ö., & Ok, A. (2020). Mentoring Practices in English Language Teaching Practicum: Student Teachers' Perspectives on Cooperating Teachers' Roles in the Turkish Context. *The Teacher Educator*, *55*(3), 248–266. https://doi.org/10.1080/08878730.2019.1701756
8. Aydýn, Ö., & Ok, A. (2022). Mentoring Practices in ELT Practicum: What Do the Leading Actors Experience? *Journal of Language Teaching and Learning*, *12*(1), 78–90. https://jltl.com.tr/index.php/jltl/article/view/390

9. Burns, A., Gereluk, D., Mueller, K., & Eaton, S. (2019). *Supporting Struggling Pre-Service Teachers: A Guide for Mentor Teachers*.
10. Chizhik, E. W., Chizhik, A. W., Close, C., & Gallego, M. (2018). Developing student teachers' teaching self-efficacy through Shared Mentoring in Learning Environments (SMILE). *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*, *7*(1), 35–53. https://doi.org/10.1108/IJMCE-02-2017-0014
11. Eady, S., Essex, J., Livingston, K., & McColl, M. (2022, May). *Mentoring Teachers in Scotland: A Practical Guide* [Edited Books]. Routledge. https://www.routledge.com/Mentoring-Teachers-in-Scotland-A-Practical-Guide/Eady-Essex-Livingston-McColl/p/book/9780367405991
12. Ellis, N. J., Alonzo, D., & Nguyen, H. T. M. (2020). Elements of a quality pre-service teacher mentor: A literature review. *Teaching and Teacher Education*, *92*, 103072. https://doi.org/10.1016/j.tate.2020.103072
13. Ewing, L.-A. (2021). Mentoring novice teachers. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *29*(1), 50–69. https://doi.org/10.1080/13611267.2021.1899585
14. Flores, M. A. (2019). Learning to be a teacher: Mentoring, collaboration and professional practice. *European Journal of Teacher Education*, *42*(5), 535–538. https://doi.org/10.1080/02619768.2019.1680207
15. Gupta, A., & Rakwal, R. (2020). A Study of the Perceptions of Teacher Trainees Towards the Two-Year Teacher Education Programme Being Run in India. *Social Education Research*, 79–86. https://doi.org/10.37256/ser.122020137
16. Gurl, T. J. (2019). Classroom practices of cooperating teachers and their relationship to collaboration quality and time: Perceptions of student teachers. *Teaching Education*, *30*(2), 177–199. https://doi.org/10.1080/10476210.2018.1457635
17. Hoben, N. (2021). Challenges for Mentors in Working with Secondary School Pre-service Teachers. *New Zealand Journal of Educational Studies*, *56*(1), 41–63. https://doi.org/10.1007/s40841-021-00198-0
18. Hobson, A. J. (2022). ONSIDE Co-Mentoring: "Breaking down the last vestiges of hierarchy" to promote professional learning, development and well-being. *Leeds Beckett University*, *14*, 27–38. https://www.leedsbeckett.ac.uk/-/media/files/research/collectived/collectived-issue-14.pdf
19. Irby, B. J., Lynch, J., Boswell, J., & Hewitt, K. K. (2017). Mentoring as professional development. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *25*(1), 1–4. https://doi.org/10.1080/13611267.2017.1312895
20. Jaseena, F., & Vijayan, K. (2020). Reflecions of student-teachers on school internship of 2-year B.Ed. Programme. *Journal of Indian Education*, *XLVI*(1), 145–159.

21. Jita, T., & Munje, P. N. (2021). Preservice Teachers' Mentorship Experiences during Teaching Practice in a South African Teacher Preparation Program. *International Journal of Higher Education*, *11*(1), 140–150. https://doi.org/10.5430/ijhe.v11n1p140
22. Karathanos-Aguilar, K., & Ervin-Kassab, L. (2022). Co-teaching as an opportunity for mentor teacher professional growth. International Journal of Mentoring and Coaching in Education. https://doi.org/10.1108/IJMCE-06-2021-0070
23. Klieger, A., & Pauker, A. (2020). Teacher training for social responsibility: A new mentoring role in the training of community teachers. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *28*(1), 6–25. https://doi.org/10.1080/13611267.2020.1736771
24. Knezic, D., Meijer, P., Toom, A., Leijen, Ä., Mena, J., & Husu, J. (2019). Student teachers' self-dialogues, peer dialogues, and supervisory dialogues in placement learning. *European Journal of Teacher Education*, *42*(5), 539–556. https://doi.org/10.1080/02619768.2019.1652901
25. Kourieos, S. (2019). Problematising School-Based Mentoring for Pre-Service Primary English language Teachers. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *27*(3), 272–294. https://doi.org/10.1080/13611267.2019.1630992
26. Kuyini, A. B., Abukari, A., & Rashid, M. A. (2022). Student teachers and their mentors: Differing perspectives of the mentoring experience during initial teacher training in Ghana. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *0*(0), 1–22. https://doi.org/10.1080/13611267.2022.2031083
27. Lindqvist, H., Weurlander, M., Wernerson, A., & Thornberg, R. (2019). Boundaries as a coping strategy: Emotional labour and relationship maintenance in distressing teacher education situations. *European Journal of Teacher Education*, *42*(5), 634–649. https://doi.org/10.1080/02619768.2019.1652904
28. Lunsmann, C. J., Beck, J. S., Riddle, D. R., Scott, C. E., & Adkins, A. B. (2019). Extending the apprenticeship of observation: How mentee experiences shape mentors. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *27*(3), 342–363. https://doi.org/10.1080/13611267.2019.1631004
29. Lynn, S., & Nguyen, H. T. M. (2020). Operationalizing the mentoring processes as perceived by teacher mentors. *Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning*, *28*(3), 295–317. https://doi.org/10.1080/13611267.2020.1783499
30. Ma, K., Chutiyami, M., & Nicoll, S. (2021). Transitioning into the first year of teaching: Changes and sources of teacher self-efficacy. *The Australian Educational Researcher*. https://doi.org/10.1007/s13384-021-00481-5

31. Mader, M., Stoeger, H., Veas, A., & Ziegler, A. (2021). How Mentors Think About the Attainability of Mentoring Goals: The Impact of Mentoring Type and Mentoring Context on the Anticipated Regulatory Network and Regulatory Resources of Potential Mentors for School Mentoring Programs. *Frontiers in Psychology*, *12*, 737014. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.737014
32. Mahwire, L., & Sayed, Y. (2021). Teachers' Perceptions on the Benefits of the Edufundi Mentoring Programme in Primary Schools in the Western Cape. *Journal of Educational Studies*, *20*(2), 92–108. https://doi.org/10.10520/ejc-jeds_v2021_n2_a7
33. Marciano, J. E., Farver, S. D., Guenther, A., Wexler, L. J., Jansen, K., & Stanulis, R. N. (2019). Reflections from the room where it happens: Examining mentoring in the moment. *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*. https://doi.org/10.1108/ijmce-08-2018-0047
34. Meens, E. E. M., & Bakx, A. W. E. A. (2019). Student teachers' motives for participating in the teacher training program: A qualitative comparison between continuing students and switch students. *European Journal of Teacher Education*, *42*(5), 650–674. https://doi.org/10.1080/02619768.2019.1652900
35. Mena, J., Hennissen, P., & Loughran, J. (2017). Developing pre-service teachers' professional knowledge of teaching: The influence of mentoring. *Teaching and Teacher Education*, *66*, 47–59. https://doi.org/10.1016/j.tate.2017.03.024
36. Mili, S. (2019). Contextual Mentoring: Theory and Practice Alignment. *Canadian Journal for New Scholars in Education*, *10*(2), 33–52.
37. Ministry of Human Resource Development. (2020). *National Education Policy- 2020*. Government of India. https://www.education.gov.in/sites/upload_files/mhrd/files/NEP_Final_English_0.pdf
38. Moorhouse, B. L., & Harfitt, G. J. (2021). Pre-service and in-service teachers' professional learning through the pedagogical exchange of ideas during a teaching abroad experience. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, *49*(2), 230–244. https://doi.org/10.1080/1359866X.2019.1694634
39. Moosa, M. (2018). Promoting quality learning experiences in teacher education: What mentor teachers expect from pre-service teachers during teaching practice. *The Independent Journal of Teaching and Learning*, *13*(1), 57–68. https://doi.org/10.10520/EJC-eeaf80d70
40. Murtagh, L., & Dawes, L. (2021). National Standards for school-based mentors: The potential to recognise the "Cinderella" role of mentoring? *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*, *10*(1), 31–45. https://doi.org/10.1108/IJMCE-05-2020-0025

41. Næsheim-Bjørkvik. (2019). Lesson Study as a professional tool to strengthen collaborative enquiry in mentoring sessions in Initial Teacher Education. *European Journal of Teacher Education*. https://doi.org/10.1080/02619768.2019.1641487

42. Nesje, K., & Lejonberg, E. (2022). Tools for the school-based mentoring of pre-service teachers: A scoping review. *Teaching and Teacher Education*, *111*, 103609. https://doi.org/10.1016/j.tate.2021.103609

43. Orland-Barak, L., & Wang, J. (2020). Teacher Mentoring in Service of Preservice Teachers' Learning to Teach: Conceptual Bases, Characteristics, and Challenges for Teacher Education Reform. *Journal of Teacher Education*, *72*(1), 86–99. https://doi.org/10.1177/0022487119894230

44. Pattisson. (2020a). Teacher trainees' understandings of mentoring within a Middle Eastern BEd program. *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*. https://doi.org/10.1108/ijmce-04-2019-0058

45. Pattisson, J. (2020b). Teacher trainees' understandings of mentoring within a Middle Eastern BEd program. *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*, *9*(4), 325–339. https://doi.org/10.1108/IJMCE-04-2019-0058

46. Peiser, G., Duncalf, D., & Mallaburn, A. (2019). The role of the mentor in an increasingly school-led English initial teacher education policy context. *Professional Development in Education*, 1–18. https://doi.org/10.1080/19415257.2019.1694053

47. Rao, V. C. S. (2019). The Significance of Mentoring Programs in English Language Teaching. *Journal for Research Scholars and Professionals of English Language Teaching*, *3*(11), 1–9.

48. Sandvik, L. V., Solhaug, T., Lejonberg, E., Elstad, E., & Christophersen, K.-A. (2019). Predictions of school mentors' effort in teacher education programmes. *European Journal of Teacher Education*, *42*(5), 574–590. https://doi.org/10.1080/02619768.2019.1652902

49. Savotina, N. A., Usoltseva, I. V., Antokhina, V. A., & Prokofeva, O. N. (2021). Current problems of professional development of a prospective teacher. *Arpha Proceedings*, 1469–1482. https://doi.org/10.3897/ap.5.e1469

50. Stanulis, R. N., Wexler, L. J., Pylman, S., Guenther, A., Farver, S., Ward, A., Croel-Perrien, A., & White, K. (2019). Mentoring as More Than "Cheerleading": Looking at Educative Mentoring Practices Through Mentors' Eyes. *Journal of Teacher Education*, *70*(5), 567–580. https://doi.org/10.1177/0022487118773996

51. Stroupe, D., & Hancock II, J. B. (2022). Examining mentor teachers' critical pedagogical discourses and participation in an era of changing science standards and pedagogies. *Teaching and Teacher Education*, *109*, 103558. https://doi.org/10.1016/j.tate.2021.103558

52. The World Bank. (2018). *World Development Report 2018: Learning to Realize Education's Promise*. The World Bank. https://www.worldbank.org/en/publication/wdr2018

53. Tripathi, D. K. (2020). A paradigm shift in pre-service teacher education in India. *International Education & Research Journal*, *6*(2), 16–17.

54. Weimer, K. R. (2021). Mentor Identification, Selection, Preparation, and Development: A Literature Review. *Update: Applications of Research in Music Education*, *39*(3), 20–28. https://doi.org/10.1177/8755123320965138

55. Wexler. (2020a). 'I would be a completely different teacher if I had been with a different mentor': Ways in which educative mentoring matters as novices learn to teach. *Professional Development in Education*, *46*(2), 211–228. https://doi.org/10.1080/19415257.2019.1573375

56. Wexler, L. J. (2020b). "Empowering" Instead of "Crushing an Idea": One Student Teacher/Mentor Teacher Pair's Story of Learning and Growing. *The New Educator*, *16*(3), 265–278. https://doi.org/10.1080/1547688X.2020.1727594

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Combined and Individual Effects of Intelligence, Attitude towards English and Socio-Economic Status on Achievement in English among Minority Students at Senior Secondary Level with Respect to Gender.

- Dr. Anis Jahan
Professor Department of Education, Aligarh Muslim University Aligarh, Uttara Pradesh, India.

- Dr. Firoz Ahmad
Assistant Professor, Department of Education, Aligarh Muslim University Centre Malappuram, Kerala, India.

Abstract :

In India, the backwardness of Muslims in the field of education is a well-known fact. Academic streams and subjects have also been associated with the social status and prestige of individuals and English is not an exception in this race. In India, English as a language always got preference over other languages. For the last many decades,English has been recognised as the language of the elite in India.At the same time,it ensures personal, social and professional success. But when it comes to English Education and its achievement among Muslims, the picture is pretty gloomy.Lack of interest and poor performance in English Education led to the marginalization of Indian Muslims in India. The study attempts to study factorsresponsible for high achievement in English. In the Indian context, previous studies on achievement in English have focused either on class differences and achievement in English or caste differences and achievement in English. Several other studies showed the relationship between achievement in English with certain demographic variables. There are several socio-psychological factors that determine achievement in English. The present study is an attempt to find the most effective independent variable among selected variables viz intelligence, SES and attitude toward achievement in English among Muslim students and the combined effect of all these three variables on achievement with respect togender. The selected population (Muslim Students from Senior Secondary School) and dependent variable (Achievement in English) which were missing in previous studies, make this study the first of its kind.

Key Words : Education, Language, Achievement, Predictor, Factors, English, Muslims, Intelligence, SES, Attitude Academics.

Introduction :

English is the language of new technology, computers, software and the internet (Crystal, 2003). Its use has become identical to globalization. Through these media, English is permeating professional and academic sectors worldwide, making it very important for all countries who want to function in these fields to be fully absorbed in English. The significance of this has been great, English is now commonly considered to be 'the' global language, and 'the' language of international communication (De Swaan, 2001). Adoption of English in this way marks a major point of departure, both in identifying who the users of English are and in the way that they use English. However, the changes that globalization causes to the English language and its users are in need of further investigation

(Phillipson, 2001; Sonntag, 2004).The knowledge and understanding of the English language become the most important factors to obtain higher education, employment opportunities and social status. Poor knowledge ofthe English language is an impediment to get admission to premier educational institutions in India and abroad. Finding a good job is also very difficult to find withoutan excellent command of the English language. (Ahmad 2022). Society is quite aware of the opportunities for good education and elite jobs provided by the English language. India is one of the most highly unequally divided countries in terms of resources, job opportunities and access to higher education. Among all classes, castes and religions, Muslims are a highly marginalized community in India and poor English knowledge adds to their misery. Despite existing in India for more than one century English is beyond the reach of the masses. The Indian education system is highly unequal. There are two categories of students; elite and general. The problem is deep-rooted and overnight change is not possible. For any sort of improvement, a concerted effort is required and thegovernment'srole will be pivotal. Quality English education may change the fate of Indian Muslims in particular and all Indians in general, and help India become a better and equal society.

Review Literature :

Kaile (1988) found that intelligence was not a significant predictor of achievement in English for the high SES group in Punjab. **Deary, et al. (2007)** conducted a longitudinal study on Intelligence and Educational Achievement. 70,000 + English children were studied to examine the relations between psychometric intelligence at the age of 11 years and educational achievement in national examinations in 25 academic subjects at age 16, and found that general intelligence contributed to success on all 25 subjects. **Hecks (1998)** study on students' academic achievement was identified to be related to their SES and LOC and can be predicted by these variables.**Ghani (2003)** investigated the effect of SES on English as a foreign language learning in Pakistan. To measure the language proficiency of the learners in three ways: by administering a past Cambridge First certificate exam (1995) and a cloze test (Lapkinand Wsain 1977) , and from the scores they had obtained in the most recent intermediate annual examination in English, which the subjects had taken covering composition, grammar, translation and set texts. The result of the study found that there was an overwhelming effect of SES on English learning and English learning success in Pakistan.**Honea (2007**) carried out a study to examine the influence of diligence, diligence support, family socioeconomic status and some other variables on academic achievement. The sample of the study included 315 high school students, 215 parents, and 46 teachers in rural areas. In this investigation, the relationship between family socioeconomic status and academic achievement was found statistically significant.**Ahmad (2016)** conducted a study to know the combined and individual effects of selected independent variables viz. Intelligence, Attitude towards English, and Socio-Economic Status on Achievement in English among minority students at the senior secondary level. He found that for the total sample, all the three independent variables

emerged as significant predictors of achievement in English and contributed approximately 10.1 percent of the variance in explaining the achievement in English of Muslim students. Intelligence explained 1.9 percent; attitude towards English 5.8 percent and socioeconomic status explained 2.4 percent variance in the achievement of English of Muslim students.

Methodology :

A descriptive survey method of research was used in executing the present study, as intelligence, SES and attitude towardEnglish, of Senior Secondary School Minority Students in relation to their achievement in Englishexists in real-life situations and can be studied effectively.

The final size of the sample was 839 students, which consisted of 420 urban Muslim students and 419 rural Muslim students. The data were collected by applying:

1. Cattell's Culture Fair Test of Intelligence, Scale 3, Form A.
2. Socio-economic status scale by Upadhyay and Alka Saxena.
3. Attitude towards English (scale) constructed by the researcher.
4. Examination results of the students were collected from their respective schools by the researcher to find outtheir academic achievement.

The data collected were subjected to appropriate statistical techniques such as Mean, t-test, SD, correlations, and Multiple regression analysis.

Analysis :

Objective of the study.

To study the Combined and individual effects of Intelligence, Attitude towards English and Socio-Economic Status on Achievement in English among minority students at senior secondary level with respect to gender.

In order to suitably address the above-mentioned objective, the following hypothesis was formulated whichis discussed as follows:

H_0: The selected independent variables viz. Intelligence, Attitude towards English and Socio-Economic Status do not significantly predictAchievement in English of minority students at the senior secondary level with respect to gender.

Table-1

Descriptive Statistics of Scores on Independent Variables

Gender	Independent Variables	N	Mean	*SD*
Male	Intelligence	431	13.03	5.17
	Attitude towards English	431	92.96	13.39
	SES	431	45.14	9.72
Female	Intelligence	408	12.73	6.04
	Attitude towards English	408	90.21	15.70
	SES	408	46.55	10.22

In order to test this hypothesis, multiple regression analysis was carried out separately for male and female students. Intelligence, Attitude towards English and Socio-Economic Status (SES) were used as independent variables or predictors in a standard multiple regression analysis to predict Achievement in English, the dependent variable. Preliminary analyses were conducted to ensure that no violation of the assumptions of normality, linearity, multicollinearity, and homoscedasticity. Descriptive statistics for the scores on independent variables are mentioned in Table 1.

Results for the standard multiple regression are summarized in Table 2 which shows the combined effect of selected independent variables viz. intelligence, attitude towards English and socio-economic status on Achievement in English among minority students at senior secondary level.

Table - 2

Results of Standard Multiple Regression to predict Achievement in English among minority students at senior secondary level

Gender	Independent Variables	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	*T*	Sig. (*p*)	Semipartial R	sr^2_{unique}
		B	*SE*	β				
Male	(Constant)	43.365	4.16		10.42	.000		
	Intelligence	.231	0.10	.108	2.27*	.024	.106	.011
	Attitude towards English	.175	0.04	.212	4.48*	.000	.208	.043
	SES	.086	0.05	.076	1.61	.110	.075	.005
Female	(Constant)	30.454	3.77		8.08	.000		
	Intelligence	.339	0.10	.164	3.34*	.001	.144	.021
	Attitude towards English	.237	0.04	.299	6.46*	.000	.279	.077
	SES	.271	0.06	.223	4.79*	.000	.207	.043

*$p < .05$

Male: $R = .276$; $R^2 = .076$; Adjusted $R^2 = .069$; $F(3, 427) = 11.71$*; $p < .001$

Female: $R = .499$; $R^2 = .249$; Adjusted $R^2 = .243$; $F(3, 404) = 44.62$*; $p < .001$

The overall regression model, including all three independent variables, is statistically significant, $F(3, 427) = 11.71$, $p < .001$, and accounts for 6.9 percent of the variance in Achievement in English for male students ($R = .276$, $R^2 = .076$, Adjusted $R^2 = .069$). Also, for female students, the overall regression model, including all three independent variables, is statistically significant, $F(3, 404) = 44.62$, $p < .001$, and accounts for 24.3 percent of the variance in Achievement in English ($R = .499$, $R^2 = .249$, Adjusted $R^2 = .243$). This means that this set of three independent variables significantly predict the Achievement in English for

male and female minority students at senior secondary level.

Table-2 also displays the individual contribution of each independent variable towards the variance in Achievement in English among male and female minority students at senior secondary level. For male students, two of the three independent variables are significantly predictive of Achievement scores; Intelligence, t (427) = 2.27, p< .05 and Attitude towards English t (427) = 4.48, p< .05. The predictive relation of these two independent variables to Achievement in English is positive for male students, as indicated by the positive sign of beta coefficient. It means that higher scores on Intelligence test and Attitude scale will result in higher scores on Achievement in English. But, for female students, all the three independent variables are significantly predictive of Achievement scores; Intelligence, t (427) = 3.34, p< .05; Attitude towards English t (427) = 6.46, p< .05 and SES t (427) = 4.79, p< .05. The predictive relation of all the three independent variables to Achievement in English is positive for female students, as indicated by the positive sign of beta coefficient. It means that higher scores on Intelligence test, Attitude scale and SES scale will result in higher scores on Achievement in English.

For male students, the values of beta coefficient, which represent the unique contribution of each independent variable in explaining the variance in dependent variable when the overlapping effects of all other independent variables are statistically removed, are: b = .108 for Intelligence and b = .212 for Attitude towards English. Attitude towards English, having the largest beta coefficient, makes the strongest unique contribution to explaining the variance in Achievement in English, when the variance explained by all other variables in the model is controlled for. The proportions of variance uniquely explained by each of these independent variables, sr^2 (squared semipartial correlation) are: sr^2 = .011 for Intelligence and sr^2 = .043 for Attitude towards English, which indicate that Intelligence and Attitude towards English contribute 1.1 percent and 4.3 percent respectively towards the variance in Achievement in English.

Figure-1: Percentage Contribution of Independent Variables for Male Sample

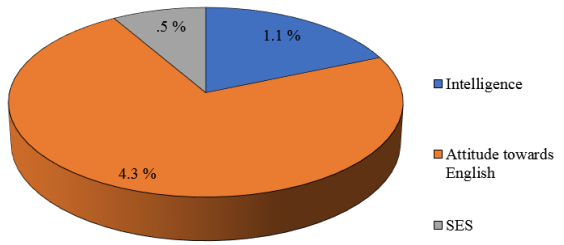

For female students, the values of beta coefficient, which represent the unique contribution of each independent variable to explaining the variance in dependent variable when the overlapping effects of all other independent variables are statistically removed, are: b = .164 for Intelligence; b = .299 for Attitude towards English and b = .223 for SES. Attitude towards English, having the largest beta coefficient, makes the strongest unique contribution in explaining the variance in Achievement in English, when the variance explained by all other variables in the model is controlled for. The proportions of variance uniquely explained by each of these independent variables, sr^2 (squared semipartial correlation) are: sr^2 = .021 for Intelligence; sr^2 = .077 for Attitude towards English and sr^2 = .043 for SES, which indicate that Intelligence, Attitude towards English and SES contribute 2.1 percent, 7.7 percent and 4.3 percent respectively towards the variance in Achievement in English.

Figure-2: Percentage Contribution of Independent Variables for Female Sample

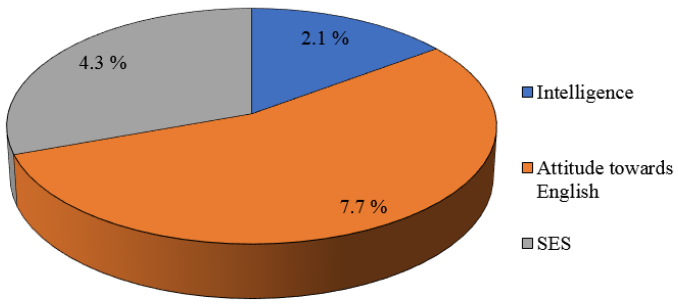

Thus, for both male and female minority students at the senior secondary level, and in the context of this set of three independent variables, Attitude towards English is the strongest predictor of Achievement in English. Therefore, the null hypothesis H_0 5.1 is partially rejected at the .05 level.

Discussion :

Analysis of multiple regression revealed that all three independent variables i.e. intelligence, SES and attitude are the significant predictors of achievement in English. It is said that for academic success a number of psychosocial variables are responsible. Among them, sound intelligence, positive attitude and good SES have been attributed by a number of educational psychologists. Research studies conducted by scholars like Fisher (1995) found a positive

relationship between intelligence and its ability to predict academic achievement, Deary, et al. (2007); Emmett (1945) found general intelligence as the strongest contributor to the academic success of adolescents, Gandry and Bradshaw (1970); Ogunlade (1978) reported that intelligence plays a fundamental role in the determination of an individual's academic success. Steinmayr et al. (2010) suggested that intelligence serves as a predictor of academic achievement, Rohde and Thompson (2005) found that the measures of general cognitive ability continued to add to the prediction of academic achievement.

Hecks (1998) identified academic achievement to be related to SES and LOC and can be predicted by these variables. Radha (1998) showed that socioeconomic status appeared to be the best predictor of academic achievement. Watson (1965) found that the father's educational level was a potential predictor of academic achievement. Hurlock (1973) revealed that the socio-economic status of the pupils influences their academic achievement. Brooks-Gunn and Klebanov (1997) reported that family income contributed to children's academic achievement.

The result of regression analysis showed that attitude towards the subject was the important predictor of academic achievement. (Mehta and Malhotra, 1993).

Ahmad F

(2016) found that Intelligence, SES, and attitude contribute significantly to the achievement in English at the senior secondary of minority students.

Findings :

In the case of the male sample, all three independent variables were found to be significant predictors of achievement in English and contributed approximately 6.9 percent of the variance in explaining the achievement in English of Muslim male students. Intelligence explained 1.1 percent; attitude towards English 4. 3 percent and socioeconomic status explained 0.5 percent variance in the achievement of English of Muslim students.

All three independent variables were found to be the potential predictors of academic achievement in English for the female sample. All the variables together explained 14.1 percent of the variance in the achievement of English, of which 2.7 percent is explained by intelligence, 7.7 percent by attitude towards English and 4.3 percent by socioeconomic status.

Educational Implications :

Attitude is the most potent predictor of academic achievement in English. This finding implies that good academic performance generally motivates the students to perform better with all good possibilities. Hence, the level of achievement in English of the students should be enhanced by developing a good attitude towards English, through the provision of developmental programs that will help students to build up a positive attitude towards English. Motivation in learning, good faculties and an academic atmosphere, with a good academic routine, may accelerate the rate of academic achievement of the students and enable them to develop a good attitude towards the English language.

Intelligence was found as a strong and significant predictor of male and female academic achievement in English. This finding has its implication that the academic achievement of the

students can be enhanced by maximum utilization of students' intelligence. At this juncture,teachers should be aware of the nature and nurture controversy of intelligence. For the maximum development of intelligence, teachers should adopt creative learning methods and should ask thought-provoking questions that can foster learners' minds.

Socioeconomic status was also found to be a significant and strong predictor ofachievement in English for all demographic variables, exceptstudents of the Arts stream. The implication of the finding is that parents should concentrate on their wards at home and provide all the needed facilities for them. School administration should provide all required facilities to the students. Government should make some provisions forthe direct benefit of transfer for the poorest of the poor as in the case of other schemes. Government should strictly implement (RTE) act section which mandates a minimum of 25 percent free seats for children belonging to weaker sections and disadvantaged groups (EWS) in all private unaided primary schools, which can boost prospects of education of economically weaker sections.

References :

1. Emmett, W.G. (1945) *An Inquire into the Prediction of Secondary School Success*. London: University of London Press.
2. Watson, C.G. (1965). Cross-Validation of Certain Background Variables as Predictors of Academic Achievement. *Journal of Educational Research*, *59*, 147-148.
3. Gandry, E. and Bradshaw, G.D. (1970). The Differential Effect of Anxiety on Performance in Progressive and Terminal School Examinations. *Australian Journal of Psychology, 22*, 1-4.
4. Hurlock, B.E. (1974) *Adolescent Development*, London: McGraw Hill Ltd.
5. Kaile, H.S. (1987). *Intelligence and Creativity as prediction of scholastic achievement in mother tongue and foreign language at different levels of socio-economic status* (Unpublished Doctoral Dissertation) Punjab University, India.
6. Brooks-Gunn, J., Duncan, G., Klebanov, P.and Sealand, N. (1993) Do Neighborhoods Affect Child and Adolescent Development?. *American Journal of Sociology*, 99 (2), 353–395.
7. Mehta, P., and Malhotra, D. (1993); Personality, Ability, Motivation and locus of control as predictors of achievement in college Arts students. *The Mind, 19(1)*, 1-11.
8. Heck, J. Q. (1998). *Accountability for academic learning and its impact on students' achievement in regular and alternative school environments* (Unpublished Master Dissertation). South Carolina State University, United States.
9. Radha, M. (1998) Academic Achievement and Certain Selected Variables: A Suggested Discriminant Function Model. *Perspectives in Education, 14(3)*, 161-171.

10. De Swaan, Abram (2001) *Words of the World*, Cambridge: Polity Press.
11. Phillipson, Robert (2001) English for globalisation or for the world's people?. *International Review of Education. 47 (3-4)*, 185-200.
12. Ghani, M. (2003). The relationship of socioeconomic status and length/medium of English instruction with individual differences and English proficiency in Pakistan. *Journal of Research*, *3*, 1-28.
13. Crystal, David (2003) *English as a Global Language*, Cambridge: Cambridge University Press.
14. Honea, J. W. (2007). *The effect of student diligence, diligence support systems, self-efficacy, and locus of control on academic achievement* (Unpublished Doctoral Dissertation). Tennessee State University, United States.
15. Deary, et al. (2007) Intelligence and Educational Achievement. *Intelligence*, *35 (1),*13–21.
16. Steiner R. and Spinath, B. (2008).Sex Differences in School Achievement: What are The Role of Personality and Achievement Motivation?. *European Journal of Personality, 22*, 185-209. Retrieved fromhttp://www.interscience.wiley.com.
17. Rohde, T.E. and L.A. Thompson, L.A. (2015). Predicting Academic Achievement with Cognitive Ability. *Intelligence, 35(1)*, 83-92.
18. Ahmad. F (2016)Achievement in English of minority students at senior secondary in relation to certain socio-psychological variables. (Unpublished Doctoral Dissertation) Aligarh Muslim University Uttar Pradesh India.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Sociao Linguistics Perspective of Lambada Language

- ***Dr. Korra Balu Naik***, Assistant professor, Department of Linguistics, Osmania University, Hyderabad.

Abstract :

Lambada language is one of the Indo-Aryan languages. The language continued its existence in the form of oral communication as its script has not been developed. In case of necessity of written communication, the script of local predominant language is used. Hence, in Telangana also, Telugu script is used for such kind. Because of the influence of regional predominant language, most of the Lambdas are generally either bilinguals or Multi-lingual's. This section deals with language use in social perspective. Some aspects which are identified at the level of society were observed and described in this paper.

Keywords : loan words, language proficiency, Language Attitudes, Code Mixing and Code Switching, Casual Addressing, Greetings, Sympathizing.

Introduction :

Banjara language belongs to the central group of Indo-Aryan Family of languages. Banjara being a Nomadic tribe are scattered throughout the central India with heavy population concentration in Maharashtra, Karnataka, Telangana and Andhra Pradesh. The tribe is known by various names Banjara, Wanjari, Brinjari, Lambadi, Lamans, Lambanis, Lamanis, suga:li, Gurmati and Singali..

Telangana State is geographically surrounded by four adjacent states, namely, Maharashtra, Chattisgarh, Karnataka and Andhra Pradesh. Since the local language in Telangana is Telugu, most of the Lambada people are bilinguals, i.e. Telugu as second acquired language. Apart from this bilingual situation, since the state has language contact with that of adjacent states, there is a possibility of multilingualism also. However, the influence of other languages belonging to the adjacent states is perceivable in Lambada language. Influence of Telugu is conspicuous in TelanganaLambada Language. Due to the linguistic sharing influence, variation can be clearly observable in the usage of various aspects of language.

Loan Words in Lambada :

There are large number of Telugu words such as' balla' (table), 'mancham'(cot), 'godugu' (umbrella), etc in present usage of Lambada. Influence of Hindi is also observable in Lambada vocabulary. Having undergone bilingual /multilingual experience, the community retains mixed vocabulary in relation to their communication needs and context. Hence they can use Telugu word 'godugu' or Hindi word 'chethri' (umbrella) in accordance with contextual needs.

Language Proficiency of Lambada People:

According to social context in Telangana, Lambadas are bilingual or multilingual. Apart from their mother tongue, almost all the Lambada people are good at speaking Telugu. As Telugu is the local language in Telangana, educated people are able to speak, read and write in Telugu; uneducated people are also good at understanding and speaking the local native language. Since Lambada language has only sustained orally, it became an inevitable fact that the community had to depend on the local language which is Telugu. Hence, all the

educated Lambadas have native-like proficiency in Telugu as well as in their mother tongue. Moreover, at some places (for instance, Hyderabad) where Hindi and Urdu are used for colloquial purpose, some Lambadas have social acquaintance of communication in Hindi and Urdu also.

Apart from this, the local languages (esp. Maratha and Kannada) of the adjacent states to Telangana are also spoken by some Lambadas who reside near the border line between the states.

Language Attitudes :

As part of this study, on observation of some informants towards their frequency of usage of their mother tongue, some language attitudes are identified. Using Lambada language within the community is well received by all individuals. When two unacquainted speakers of their community meet on any occasion, they prefer to speak in Lambada language. Contextually, the more into casual talk, they speak their mother tongue; the more into professional talk, they turn to the local predominant language. Elderly people give much priority to speak in their mother tongue; but younger generations seem to reduce their usage of mother tongue. It is observed that some young people are reluctant to be identified with their mother tongue in public domains (because of social stigma). In such situations, they turn to either Telugu or English as their means of communication. Since Lambada language is associated with community, and community is associated with status in social structure, the situation leads to inferiority in younger generations.

Code Mixing and Code Switching :

In accordance with need of communication in social settings, Code mixing is often observed in the oral communication of Lambadas. Code mixing is mostly found in intercommunity communication. Some Telugu words are mixed with Lambada language, sometimes in order to fill the communication gap (as equivalent words are not found in their mother tongue) and sometimes because of casual habituation to Telugu. In code mixing, word level mixing is more frequent than clause/sentence level mixing. In group conversations, when interlocutors belong to both Telugu and Lambada, along with code mixing, the people partially switch to Telugu intermittently. Apart from these situations, Lambadas in Telangana often use Telugu for communication with outsiders. Code mixing and code switching are very common between Lambada and Telugu as most of the Lambadas in Telangana are bilinguals. Some Lambada people sometimes switch to Hindi also. However, on observation, it is found that code mixing is more frequent than code switching. In some groups of educated Lambadas, mixing with English is also found.

Casual Addressing :

At the level of social relations with friends and acquaintances, Lambadas frequently use some addressing terms shown as in the following table.

Addressing term	Meaning	Details
are/ re	hey	People of equal age use this term to call each other; Elders have privilege to call youngsters with these terms.
ka:ira?	What Mr?	People of equal age use this term to call each other; Elders have privilege to call youngsters with these terms
ba:pu	Father	Women generally elders with this term as an expression of respect.
ba:yi	Sister	To address elder sister, this term is used.
ma:ma	uncle	To address maternal uncle, this term is used.

chicha/ka:ka	uncle	To address paternal uncle, this term is used.
ya:i	Mom	To address mother, this term is used.
bhayi	brother	To address younger brother, this term is used.
sa:)o	brother-in-law	To address brother-in-law, this term is used.
sa:)i	sister-in-law	To address sister-in-law, this term is used.
anna/ bhiya	Brother	To address elder brother, this term is used.

Greetings :

At general social gatherings, greeting others with rhetorical questions is a common form of greeting. The following are frequently used expressions of greeting in Lambada.

- ram ram…….. hello
- sha:jachaka?…….. are you fine?
- sha:jacha…….. we are fine?
- wa:ruchika?..... are you fine?
- wa:ruchu……..…. I am fine
- tuku chi? ……..how are you?
- tamku:cho?..... how are you? (plural)
- hamwa:ru cha…….. we are fine

Sympathizing :

In Lambada culture, when any unwanted incident occurs, people tend to sympathize. It is very casual for Lambada people to get involved into the pathetic situation and express their sympathy. Most of these expressions include mother, father and god to realize the sense of sympathy.

- yadiye…. Oh my mother!
- ba:pure …. Oh my father!
- hera:m….Oh my god !
- yeba:ppo……. Oh my father!
- yebhagva:n….Oh my god!

Conclusion :

There arelarge number of Telugu words in present usage of Lambada. Influence of Hindi is also observable in Lambada vocabulary. Having undergone bilingual /multilingual experience, the community retains mixed vocabulary in relation to their communication needs and context.Lambadas are bilingual or multilingual. Apart from their mother tongue, almost all the Lambada people are good at speaking Telugu. As Telugu is the local language in Telangana, educated people are able to speak, read and write in Telugu; uneducated people are also good at understanding and speaking the local native language. Since Lambada language has only sustained orally, it became an inevitable fact that the community had to depend on the local language which is Telugu. Hence, all the educated Lambadas have native-like proficiency in Telugu as well as in their mother tongue. some language attitudes are identified. Using Lambada language within the community is well received by all individuals. When two unacquainted speakers of their community meet on any occasion, they prefer to speak in Lambada language. Contextually, the more into casual talk, they speak their mother tongue; the more into professional talk, they turn to the local predominant language. Elderly people give much priority to speak in their mother tongue; but younger generations seem to reduce their usage of mother tongue. It is observed that some young people are reluctant to be identified with their mother tongue in public domains (because of social stigma).In accordance with need of communication in social settings, Code mixing is often observed in the oral communication of Lambadas. Code mixing is mostly found in intercommunity communication. Some Telugu words are mixed with Lambada language, sometimes in order to fill the communication gap (as equivalent words are not found in their mother tongue) and sometimes because of casual habituation to Telugu. In code mixing, word level mixing is more frequent than clause/sentence level mixing. In group conversations, when interlocutors belong to both Telugu and Lambada, along with code mixing, the people partially switch to Telugu intermittently. Apart from these situations, Lambadas in Telangana often use Telugu for communication with outsiders. Code mixing and code switching are very common between Lambada and Telugu as most of the Lambadas in Telangana are bilinguals. Some Lambada people sometimes switch to Hindi also. However, on observation, it is found that code mixing is more frequent than code switching. In some groups of educated Lambadas, mixing with English is also found.At the level of social relations with friends and acquaintances, Lambadas frequently use some addressing terms.At general social gatherings, greeting others with rhetorical questions is a common form of greeting.In Lambada culture, when any unwanted incident occurs, people tend to sympathize. It is very casual for Lambada people to get involved into the pathetic situation and express their sympathy. Most of these expressions include mother, father and god to realize the sense of sympathy.

Reference :

1. UmashankarUpadyay, (1975). A Descriptive study of the Banjara Language Grammar Texts and Vocabulary, unpublished Ph.D thesis, Dept. of Linguistics, UCASS, Osmania University.
2. Krishnamurthy, Bh. and J.P.L .Gwaynn.(1985).A Grammar of modern Telugu.Delhi:Oxford University press.
3. Naik, D. B. (2000).*The art and literature of BanjaraLambanis*: a socio-cultural study. Abhinav Publications
4. Krishnamirthy, Bh.(2003). *The Dravidian Languages.* Cambridge: Cambridge University Press.
5. BaluNaik, Korra.(2021). Asocio Cultural perspective of Lambada Language in TelanganaUnpublished PhD thesis, PSTU, Hyderabad.
6. V. Gopal (1996) .Asociologic investigation of Banjara language.M.phil thesis PSTU, Hyderabad.
7. Venkatesh (2004) Influence of Telugu language on lambada language.M.phil thesis PSTU, Hyderabad.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావ వీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Anthropocentrism and Econarratology in *Flight Behaviour*

- Haritha Fernandez
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham,
Amritapuri, India.

- Harinandana R.
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham,
Amritapuri, India.

- Shibani Chakraverty Aich
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham,
Amritapuri, India.

Abstract :

Barbara Kingsolver's *Flight Behaviour* (2012) is a narrative that fits the bill of a chapter taken out of the history of the Anthropocene with its focus on the urgency of dealing with variations in climate and how the afflicted people react to it. The unravelling of the narrative structure reveals ample instances of 'Anthropocene disorder' and the 'scale farming' technique of presenting complex issues alongside simple human episodes, leading to an Anthropocentric narrative. This study aims to find the failure of the scale farming technique of narration resulting in a narrative laced with the Anthropocene disorder.

Keywords : Anthropocene, scale farming, Anthropocentrism, econarratology, individualism

Introduction :

Barbara Kingsolver's *Flight Behaviour* (2012) traces the devastating effects of climate change in an anthropocentric world, in parallel to the personal conundrums of the protagonist caught in a sullen world of mind-numbing boredom and poverty. The narrative revolves around the mundane life of Dellarobia, a housewife who constantly regrets the choices she has made for herself. The monarch butterflies, the uneven rainfall, rising temperature and Christmas rain are all only secondary to the comings and goings in Dellarobia's life, climatic change and the issues regarding it are structured around the pains and gains of the human characters.

The major questions raised in this study, by consideration of Kingsolver's novel, are: is the Anthropocene disorder caught in cultural and political systems of denial? Or does it mean that the ordeal of representing grave environmental issues goes hand in hand with the acknowledgement of the set limitations of the human brain? Is a latent indifference or disinterestedness masking the whole process of Anthropocentric structures? Jeremy Davies in *The Birth of the Anthropocene* sounds his concern for this incapability of the human mind as "how are people who care about the environment … supposed to deal with these vast expanses of history? Or make sense of day-to-day environmental changes that are placed in this startling context?" (20).

Individualism over Universalism :

Amitav Ghosh in his *The Great Derangement* speaks of a sweeping trend in modern fiction where the individual is given preference over the aggregate, he states quite ironically, "at exactly the time when it has become clear that global warming is in every sense a collective predicament, humanity finds itself in the thrall of a dominant culture in which the idea of the collective has been exiled from politics, lit-

erature and economics alike" (Ghosh 108). It is exactly this tendency that Kingsolver expresses in her novel which takes a human centric detour from what should have been an ecocentric narrative. Maggie Kainulainen writes: "because climate change as a totality can only be encountered through discourse, the issue of representation is key" (111). Kingsolver strategically chooses a small conservative group of people as the focus of her novel; the action unfolds in an unnamed area in Tennessee. The plot seems to be built around the threat that the butterflies might not be able to tide over the harsh Tennessee winter, the human space is carried on by the Turnbow family, especially Dellarobia Turnbow, who is the first one to discover the butterflies which happens at a time when she is extremely dissatisfied with her marriage, troubled by poverty and mundaneness. The discovery of the monarch butterflies coincides with a crucial point in her life, Dellarobia, sneaks up to the mountain for a secret meeting with her lover, but on her way, she happens to walk into a miracle of a forest engulfed in orange flame. She feels, "Unearthly beauty had appeared to her, a vision of glory to stop her in her road" (15). Here, elements of highly individualistic colour are added to a narrative that should have focused on a more demanding universal problem, global warming in the Anthropocene. The econarratology becomes more or less dependent on the individual human element in the novel, absence of collective efforts and sentimentality towards the climatic changes obscures the purpose of such a narrative capable of inducing the sense of responsibility required in the Anthropocene.

The protagonist's story of survival is projected on to the narrative of the monarch butterflies, somehow trying to optimistically end the grave issue of species extinction as something that could be easily overcome in the manner of personal trials. This is where the Anthropocene disorder comes into play, the issues of global warming, climatic change or species extinction doesn't begin or end with the disrupted migratory route of the monarch butterflies and their optimistic story of survival.

The human mind and its multiple levels of consciousness seems to be hopelessly closed to the predicament caused due to its own wanton ways. As Timothy Morton observes in *Hyperobjects*, "On the terrain of media and the socio-political realm, the phrase climate change has been such a failure that one is tempted to see the term itself as a kind of denial, a reaction to the radical trauma of unprecedented global warming" (8). The narratives in the Anthropocene are often centred around individuals who act as the spokesperson of the environment. As, Timothy Clark observes, "Such criticism may – in part at least – be walking into a kind of anthropological and anthropocentric trap." (183)

Conclusion :

The novel's capability, as a structural entity, to effectively convey the myriad challenges thrown at humanity, as a whole, in the Anthropocene is put to the test; the answer an inquisitive reader gets upon detailed perusal is that the novel fails to hold a responsible stand in the culpability of the human species in setting off a chain of events that has put the planet in an unsteady track. The novel succeeds more

as an example of an anthropocentric work belonging to a long line of works that carries the subtle line of self-assertive fallacy in its core. The strategy of focusing on an individual's life to highlight a global issue of a much wider proportions opens up another predicament of how interesting is the Anthropocene or climate change, the positive reception of the novel as opposed to the lukewarm response received by most of the climate change narratives begs the question as to why is something as large scale as species extinction garner serious attention only when it is coupled with the ordeals of an individual on the path to self-fulfilment? The answer would be an affirmation of the argument that the human mind finds the narrative of climate change spread over different time scales mostly incomprehensible and that an apathy towards climate change remains in an Anthropocentric world.

Works cited :

1. Clark, Timothy. *Ecocriticism on the Edge: The Anthropocene as a Threshold Concept*. Bloomsbury, 2015.
2. Davies, Jeremy. *The Birth of the Anthropocene*. California UP. 2016
3. Ghosh, Amitav. *The Great Derangement: Climate Change and the Unthinkable*. Penguin, 2016.
4. Kainulainen, Maggie. 'Saying Climate Change: Ethics of the Sublime and Problems of Representation'. *Symplokç,* 21, 2013, pp. 109-23.
5. Kingsolver, Barbara. *Flight Behaviour*. Faber and Faber, 2012.
6. Morton, Timothy. *Hyperobjects: Philosophy and Ecology after the End of the World*. Minnesota UP, 2013.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Reddy Associations AStudy of Caste Associations

- *V. Selvaraju*, Part-Time Research Scholar, Department of History, Bharathidasan University, Tirucirappalli.

Associations are basically a modern phenomenon because there reach is more universal than that of traditional caste panchayats. Normally, Traditional caste organisations are limited to a particular geographical area while the modern caste associations could reach out to caste associations from a wider geographical area thanks to modern means of communication. Modern caste associations council even create a website through which they could interact with each other. Another important difference between traditional caste associations and modern caste associations under study is the control of Traditional caste panchayats over their members was total while the control of modern caste associations over their members is limited. The traditional caste panchayats determined and regulated the lives of their members in all the different dimensions-social, political, economic etc.. For example matters of marriage or dissolution of marriage of their caste associations are decided by the caste panchayats. The craft to be pursued was regulated by the traditional caste panchayats. In short, the control of the traditional caste panchayats over their members was over their social, economic and political dimensions of their collective behaviour. But this totalitarian approach is not adopted by the caste associations of the contemporary period and hence they are called modern.

Caste associations of the modern period are formed only for a limited purpose and members the caste associations if they are satisfied with the statement of limited purpose for the realization of which the caste association was formed or if they are not satisfied with the operation of the association they have the option to exit from the association this option to stay with the caste association or leave it was not available to the members of the traditional caste panchayats in the traditional system, Members became members of the particular caste panchayats because they were born into that particular caste and not by the exercise of their rational will in other words, ascriptive values like birth, do not normally apply to modern associations. But caste associations do not fulfil this condition because only members from a particular caste become members of that particular caste association.

Despite this one particular traditional feature of modern caste organisation, It still deserves to be called modern because modern caste organisations offer the option to be part of caste organisation to which they are eligible to join by birth or they could keep out of it. Traditional caste organisations did not offer this choice of membership and anyone, born into a certain caste, becomes automatically a member of that particular caste panchayat which controls his life in all its dimensions totally.

Normally associations compete with each other for government and hence they are mostly political in nature. But castes do not compete with each other and they operate in a spirit of co-operation. In sociology, this co-operative functioning of castes is referred to as the Jaimani system. For example, if a man wanted to shave, only a barber could do it in those days when

self-shaving equipments was not available. As a result barber became essential part of the social system and he was honoured and organic part of the community. Similarly, the Washerman (Dhobiwala) also occupied an essential part of the society by not only washing their clothes but also being the carrier of news from a house where somebody had died. In other words, all were treated as the organic parts of the community because in the Jaimani system, castes were arranged horizontally and not vertically.

Hence caste associations are a bit of contradiction in terms. But this apparent contradiction disappears the moment it is realised that caste has to reinvent itself to survive in the industrial society in which personal achievement matters and not the status, rooted in one's birth. Caste has lost its totalising influence over the modern man because tradition has been supplanted by reason and the modern man is no longer governed by caste affiliations. With growing urbanisation, many traditional values like marrying into one's own caste have been challenged. Nuclear families have become the norm rather than joint families. Since many Nuclear families are the result of love marriages, which cut across caste boundaries, they do not socialise their children into caste community's. In short, modern man has already cut himself loose from caste moorings and he is governed more by self interest rather than collective interest.

As a result, caste organizations have transformed themselves from a totalising social system into the modern organization called associations, with limited objectives. Caste structures have taken the form of associations in order to survey in the modern industrial society, which valorises values of personal achievement rather than birth-based ascriptive values. The genius of Reddy associations lies in their ability to combine the values of Traditional society with the values modern, industrial society. This combination was evident in the pioneering efforts of Koti Reddy when launched a hostel in Madras in the year 1907. The only way Reddy students could be mainstreamed into the emerging modern society was by acquiring higher education, which was available only in Madras.

When young Reddy students were compelled to go to Madras for higher education, they found the lodging as well as the diet unpalatable to them. Being rustic students, used to village life of close and warm contact with one another from the village community, could not feel comfortable in the urban setting of Madras. These Reddy students were puzzled by the impersonal relationships, which marked the city life of Madras. This spirit of urban life was characterised by Tonnies as Gesellschaft and it was eloquently expressed by Disraeli in his famous statements that Modern society acknowledges no neighbours. These rustic students were used to the friendly atmosphere of a village community where they would be addressed by their relationships like nephew, son, grandson etc. When these Reddy students, brought up in villages, characterised by Tonnies as the Gemeinschaft, a community of close and warm relationships, were suddenly catapulted into the urban life of Madras, they missed the intimacy of relationships. In order to make up for this emotional longing and also to sustain their interest in emotional longing and also to

sustain their interest in educational pursuits, Koti Reddy created the hostel facilities for Reddy students.

It was sir, C.R. Reddy who suggested calling the hostel as Kondaveedu because it recalled the glorious exploits of the Kondaveedu kingdom, the Reddy kingdom between 1325 to 1448 C.E. The hostel building carried the same emblem of a sword and plough, which was carried by the Reddy kingdom of Kondaveedu. This emblem strikingly recalled how a warrior community, represented by a sword, had settled down to agriculture, represented by a plough. The christening of the hostel facility as Kondaveedu was a clever strategy because it blended tradition with the modern idea of an association. The collective efforts of enlightened Reddy leaders like Koti Reddy resulted in the realisation of the limited objective of creating home-like hostel facility and it had all the characteristic features of a modern associations, which is artificially created to fulfil a limited purpose. In the case of Traditional organizations they grow over time and sanctified by the traditional of the past. In a modern association, it can be created to meet a particular need had been met it can be dissolved. But traditional organizations like cannot be easily terminated even after they become dysfunctional.

While the creation of hostel facility in Madras for the Reddy students was in the nature of an association, a modern phenomenon, the Reddy leaders also revealed their emotional bonding with their material past, by naming the hostel facility as Kondaveedu. This was a clever way of blending tradition with modernity. The concept of Gemeinschaft, which represents emotional bonding with each other, through affective elements like love, loyalty, honour and friendship is the characteristic feature of pre-industrial, agricultural society and Reddis, being an agricultural community, were governed by the spirit of gemeinschaft. But with the advent of British Raj, industrial came on the scene, leading to the emergence of cities. The industrial society, described by Tonnies as the Gesellschaft, is contract society, which is characterised by impersonal relationships. Hence the Reddis were forced to adopt themselves to the emerging industrial society. Their first attempt to respond to the challenges of the emerging industrial society under the British Raj, was to create the hostels for their own community students, to equip themselves through education for mainstreaming with the emerging industrial society, the idea of a hostel was a typical modern idea because it was artificially created, in the form of a registered society, under the law of the land. The creation of the hostel facility also provided the emotional affinity between the members of the Reddy communities, which they had enjoyed in the Gemeinschaft model of village communities. Thus the enlightened leaders of Reddy community like Koti Reddy, not only helped Reddy students to empower themselves through education but also provided the Gemeinschaft ambience to emotionally bond with each other and sustain their identity as the members of the Reddy community, as the inheritors of the proud past of Kondaveedu.

It is worth recalling that it was the spirit of Kondaveedu hostel, which later formed the foundation for the formation of Reddy associations. It was the altruistic spirit of

Kondaveedu hostel, that inspired Diwan Bahadur A. Subbarayalu of cuddalore, to launch the South India Reddi Jana sangham. Incidentally, Diwan Bahadur A. Subbarayalu Reddiar was the first premier (Chief Minister) in the Madras Presidency from 17/12/1920 to 11/07/1921 Stephen covey is fond of saying that one must increase one's capacity to live, to love, to learn and to leave a legacy. Diwan Bahadur A. Subbarayalu Reddiar lived a productive life, loved his fellow Reddis, learned from the Kondaveedu experiment and left a legacy of 4 acres and 71 cents of land in Caddalore and 30 acres and 11 cents of land in Malaiya Perumal Agaram, for the benefit of poor students from the Reddy community.

In Tamil Nadu, Reddis are found dispersed all over the land, These Reddy groups have formed associations named after places where their presence was visible. For example Kendi Kottai Reddis are found in large numbers in Kallikudi of Ramanathapuram and they have formed the Kallikudi Reddy Maharaja Sangham. Similarly, Vilathikulam Reddy Jana Sangham was formed by Ayothy Reddis, who dominate Vilathikulam. Thiruvannamalai Reddy Sangham largely represents Panta Reddis. The Kanchipuram District Reddy Nalasangham largely represents Tesur Reddis. These Reddy-specific associations generate funds by the construction of shopping complex or a marriage hall (Kalyana Mandapam) and they spend these funds for the education of their own community students. They convene conferences to establish caste affinity among their own caste members. These Reddy associations not only provide the warmth of social cohesion as Reddis but also provide several welfare programs, to enable young Reddis to meet the challenges of the modern achievement society. For example, the Reddy youth associations, in which the author is an active element, organizes an event called, Manamaalai 100, which brings all Reddy groups into a common platform and helps them in the quest for a suitable bride or a suitable groom. Thus these Reddy associations mostly function as value associations.

But Ganjam Reddy associations is an exception. It functions as typical modern associations by fighting for the right of the Ganjam Reddis to be included in the central list of OBCs. Ganj Reddy associations has taken the form of an interest group, which is called a lobby in the American political system. In fact, interest groups like the Ganjam Reddy associations are considered essential for the healthy functioning of any liberal democracy. According to Dror, associations function as the societal Direction system, which checks the apparently unlimited policy making system. Dror calls associations as the Meta – control over the control (political). Ganjam Reddis challenges the bureaucrats who attempted to exclude Ganjam Reddis from the privileges of reservation and they are half way through in realising their demand for inclusion in the central list of OBCs. The study concludes that despite the political nature of Ganjam Reddy associations, Reddi associations are basically value associations and they render monumental service to the Reddy community by helping them to establish their identity as a social group and assisting them to get empowered educationally and economically.

End Notes :

1. R. A. Nisbet, The sociological Tradition, university of California, 1966, p.52.
2. Ferdinand Tonnies, Gemeinschaft and Gesellschaft, translated by Charles Loomis as community and society, Harper Torch book, New York, 1963,p.165.
3. S. Rajakumaaran, Omandurar - Chief among the Chief Ministers (Tamil), Viketan Publishers, Chennai, p.166
4. Reddy Murasu (Pearl Jubilee - 1981-2011), Chennai, 2011, p.330.
5. V. Selvaraju, History of Tamil Nadu Reddis and their present status (Tamil), published by the Reddy Youth Associations, Chennai, 2005,p.33.
6. Yehezkel Dror, ventures in policy sciences, American Elsevier Company, New York,1971,p.9.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

History of Uppliappan Temple in Kumbakonam Region

- P. Ranjani
Research Scholar F/T, PG & Research Department of History, K.N Govt. Arts college For women(A), (Affiliated Bharathidasan University), Thanjavur, Tamil Nadu, India.

- Dr. A. Karkuzhali
Assistant Professor, PG & Research Department of History, K.N Govt. Arts College For Women(A), (Affiliated Bharathidasan University) Thanjavur, Tamil Nadu, India.

Abstract :

The famous vaishnava temple of Uppiliappan Temple is situate about three miles to the east of Kumbakonam. It is said that vishnu appeared here in the form of an old Brahman called Uppiliappan. Lakshmi the Godness was born here in a delightful spot called Akasanagara or Tulasivana under the Tulasi Plant and was taken care of by sage markandeya. It is said that the sage while giving Lakshmi in marriage to vishnu begged of him to excuse her juvenile faults and to partake even of the saltless food she provided him with. It is in keeping with the legend that there is no mixture of salt in any of the dishes which are offered to the deity even to day and they are said to taste well enough within the precincts of the temple[1]. Hardly a km from Thirunageswaram is the vishnu shrine, Uppiliappan temple. It ranks equal to Thirumalai in Thirupathi and many perform their vows here which they made to perform of Thirumalai. The idol is just like the one at Thirumalai. Salt is not added in the daily food offered to this deity in difference to his consort's ignorance of cooking. An image of vedanta desika is found in this temple. There is also a tank inside. Tasting the prasadam inside the temple one never gets the feeling that it has been prepared without salt but on coming out the finds out the differences[2].

Key words : Alwar-Vaishnava saints, Ardhamandapa-antechamber, Nalayira divya prabandham- means the four thousand anuspicious hymns. Pasurams-poets, Padma-lotus.

Introduction :

Uppiliappan Temple, also known as Thiruvinnagar of Venkatachalapathy Temple is a temple dedicated to Hindu god vishnu located near Thirunageswaram a village in the outskirts of the Kumbakonam in the South Indian state of Tamilnadu constructed in Dravidian style of architecture the temple is glorified in the divya prabandha the early medieval tamil canon of the Alwar saints from the 6th-9th centuries AD. It is counted as the 60th among the 108 divya desams dedicated to vishnu. Vishnu is worshiped as uppiliappan and his consort lakshmi as Bhumi Devi. The temple is believed to be of significant antiquity and is believed to be initiated by the medieval cholas of the late 8th century AD,with later contributions at different times from Thanjavur Nayaks. The temple has two inscriptions dating from the chola period. The temple has a five tiered rajagopuram and enshrined within a granite wall. The complex contains all the shrines and water bodies associated with it. Uppiliappan is believed to have appeared for sage markandeya and hindu gods Bhooma devi, Brahma and Shiva. The temple observes six daily rituals and three yearly festivals. The chariot festival celebrated during the tamil month of Panguni (march-April) is the most prominent festival of the temple. The temple is maintained and administered by the Hindu Re-

ligions and Endowment Board, of the Government of Tamil Nadu.

Legend or sthalapurana or Purans of temple :

The history of the temple is mentioned in the Brahmanda purana one of the eighteen famed Hindu scriptures. As per hindu legend once Tulasi did penance to attain closeness to vishnu. Vishnu gave a boon to the plant that his consort Lakshmi would appear under her lap in Thiruvinnagaram. Tulasi appeared in the place where the temple is located. This is mentioned in the 53rd verse of Nammalwar in Thiruvirutham. Markandeya maharishi's son maworshiped vishnu himself should become his son-in-law. Once markandeya was on a holy trip and after reaching Thruvinanagarm he felt that it was the right place for getting his desire fulfilled. Markandeya started a severe penance for thousand years seeking Lakshmi's blessings. Lakshmi appeared as a baby under the already incarnated tulasiplant. Markandeya felt the presence of Lakshmi as the incarnation in the form of the baby and realised that a part of his desire had been fulfilled. He took possession of the baby and raised her. When the young girl reached adolescent age, on the panguni month of shravana vishnu appeared as an old man and asked for the hand of markandeya's daughter in marriage. Markandeya replied that you are very ripe and old my daughter is too young and she does not even know how to cook with proper salt contents' to which the old man replied, 'If your daughter must cook without salt, then I will still take it as my best food, but I will not leave from here without marrying her'. Markandeya sought the help of vishnu and then realised using his penance that the old man was none other than vishnu himself. When he opened his eyes, vishnu appeared in front of him with conch and chakram as in vaikundam. Markandeya offered his daughter's hand in marriage. As per the legend the temple Neyvethiyam is always prepared without salt in the food.

The name Uppiliappan is as result of this legend. There is also a story behind the tank in this temple. Once a king had consummated with a daughter of a saint and hence the saint oursed him to become a bird. The king lived as a bird and one night when there was a storm and the branch of the water of this tank. The bird which got dipped by this accident in the tank regained its original form as the king and since then this is known as the only theertham that one can do theerth thaadanam even in the night. Since this tank has such a healing power in the day as well as night it is called Ahoraathra pushkarani.[3] This place is known varyingly as Bhooloka vaikuntam Thiruvinnagaram, ryomapuri,Akasa Nagaram, Tulasivanam, Oppiliappan sannithi, or Uppiliappan sannithi, Oppiliappan koil or Oppliappan kovil, and as Markandeya kshetram. Perumal has several names. As stated earlier, He is known as oppiliappan. He is also known as Thiru vinnagarappan, Srinivasan, Sri Venkatachalapathi, Uppiliappan, Ponnappan, Maniappan, Muthappan, Ennappan[4].

Historical background :

It is not clear from the inscriptions and records as to when the temple was initiated but there are inscriptions from the medieval cholas period indicating generous gifts to the temple. There are two inscriptions recorded from the Naganathar Temple in Thirunageswaram. The

epigraph numbered 211 of 1911 on the northern wall of the central shrine indicates gift of gold jewel worked in gems and pearls to the temple from the chola king Parakesarivarman alias Rajendra chola I. The second inscription numbered 218 of 1911 on the southernwall of the same shrine indicates a gift to land to the temple in the fourteenth year of the chola king Rajaraja RajakesarivarmanI[5].

The tradition in many ancient temples in Tamil Nadu including the one in the temple is that the original image of the presideing dity is made of wood and replaced later with stone[6]. There were lot of additions made to the temple by Govinda Dikshitar, the minister of successive Nayak rulers,Achuthappa Nayak and Raghunatha Nayak[7]. The temple is maintained and administered by the Hindu religious and Endowment Board of the Government of Tamil nadu.

Architecture :

The temple has a five tiered rajagopuram and enshrined within a granite wall. The complex contains all the shrines and water bodies associated with it. The sahasradhari plate and pot are made of gold for performing Thirumanjanam to the presiding deity. The temple also maintains golden sword, diamond crown and gold arm guard for the image of Hanuman. The shrine over the sactum is plated with gold[8]. The main shrine of the temple houses the image of Uppiliappan in standing posture and it also houses the images of Bhoomidevi and sage markandeya. The vimana is called suddhananda, meaning pure happiness. The Desika shrine is located near the sancturn sanctorum. On the sides of the first precinct the shrine of Anjaneya is located on the southern and Alwar's and SriRama's on the northern and Ramanuja's on the eastern sides. The shrine for maniappan is located in the second precinct in the southern side while the shrines of Ennappan and the holy birth spot of Bhoomidevi are located in the northern side. Garuda's shrine is located right opposite the sanctum and right behind the temple mast. The shrine of dancing krishna is located on the southern side of the main entrance[9].

A marble hall is located on the western side in the inner precinct acts as the resting hall for the festival deities during festivals. Dolosavam festival is celebrated in another marble hall in the northen side of the temple. Adjoining the hall. there is a shrine where the images of Rama, Lakshmana sita and Hanuman are housed. The sacred bed chamber called Tiruppalliarai covered full of mirrors is located next to it. A yaga sala for performing religious rituals is present in the temple . The temple has a hall for housing festival vehicles. a library and a hall with edight carved pillars on the banks of the temple tank, where the annual float festival is celebrated. The kodimandapa located to the South of the Garuda shrine is used for several day to day religious practises. The annual kalyana utsavam festival is performed in the hall a midst music and dance programmes. Out side the main complex the temple maintains two marriage halls, a rest house containing five rooms, two other halls, a housing each for the small chariot and the big chariot. There is a garden around the third precinct of the temple and a much bigger garden about 0.5km to the south of the temple. Where Tulasi and flowers are grown. A hall in the garden in used for resting deities during the vasantotsavam festival celebrated for six days in may-june every year[10].

Literary mention :

Uppiliappan is considered the elder brother of the presiding deity of Tirupathi Venkateshwara Temple[11]. The temple is revered in Nalayira Divya prabandham the 7th - 9th century vaishnava canon by Perialwar, Thirumangai Alwar and Nammalwar. The temple is classified as a divyadesam the 108 vishnu temples that are revered in the vaishnava canon. The temple is counted as the fourteenth in the list of divya desams in cholanadu and 83rd in the overall list. The Alwars address the presiding deity by various names like Uppiliappan, Vinnayagarappan, and Venkatachalapathy and his consort Bhoomidevi as Bhoomidevi Nachiyar and Dharana devi[12]. Perialwar refers Uppiliappans as Thiruvinnagar mevvane in his verses in Periathirumozhi while Nammalwar called him 'Thannoppari Ilappan', that is he who has no comparison, meaning there is neither an equivalent nor superior to vishnu. He mentions that the lord who by his powers affords solace for pining hearts, and renders them fit for service[13]. The temple is one of the most visited temples in the district[14].

Saranga Theertham :

To the southwest of this temple there is a tank which is known as saranga theertham. This is also regarded as a very holy tank. It is held in greater regard and reverance than even duanuskodi theertham.

Surya Theertham :

This theertham lies to the north of saranga theertham also regarded as very holy. Once upon a time Lord siva is said to have plucked one of the five faces of Lord Brahma. To expiate that sin, he visited various holy shrines. This was the one among the places which he visited. Sun God is said to have repaired and renovated the tank and hence the name surya theertham. It is also believed that once upon a time lord siva had a bath in this tank in order to rid himself of the sin of having killed Daksha.

Yet another theertham is to the northwest of this place known as Indra theertham. Once upon a time, lord Indra had his bath in this tank in order to wash off his sin for having misbehaved with Ahalya. To the south of Indra theertham is Brahma theertham. It is believed that lord Brahma himself had a bath in this tank and only then got installed as Brahma[15].

Epigraphical of the Temple :

In spite of its antiquity there is not much of epigraphical evidence available in this temple. There is only one inscription on a stray stone built into the north and southern walls of the mandapa in front of the central shrine in uppiliapppan temple. This inscription is in tamil and it registers a grant of land to the srivaishnavas of Thiruvinnagar-Appan temple for meeting the expenditure towards offerings and celebrating the festivals for God[16].

Religions and Festivals :

The temple follows vaigasana agama and follows vadagalai practises. During the viswaroopa seva, the first worship, suprapada prabarthimangalam a verse exclusively dedicated to Uppiliappan is relayed. Thiruppavai is relayed after it, followed by naivethana in all shrines. Uchikalam is the last worship during the day time and happens at noon. During the evening mutharkalam is the first worship sequence, recitals in veda and Nithsuasandamam. Arthajamam is the last puja of the day[17].

The chariot festival is the most prominent festival of the temple ,celebrated for nine days

during the tamil month of panguni and devotees from various places pull the chariot round the streets of temple verses from the Nalayira Divya Prabandham are recited by a group of temple priests a midst music with nathaswaram and tavil. The processional idols of Uppiliappan and Bhoomidevi are brought to the temple car early in the morning a midst vedic chantings. Subsequently, the festival idols are taken to the their thatti mandapam the ratharohanam, the rituals associated with taking the idols to the temple car is performed in an auspicious time before starting the procession. The temple celebrates six other festivals vasanta utsavam for 6 days in the temple garden during vaikasi. Pavitrotsavam for 5 days during Avani, Brahmotsavam for 9 days of purattasi, kalyana utsavam for 12 days commencing from sravanam during Aippasi, Adhya yana utsavam during margazhi and float festival for 5 days during Thai.[18] Ramanavami the festival associated with Rama an avatar of vishnu. The event is celebrated for 10 days with music and dance performance and on the concluding day, kanakabhishekam and Rama Pattabhishekam[19]. Sravan Deepam is a festival celebrated every month in the temple on the day of Tamil star of Thiruvonam and devotees observe fast called saravana vratham that day by consuming only un salted food[20]. Tonsure ceremony for getting children shaved for the first time to promote proper growth and ear piercing is a very common practise followed in the temple[21].

Hymns By The Alwars :

Four Alwars have sung in praise of lord in this divya desam. Nammalwar has sung eleven pasurams, Thirumangai Alwar thirty four pasurams Poigai Alwar one pasuram, and Pey Alwar two pasurams.

Saint Nammalawar the greatest of mystic poets in said to have been seated under a tamarind tree in the Alwar Thirunagari in Tirunelveli district and there he had the vision of all the deities. But he has sung in praise of the perumals of only five divya desams in Cholanadu,one among which is Uppiliappan temple. The saint says that this perumal excels in bringing harmony and unity between things that cannot apparently be united. Apparently the lord appeared before Nammalwar in five forms and even today, in the temple we can see god in these five forms. These are follows the Moolavar is called Thiru vinnagarappan, the utsavar is known as Ponnappan. The Bhogamurthi is known as Muthappan. The other two are Ennappan and Maniappan and they have separate shrines within the precincts of the temple. Nammalwar was so taken in by the charm of the lord that he said that the lord is unique and unequalled. Literally translated this means 'Than oppar il Appan' (£©Í ³aÍ¾°Í ‡²Í …aÍa©Í) which seems to have **been** corrupted through the ages as Uppiliappan. The following pasuram of Nammalwar from the Thiruvoimozhi is very important as the different names of this lord are used in this pasuram[22].

Thiruvoimozhi 6th Pattu 3rd Thiruvoimozhi 6-3-9 :

என்னப்பன் எனக்காயிகு ளாய் என்னைப் பெற்றவளாய்
பொன்னப்பன் மணியப்பன் முத்தப்பனுமாய் என்னப்பனுமாய்
மின்னப் பொன்மதின்சூழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்த அப்பன்
தன்னொப்பா ரில்லப்பன் தந்தனன் தன் தான் நிழலே.

Meaning :

The lord who is residing at Thiru vinnagar which is filled with golden coloured clouds is unique and has no equals, He will surely resolve all my problems. I have been lucky to be blessed by his divine feet the feet which have the ability to bring back to life even those who are dead. That lord is my father as well as the mother who bore me and brought me up [En Appan] . His body has the effulgence of gold(Ponnappan). He is adorned with bright shining jewels studded with precious stones[mani appan] . He is cool and calm like the precious pearls (Muthappan). I have thus seen him in different forms in this place.

Pey Alwar Third Thrivandadhi 61st Pasuram :

பண்டெல்லாம் வேங்கடம் பாற்கடல் வைகுந்தம்
கொண்டங் குறைவார்க்குக் கோயில் போல் வண்டு
வளங்கிளரும் நீள்சோலை வண் பூங் கடிகை
வளங்குமரன் தன் விண்ணகர்.

Meaning :

The perumal who resides at vaikuntam can also be seen at Thiruparkadal. Thiruvenkatam beautiful sholinghur filled with thick groves full of humming bees and at Thiruvinnagaram where He is seen as an ever young person.

Nammalwar Thiruvoimozhi 6-3-1 :

நல்குரவும் செலவும் நரகும் சுவர்க்கமுமாய்
என்பகையும் நட்பும் விடமும் அமுதமாய்
பல்வகையும் பரந்த பெருமான் என்னையாள்வானை
செல்வம் மல்கு குடித் திருவிண்ணகரக் கண்டேனே.

Meaning :

I saw my lord at Thiruvinnagarm a place where many prosperous persons live.

He is my master,
He is omnipresent and ominiscient,
He is all pervading,
He is several things and all things at the same time,
He is heaven as well as hell,
He is enmity as well as friendship,
He is poison as well as nectar
He is prosperity as well as poverty.
Yet He is one. The absolute ultimate Truth!

Tirumangai Alwar Peria Tirumozhi 6-2-9 :

போதார் தாமரை யாள்புல விக்குவ வானவர் தம்
கோதா! கோதில் செங் கோல்குடை மன்னரிடை நடந்த
துதா! துமொழி யாய்! சுடர் போவென மனத்திருத்த
வேதா! நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே!

Meaning :

Oh God you who reside at Thiruvinnagaram you who are the greatest amongst all the Gods. You who have the divine mother on your chest always. and are inseperable from her, you who espoused the cause of the Just pandavas you who are gentle in your speech, oh vedaswaroopa you are the light in my mind I seek protection and refuge at your lotus feet.

Divya Kavi Pillai Perumal Iyengar 108 Tirupathi Andadi :

கையும் உரையும் கருத்தும் உனக்கே அடிமை
செய்யும்படி நீ திருத்தினாய்!-ஐயா[24]
திருவிண்ணகரானா! சிந்தையிலும் எண்ணேன்
பெரு விண்ணக ராளும் பேறு.

Meaning :

The lord who is at Thiru vinnagar
my master!
you reformed me such that now my speech, my hands,my thoughts are all yours.
As a result even if I am given an opportunity to rule over Devaloka, I will not evengive it a moment's thought[25].

Conclusion :

To the south of the Uppiliappan temple the river which is flowing is known as Dakshina Ganga. Today it is known as Nattaru. It is believed that once upon a time, the Rivers Ganga and Godaveri approached lord Brahma and requested him to cleanse them to attain purity. They requested Brahma to tell them of a place where they could in turn wash away the accu-

mulated sins, Brahma advised them to go to kumbakonam where he said that river kaveri splits into two channels in order to encircle the sarangapani temple. He also advised them to join the southern channel of Kaveri at Kumbakonam and flow along with the river till they reach to the west of Markandeya kshetram, He further advised them to break into two channels after reaching markandeya kshetram and that the water would then be used for performing Thirumanjanam to Lord Uppiliappan so that they would then be rid of all their sins. It is also believed that the rivers Godaveri and Yamuna also are flowing near this kshetram Dakshina Godaveri is known as keerthi manaru and Dakshina yamuna is known as Arisollaru. Thus, the three holy rivers viz Ganga, Godaveri and yamuna are also believed to have merged and flowing with the waters of the river around the markandeya kshetram, to get purified, by association with the presiding deity of this place viz. Lord Uppiliappan. A special significant aspect of this temple is that there is no separate sannidhi for the Thayar. The Thayar is seen only along with God in the main shrine. Another peculiar aspect is that the utsavar is never taken out in procession all by himself. In all the processions, the utsavar is accompanied by the idol of Bhoomi Devi.

References :

1. P.V. Jagadisa Ayyar, South Indian Shrines, Asian Educational Services New Delhi 1982,P.No 348
2. Sura's South India(A journey into peninsular India) This Edition:oct 2006,Sura Books (pvt) ltd, (An ISO 9001:2000 certified company) Chennai,Ernakulam publishers, P.No 74 to 75
3. History of the temple, Uppiliappan Temple Administration, Retrieved 7 July 2013.
4. swamigal 2003,P.No 14.
5. Ayyar 1991,P.No 344
6. Kumar Raj(2003) Essays on Indian Art and Architecture, Discovery publishing HouseISBN - 9788171417155, P.No 132.
7. V.Vriddhagirisan(1942) ,Nayaks of Tanjore, New Delhi, Asian Educational services, ISBN 81-206-0996-4,P.No 107.
8. G. Srinivasan(20 may 2011), Jewels for oppiliappan, The Hindu, Kumbakonam, Retrieved 7 July 2013.
9. Swamigal 2003,P.No 18
10. Rao A.V. Shankaranarayana(2001), Temples of Tamilnadu- vol.3 of Heritage Series, vasan Publications. P.No 92-93.
11. The Illustrated weekly of India, The illustrated weekly of India .4.Bennett, coleman & company limited 97:39.1997

12. The society 1994, P.No25.
13. Govindacharya,Alkondavilli(1902). The divine wisdom of the Dravida Saints, C.N Press,P.No 196.
14. What to see Thanjavur district attractions, Thanjavur District Administration, Retrieved 7 July 2013.
15. M.S. Ramesh, 108 Vaishnavite Divya Desams, vol.3 Divya Desams in chola Nadu. sri N.Rameshkumar Executive officer, T.T. Devasthanams,Tirupathi 1995,P.No 45.
16. Ins. No.73 ARIE1932 Appendix B
17. Ibid P.No 19.
18. Temple festivals,Oppiliappan Temple administration, Retrieved 7 July 2013.
19. Sri Ramanavami, Oppiliappan temple administration , Retrieved 7 July 2013.
20. Sravana deepam, Oppiliappan Temple administration, Retrieved 7 July 2013.
21. Berndt Bruce C.Rankin, Robert Alexander(2001). Ramanujan Essays and Surveys American Mathematical soc.P.No 31 ISBN 9780821826249
22. Ibid P.No47.
23. Ibid P.No 48.
24. Ibid P.No 49.
25. Ibid P.No 50.
26. Swamigal V.N. Ramadesikacharaya (2003) Oppiliappan Thirukoyil Thalavaralaru Venkatachalapathy Thirukoyil, Oppilliappan Koyil.

★★★

A Recollection in Tranquility

- ***Sai Sushma Sake***, Department of M.A English Language and Literature,
Sri Padmavathi Mahila Visvavidyalayam, Thirupati.

A Little Princess :

Once she looked like a princess in a purple frock
She danced in the grasslands like a peacock
Her parents cheered her up with a kiss
And her laughter filled me with a bliss
All the time she flew high like a skylark
Her success left an ineligible mark
Envied time cursed her
And now she is lying down with no life
As she had suffered a lot as a wife
Many voices whispered many stories
But the blood marks on her body screamed her real worries
Once she was happy with her parents
One more time went to them to be their princess
Flying high as a skylark again
To join her parents in the heaven with pain
Again, she can wear a glossy purple new frock
And dance like a beautiful peacock
But this time her happiness remains
This time there is no place to pains

A Powerful Power Cut :

I am an unhappy grandfather
The only thing left is to bother
The technology has spread to nooks and corners
And made people to sit with their mobiles in the corners
None of them are concerned about this poor grandfather,
Who wants to play and laugh with them before I wither
I prayed to all angels and gods
But none helped me, I was really upset
And then came a powerful power cut
My first grandchild brought a chair to play chess
My second grandchild came to create a mess
Looking at them my son laughed to the fullest
And that was the moment which I felt as the best
My daughter-in-law brought sour grapes
But they tasted sweet in my happiness
I am very grateful to the power cut
Which drove away my upset
May this happiness remain
To every grandfather in pain

The Lady Vikramarka :

(Based on the article published on D.C.P. Ambika in Vasundhara Newspaper)

Wife of a constable in Dhindukkal
A beautiful homemaker
Not even in her 20s when she gave birth to two little stars

A happy life with an amazing family
Then came a twister in her life
What inspired and brought a huge turn is a SALUTE
People laughed and humiliated
But she accepted the challenge
Went through all the trials and tribulations
Worked like a lady Vikramarka
And the FOUR LIONS came to Ambika

A Rainy Day :

It was not a usual rainy day
That time there was something more to say
Joined the trend happily with the crowd
It danced with youngsters with showers
Hid the tears in every bad mode
And mourned for the dead in tears
It cried for the lifeless tree
To create a happy scenery to see
It filled us with ecstasy
With a deep delved philosophy
Transformed into a little sea for petty paper boats
Served as an all-time theme for nature poets
Touched the feet of intellectual
Purified the souls of every fool
There is a great learning
In every rainy morning
It was not a usual rainy day
Required a great attention to pay

A Dreadful Dream :

It was a dim room and I hardly opened my eyes
A 10cCentimeters hand came near my cheeks
A thud sound came as that hand hit me hardly
My vision blurred and tears rolled down
I could not scream in my pain with a cloth in my mouth
I could not fight back with my tied hands and legs
Then I saw a shadow with a rod in the hand
And that rod left red scars on my white skin
A woman with anklets came to grab me
With tied hands and legs tried hard to escape
Moved a little and little leaving blood marks on the floor
Then I felt a touch on my shoulder
It is none other than my mother with a coffee cup to wake me up
I could not hold back my tears imagining my dream is real for another girl

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Blogoshhere - A Social Outlet for Therapeutic Mind

- Steffy Antony
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham, Amritapuri, India

- Anamika P Dev
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham, Amritapuri, India

- Shibani Chakraverty Aich
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham, Amritapuri, India.

Abstract :

Blogosphere is the most affective network that helps students to pin their interests by increasing the count of views and feedback. This paper intends to explore the enhancement of writing and communication skills and Freudian slip can also be justified through the online publishing of blogs. In the era of identity theft or crisis, blogs help in laying a foundation for the identity by discovering their self through words typed in the blogs as word certainly have the power to induce a mindful identity. The paper shall objectify on life blooming and chiseling identity through blogs.

Media in today's world is fast, fun and ubiquitous. Today world faces a turbulence of networked communications with the rapid flow of adaptations, innovations and obsolescence. The events are more preferred to be put in the circuit of media rather than books. In mass culture, thoughts that are presented are not supposed to aid in critically confronting the insights, and restructuring of the present. Theodor Adorno criticizes that the passion for information should 'never degenerate into thought' or should never touch the essential. Often thoughts shared are merely dressed in jargons and are considered by public as opinions which drowns them in plurality and drops their critically thinking capacities. In this world of neoliberalism, media has formed a source for enthralling and configuring contemporary subjects in order to capture creativity by sharing and storing ideas. The decline of symbol efficiency through blogs as a symbol is supposed to transmit significance from one setting to another, the decline of symbol efficiency means the immobility of its relevance. Blogs contain the potential of unexpected meanings and misunderstandings rather than disagreement.

This generally happens due to the suspension of a Master signifier or a steadied meaning which creates a platform for opened and freedom. Online environment provides the freedom to create anything without the hindrance of laws; even law of gravity doesn't intrude. It causes the dissolution of fantasy and reality in the mind of an individual creating a chaos in identifying one's own self as the banquet of information results in the loss of the underlying real.

Techno enthusiasts agree that reflexivity could be a solution to a wide range of social and political problems. In Steven Johnson's *Emergence: The Connected Lives of Ants, Brains, Cities and Software*, the concept of 'emergent behavior' is emphasized. Ants move according to its encounter with other ants, similarly, the human brain decided to attack or not based on the input provided by other neurons. This emergent behavior results from "self-or-

ganization" and not through patterns or commands already set or planned. Johnson stresses on the aspect of equilibrium which can be achieved through feedback. The proliferation of "cranks" (trolls) is a result of feedback. Insufficient feedback can bring up negativity as often blogs form a stage for less interaction, when compared to the traditional face to face lecture. The drawback is that in group discussions of real world, the speakers are the primary inputs who assign the discussion in favor of the audience who are the secondary inputs which may fail to render the correct solution for the problem. Johnson uses the analogy of a lecture to explain the above mentioned. Discussions can be amplified more through network than real interactions. It is often argued that the mental state of people can be observed through face-to-face interaction as per psychoanalysis but what is more necessary is to bring out the unknowns to light. Blogs help in building models of one's own mental state, thereby helping in omission of complexity. It also depends on the content posted should be favorable to the terms and conditions of the site published. The information provided is under control. Blogs transform the earlier world of hierarchy and dehumanization to a tool of flexibility, collaboration and utopian social change.

Blogs serve as the right technology that enable an individual to engender the quality of total self-reliance. People started blogging and exceeded millions but shortly they became tired of the towering demand of formats and being under A-listers by frequently posting ideas which sometimes turned to be repetitive concepts blogged by several others. The loss of novelty and self-satisfaction mushroomed which led to the death of blogging. Blogging was replaced by vlogging with the advent of YouTube. Facebook, Twitter and MySpace focused on growing list of friends and frequent updates by connecting them to people. Socialization was intense when compared to blogging as it was more oriented on the persona of the blogger. Blogging in real creates a drive to connect and express. Blogs help the subject to understand the reflection of what exactly they wanted to know by putting their desires to words:

"Trust is more than code, and reliability is more than expertise and credentialing. Blogging responds to the problem of finding what one wants by offering something like a relationship, a connection" (Dean, 44).

A Freudian slip is a verbal or memory error that is supposed to be linked to the unconscious mind (Freud, 2010). These slips apparently reveal the real secret thoughts and feelings that people embrace. Typical instances include an individual calling his or her spouse by an ex's name, saying the wrong word, or even misconstruing a written or spoken word. Blogs certainly render an outlet for people to express their suppressed thoughts and emotions either in the way of poems or prose based on the person who may be introverts and might not be able to present their ideas face-to-face and are more comfortable virtually.

Blogs help students and adults equally in developing the writing skills but apart from that this paper intends to explore on the development of relational communication skills. Blogs are effective if an individual learns the skills of being assertive of stating with confidence what they feel and think. Often the comment flaming

wars happen due to misunderstanding of the content that opens up a chance for misinterpretation when ideas are not stated with confidence, otherwise it must be noted that ideas should not be presented in aggression. Everyone is strong in their opinion and perspectives of certain ideologies and everyone should be acknowledged and line of respect should be maintained rather than aggressively imposing ideas. It is extremely essential to state the viewpoints clearly rather than supposing the public to read minds, that may create bizarre assumptions. There are more chances of comments degenerating into an exchange of personal attacks when 'you' is frequently used which sort of points as a shift of blame, but the usage of 'I' can help in making the ideas to be constructive and not accusatory. Active listening is not applicable in terms of blogging but the principle adheres to the act of reading blogs, understanding them and reflecting back to them. Its important that readers should not loath but listen attentively to what the blogger has written without interruptions. The aggressive comments are often a result of reading the titles or simply skimming through the content rather than properly reading the blogs. People can talk and restate their ideologies devoid of creating a conflict where the difference in views gets eventually resolved when assertion of ideas takes place and not aggression. However, blogs are like a therapy to the mind to express thoughts but one should be aware that they are responsible for the words that they have typed in, so being careful and cautious of the words typed in is necessary.

Workds Cited :

1. Dean, Jodi. *Blog Theory: Feedback and Capture in the Circuits of Drive*. Polity Press, 2011.
2. Johnson, Steven. *Emergence: The Connected Lives of Ants, Brains, Cities, and Software*. Simon & Schuster, 2002.
3. Rowse, Darren. "Communication Skills for Bloggers." ProBlogger, 17 Sept. 2006, problogger.com/communication-skills-for-bloggers/.
4. "Psychoanalysis: A Brief History of Freud's Psychoanalytic Theory [2019]." PositivePsychology.com, 27 Oct. 2019, positivepsychology.com/psychoanalysis/.
5. Freud, Sigmund. Interpretation of Dreams. Sigmund Freud. International Alliance Pro-Publishing, 2010.
6. Culture influences identity. <http://www.nikosmarinos.com/the-mystery-of-personal-identity.html>http://thewritingfinale.blogspot.in/2008/12/culture-influences-identity.html?m=1

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Basaveshwara : A Social Reformist Thought

- Dr. Jadi Musalaiah, Professor of Political Science, University College of Arts & Social Sciences, Osmania University, Hyderabad, Telangana.

Abstract :

Caste in India is a system that divides people by their birth. It is anti-human. Many movements have attempted to abolish it since the ancient times, led by great personalities. Mahaveera and Gautama Budhha, great personalities, questioned the retrogressive aspects of Hinduism and rebelled against it. Their questioning of Vedic scriptures led to the emergence of Jainism and Buddhism in Indian society. Many streams of Bhakti Movements in medieval India also challenged the inhuman caste system, and advocated for an egalitarian order for all humans within the Hindu religion. Basveswara's socio-religious movement questioned Vedic scriptures, practices and beliefs. Basava's movement offered an alternative system known as the "Lingayata-Dharma", which promoted equality in human treatment. Basava's idea of "Kayakave Kailasavu", which is a form of worship, identifies the aspect. This paper examines Basava's anticaste philosophy through the analysis of his vachanas. This article is divided into sections. It begins with a brief biography of Basva and his time and then focuses on Basava's interpretation of multiple vachanas and those of his ardent followers.

Keywords : Kudala Snagama, Lingayatha Dharma, Swapacha, Reformist Thought, Kayaka, Dasoha, Jangama, Athma Linga, Sharanas, Vachanas

Introduction :

Basaveshwara, a unique personality, was born in Karnataka, an Indian state. He is considered one of the most important social reformers in mediaeval India. He was a social reformer in a caste- and sub-caste-ridden Indian society. His *Lingayatha Dharma* campaigned for universal equality. It aimed to create an egalitarian, caste-free society. He carried out *Kayaka–Dasoha* (devotion to one's job) and worked for social and religious reforms throughout his life. Basava's concept of social equality in a society as unequal as India was based upon the caste system. It is important to understand the social conditions that prevailed during the 12th century Hindu social order in India, especially the Deccan plateau in Karnataka, as inequality is at the heart of the caste system.

Basava's contribution to establishing a new society based on revolutionary ideas of Man and God is outstanding. Its central message has an enduring appeal and is of great relevance. Basava's movement, which focuses on the individual within a society, and the society within a society, is extremely relevant in today's world ravaged from Casteism and Communalism, Racism and Terrorism and other such isms, as well as gender inequality. It is not exaggerated to say that Basava's message and efforts can be a major force in the promotion of human rights. Basava was also concerned about the "WE" feeling, which represents the human touch and the essence of humanism.

India's political philosophy must be both constructive and critical. As Basava did, the political philosopher must be unafraid to ex-

pose the flaws of traditions that support injustice and inequality. On the other hand, Reformist philosophy must play a huge role in stabilizing the values and practices that will help strengthen social harmony for the benefit of all humanism. The intellectual efforts of Gautama Buddha, Mahaveera, Basava, Jyothibha Phule, Ayothi Das, Ayyankali, Kabir, Ravi Das, Narayana Guru, Dr. B.R. Ambedkar and other revolutionaries were bold enough to speak out against the social evils of their day. They had struggled to bring democracy and egalitarian values into the society. They are still the lighthouses of the modern hi-tech society.

The *vachanas* from Basava are a perfect human being at the core. They speak out against caste-based philosophical ideas such as liberty, equality, and fraternity. His movement was about restoring dignity to all living things. He rebelled against social tyranny, and pleaded for man's liberation in its truest sense.

Basava saw the social system as it was and, with his deep insight, identified the root cause. Basava set out to create an egalitarian society. The new social order would consist of a cooperative community of honest, diligent, God-loving people enjoying economic, religious, and social equality.

A thinker is a product of his time and reacts to those conditions. Basava lived during the darkest period in Indian history in terms of socio-religious as well as economic conditions. His simple, straight, and soft writings clearly reflect this. He was still as sophisticated as the most recent thinker about anti-caste concepts. His images are based on his personal experiences. The greatness of his writings reach the soul instantly and incites the light of reflection.

Basava carved out his social and political ideas from the clash of idealism and reality, empiricism, rationalism and naturalism. He thought primarily as philosopher but distinguished himself as scholar-politician. Basava believes that anti-caste philosophy cannot be solely based on ethical and speculative ideas. It must still be connected to the real problems of humanity. Social environment and anti-caste philosophy complement each other. Basava's method combines thought with action. This helped him to formulate his ideas. Basava's anti-caste philosophy is, in a sense a manifestation of vital human affairs. It is a sincere effort to bridge the gap between theory and practice, materialism, spiritualism.

Basava's reformist philosophy and social ideas are mainly derived from his *vachana*literature. My goal is to present Basava's reformist philosophy in as objective a manner as possible. I have used his *vachanas* as well as other materials to help me.

Religious Conditions :

Saivism was the most ancient religion that ruled in the 12th century. The Aryans took it out of its proper place. It was briefly eclipsed in north India. It thrived in the South, however. It is clear that the Vedic religion had a strong influence on Indian life. It incorporated elements from other religions to create an eclectic and composite religion. Four *varnas* made up the Vedic religion. It was based on animal sacrifices. It helped shape art and religious thought that represented the four-fold social division. Although it was subject to many challenges, Vedic religion, art, and social structures over the centuries have gone through numerous cataclysmic changes and been reborn time

and again. Although Vedic faith is a natural religion it has seen revisions. It lost many of its positive aspects over time and was left with a shell of its empty ritualism. This crisis saw the need to confront the rigid and hidebound religious practices and establish a just social order.

A close examination of the history and evolutions of Indian religions reveals three distinct rebellions or reformist movements: the first was Buddhism, the second was Jainism. Basaveshwara led veerashaivism. It maintained the element of ritualism and the oligarchic dominance by the priestly classes. Although rival master spirits created new schools of philosophy, the grip of the practice on the mass brain did not change. The India of religion became a den full of uncountable gods, goddesses, and deities" The multiplicity of gods, deities and goddesses had become demoralizing and the pinning of faith had become demoralized and discouraged." This cuts the roots of true religion and lead them down the wrong path. Basaveshwara resisted reforming a society like this, which was prone to worshipping many gods and performing empty rituals in anarchy.

Social Conditions :

There were almost as many sects in society as there were people. The society was divided into almost as many sects as there were people. It did not remain in the traditional divisions that were established on practical grounds. Instead, it was consolidated into castes and communities like *Brahmana and Kshatriya and Vaisya*. It was instead divided into many sub-castes. Long before the untouchable class was created, it had been around for a long time. The rules for inter-marrying and inter-dining were strict and restricted the freedom of intercourse between the classes and castes.

Life sketch of Basaveshwara (1131 AD – 1196 AD) :

Basaveshwara was conceived in 1131 A.D. in Ingaleshwara (a village near Bagewadi in Karnataka's Bijapur district). His parents were Madiraja (or Madalambe). Madiraja was Bagewadi's chief. They were devotees to Nandisvara Bagewadi. Basaveshwara was a member of a traditional Brahmin family that meticulously followed rituals. Basaveshwara, eight years old at the time, was preparing for his *Upanayana* (thread ritual). Basaveshwara refused the ritual. He refused to follow the tradition, even with force. He left his home and severed all his relationships with his family. He traveled to KudalaSangama to meet Esanya Guru. There he studied various scriptures such as Vedas, Puranas and Agama Shastra.

Basava launched the revolution that laid the foundation for a society founded on social equality in the 12 th century. Basava occupies an exceptional place in the social world and is widely recognized as the pioneer of social inequality. India is home to many castes, as well as a multitude of gods and goddesses. Castes are based on a hereditary hierarchy which does not allow inter-caste marriage or inter-dining. This complex system has led to many problems and the degeneration of society. Caste was the greatest enemy of liberty, equality and justice as well as fraternity values. The *Chaturvarna*theory states that the caste they were born into determines their status. The social status of an individual is determined by the caste they were born into.

Rig Veda is the proclamation that Rig Veda is the 'Brahmin, born out of the head of Brahma. Kshatriya is from his shoulders, Vaishya is from his thighs, and Sudra is from his legs'. This is completely irrational, and it is against the spirit of humanism. In the medieval period Karnataka was caste-ridden. It was described as: "The society was divided into many sub-castes. Sections, categories and groups based upon the differences in invocations, Crafts, Religious schools, Creeds. The rules for inter-marrying and inter-dining were strict and there was no free intercourse between the classes and castes[1].

Basava's unique socio-religious revolution or movement, previously unknown in the world, was born to defeat the demon of caste that threatened to control the destiny of mankind in the 12 th century. Basava, a Brahmin, rejected the ritual-ridden Vedic religion and opted for *Lingayatha Dharma* instead. This vibrant faith, which is outright condemning caste walls, is a vibrant, emerging faith that cares deeply about the human race[2].

Basava says that castes are only occupational or functional groups. Basava pointed out that castes are futile because all men are made up of seven fluids (dhatus), and come from the same womb. He then asks, "What ends is caste?" Basava then gives a clear and concise definition of untouchables or outcasts. Untouchability is evil behavior that causes others to suffer. Anyone who does good for others is an honest man in caste, as the *vachana*clarifies.

"He alone is a Madara, who kills animals,
He alone is a Holeya who eats filth
What worth is the caste of those well-born
Who sacrifices an animal and eats it?
Our Kudala Sangama's devotees,
Who wishes all the living well,
Alone are well born" (3)
- K R Basavaraja, 2001

Basava says that caste barriers are futile since water, air and fire are all the same regardless of whether someone is born high or low. According to the Lingayatha philosophy, the devotees to Shiva or *Istalinga* have no caste differences. The following *vachana* is a witness to this.

"The earth is the same where the Siva temple and Shudra dwellings are built,
The water used for sacred and sanitary purposes is the same for one and all.
Then how come men are marked off as being high and low?
There is but one caste for such, who possess self-knowledge." (4)
K R Basavaraja, 2001

Basava was upset that he was born into such a wealthy Brahmin family. He viewed it as a sin. A high-caste family's birth meant that he felt Kakkayya and Dasayya and Chennayya kept a distance from him. Basava was initially looked at with suspicion by them. Basava also felt the weight of his guilt for being born into an upper caste family and asked God to forgive him. This *vachana* provides the proof:

"The Lord does not place on me the burden of being born in a superior caste,
Look ,Kakkayya will not offer me even the cast-offfood,
Look, Dasayya will not provide even the buttermilk to me.

The reverend Chennayya will not accept me,
Alas Lord Kudala Sangama" (5)
K R Basavaraja, 2001

Basavawas dismayed to see the variety of castes, subcastes, and his man of action. Basava was argued that birth is an accident, and does not determine one's worth or merit. He believes that a Bhakta or Shiva devotee, which is good conduct, is higher born than a Bhakta who is bad. The following vachana is an example of this:

"Vyasa was a son of fishermen,
Markandeya, a Mantagi's
Mandodari was a frog's Daughter
No, do not look for the caste of a person.
What did you get by caste in the past?
Agastya was a Kabbila (fowler).
Durvasa, a blacksmith,
Lo, the sage Koundinya, was a barber as
the three worlds knew.
'He alone is deemed well-born
Who is a Shiva devotee? Although he is a Svapacha (a low born)."(6)
Sarojini Shintri, 1967

Basava's life was a book that we can read. We find his remarkable humility in it. Basava considered himself to be the servant of all Shiva devotees, untouchables and Brahmins. He did not preach to others, but he practiced what he preached first. He claimed that Channayya was the father of his children, while Kakkayya is his uncle. Chikkayya, his grandfather, was Chikkayya's brother, and Bommayyawas was his father. He considered all devotees to Shiva, superior in devotion and enlightenment.

Basava realized that untouchability was the only way to end the caste system. However, casteism could not be eradicated and the potential for freedom, equality, and fraternity to be realized. Therefore, he suggested solutions to eradicate caste and untouchability:Inter-Dining and Inter-Marriage.

Basava wasn't just interested in visiting the homes of the untouchables, he also enjoyed eating at their homes for inter-dining. Basava is eating in the place of Nagideva, an untouchable. He was the witness who was bared by the king Bijjala. Basava advocated inter-caste marriage. Basava was the one who arranged inter-caste marriages between the daughter of Madhuvarasa, a Brahmin, and the son Haralayya, an untouchable. Basava says that anyone who tries to use caste to stop inter-caste marriage or inter-dining is not a true devotee to Shiva. He is still like an impure man who takes a bath in clean water. Basava clarifies that his spiritual existence is due to the untouchable. Basava lifted spiritually the untouchables but not by giving them benefits or granting privileges.

Basava is the one who lifts up the hearts of the untouchables by bringing out the divinity within them. Basava instilled self-confidence and self-respect in them. They are not being given electricity to help them, but rather educated about the power of their self-confidence that can be harnessed with self-effort to create light and power.

Basava's Fight against Untouchability :

Basava was a leader in a religious revolution that ended the threat of the demons of caste and creed threatening to control the destiny of mankind during the 12 th century. Basava was born in a Brahmin household and rejected the Vedic religion. He preferred *Lingayatha Dharma* which is a vibrant religion that cares

deeply about humanity, especially the oppressed, ill-treated and exploited untouchables. Basava refused to participate in the thread ceremony and championed the revolution at grass-roots level. Basava's course rallied around people from low castes and made them aware of the importance of their part in building the new community. This included overcoming caste barriers and ensuring that they had equal opportunities and social status in all areas of life. Basava considered all people, even the high born priests and those born untouchable, equal and offered them equal opportunities to contribute to the salvation of the community and their welfare. Basava's message to humanity was that religion and society were private properties, and that everyone is equal before God. He believed that every person should be treated equally with justice and honor.

Basava believed that social violations of human rights could all be eliminated if a casteless society were established. He stated in one of his vachanas:

"On the same earth stands
The outcaste's hovel
And the temple of the deity!
Whether for ritual or for rinsing
Is not the water the same?
For one who knows himself,
All castes merge as one,
Even as salvation's sixfold path leads to the same end.
He that knows Thee verily knows thee but as one
My Lord KundalaSangama".(7)
R G Ranade

Basava's above statement clearly shows that both the high-born and the untouchable use the same water for drinking, ablution, worship and toileting. Both the temple and the path for untouchables are built on the same foundation. Untouchability, a very evil practice in Hindu society, has dehumanized large sections of society. Untouchability was a stigma that led to oppressive servitude, acute literacy, degraded status, and sinister contempt for the victims. Untouchability refers to a concept of hatred, contempt, or blasphemy for a particular group of people. They were forced to accept it by coercion and cunning. It was a mental attitude that manifested itself through a variety of acts. This included the perfidy of untouchables in reprisal for their attempts to exercise their legitimate rights. *Dharmashastra*, *Manusmriti* were Hindu texts that provided purification guidelines for ritually pure persons. Their contact with low-born people can pollute them. Pure people should avoid any contact with untouchable or low-born people.

Technically, untouchability is a violation to the Sudras' human dignity. Basava was against this practice and started a movement to abolish untouchability. Basava believes all life is one and this belief leads to the absolute equality in the social status of all human beings. Basava even devalued his Brahmin birth and identified himself with those of low birth to prove that all men are equal. This *vacahna* is the best example of it: He says that his true kith and kin were the untouchable.

"Channayya, the cobbler, is my sire;
Kakkayya; the tanner, the uncle is ;
Chikkayya is my grandsire, lo;
Bommayya, the lutanist.
Then, why KudalaSangama, do you not
Take cognisance of me?" (8)
HDeveerappa 1967

Basava was unrestrained in his identification with the untouchables and did not know any boundaries. In an effort to identify himself with Dalits, the *vachana* clarifies this. He claimed that he was a Dalit child. He claimed that he was the offspring of the union of the son of Channayya, the servant-maid of cobbler Channayya, and Kakkayya, the servant maid. Both Channayya the cobbler and Kakkayya the tanner, Kakkayya had been Dalit-born devotees.

He explicitly refers here to caste stratification, with the Brahmana at the top and the untouchable lows at the bottom. This has lost its meaning with the devotees. They are either Brahmanas, or untouchable. The real point is that all of them are worldlings. This means that the old divisions of people into different castes are utterly eliminated. The traditional caste divisions are rationally explained by him using the scientific method as shown in the *vachana*.

"The fetal seed cannot be implanted in the womb
Except after menstrual flow!
The function of semen drops is even the same!
Lust, greed, anger, joy, and all other passions one the same.
And hear the preaching of the sacred wound,
'But what is the proof of one's high birth?
The embryo is formed of the seven elements
It has the exact birth in the same womb"(9)
C.R. Yaravintelimath 1987

The alliance of self and soul is ever the same.So when born in the same way, non-superior,non-inferior, what is the usefulness of caste that discriminates between human beings?

"As it is so
One became a blacksmith by beating iron.
One became a washerman by washing clothes
One became a weaver by wearing cloth
One became a Haruva by reading the Vedas.
Was anyone born through the ear?
Therefore, one knows the secret of the Linga
O Lord Kudala Sangama" (10)
C.R. Yaravintelimath 1987

All are born from the same womb regardless of their high or low caste, and all have the same soul. Caste discrimination is useless. Castes can only be defined as occupations or functional groups. Basava disapproved of the traditional classifications of people into castes. However, another division between devotees or worldlings remains that is just as strict as the original one. Basava transcends all divisions by a few *vachana*s.

Everyone who follows the *Lingayatha Daharma* recommended Basava to wear a personal Linga (*Atma Linga*). All people were able to wear *Atma Linga*, which significantly changed their status and created a sense of equality. The whole community of untouchables rose to the highest levels due to Linga's divine presence on their bodies. Linga is a concept that dispels ritual purity and impurity.

"Can there be impurity where the Linga is
Can there be discrimination by caste?
Where the Jangama is
The devotee tastes it
Before offering it to a Jangama
The impurity of unholy utterance is sin
No one else but Lord Kundala Sangama devotes

Have achieved the completion of the triple unity". (11)

J.P. Schouten 1991

His concept of Linga Jangama Dasoha, Prasada, Jangama and Dasoha established the insignificance and ineffectiveness of caste polluting, making it possible to allow people from all castes and classes to join the *Lingayata Dharma*community. Basava's teachings attracted many people from low castes and untouchables to his movement *Lingayatha Dharma*, which aims to create a casteless society. Basava refused to call anyone a devotee by their caste. He never called himself by any other caste. So he asked:

"Can I call Siriyala a tradesman?
And is Muchayya a washerman?
Can I call Kakkayya tanner?
And Channaya is a cobbler
And if I call myself a Haruva
Lord Kudala Sangama will just laugh at me" (12)

R T Jangam, 1985

Another vachana saw jealous people laugh at him and say that he has no roots in the new religion because he doesn't have any relations there. He boldly replied as follows:

"You say I have no kin, Why?
Nimbavva is my mother
She lives by fetching water.
Chennayya is my father
He fetches feed for the relay stable
You say I have no kin, Why?
I have a sister who cooks at kana,
O Lord Kudala Sangama
I but receive through your hands
The devotion my ancestors have hoarded". (13)

S A Palekar, 1997

Basava considered a man's worth based on his character and conduct, not his caste. Basava used the term caste to teach morality in a new way. This was done through a series of *vachanas*. A *vachana* simply says:

"He who kills is a pariah
The one who eats contaminated food is untouchable!
What is caste? That is to say, what is caste?
The devotees of our Lord KudalaSangama
Who wishes all living creatures well?
They are well-born." (14)

S A Palekar, 1997

Untouchables are those who commit evil acts, harm others, and have terrible character. A man who does good for others is of real caste. The primary consideration for a man is his character. Basava describes Madara Channayya's nature as an untouchable by saying:

"Good norm. is the conduct of
Good speech.
Whichever way you turn, there is Channa the good!
He is good among the purushas;
He is good among the purushas;
The good Channa tasted the gravel first.
And he soon withdrew his hand.
Let Lord KudalaSangama eat it."(15)

Om Prakash, 1985

Even God will eat the food after it has been tested by his devotee. This is not considered impure. A true devotee must be good in speech, conduct and all things. Similar caste concepts

are used in the *vachanas* by other authors. In the following *vachana*, Chandayya portrayed all types of wrongdoers in a untouchable light.

"He who abuses his mother is an untouchable
He who answers his father back is an untouchable
He who abuses his father is an untouchable
He who obstructs the giving of money is an untouchable
He who throws thorns on the footpath isan untouchable
He who cuts the throat of a Brahmana is an untouchable." (16)

S A Palekar, 1997

Madara Channayya was an untouchable caste. Basava held Shiva in high regard for him as a great devotee to the Lord. Basava also formulated a *vachana*, which reflects his new way of talking about the caste.

"If action and word agree, then it is in agreement.'
You are a high-caste, not untouchable
But if the word is good and the action bad,
The impurity is undoubtedly not removed.
If you do not know how to act wrongly
By resorting to theft and adultery
Can you still have the body of a well-born man
Right action is good caste, bad action is low caste,
So, you must understand the meaning of both concepts
One should not sink to the level of the awl and
Mark that, O Enjoyment of the delight
Of my own soul." (17)

S A Palekar, 1997

Basava was a spiritual doctor who saw the need to prepare people's hearts and minds for the creation of the spirit for emotional integration. He eschewed artificially created caste barriers. The spirit of emotional integration was his only hope for political stability, economic success, and the ideals of equality and unity. He was not content to preach about how to get rid of the untouchability and caste system, but he actually practiced them. These problems could be solved by inter-marriage and inter-dining.

Basava used to visit the colony of untouchables and inter-dine with the residents. Basava, who was moving an untouchable colony, entered the home of Kambaliya Nagideva, an untouchable devotee, and took his food. King Bijjala was immediately informed about this incident. He believed that Basava, through his promiscuous interactions with untouchables is causing havoc in his kingdom. Basava, despite being reprimanded for his reckless behavior, stood firm and justified his actions, stating that there was no distinction between men and women, or a low-born untouchable, and a learned Brahmana, as human beings.

Basava says that caste shouldn't be a barrier to marriage, food sharing, and other matters. Anyone who uses caste to stop inter-caste marriages and inter-dining is not a true devotee to Lord Shiva. He makes this abundantly clear with the following *vachana*

"They say their vows of righteous
Living is infringed on
By eating at the house of untouchables
And by wearing their clothes
They look for caste in making meanings
How can I call them devotees?
How can I call them worthless?

Listen, O Lord Kudala Sangama
Their behaviour is like that of an
Impure woman bathing in pure water."(18)
Ramulu Pillalamarri 1990

Basava informs people that even Lord Shiva eats in the home of a devotee even though he is from an untouchable caste. He also wears their clothes and views the human world through the eyes of untouchable devotees. How can ordinary humans do that when Shiva doesn't discriminate? This is what a *vachana* of him makes very clear.

"You passed your time
Eating in the house of one
You earned your clothes at the house of another
So be not proud!
Lo, you subsisted on Channayya gruel
So be not proud at all!
O Lord Kudala Sangama
You sow what the human world was like
Through Siriyala". (19)
RamuluPillalamarri 1990

Basava, in another powerful *vachan* explains beautifully how traditionalism was shaken when Lord Shiva ate at Channayya's house. He was untouchable.

"Because our Lord Kudala Sangama
Ate at the low-born Chennayya's house
The Veda trembled in fear;
The Sastra stepped aside;
The Traka, unable to argue, become dumb;
The Agama swerved away from its path."(20)
RamuluPillalamarri 1990

This *vachana* symbolises the inability of traditional instruments such as Vedas, Sastras and Agama, to allow rationality to take place. At that time, a social revolution was being conceived. He takes a further step in another *vachana*, when he states that a *Suapacha* (low born) of dead meat is cooking food under the same shade as a Brahman and it becomes impure. It cannot be afforded by the Linga.

"The pot in which the superiors cook food
Is it a dog's skull, sir?
The low caste Svapachayyas act of covering
Food with slippers
At least the high-caste samavedi cast eyes on it
Is it the right one?
It's Agama in practice
None should see him preparing food
That the food scene by the cowardly is unworthy of
Offering to the Linga is the word
Lord Kudala Sangama".(21)
HDaveerappa 1967

Basava claims that he would even eat the pan they had made, wear the clothes they took off, and wear their slippers. They are Lord's devotees, despite the fact they are untouchables.

"Whosever they are, if they wear Siva Linga
I'll eat the pan chewed by them
I'll wear the clothes east off by such
And live by guarding the footwear.
For those who contemplate our Lord KudalaSangama
Without parting from him in body and mind." (22)
K R Basavaraja 2001

One cannot ask about the caste of someone who travels wherever he pleases and eats

what the Lord Shiva gives him. God loves and saves them. A man's blessings are more important than the place he lives and with whom he eats. In the following *vachana*, he states this.

"Do they ask the caste of one?
Who goes wherever he wants?
And eats what is given by you?
Do they ask the caste of one?
Who have you loved and saved?
Our low-bornMadara Channayya
Who is a shining badge of achievement?
If you are more significant than you, ask!
O Lord KudalaSangama be my witness"
(23) K R Basavaraja 2001

He decries those who question the authenticity of untouchable devotees about their impure eating and living habits. The main source of purity is devotion, not externally visible aspects. As he is from a higher caste, he shows his restlessness when low-caste people are hesitant to give him food.

"Lord does not lay on me the burden
Being born in a superior caste
Look, Kakkayya will not offer
Even the cost of food to me
Look, Dasayya will not offer
I have even buttermilk for me,
The reverend Channayya will not accept me
Alas! Alas! Lord KudalaSangama!"(24)
R C Herimath, 1985

Basava was able to bring about a significant revolution in the traditional-ridden society of the 12 th centuries and became the champion for the most oppressed classes of people. Basava established the *Anubhava Mantapa (*experience centre - an academy for mystics, a forum to discuss the Linganatha Dharma, and a platform for saints and philosophers in the 12 th centuries). This was a process of solving social problems. He had also accepted the fundamental principles of the elimination of untouchability.

"All men are equal.
No man is high or low either by birth, sex or occupation.
Each should follow a profession of his own choice.
All Kayakas are honourable professions. No Kayakais low or high.
Varnas (or castes) and Ashrams (or stages) are to be discarded.
Intergroup marriages and free dining should be encouraged.
Untouchability has no place in society.
All men have equal rights to participate in spiritual discussion and acquire knowledge.
Spiritual knowledge and to follow the same path of self-evolution"(25)
K R Basavaraja 2001

Anubhava Mantapa used to be a regular institution. There was a symposium that took place during the deliberations. People from all walks of society participated, as did people of all creeds. This institution has no parallel in human history. Social equality was the theme of pious or learned talks, all castes were allowed to participate in the discussion of the *Anubhava Mantapa* and no one challenged the new ideas. But Basava began to put into practice what he preached and the trouble began.

Maduvarasa's Brahmin maiden was married to Haralayya's son, a cobbler. Both had embraced *Lingayatha Dharma*. This was taken by Basava's traditionalists, who poisoned King Bijjala's mind. Haralayya, Maduvarasa,

and others were executed with brutality. This provoked a violent response from the more devoted followers of Basava. It appears that the whole movement was drifted after this point, though there are a variety of opinions. This is tragically due to the great revolution begun by a great saint.

Basava was a champion of the revolution for the empowerment of the backward classes at grassroots level. Basava's process rallied behind the lower caste people, raising awareness about their importance in building a new community that transcends caste barriers and has equal opportunities and social status in all areas of life. Basava measured man's worth based on his character and conduct, not his caste.

Basava was not the only one to have this opinion about untouchables. Basava's *sharanas* also participated in the revolution. They made a significant contribution to the cause of the untouchables.

The human experience has shown that certain names are associated with specific sentiments and attitudes about men and things. Similar to Brahmin , Kshatriya Vaisya , Vaisya and *Shudra*, they have been associated with certain'sentiments' of high or low, and are not based on values but birth. Basava believes that if new ideas or ideals have value and meaning, they should be retired as soon as possible and new terms should accompany them.

Conclusion :

It is clear that *Chaturvarna* has outlived its usefulness, regardless of its historical significance. This social ideal cannot be destroyed from its roots and branches. There cannot be equality and liberty, love, social brotherhood, unity, or humanity in social relations unless it is. Casteism must be eradicated from its roots along with the *Varna* program. This will create a peaceful atmosphere that allows men to breathe deeply and allow them to live as humans. Basava opposed social evils like the untouchability and the caste system. Basava believed that society cannot be given meaning unless the caste system and religious rigidities are abolished. Basava's concern about the emancipation and freedom of low-born people grew from his heart.

Great humanists such as Dr. B.R.Ambedkar were prominent in the 20th century. Ambedkar took the issue of untouchability seriously and carefully analysed it. Ambedkar also suggested inter-dining, inter-marriage as a strategy to eliminate the evil of untouchability. The Constitution of India in its third section, which deals with the fundamental rights, contains a provision that specifically addresses the elimination of untouchability.

References :

1) P.B. Desai, Basaveshwara and his times, Dharwad, Karnataka University, 1968. PP 118-19.
2) Armando Menezes and S.M. Angadi, Vacanas of Basavanna, 1967, P.117.
3) K R Basavaraja, Basaveshwara, Someshwara Publications, Dharwad 2001, PP 104-105.

4) Ibid. P 105.

5) Ibid. P 109.

6) Sarojini Shintri, Basava and Womanhood, S S Wodeyar (Etd), 1967, P 155

7) R D Ranade, Pathway to God in Kannada Literature, DashabdiUthsavalu, Souvenir, Basava Samkshema Samithi, Hyderabad A.P 2010. P 156

8) H. Deveerappa (ed.), Vachanas of Basavanna, (AnnanaBalaga, Sirigere, 1967), P 124-125

9)C.R. Yaravintelimath, The Caste Eradication Vachanas of Sri Basaveshwar, 1987, pp-12-13.

10) Ibid. Pp-14-15.

11) J.P. Schouten, Revolution of the Mystics, 1991. PP. 25-26.

12) R. T. Jangama, Basaveshwara and the Ideal of Social Equality, Basava Journal, Volume IX, No.3, March 1985, P 16.

13) SA Palekar, Concept of Equality and Ideal Society (Rawat Publications, New Delhi, 1997) Pp 102-103.

14) Ibid. P 125.

15) Om Prakash, Religion and Society in Ancient India, Bharatiya Vidya Prakashan, New Delhi, 1985, P 95.

16) SA Palekar, Concept of Equality and Ideal Society (Ravat Publications, New Delhi, 1997) P 144.

17) Ibid. P 157.

18) PillalamarriRamulu, Devotional Poetry in Telugu: A Sociological Interpretation, 1990, pp. 68-69.

19) Ibid. P 164.

20) Ibid. P 172.

21) H. Deveerappa (ed.), Vachanas of Basavanna (AnnanaBalaga, Sirigere, 1967), PP 123-124.

22) K R Basavaraja, Basaveswara His Life, Vision, and Work, Someshwara Publications, Dharwad, 2001, PP 110-111.

23) Ibid. PP 129-130.

24) R.C. Herimath, BasaveshwaraVachanagalu, 1985, P 133.

25) K R Basavaraja, Basaveswara His Life, Vision, and Work, Someshwara Publications, Dharwad, 2001, PP 120-121.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Caste Gender and Media

(A Study on the Representation of Dalit and Adivasi Women in Print and Electronic Media)

- Sujatha Devarapalli, Teaches in Advanced Centre for Women's Studies, TISS, Mumbai.

Abstract :

The present paper will look at the representation/ misrepresentation of Caste and gender in the mainstream media and how media reinforces caste and gender discrimination in the society Being a power medium of communication electronic media has a power to create construct and destruct certain ideologies From colonial to recent feminist discourse on representation of caste and gender it is found that representation is very important in constructing the fixed image of the downtrodden and marginalized who occupy lowest position in power politics. With the advanced technology the media not only propagate notions, but can also create, construct or demolish certain ideologies. Media plays major role in the formation of positive and negative images and self-images of the oppressed in society. In this context, the paper discusses the emergence of alternative media platforms and its significant role in creating a space to for the downtrodden to voice their issues and perspectives and promote consciousness among masses. The misrepresentation or no representation of other voices in the mainstream media gave rise to alternative media platforms. Women and other marginal groups found these platforms useful to build new networks and strengthen their collectives.

Key Words : Caste Gender Media Representation of dalit and Adivasi women

Introduction :

Media, a plural form of medium is an agency by which something is accomplished, conveyed or transferred. It includes every broadcasting and narrowcasting medium such as Newspapers, TV, Radio, Internet etc; Media is considered as a powerful integration of entertainment and education. Because, Media is used not only for entertainment but it also educates, provides information, promotes trade and commerce thorough advertisements, helps in understanding political and democratic processes of a country (Hakeem Khalid and others -2014). In India, millions of people read Newspapers and watch TV. Mass media became part of our daily life. The history of news papers in India is mainly associated with national Independence movement. To promote patriotism and the liberal ideas of modern period the Newspapers were used by the social reformers. Dr.Ambedkar started a news service Mooknayak, leader of the dumb in 1920 to address the grievances of the oppressed people. He believed that journalism should lead the way by setting examples for the people. Dr. Ambedakar criticized Newspapers that encouraged socially irresponsible advertisements which promoted inequalities and ritualism. Though by giving space to advertisements Newspapers can generate revenue, Dr.Ambedakar preferred to bring the Newspapers without such nonsensical ads . He believed that through such advertisements media

tries to reinforce caste system in society. Even after 100 years, there is no change in the ideologue of the mainstream Newspapers. It continues to practice the caste and gender bias through advertisements of matrimony. According to Rajyashree Sen the matrimonial section is a deadly reflection of current Indian society. The matrimonial ads in English Newspapers also breaks the myth of caste exists only in rural India and urban educated employed people don't believe in caste system..The present paper will look at how media reinforces caste and gender discrimination in the society and the need for more inclusive mass media culture.

While analyzing Brahmanical patriarchy, Uma Chakravarti states that the Indian social order is based on caste hierarchy and gender hierarchy which are also interconnected. She further argues that safeguarding caste structure can be achieved by restricting the movements of women. It is not reservations or caste based electoral politics but the field of marriage which is keeping the caste system alive (Uma- 1993). The mainstream Newspapers sincerely dedicate atleast 4 to 5 pages in the Sunday paper for the matrimonial ads. Preference for a particular caste and preference for 'good looking' and 'well behaved' decent women clearly indicates the caste and gender biases. It is a fact that urban educated NRIs still select their partners on the basis of caste class and skin color. According to Vidyut Bhagvat, Matrimonial ads are the reflection of the deep rooted societal reality. The media encourages matrimonial ads not just for generating revenue but also to keep certain cultural practice alive forever. Because, for centuries marriage is seen as an important mechanism through which the hierarchical caste system has reproduced itself. It is believed that openness to intercaste marriage will weaken the caste boundaries. According to the reports, there are only 5 percent of Indians are in intercaste marriages. The impact of modernity, education and urbanization on traditional marriage is very limited in Indian society. The new and emerging concepts in these ads is even more problematic. The launch of elite matrimony, or caste based matrimonial ads like Kamma matrimony or Vaishya matrimony which try to show that compatability between couples is possible when they belong to same class or same caste. These ads not only upholds traditional marriage system but also discourages inter caste or interfaith marriages. The elite matrimony is a premier service from Bharat matrimony for high and upper middleclass families can be called as the sexiest ads that ever came (Sahrmishta- 2015) in which daughter is shown as a 'valuable possession' of the father to be handed over safely in marriage.

While referring to these elite matrimony services a marriage counsellor from Chennai felt that It was like 'I was helping them strike a business deal' Both parties wanted to know about the other's networth business prospectus and succession planning among other things. These high end match makers are mainly useful to first generation entrepreneurs and NRIs who earned enough and make themselves big. Because the same wealthy category are not convinced with the new status of these present entrepreneurs (Sobiakahan-2011).

Representation of caste and gender in Print and Electronic Media: From colonial to recent feminist discourse on representation of caste and gender it is found that representation is very

important in constructing the fixed image of the downtrodden and marginalized who occupy lowest position in power politics. With the rapid technological advancement in electronic media, the media not only propagate notions, but can also create, construct or demolish certain ideologies. Media plays major role in the formation of positive and negative images and self images of the oppressed in society. However, the issues of the oppressed are almost absent in the mainstream media. Even if such issues are covered, it is used only to create sensation. The news reports are biased and little attention is given to follow up the news item. As a result the readers are informed with bias and half truth. The media practice new racism (Van Dijk-1989).In this new racism , minorities are referred as different' or other'. The perspective 'Us' vs 'Them' is very common in Indian media. The language that is used during news reporting reflects this exclusionary practice. For ex. Hindu festivals are considered as festivals of the entire nation and the festivals of Muslims and Christians as festivals of minorities or others. 'Today Muslim brothers celebrated Ramjan with dedication' or 'Today Christian Brothers offered prayers in the church on the eve of Christmas" are quite common in news reporting on these particular occasions. on the By separating the gender ethnic and other indigenous groups, media further marginalizes their position in society. It is evident from several studies that media gives limited space, limited priority to the issues of the oppressed. From Khairlanji incident (Maharashtra) to the recent Samata case (Telangana) and Hathras case in Uttar Pradesh it is time and again proved that media is interested to cover only the news of acceptable citizens of India. When a dalit family in Maharashtra was paraded naked, sexually abused and beaten to death for refusing to give their piece of land for the construction of road to the village. Parading dalit women nakedly before murdering them by the entire village did not seem to be a news item to cover by the mainstream media. Only after three days of the incident, a local newspaper owned by a dalit group reported the incident. In one of the TV channel discussions, Ranjit Hoskote, sub editor of the Hindu newspaper stated that, mainstream media doesn't cover the dalit issues unless the news involves reservation, law and order problem or social fragmentation. Even when media started covering the news about Khairlanjee it is not about the details of the incident but about the agitations of dalits in response, followed by the violence and how police bashed up dalits protestors etc was covered by the both print and electronic media. Some TV channels covered the news as a crime story instead of looking at the incident as a caste atrocity. Even the Karamchedu and Tsundur atrocities media almost became spokes person of upper castes by reporting only one side information. According to the Oxfam report 2019, there is no honest effort made by the media to include more voices in news rooms and in news coverage. The upper castes dominate the news rooms and the reporters are often insensitive to caste matters. The racist attacks on Indians in foreign countries make a headlines in almost all news papers. But the same news papers never bothered to condemn caste discrimination in their own land. The suicides of dalit students in higher education spaces were never investigated by the media. Even

the language used by the media is often offensive.

Several studies came up stressing the need to break the stereotypes of representation of women in mass media but media continues to represent women as objects. Some scholars argue that the differential media coverage of men and women is not merely a reflection of gender inequalities in society, but such media practices magnify these inequalities (Arnout and others 2015). Media scholars also argue that such symbolic annihilation (Tuchman-1978) poses a serious problem and plays an important role in maintaining gendered power relations. In the context of the representation of dalit and adivasi women in print and electronic media the existing research findings are even depressing. Dalit and Adivasi women are always represented as vulnerable subjects. The image of dalit women portrayed by media is always exploitative. Often, the image of Indian women is shown as a Hindu woman fully covered body with a big bindi on her forehead and engaged in dharmic rituals; whereas the image of dalit or adivasi women is shown as vulnerable, week and half naked bodies in mass media. Especially, the image of adivasi women from times of Heimondorf's Tribes in India, adivasi women are represented as barbaric, uncivilized people living in forests, covering only upper and lower parts of the body. Regional media is no less exploitative when it comes to caste and gender. The issues of Dalit and adivasi women are always news selling items for the media. In the context of TV and Cinema, it is difficult to find a sincere attempt to depict caste and gender in its realistic terms. It is a fact that the brahmanical perspectives that defines the rules of Indian cinema even while documenting the dalit experience. The marginaliztion in a real social space extends to the film world as well. One of the striking features of caste in Cinema is the representation of bodies of dalit men and women. The dark skinned , shabby looking, week, and an empty minded bodies are depicted as lower caste people. The bodies of dalit women are depicted as the subjects of sexual exploitation. There are some exceptional cases but the vested interest of the news agencies cannot be sidelined.

In recent past, the media depiction of women in general reflecting the changes in their labour force participation. A super woman image of working woman is constructed by the media by showing women working outside and inside the house. The depiction of motherhood of working women is an important one as media celebrates the women who opted out from career to the traditional roles. The regular media coverage of the personal life of high profile women and how they are balancing between their job and family life are much celebrated by the media as full pledged women or complete women. Such narrations completely ignores the caste and class location of these celebratory women. During pandemic time when a woman IAS officer attended duties with her newly born baby the media celebrated her sincerity and her care for the child*. Forgetting the fact that it is an every day reality of women working in informal sector with minimum facilities or no facilities to keep their younger children at the workplace. In these informal workplaces, mothers are not even allowed to feed the babies in the middle of the work. There are instances of children crying to death as their mothers work-

ing in the field a few steps away from them still not allowed by the landlords to feed the babies. One should not forget the fact that Maternity benefits is a gift given by Dr. Ambedkar to the working women. When women groups are fighting for the Maternity leave benefits to be applied in informal sector too as a constitutional right for women, the other side, instead of looking at the decision of these officers as their personal choice making them as forcible inspiration for all the women by the Media is really problematic.

Need for alternative Voice in mass media: Alternative media means the media which encourages participatory culture which gives equal space for diverse voices and promote an egalitarian ideology. Alternative media should challenge the dominant beliefs, ideas and cultures and give enough space to the view points of marginalized groups. Participation of all in public sphere should be open. The mainstream media is dominated by the government and corporate business tycoons which turned out as a powerfull business enterprise. Often the elite and upper caste cultural values dominate this field. Most of the time, media forgets its duty of promoting education, awareness and development and by engaging completely in cheap entertainment. It is observed that that the stereotype representations through media socialization impact the social behavior of children and youngsters severely. According to Gerbner the repeated exposure to images results in viewers believing what they view are real life representations (Valerei Adams and others-2014). The package-based satellite TV channels provided proestablished propaganda and entertainment but not a single program on how to solve our everyday problems. Mass media failed to mobilize people to act. In this context, the importance of dalit media got its significance. Dalit media means media for dalit by dalit. The concept of dalit media is not a new phenomenon. Dr.Ambedkar was the first one to start a magazines to create new politics and new ethics anticipating a a just social order. Dr.Ambedakr also pointed out that Indian newspapers are not ready to represent caste conflicts. Each village in India is a site of caste conflict on daily basis. But there is no one to accept the fact.Media is not ready to focus on caste matters.Inspired by the journalism of Dr.Ambedkar, several news papers came for the oppressed people in later period. Nalupu in Telugu, Pataka in Bengal, Ravidasa Patrika in Punjab were some of the examples of dalit journalism. The contemporary alternative journals Dalit Voice, Mulnivasi Times, features anti caste and anti Brahmin scholarly articles and debates and discussions on contemporary dalit issues. With the aim to build an informed Ambedkar age, the online platform dalit round table was created by some dalit scholars and activists. Other important online platforms are Saveri and Dalit camera to rise the voice against caste and gender based exploitations, these platforms are playing important role in creating awareness among youth. Among all these news agencies, Khabar Lehariya, a news paper started by rural women in Uttar Pradesh stands out because of its uniqueness. This news paper was started by all rural women with the help of an NGO called Nirantar to focus on Gender and Education. Cutting across all the dominated ideas of journalism, these rural women from Bundelkhand running a news paper in local

dialects of Awadh, Bundeli and Bajikaa. Media for Women and by Women is an online platform to stop stereotyping of women and to create diverse female characters in media, several organizations are coming forward to educate and influence media producers to improve gender representation in media.

Conclusion :

Media is considered as a fourth pillar of a democratic society. Media serves as a watch dog to the government and educates people about the issues they face in everyday life. To run the democracy smoothly, media should be given freedom and full autonomy in airing their views. Media should play a responsible role by giving space to diverse voices and by promoting multi culturalism. Media should develop cultural sensitivity towards ethnic and Indigenous cultures. Even though there are several alternative media sources, the main stream media has a wider reach out but due to the biased nature of the mainstream media, the oppresses sections are looking at new media or social media as an alternative sourse to express their issues. Several online forums are giving opportunity to debate on all kinds of discriminations existing in society. The oppressed groups are also active in facebook and twitter and quick in reacting to any form of exclusion or discrimination based on caste gender or religion. The social media activism is helpful to formulate arguments and strengthen the theoretical analysis of the problems faced by dalits, women and other vulnerable sections..With the participation of online discourse on dalit politics, today"s dalit feel part of the larger community cutting the boundaries of language and region. According to Chandraban Prasad, with the emergence of social media first time dalits feel free to express their opinions. It is true that the online connectivity is strengthening the dalit consciousness and democratizing dalit politics. The increased percentage of women in online platforms is also a good sign in recent times. In the year 2000, a survey done by the Internet and American life project, women use internet more than men to maintain relations. The current trend is helpful in creating a space and empowers women to carve out their own identities and agency countering mainstream stereotypes. The mobile communications applications like WhatsApp which was started as an alternative to SMS but very soon developed into a huge platform for users to send longer text messages, PDF files, videos images. It has got popularity because of its convenient way of using, low cost and its simple appeal. Particularly women and other social groups found this application very useful for strengthening their collectives.

In conclusion, though there are limitations to social media platforms in terms of reach out to all sections in the society; it is a platform that it is successful in providing opportunities to give voice to voiceless people.

References :

1. Arielle Kuperberg and Pamela Stone: The Media Depiction of Women Who Opt Out, Gender and Society, Vol. 22, No. 4 (August 2008), Sage Publications
2. Chakravarti Uma: Conceptualizing Brahmanical Patriarchy, EPW, 1993

3. Eran shor and others: A Large-Scale Test of Gender Bias in Media, Sociological Science 2019
4. Hakim Khalid Mehraj, Akhtar Neyaz Bhat, Hakeem Rameez Mehraj: Impacts OF Media on Society: A Sociological Perspective. International Journal of Humanities and Social Science Invention Volume 3 Issue 6, June. 2014
5. Pinto, Ambrose (ed.). *State, Development and Alternatives*. New Delhi: Indian Social Institute, 1999.
6. Sarmistha Neogy: Why Do matrimony ads continue to present a stereotyped myopic Vision Economic Times Sep.22 2015
7. Sobiakhan High end Matrimonial portals for Exclusively HNIs, Economic Times, Financial Express, Oct.13.2020
8. Valerie N. Adams-Bass, Keisha L. Bentley-Edwards and Howard C. Stevenson: That's not Me I see on TV….African American Youth interpret Media Images of Black Females in Women Gender and Families of Colour 2014.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Authoritative Approach and Faithfulness in Self-translation: A Study of *Khasakkinte Ithihasam* and *The Legends of Khasak*

- Swetha. S
Research Scholar, CALTS, University of Hyderabad

- Dr. Naresh Annem
Assistant Professor, CALTS, University of Hyderabad

Abstract :

Self-translation is an area that is yet to be studied and analysed more within the discipline of translation studies. It is considered as an effective method of translation by some critics. But, when the authors themselves translate their work, there is a possibility of mistaking that not many cares for their work. When authors translate their own work, they are more prone to take liberties with the original in the hope of improving it. O.V. Vijayan's *Khasakkinte Ithihasam* is a seminal work in the history of Malayalam fiction. The self-translation of *Khasakkinte Ithihasam* as *The Legends of Khasak* has some problems in its faithfulness to the source text due to the undue liberties taken by the author cum translator. Hence, this paper investigates the problem of faithfulness in self-translation from the perspective of the bilingual reader by using *Khasakkinte Ithihasam* and *The Legends of Khasak* as specimens, along with tracing the history of the study of self-translation.

Keywords : Self-translation, approach, faithfulness

Introduction :

Self-translation is an area that is yet to be studied and analysed more within the discipline of translation studies. *The Oxford Bibliographies* define self-translation as "a literary phenomenon, which involves an author translating his own literary work into another language and text". Contrary to the popular notion, self-translation has enjoyed a long, rich history from the Middle Ages, involving innumerable writers worldwide.

Even within the research in translation studies, its sub-field, self-translation has not been the subject of detailed and fruitful research work. Therefore, Irfan Ahmed Dar says that the characteristics of self-translator can be defined as the author being the same person in various forms of a prototypical text (Dar 129). There are several self-translators in the history of literature, who have achieved great prizes all over the world many of whom were Nobel Laureates. Rabindranath Tagore is the finest example from India.

While considering the works of many translators such as the Nobel Laureates, many critics and theorists of translation studies conclude the process of self-translation as a process of carrying forward of a text and culture of the source language to the target language, just like any other form of translation. It is often seen as a transactional process. But it is not that good always. From the perspective of a bilingual author, self- translation will cause some damage to the faithful rendering of the source text. Hence, keeping all the positives of self-translation aside, this paper is trying to figure out and analyse the problems that occur when the author himself or herself translates their work.

When it comes to the case of self-transla-

tion, can the translation be faithful to the original? If not, is the unfaithfulness a beauty to the target text? Do the process of self-translation help in making the target text a better one or as good as the original at least? These are the questions that this paper is going to discuss by analysing *Khasakkinte Ithihasam* and *The Legends of Khasak*, by analysing and supporting the arguments of self-translation by Dr. P.K. Kalyani in her text *Translation Studies* and Ajay. P. Mangad and Pramod Mathew's reading of both *Khasakkinte Ithihasam* and *The Legends of Khasak*.

The Legacy of Self-translation :

When the history of studies on self-translation is traced, Rainer Grutman has provided an example of Flemish production which dates back to 1920s, and 60s in Belgium. In the *Routledge Encyclopaedia of Translation Studies*, self-translation is described as a tool for the first generation of speakers educated in Dutch. They were able to reclaim and redefine their self-identity through self-translation.

Coleridge says self- translation could not achieve any scholarly attention because it is a "relatively neglected species". In their work *The Bilingual Text: History and Theory of Self-Translation (2007)*, Jan Hokenson and Munson acknowledge that self-translation is a relatively new phenomenon. Some translation theorists recently worked on analysing the phenomenon of self-translation in the year 2013. They were able to produce an anthology titled *Self-Translation: Brokering Originality in Hybrid Culture*. In its introduction, its editor Mr. Cordingley records that "this is the first book with a collection of articles in English, devoted to the art of self-translation and its practitioners."

Irfan Dar also observes that "when it is seen as a process, self-translation sets itself to deconstruct the monolithic models perpetuated erstwhile by the translation theorists" (Dar 129).

Therefore, it should be assumed that the phenomenon of the study of self-translation is very young and there are still many perspectives to be looked at and studied, considering its importance. Irfan Dar puts it in a way as "self-translation ensures the survival of a writer in the literary world" (Dar 131).

So, in a way, this suggests that during the time of creation, the same author possesses an aura of authenticity and legitimacy that can rarely be attributed to someone else. This aura is coming from the authority that author possesses in his or her own work. According to Natalia Vasilevna in her article "An Investigation into Self-Translation" says that because the author is in a better position than any ordinary translator because he knows his creation like no one else and has the authority to allow himself shifts in the translation that might not have been 'allowed' by another translator, self-translation represents "ideal" translation (Natalia 1260). Hence, this authoritative approach of the author in translating their own text would make them changes which are distinct from the source text.

The phenomenon of self-translation brings up the question of the age-old notion of faithfulness in the process of translation. Furthermore, self-translation challenges the text and its hierarchy and most often tends to disfavour the translation by being something "other" with its own existence.

The role of the author and translator is a very special one. According to Irfan Dar, there is a belief that a bilingual author is the best candidate for translating his work into another language (Dar 132). He is expected to be very knowledgeable about the textual and cultural nuances of a particular text and culture. But those kinds of generalizations have turned out to be very vague and partial if we evaluate the history. Self-translators have been unsuccessful miserably.

There are many different intentions for self-translation. In the case of Tagore and Qurratulain Hyder, it is because of the authorial project to influence a broader audience. In the case of Rosario Ferre, it is because of the author's unrelenting progression of genius that she will be given a second chance to write whatever she failed to write in the first attempt. In the duration of their engagement with their first writing, a new text will emerge, full of vigour and trying to claim its own uniqueness. Hence, the product of self- translation will be a new text, with its own identity. It is against the notion of performing a faithful translation, which is more loyal to the original one.

Samar Attar is a translator and translation theorist from Syria. She explains similar thoughts in her paper titled "Translating the Exiled Self". Samar Attar says that:

Self- Translators cannot reproduce in one language what they have created in another. Ultimately, what they yield through self-translation is a complementary literary text, which does not just echo the original, but possesses its own echo and effect in the target language and culture. Unlike the conventional translators, the self- translators do not usually engage in the two-stage process of reading and writing. But rather they would do a double writing process. Thus, their translation becomes a version or a variant of the original text, indeed an original work of its own rights. (Attar 139)

However, Susan Bassnett's take on the concept of self- translation goes as follows:

The term 'self-translation' is problematic in several respects, but principally because it compels us to consider the problem of the existence of an original. The very definition of translation presupposes an original somewhere else, so when we talk about self-translation, the assumption is that there will be another previously composed text from which the second text can claim its origin. Yet many writers consider themselves as bilinguals and shift between languages, hence the binary notion of original translation appears simplistic and unhelpful. (Bassnett 27)

As a result, this claim raises a lot of questions. If it is a translation, the bilingual reader will naturally expect to find what they have already read in the source text. Then one will receive the understanding that the author, who is the translator too, has worked out some sort of violence on the source text.

Tracing the relevance of *Khasakkinte Ithihasam* and *The Legends of Khasak* :

Khasakkinte Ithihasam is a Malayalam novel written by O.V. Vijayan which was published in 1968. This novel is a milestone in the history of Malayalam fiction. It is one of the momentous works that had been ever appeared in the history of the Malayalam novel. The novel is set in a village named Khasak, in the eastern part of Palakkad district of Kerala, which is very near to Tamil Nâdu. It has set the arrival

of modernism in the field of Malayalam fiction. It is often compared with the other modern novels of the world such as *One Hundred Years of Solitude,* and *Ulysses* by critics like N. S. Madhavan. Modernist features like experimentation in form and technique, symbolism, the amalgamation of space and time, magic realism, use of dialect are there in this novel. At the same time, studies on the academic plane as well as works on the non-academic plane had been done and are still being shaped on this novel. Critics such as P.K. Rajashekharan classify the history of Malayalam novels into the period before and after *Khasakkinte Ithihasam*. The novel has given a substantial contribution to the evolution of Malayalam novels.

Listening to the first chapter of *Khasakkinte Ithihasam*, Prathapan, a famous Malayalam news reader chronicled it as a musical symphony orchestra. The word pictures, dense images of nature, old folk customs, and rich play of dialects all of these provide a wonderful musical experience to the reader. It has passed fifty- three years after the rudimentary publication of the text in 1969. Still, the novel attracts both literary critics and the common public to read it.

Hence, as far as the Malayalam literature was concerned, translation of *Khasakkinte Ithihasam* into English was a very crucial and hopeful activity. Its translation titled *The Legends of Khasak* was published in 1994, almost twenty-five years after the publication of the source text. The author himself translated the text into English. Within these twenty-five years, nobody was willing to take an initiative to translate *Khasakkinte Ithihasam* into English. The 2nd half of 20th century was a period in which the English translation of Malayalam fiction began to appear soon after the publication of the source text. Malayattoor's *Verukal* is an example. But the hesitation to translate *Khasakkinte Ithihasam* into English was somewhat reasonable. Even renowned translators like V. Abdullah were not ready to translate *Khasakkinte Ithihasam* into English. The major reason behind this hesitation was the dialect used in the conversations. The language in which the people of Khasak spoke was a mix of Palakkadan Malayalam and Tamil. In short, none of the then-popular translators like V.K. Narayana Menon, Vasanthi Sankarana-rayanan or R. Raghava Menon had the courage to translate *Khasakkinte Ithihasam.* It was in this circumstance that O.V. Vijayan who was also a famous national journalist, and a cartoonist translated the text by himself.

The translation of *Khasakkinte Ithihasam* happened for a reason, which is very non-literary. O. V. Vijayan through his yet another text *Ithihasathinte Ithihasam* (*The Legend of the Legend)* reveals the incident that led him to translate this text. He mentions a girl, whom he refers to as Kshama (the name is imaginary) whom he met during his days in Delhi. Kshama wanted to read *Khasakkinte Ithihasam* even though she did not know Malayalam. She wanted the author to read the novel aloud and translate it into English for her. And the author says, "it was from there, I began to translate it; orally." (Vijayan 46)

Critics like Ajay. P. Mangad, say that even though *Khasakkinte Ithihasam* is a self- translation into English, the reader does not get the

complete essence of the work in its translation (Thayy 74). Pramod Mathew in his blog on *The Legends of Khasak* writes "*The Legends of Khasak*, Vijayan's 1994 translation of the novel, however, lacks the sensibility of the Malayalam original and is also a reflection of how the writer has, in the course of 25 years, meandered through the ideologies of Marxism and spiritualism in search of a solution to the maniacal injustices of our times." O.V. Vijayan himself writes in the preface of *The Legends of Khasak* "It has been difficult to translate this text. So much has been lost, there was no way it could have been salvaged." (Vijayan 03)

Hence, here comes the issue of self-translation as an effective method of translation, considering the part of faithfulness to the original text. When the author himself translates the text, there is a freedom taken by the author during the process of translation, which is not supposed to be taken ideally. This happens because the author thinks that he or she is aware of the text so that the interpretations given by them will ultimately help in taking the translation to another level. In that way, the author cum translator may add, omit or even change many things in the translated version. This again will lead the research into the usual and often asked questions of the faithfulness of the translation.

Losses in the Translation Trial :

Khasakkinte Ithihasam is built upon a rich play of dialects. The language spoken by the people of Khasak is a colloquial Malayalam mixed with Tamil. Even then, there are minute variations in the use of language for the different communities of people. The language which Ravuthars (Tamil Muslims settled in Kerala) speak is different from that of the Ezhavas and Panikkers or Nairs. They use Tamil words in the syntax of Malayalam. O. V. Vijayan did not translate the dialect. Instead, he translated all these conversations into standard English. Hence, the polyphony of the novel is missing in the translation. Dialects speak many things such as a person's place, social standards, locality, character, behaviour, and many more. Translating dialects as such is impossible. Still, translating dialects into standard language would lose the entire significance of a text.

Venuti's domestication and foreignization methods should be deeply analysed when it comes to the translation of a culturally inclined novel like *Khasakkinte Ithihasam* as it is important to find the proper method of translation. According to Prashant Mannikar, in his article "Cultural issues in English Translation of Satish Alekar's Mahanirvan", he has told that incorporating both domestication and foreignization in the translation of one text will not work. O.V. Vijayan himself has admitted in the preface of The *Legends of Khasak* the folk customs and rituals were difficult to translate. Three main customs are described in the novel, which were practiced in the rural parts of the Eastern Palakkad district of Kerala. Those are the festival in *Nallamma*'s temple, a feast for the ancestors, and exorcism. Folk customs like hearing the Oracle's orders and *Pooshari's Urachil* are also mentioned.

While translating, domestication of the text would have been difficult for O.V. Vijayan due to two reasons. First, there are no equivalent terms or concepts for these customs and rituals in English to replace. Second, as a second-

ary user of English, Vijayan would have not been able to surpass this linguistically. Thus, he kept the text as foreign in translation.

Many additions and omissions have happened in the translation. Too many explanations were given along with the narration of the text in these parts, which will affect the flow of the narration. There is a question of the possibility for this novel to get world acclaim. The acclaim can possibly be achieved by the linguistic aspects that the translator has used in the target language text.

A cultural barrier of literature is generally overcome by linguistic excellence in translation. But it does not always work. It is a question that whether the subject and narratology which work in Indian Source Language will not always succeed in translation. Examples from Malayalam are O.V. Vijayan and M.Mukundan. Unlike M. Mukundan's work, O.V. Vijayan's *Khasakkinte Ithihasam* is an epic novel in the history of Malayalam Fiction. But when it comes to *The Legends of Khasak*, it possesses no place among world translations. On the other hand, T.P Rajeevan in his text *Purappettu Pokunna Vakku,* notes that M. Mukundan's works, though they are not considered as good as O.V. Vijayan's works, they are more popular among world readerships.

Humour is peculiarly used in the Source Text in such a way that any reader will be attracted to this novel. It is used like a sword sharp in both ends. The knowledge of the narrator about the entire world is marked in this way. The humour in source text is very subtle. The conversations and situations are kept very serious. But the implied notions are humorous. But the translator failed to reciprocate the same mood into the target language. Explanations and omissions have made the humour part senseless or numb.

Apart from these many things are added according to the author's imagination at the time of translation. Taking Ravi to a bath after his smallpox is one of them. Similarly, the beginning of the chapter 'Peace of Lake' with Ravi's thoughts about Kunjamina is also an addition. The conversation of Kelu Menon about Russia is also annexed in the translation. On the contrary, portions that the author thought would not work in the translation are omitted. Gopalu Panikker's conversations are significantly cut short. Many humorous portions were excluded.

Conclusion :

Dr. P.K. Kalyani in her book *Translation Studies* states that translation of a work by its own author has certain problems tagged to it. A translation is special recognition and dignified compliment given to a work. Therefore, when the author himself translates his work, there is a possibility for the mistaking that not many cares for the work.

Secondly, when an author translates his or her own work, he or she is more inclined to take liberties with the original in order to improve it (which has happened in *The Legends of Khasak* as well). When a work is translated by someone who is not the author, however, he will be more faithful to the original and strive for the closest approximation to the source-language text. Ajay. P. Mangad clearly states this in his article "Ezhuthukarante Piraviyum Vivarthakante Bhaviyum" which was published

in *Granthalokam*. Pramod Mathew views this unfaithfulness approach as the result of changes that happened within the author, which became unknowingly visible during translation.

When the author himself/ herself does the translation, they might not be willing to read the text that close, in a pre-conception that they know the text very well. Hence, all the limitations mentioned by P.K. Kalyani in her book have occurred in the translation of Khasak by O. V. Vijayan. It is a trendsetter in the contemporary history of Malayalam fiction. It has been worked as a benchmark in 1970s. Hence, the success of the translation of this novel was the need of the entire Malayalam fiction industry. There were some instances where the concept of self-translation did not do justice to the source text. Because the author is the same, the latest version is more prone to deviations due to subjective factors and assumed self-knowledge, as well as the authoritative approach and the new text's self-identity. This makes the target text not at all faithful to the source text. That will disappoint the bilingual readers as the source and target texts would be two different entities.

Works Cited :

1. Attar, Samar. "Translating The Exiled Self", *Translation Review*, Vol. 65, Issue 1, January 2005.
2. Dar, Irfan Ahmed. "The Self and the Other: Some Reflections on Self- Translation", https://www.ntm.org.in/download/ttvol/volume13-2/article5.pdf . Accessed on 13. 03. 2022.
3. Kalyani, P.K. *Translation Studies*. Creative Books, 2001.
4. Maklakova, Natalia Vasilevna, Ekaterina Sergeevna Khovanskaya and Leona L. Grigorieva, "An Investigation into Self-Translation", *Journal of History Culture and Art Research*, Vol. 6, No. 4, September 2017.
5. Mangad, Ajay. P. "Ezhuthukarante Piraviyum Vivarthakante Bhaviyum" *Granthalokam*, vol. 74, no. 4, April 2022.
6. Mannikar, Prashant. "Cultural Issues in the English Translation of Satish Alekar's play *Mahanirvan*" *Translation Today*, Vol.14, 2020.
7. Munday, Jeremy. *Introducing Translation Theories: Theories and applications.* Routledge, 2004.
8. Nair, K. Sreedevi. *Aspects of Translation*. Creative Books, 1996.
9. Ramakrishnan, E. V. *Malayala Novelinte Deshakalangal*. 2nd ed., Mathrubhumi Books, 2018.
10. Vijayan, O.V. *Ithihasathinte Ithihasam*. D.C. Books, Kottayam, November 2015.
11. Vijayan, O.V. *Khasakkinte Ithihasam*. D.C. Books, July 1990.
12. Vijayan, O.V. *The Legend of Khasak*. Penguin India, Delhi, July 1997.
13. Weigel, Sigrid. "The Translational Work Lost in the Theory of Bilingualism", *Self– Translation and its Discourses*, Forced translations, 2021.

★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (2), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Egocentric coordinates of Koya language

- Suryanarayana Kalthi
Research scholar, Dept. Of Linguistics, Dravidian University, Kuppam.

- Dr. M. Prasad Naik
Assistant Professor, Dept. Of Linguistics, Dravidian University, Kuppam.

Abstract :

Egocentric coordinates of Koya is the subject matter in this paper. At first it gives brief introduction on Koya language. These two are followed by the aim. These two sections constitutes first section of this paper. This is followed by the second section where in the aim as well as 11 egocentric locative suffixes are analyzed.

Keywords : Koya, Egocentricity, Locatives, locativity and navigational system.

Introduction :

Koya is a south central Dravidian language. It is widely spoken in the states of Telangana, Andhra Pradesh, Chhattisgarh and Odisha. Koya is written in Telugu, Oriya and Devanagari script for primary level of education. Koyas call themselves *koitur* in their own dialect. The Koya tribes can be classified into *gutta* Koya, *doli* Koya or *kammara* Koya, *musara* Koya, *gotti* Koya, *oddi* Koya, *rasha* Koya, *pattidi* Koya, *lingadhari* Koya (ordinary), *kottu* Koya, *bhine* Koya and *raja* Koya. The Koya in Andhra Pradesh and Telangana had a population of 590,739 as reported in the 2011 Indian census. They fully depend on hunting, fishing and practiced *'podu'* cultivation.

Grounding the problem :

In Surya 2022, a list of Koya case markers and postpositions can be found. This list although an exhaustive one does not talk about spatial navigation system of Koya as in below:

1. /*kâranamtâ/*

1. *ravi-tîn* *pani* *kâranamtç* *dancu-t-ôr*
   Ravi-ACC one because of beat-PST-3PL
   'They bet Ravi because of work'
2. *ôn* pelli kâranamtç nâme at-t-ôn
   he marriage because of village go-PST-3SG.M
   'He went to village because of marriage'
3. *yavva* *nâ elâ* *kâranamtç* *kayi-t-e*
   mother my sister because of cry-PST-3SG.NM
   'Mother cried because of my sister'

The above examples illustrated that the suffix '*-kâranamtç'* is an equivalent to 'because of' an English preposition. Also see the data below:

2. */paisi/*

4. *ôn* iyyan paisi dçvim-ni monak-t-ôn
   he father according to God-ACC pray-PST-3SG.M
   'He prayed God according to father'

5. *nanna â pustakam paisi pani raddutuMgtân*
   i that book according to work
   'I work according to that book'

6. *ôn* tappu paisi ganga-ki siksavâm-t-ôn
   he fault according to Ganga-ACC punish-PST-3SG.M
   'He punished Ganga according to fault'

This suffix behaves like 'according to' an English preposition. See the data below too:

3. */tîste/*

7. *verkâ* çt-ni pâl tîste um-m-e
   cat water-ACC milk like drink-PST-3SG.NM
   'Cat drunk water like milk'

8. *ôn* nayyi tîste kacu-t-ôn
   he dog like bite-PST-3SG.M
   'He bit like a dog'

9. *add micco tîste keyyi porro kom-t-e*
   she scorpion like hand on bit-PST-3SG.NM
   'She bit on hand like a scorpion'

The above examples illustrated that the suffix '*-tîste'* is equivalent an English preposition 'like' and 'as'. Also see the data below.

4. */valla/*

10. *annal valla pani-te nasmapar-t-ân*
    brother by work-LOC lose-PST-1SG
    'I lost work because of brother'

11. *kamal lata valla çr tôr-t-ôn*
    Kamal Latha by water draw-PST-3SG
    'Kamal drew the water because of Latha'

12. *pçkal burada valla jâriar-t-ôn*
    boy mud by slip-PST-3SG.M
    'Boy got slipped because of mud'

All the above examples illustrated that mere grammatical information are alone visible across the sentences. But contrast the examples below.

5. /*â rôku*/

13. *ôr â rôku pani modalvâm-t-ôr*
they that LOC work start-PST-3PL
'They started work towards that'

14. *add nâmen-ki â rôku mâra narak-t-e*
she village-DAT that LOC tree cut-PST-3SG.NM
'She cut tree towards that village'

15. *nanna ervin-ki â rôku pani tung-t-ân*
i pond-DAT that LOC work do-PST-1SG
'I worked towards that pond'

Also see the data below:

6. /*î rôku*/

16. *nârayya î rôku pelli-ki at-t-ôn*
Naraiah this LOC marriage-DAT go-PST-3SG.M
'Naraiah went marriage towards this'

17. *nanna kômayya-ki rôku naga pek-t-ân*
i Kotaiah-DAT LOC gold catch-PST-1SG
'I caught gold Kotaiah towards this'

The above examples illustrated that the suffix '*-î rôku'* is an equivalent to 'towards' an English preposition. The above examples are evidence to the presence of rich spatial, navigation system because the suffix denotes 'directional movement'.

The Aim :

The examples illustrated above demonstrate the presence of rich spatial navigational system in Koya. This spatial navigation system, following Ambedkar, G (2011), distinguishes egocentric and geocentric coordinates. In this research paper geocentric coordinates are ignored.

Egocentric Locatives :

One can locate the position of an object or a person with respect to our body. Egocentric coordinates take human body as reference and indicate the location such as, front back, top, down, middle and its degrees proximate, interior, exterior, anterior, posterior, superior and inferior. This is illustrated below:

'The house is on your left hand'

The position of 'house' changes its location on the orientation of the speaker. Hence, identification of egocentric coordinates would be helpful in identifying spatial relations often expressed by orientation of the speaker.

The locatives are relative in position. See Koya data below:

18. *mâ lôt-ku munne orro pungârtôma min-d-e*
my home-DAT LOC one garden be-PST-3SG.NM
'There is a garden in front of my house'

The egocentric locative *-munne* is used to illustrate spatial modality involved with frontal projection and measure the spatial located object is in front of a viewer. Observe from the example, above, that orientation of the human body changes 'the front side' depending upon the facial position of the speaker. Based on this crucial parameter, i.e. orientation of human body changes its location or, depending upon of position of the speaker, the below forms are identified, discussed and established of Koya. Consider the following examples:

7. */munne/*

19. *kamala mârta munne ar-t-e*
Kamala tree LOC fall-PST-3SG.NM
'Kamala fell in front of the tree'

20. *kannayya memme munne kçnj-t-ôn*
Kannaiah hill LOC listen-PST-3SG.M
'Kannaiah listened in front of hill'

21. *ôr kommu munne a agôlukaras-t-ôr*
they shop LOC lie-PST-3PL
'They lied in front of shop'

The above examples illustrated that the suffix '*-munne'* equivalent to 'in front of' an English preposition is an egocentric one because the orientation the speaker changes its position. On account of its orientation it is an egocentric one as well as position. Also see the data below:

8. */maddete/*

22. *ravi nâme maddete lôn to-t-ôn*
Ravi hill LOC house build-PST-3SG.M
'Ravi built a house at the middle of village'

23. *nanna* adavi maddete bassu tar-t-ân
i forest LOC bus climb-PST-1SG
'I climbed bus at the middle of forest'

24. *mamma vangu maddete* abbu tâs-t-âm
we canal LOC money hide-PST-1PL
'We hided money at the middle of canal'

The above examples illustrated that the suffix '*-maddete'* equivalent to 'in front of' an English preposition is an egocentric coordinates of Koya spatial navigational system. This is because the speaker orientation changes the location. Also see the data below:

9. */sivarate/*

25. *â nâme sivarate orro verkâ min-d-e*
that village LOC one cat be-PST-3SG.NM
'There is a cat at the end of the village'

26. *annal môku sivarate mir-t-ôn*
brother rope LOC run-PST-3SG.M
'Brother ran at the end of the rope'

27. *nanna lôt sivarate kud-t-ân*
i house LOC sit-PST-1SG
'I sat at the end of the house'

The above examples illustrated that the suffix '*-sivarate'* equivalent to 'at the end of' an English preposition is an egocentric coordinate. Also see the data below:

10. */porro/*

28. *nimma mukkal-ki tala porro gun* gal tçd-t-în
you old man-DAT head LOC stone lift-PST-2SG
'You lifted stone upon old man head'

29. *nanna ôni porro âdârapar-t-ân*
i him LOC depend-PST-1SG
'I depended upon him'

30. *sârakka yavva porro tappu ket-t-e*
Sarakka mother LOC fault tell-PST-3SG.NM
'Sarakka told fault upon mother'

The above examples illustrated that the suffix '*-porro'* equivalent to 'upon' an English preposition is an egocentric one because orientation of the speakers body changes its location from one direction to another direction. Also see the data below.

11. */suttu/*

31. *ôn* nuyyi summu rangu al-t-ôn
he well LOC colour sprinkle-PST-3SG.M
'He sprinkled color around the well'

32. *ôr nâmen summu u*-t-ôr
they village LOC visit-PST-3PL
'They visited around the village'

33. *add môku-tîn lôt summu tot-t-e*
she rope-ACC house LOC tie-PST-3SG.NM
'She tied rope around the house'

The above examples illustrated that the suffix '*-summu'* is equivalent to 'around' an English preposition it changes as per egocentricity of the speaker. Consider another set of data.

12. */i**ipo**/*

34. *kumâr memme id*ipo unj-t-ôn
Kumar hill LOC sleep-PST-3SG.M
'Kumar slept under hill'

35. *râgini kamûl idipo anak-t-e*
Ragini cot LOC hide-PST-3SG.NM
'Ragini hid under the cot'

36. *ôr lôt id*ipo *çv-t-ôr*
they house LOC dig-PST-PL
'They dug under the house'

The above examples illustrated that the suffix '*-i*

ipo 'equivalent to 'under' an English preposition is an egocentric one because of egocentricity found in the above sentences. See the data below:

13. */tç/*

37. *pemme ucu-tç ar-t-e*
bird trap-LOC fall-PST-3SG.NM
'The bird is in trap'

38. *tâlamkevi arra lapal minna-k-u*
key room LOC be-PST-3PL
'The key is inside the room'

39. *nuyyi-tç nayyi û-t-e*
well-LOC dog see-PST-3SG.NM
'Dog saw in the well'

The above examples illustrated that the suffix '*-tç'* equivalent to 'in' an English preposition is an egocentric example. See the data below.

14. ***/perake/***

40. *agge adavi perake lôt min-d-â?*
there forest LOC house be-INTER
'Are there house beyond that jungle?'

41. *mâ nâme karagamma perake min-d-e*
my village bridge LOC be-PST-3SG.NM
'My village is beyond the bridge'

42. *nâ perake elâ kau-t-e*
my behind sister smile-PST-3SG.NM
'Sister smiled behind me'

The *-perake* is considered as a locative marker, egocentrically. The viewer enquires about the beyond the forest in the example 40. *agge adavi perake lôt mindâ?* , and it is clearly stated in 41. that 'my house is beyond the bridge'. That is 'my village is beyond the bridge'. *-perake* states the location is based on orientation. Also see the set of data below:

15. ***/pakkate/***

43. *mâ lôt ervin pakkate min-d-e*
my house pond LOC be-PST-3SG.NM
'My house is beside the pond'

44. *nanna iyyan pakkate kud-t-ân*
i father LOC sit-PST-1SG
'I sat beside father'

45. *mârta pakkate mâ lôt*
tree LOC my house
'My house is beside the tree'

The above example illustrated that the form *'-pakkate'* orients as per the speakers orientation because of it egocentricity in it.

Conclusion :

The examples demonstrated that egocentric coordinates are present in Koya. The above examples demonstrated that Koya as rich grammatical as well as spatial navigational system. Within the navigational system around 15 egocentric suffixes where identified and established in this paper. These suffixes require the above feature as per the argument structure of the Koya verbs.

References :

1. Ambedkar, G (2011). Egocentric Coordinates of Tamil. In. Puthiya panuval: An International Journal of Tamil Studies, 3(4), pp. 74-84, Chennai.
2. Anderson, J.M (2009) Case in Localist Case grammar. In Malchukov, Andrej., and Andrew, Spencer. (Eds). The Oxford handbook of case. Oxford: Oxford University Press. PP. 121-135.
3. Butt, M. (2006). Theories of Cases. An overview. In. Malchukov, In Malchukov, Andrej., and Andrew, Spencer. (Eds). The Oxford handbook of case. Oxford: Oxford University Press. PP. 27-43
4. Carlson L. A., (2003). Using Spatial Language. In. Brain, H. Ross. (Ed) Psychology learning and Motivation. 43, pp. 127-162. London: Academic Press.
5. Costello, F. J., and Kelleher, J. (2001). Spatial prepositions in context: The semantics of near in the presence of distractor objects. In. Proceedings of the third ACL-SIGSEM workshop on Prepositions. pp. 1-8. ACM Digital Library. Trento.
6. Crangle, C., and Suppes, P. (1989). Geometrical semantics for spatial prepositions. In. French, P.A., T.E. Uehling, Jr., and H.KK. Wettstein. (Eds.). Midwest studies in Philosophy, 14, pp. 339-422. Notre Dame: University of Notre Dame Press.
7. Jija, M.B., (2021). Locatives of Malayalam and English. A contrastive analysis. Unpublished Ph.D Thesis. Dravidian University: Kuppam.
8. Subrahmanyam P.S. 1964. A Descriptive Grammar of Gondi, Annamalainagar, Annamalai University.
9. Uma Maheshwarrao G. 2008. A Comparative Grammar of the Gondi Dialects, Kuppam, Dravidian University.

★★★

భావవీణ

BHAVA VEENA

Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

కళలు, సాహిత్య సాంస్కృతిక భాషాధ్యయన పత్రిక

ISSN No. : 2456-4702
RNI No. APTEL/2003/12253
UGC Care List Group - 1
Journal under Arts and Humanities Category

July (2) 2022

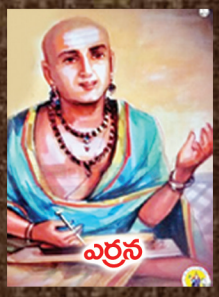

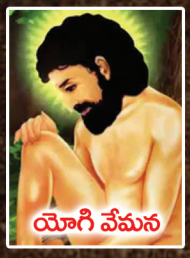

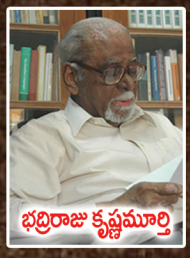

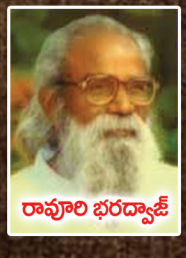

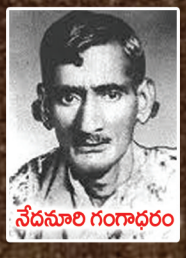

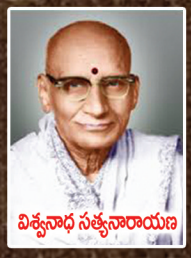

Edited, Printed, Published and owned by Kolla Srikrishna Rao, Rohini Towers, 2/11 Brodipet, GUNTUR - 522 002.
Andhra Pradesh. Cell : 7386529274, 7989781963. E-mail : parisodhanatelugu@gmail.com.
Printed at : GLS Enterprises, Kavitha Nagar, Guntur - 522 002. Ph. 94 94 660 509.